

حاجی قادری کوری مه لا ئه حمه د

دیوانی حاجی قادری گۆیی

لیکۆلینه وه و لیکدانه وهی:

سه ردار چه مید میران و که ریم موسته فا شاره زا

له سه ر نووسینکی نوۆ به پپی بوچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ریم به پینووسی:

سه عید که ره می

انتشارات کردستان

سنه

ته‌واوی مافه مادی و مه‌عنه‌وییه‌کانی ئەم کتییه، به‌م شیوه‌یه، پارێزراوه
بۆ **بلاو کردنه‌وه‌ی کوردستان (سنه)**، وه‌ هه‌ر شیوه‌ که‌ئک
وه‌رگرتن به‌ی ئیزنی ئەم بلاوکه‌ره‌وه‌ هه‌رامه‌ و لاری له‌گه‌ڵ بنه‌ما
شه‌رعی و ئەخلاقیه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌ دواچوونی یاسایی بۆ ئەکریت.

انتشارات کوردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیزه‌تی - ته‌له‌فون - ۲۲۶۵۳۸۲

دیوانی حاجی قادری کۆیی

دیوانی حاجی قادری کۆیی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
حاجی قادری کۆیی	✓ هۆنراوه‌ی (سروده‌ی):
سه‌ردار هه‌مید میران و کریم موسته‌فا شاه‌زه‌زا	✓ لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی (شرح و تحقیق):
یه‌که‌م (اول): ۱۳۹۰	✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):
۴۰۰۰ دانه (چلده)	✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):
۲۹۶ صفحه‌ی وزیری	✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و فه‌واره (تعداد صفحه و قطع):
بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کوردستان)	✓ بلاوکه‌ره‌وه (ناشر):

شابک: ۹-۰۸۹-۰۸۰-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 980 - 089 - 9

نرخ‌ی به‌ به‌رگی نه‌رم (شومیز) ۴۸۰۰ تمه‌نه

نرخ‌ی به‌ به‌رگی سه‌خت (مجلده) ۵۸۰۰ تمه‌نه

ناوەرۆك

- ۵۶..... دەخيلت بىم وەرە ساقى
 ۵۷..... دل ھىلاكى نازتە
 ۵۹..... ✓ پىتى «ت»
 ۶۰..... مەماتم ھەياتە
 ۶۱..... ماھى سەرچاھى ھەياتم
 ۶۲..... بە قسەى بى سەرۋپا تالى مەكە
 ۶۴..... جەبەرۋوتى كە شكا
 ۶۷..... ✓ پىتى «ر»
 ۶۸..... ئەم ئاھوۋە
 ۶۹..... دەستگىرىت لە غەمەلداكە نەكا
 ۷۱..... ✓ پىتى «س»
 ۷۲..... وشكە سۆفى
 ۷۳..... دەستى من دامىنى تۆ
 ۷۵..... ✓ پىتى «ك»
 ۷۶..... تابلىنى فەرقى ھەيە
 ۷۷..... لە گاۋان و شۋانى كوردە كان يەك
 ۹..... پىشەكى چاپى نوي
 ۱۳..... ئەم ديوانەى حاجى قادر
 ۱۶..... دەستنووسىكى گرانبەھا
 ۱۸..... پىشەكى
 ۱۸..... حاجى قادر كىيە؟
 حاجى قادر، كەى و لە كويى ھاتۆتە دىئاوہ؟
 ۱۹.....
 ۲۱..... حاجى قادر و خويندىنى مەلايەتى
 ۲۲..... ژيانى حاجى لە ئەستەنبوول
 ۲۷..... حاجى قادر و شىعرى نەتەۋەبى
 ۳۵..... ھىماى سەرچاھى دەقەكان
 ۳۷..... ✓ پىتى ئەلف
 ۳۹..... گوتىم بە بەختى خەۋالوو
 ۴۸..... ئەۋە شاھەنشەھە
 ۵۰..... بەستەبى زولفى نىگارېكم
 ۵۲..... تا لە مەكتەب ئەۋ مەھەم دى
 ۵۳..... تَمَنِيْتُ مِنَ الدَّهْرِ
 ۵۴..... كە توفانى سىروشكىم كەۋتە غەۋغا

- ۱۲۶..... ئەى موحممەد
- ۱۲۷..... ئەو فەلەك رىفەتە تە
- ۱۲۸..... باى وەعدە
- ۱۲۹..... تاگوللى پوخسارى تۆ
- ۱۳۱..... دولبەرم مامزىيە
- ۱۳۱..... تەماشاي قامەتم
- ۱۳۳..... جەھلى ئىشكالى مەسائىل
- ۱۳۴..... پۈستەمى مازەندەران
- ۱۳۵..... عەسا و قامەتم
- ۱۳۷..... خەزنىە يىكە بەيتى من
- ۱۳۸..... غەم مەخۇ بۇ نان و خوانت
- ۱۳۹..... قىسسەسى شەبى ھىجرانى
- ۱۴۰..... لە سەر شەو پۈژى داناوە
- ۱۴۲..... بە پوخ و زولفى شەو و پۈژى
- ۱۴۳..... لە دەورى خالە كەى كولمى
- ۱۴۴..... لە دوو لائەژدېھاي زولفى
- ۱۴۶..... قسە يىكەم ھەيە
- ۱۴۷..... لە نەزاكەت كەمەرى
- ۱۴۹..... پىتى «ى» ✓
- ۱۵۰..... ئەى بىن نەزىر و ھەمتا
- ۱۵۱..... ئاسمانى بى ستون
- ۱۵۲..... ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى
- ۱۵۵..... پەرىشان زولفى تاتارى
- ۱۵۶..... ئاقتابى حوسنى تۆ
- ۱۵۷..... ئىمەش دەمىر
- ۱۵۹..... سۆفى بە سەر و پىشى
- ۸۱..... پىتى «م» ✓
- ۸۲..... جىھان! بوويتە جەزىرە
- ۸۴..... وەھا مەشغوللى تۆيە
- ۸۵..... وەكوو پۈژ و شەو
- ۸۶..... بەشەستى زولف و پرووى ماھى
- ۸۷..... دوو سەد گوناھى ھەيە
- ۹۱..... پىتى «ن» ✓
- ۹۲..... ئەم سەگانە
- ۹۳..... خاكى جەزىر و بۇتان
- ۱۰۰..... لە پۇما كەوتە بەرچاوم
- ۱۰۲..... پەرچەم و فىسى كەچى تۆ
- ۱۰۴..... فەلەك بە تىر و كەمانى
- ۱۱۱..... پىتى «و» ✓
- ۱۱۲..... ئەگەر لىدانە مەقسوودت
- ۱۱۲..... ئومىدى وەسلى تۆم زانى
- ۱۱۴..... بووكى دنيا
- ۱۱۷..... پىتى «ھ» ✓
- ۱۱۸..... زەمانە
- ۱۱۹..... ئەم خەيمە كە شەمسىيەى
- ۱۲۱..... دالى قەدم
- ۱۲۳..... ئەگەر جورعەى پەقىبت
- ۱۲۴..... باسى باوكى مەكە
- ۱۲۵..... ئەگەر خالت بلىم

- ۲۱۷..... شه‌سواری به‌لاغه‌تی کوردان
- ۲۲۷..... سلام اللّٰه منّی
- ۲۳۲..... شاعیر و شیخ و خواجه دهر به‌ده‌رن
- ۲۳۵..... کورده‌کی کویبی
- ۲۳۹..... له‌جومله‌ی ماجه‌رای
- ۲۴۷..... له‌مه‌یدانی به‌ه‌ارا
- ۲۵۲..... وه‌ره‌سه‌یری بزانه‌لاوی کویبی
- ۲۵۷..... هه‌رکوره
- ۲۶۰..... هه‌روه‌کوو مه‌ردوم
- ۲۶۱ ✓ چوارینه و پارچه هه‌له‌ست
- ۲۶۵ ✓ شیعرى تاك تاكه
- ۲۶۹ ✓ به‌شی فارسی (قسمت فارسی)
- ۲۷۰..... ای‌مرا از عشق رویت
- ۲۷۱..... ای‌بت سنگ‌دل
- ۲۷۲..... مژده‌ای‌دل
- ۲۷۳..... تاریخ وفات حاجی بکر آغا
- ۲۷۴..... ای‌دوست
- ۲۷۶..... بازم‌هوای مهر بتان در درون فتاد
- ۲۷۷..... به‌مژگانم‌مزن
- ۲۸۱..... [فدایت جان من،]
- ۲۸۱..... [بدیدم طاق ابرویت]
- ۲۸۳ ✓ رباعی
- ۲۸۴ ✓ فرد
- ۱۶۰..... به‌مه‌نه‌حوه‌یه‌سه‌رفی عیش‌قبازی
- ۱۶۲..... مه‌تنی کوتوبی ئەم دووه
- ۱۶۳..... تا‌سالیکی مه‌سالیکی
- ۱۶۵..... که‌هه‌ستا‌قامه‌تی به‌رزی
- ۱۶۶..... له‌سه‌ر ته‌نافی که‌له‌رزی
- ۱۶۹..... سه‌ده‌کوو رۆسته‌م
- ۱۷۰..... هه‌موو عومرم
- ۱۷۲..... ئەی سوله‌یمانی زه‌مان
- ۱۷۳..... نه‌ققاشی ده‌می
- ۱۷۴..... مه‌هوو میه‌ری به‌غارته‌دا
- ۱۷۵..... له‌عه‌ینی له‌علی‌کانی
- ۱۷۶..... ده‌لین: یار دیتته‌وه
- ۱۷۷..... گه‌ر خه‌لقی جیهان
- ۱۷۸..... داغی‌کردم به‌جه‌فا
- ۱۷۹..... وا‌دیاره
- ۱۸۴..... چه‌یبیی جان
- ۱۸۷ ✓ جووت سه‌رواکان
- ۱۸۸..... ئوده‌با‌چاکه
- ۱۹۶..... یا‌ئیلاهی
- ۱۹۷..... ئەو رۆژه
- ۲۰۰..... تا‌رێک نه‌که‌ون
- ۲۰۲..... تاجی «بسم اللّٰه الرحمن الرحیم»
- ۲۰۹..... شیخ بزه‌ینی
- ۲۱۱..... خو‌ده‌زانتن سولاله‌یی ئە‌کراد
- ۲۱۲..... حاکم و میرانی کوردستان
- ۲۱۴..... خوسره‌و و که‌یقوباد

- ✓ دواوشہی منیش ۲۸۵
- سہرچاوه کانی ئەم دیوانہ ۲۸۷
- سہرچاوه سەرہ کییہ کان: ۲۸۷
- سہرچاوه کانی دیکہ ۲۸۷
- سہرچاوه عەرہ بییہ کان ۲۸۸
- سہرچاوه فارسییہ کان ۲۸۹
- ہندی سہرچاوهی تر ۲۸۹
- ہندی مہسہل و ئیدیوم لہ نیو شیعرہ کانی
حاجیدا ۲۹۱

بە نېۋى خۇدا

ۋەتەن چاپى نۆۋى

حاجى قادر ۋەك شاعىرىڭكى سەدەى نۆزدە تۋانىۋىيە:

- بە زىمانىڭ بېيىقى كە جىاۋاز يىت لە زىمانى شاعىرانى تر.

- بىرىڭك بېيىتتە ئاراۋە كە كەس پېش خۆى بەۋ شىۋە نە يۈرۈۋاندىۋە.

- لە خەۋى شەمەق ۋە پەروانە ۋە مەستىي مەى ۋە مەيخانە راپەرى.

- زامەكانى نەتەۋە كەى بە زەقى بخاتە بەرچاۋ ۋە نۈشتەيان بۇ بنۈتى.

- بەرەۋ دىمەننى دەلاققەى شىعەرى ئاۋەلا بىكات كە كەس تا ئەۋ كاتە پىيدا نە پىروانىۋە.

بەم بۆنەۋە حاجى قادر بە شاعىرىڭكى پۇشنىبىر ۋە چە شىكىن ۋە خاۋەنى قۇتابخانە يە كى نۆى دە ناسرى؛ ئىتر ھەرچى خۇمان بە ساغىردنەۋە ۋە لىكۆلىنەۋەى دىۋانە كە يەۋە زىاتر ماندوۋ بىكەين ھەر كەمە.

كاك سەردار ھەمىد مىران ۋە كاك مستەفا شارەزا، بە پىياچۈنەۋەى مامۇستا مەسعود موخەممەد، لىكۆلىنەۋەى يە كىان لە سەر دىۋانى حاجى قادر كىر دىۋو ۋە بە سەرپەرشتى مامۇستا موخەممەدى مەلا كەرىم لە سالى (۱۹۸۶ ز) بە چاپىان گە ياندىۋو. مامۇستا موخەممەد ئەلنى: گە يىشمە ئەۋەى كە پىۋىستە ھەندى ۋە شەى تىكىستە كەى ئەۋان بە گۈپرەى يە كى يان زىاتر لە تىكىستە كانى لای خۇم بگۇرۇم ۋە گەلنى بە يىت ۋە پارچە شىعەرى تازە بىخەمە سەر دىۋانە كە. پاشان ئەلنى: لە دەرفەتى تردا بۇچۈن ۋە بەلگەى دەستىۋەردانە كانم رۈۋن دە كەمەۋە^۱.

---

۱. پروانە دىۋانى حاجى قادرى كۆبى، بە لىكۆلىنەۋەى كاك سەردار ۋە كاك كەرىم شارەزا، لاپەرەى ۲۹۲.

مامۆستا موحه ممه د پاش ئه و چاپه ی که ناومان برد له کتیبکی جیاوازا دا به نیوی «ههنگاوکی تر به پښگادا به ره و ساغکردنه وهی دیوانی حاجی قادری کۆیی» ته واوی بۆچوون و پیشنیاره کانی خۆی به به لگه وه له چاپ داوه.

منیش بهش به حالی خۆم هاتووم بۆ ئه وهی پرۆژه که ی مامۆستا موحه ممه دم ته واو کردبێ ئه و دهسکاری و بۆچوونه تازانه یه که له م کتیبه ی دوایدا نووسیوونی له سه ر دیوانه که زیاد کردوه و به کورتی ئه م گۆرانیکیانه ی خواره وه م له سه ر دیوانه که ئه نجام داوه:

۱. لێ زیادکردنی بۆچوون و دهسکاریه تازه کانی مامۆستا موحه ممه دی مه لاکه ریم - که

له م دیوانه دا به نیوی خۆیه وه تۆمار کراوه و ئاماژه ی دراوه - له نیوان که وانی گۆشه دار (II) دا.

۲. لیکدانه وهی مانای هه ندی وشه و دهسته واژه له نیوان که وانی گۆشه دار (II) دا و

ده ربړینی بۆچوونی خۆم له چه ند شویندا.

۳. گۆرینی رینووسی کۆن و هینانه سه ر رینووسی نوی، ئه ویش به گۆرینی ئه و پیتانه ی که

له زمان و رینووسی عه ره بیدان و له زمان و رینووسی کوردیدا نین (د، ض، ظ = ز. ث، ص =

س. ط = ت).

له کۆتاییدا، هیوادارم توانیبتم گۆشه یه ک له مانا و مه بهستی شیعره کانی ئه م شاعیره

مه زنه مانم خستبیتته روو و تارام له سه ر بووکی رازاوه ی به یته کانی هه لدا بیتته وه.

سه عیدی که ره می - سنه

۲۷ خه زه لوه ری ۱۳۸۹ ی کۆچی هه تاوی.

سەرچاوه كان:

۱. ههنگاوئىكى تر به رېنگادا به ره و ساغكردنه وهى ديوانى حاجى قادرى كوئى، موحه ممهدى مهلاكه ريم، «دار الحرية»، عىراق ۱۹۸۹ز، چاپى يه كه م.
۲. هه نبانه بۆرينه، هه ژار، سرووش - تاران ۱۳۸۱ك، ه، چاپى سيه م.
۳. فهره ننگى موعين، موحه ممهد موعين، ئادنا - تاران ۱۳۸۱ چاپى يه كه م.
۴. الأعلام، خيرالدين الزركلي (۱۳۹۶ ه)، دار العلم للملايين ۲۰۰۲، الطبعة الخامسة عشرة.
۵. ديوانى نالى، ليكۆلينه وهى مه لاهه بدولكه ريمى موده پرپرس، ۱۳۸۰ك، ه، بلاوكردنه وهى كوردستان، سنه، چاپى سيه م.

ئەم دىۋانەسى حاجى قادىر

لاى ھەموو شىعرناسىكى حاجى قادىرى كۆيى، پوون و ئاشكرايە كە وا ئەم شاعىرە مەزنەمان، بەشىكى زۆرى لە ژيانى مندالى و فەقىيەتى و مەلايەتى، لە شارى كۆيە و كوردستانى عىراق و ئىران بردۆتە سەر و ماۋەيەكى زۆرىش لە شارى ئەستەنبوولى پايتەختى دەۋلەتى عوسمانلىدا ژياۋە.

شىعرەكانى حاجى لە كۆيە لە لاى شىعر دۆستەكانى و لە ناو فەقى و مەلايانىش لە مەدرەسە ئايىنىيەكانى كوردستاندا تۆمار كراون و بەناو خەلكدا بلاۋ بوونەتەۋە و لە ئەستەنبوولىش بى ژن و مال و بى كوپر و كەس و كار ماۋەتەۋە، سەردەمىك لە گەل رۆلەكانى بنەمالەي بەدرخان پاشاۋ، سەردەمىكىش لە كونجىكى حوجرەيەكى تەنگ و تارىكددا ژياۋە.

ھەر شىعەرىكى لەۋى دانابى، بە ھۆى يەكى لە دۆست و يارانى بۇ كوردستانى ناردۆتەۋە و خەلكە كە لە پرووى ۋە فادارىيەۋە لە پىنگەي چىژ ۋە رگرتن لە ناۋەرۆكى شىعرەكانىيەۋە، نووسىۋانەتەۋە و گەلى جارىش ئەزبەريان كردوۋە.

لە سالى ۱۸۹۸ دا، لە ژمارە (۳)ى رۆژنامەي كوردستاندا كە لە لايەن «مىقداد مەدحەت بەدرخان» ۋە، چەند ژمارەيەكى لە شارى قاھىرە دەرچوۋە و لە لاپەرەي (۳)ى ئەۋ ژمارەيەدا، ھەۋالى كۆچى دوايى حاجى نووسىۋە دەلى: «لە سالى راپوردوودا، واتا لە ۱۸۹۷ دا، حاجى مردوۋە» لە لاپەرەي (۴)ى ھەمان ژمارەشدا ھەلبەستىكى بە ناۋىشانى (زەمانە) بلاۋ كردۆتەۋە، ئەمە يەكەمىن و پراستەرىن دەقى چاپ كراۋى شىعەرى حاجىيە و ئىمە پراستەۋخۇ ئەۋ پرە شىعەرىمان - دواي گۆرىنى بۇ سەر پىنوسى ئەمپروى كوردى - لە ۋ سەرچاۋەۋە ۋە رگرت.

له سالی ۱۹۱۳د، له ژماره (۲)ی گوڅاری «پوژوی کورد»دا که له م دواییه دا کاک جه مال خه زنده دار ئه رکی بلاو کرده وه و پیشه کی و له سه ر نووسینی کیشاوه، پینج هه لبه سستی حاجی بلاو کرده وه و ئیمه ش بو ساغ کرده وه ی ده قی شیعه ر کانی ئه و هه لبه ستانه ی سوودمان لی وهرگرتن.

له کتییی «تینگه یشتنی راستی و شوینی له پوژنامه نووسی کوردیدا»ی دوکتور که مال مه زه ردا، له لاپه ره (۱۸۶)ه وه تا کوو لاپه ره ی (۱۹۸) شه ش هه لبه ست و پارچه هه لبه سستی حاجی بلاو کرده وه. ئه مانه ش بوون به سه رچاوه یه کی باش بو پوژوه ی توژینه وه ی ئه م دیوانه .

له سالی ۱۹۲۵د، خوالی خو شبوو «عه بدورپه رحمان سه عید»، «کو مه له شیعی ری حاجی قادری کوئیی» بلاو کرده وه، هه رچه نده به رینووسی کون چاپ کراوه و هه له ی چاپ و هونه ری شیعی ری زوره، به لام وه ک سه رچاوه یه کی شیعه ر کانی حاجی سوودیکی زورمان لی وهرگرت. له سالی ۱۹۴۱د، ماموستای خوالی خو شبوو «ره فیق حیلمی» سه رگوزه شته و هه ندی له شیعه ر کانی حاجی به شیکردنه وه وه له به رگی یه که می «شیعر و ئه ده بیاتی کوردی»دا بلاو کرده وه و (۲۰) لاپه ره ی بو ته رخان کردوه و ئیمه ش تا راده یه ک سوودمان لی وهرگرت.

له سالی ۱۹۵۳د، ماموستا عه لئه ددین سه جادی چاپی یه که می «میژووی ئه ده بی کوردی» بلاو کرده وه و له سالی ۱۹۷۱یشدا چاپی دووه می ئه و کتییی به خش کرده وه. [ههروه ها] هه ندی زانیاری له باره ی شاعیره وه خستوته پال زانیاریه کانی چاپی یه که م و بو باسی ژبان و شاعیره تی حاجی تا راده یه ک سوودمان لی وهرگرت.

له سالی ۱۹۵۳د ماموستای خوالی خو شبوو «گیوی موکریانی» چاپی دووه می «دیوانی حاجی قادری کوئیی» چاپ و بلاو کرده وه، دیاریشه «کو مه له شیعی ری حاجی قادر»ی «عه بدورپه رحمان سه عید»ی به چاپی یه که م داناوه، له سالی ۱۹۶۹شدا چاپی سیهه می ئه و دیوانه ی هه ر له هه ولیتر چاپ کرده وه، ئه م سه رچاوه به نرخه، هه رچه نده هه ندی هه له ی چاپ و هه له ی هونه ری شیعی ری تی که وتووه، له گه ل ئه وه شدا بو ساغ کرده وه ی شیعه ر کانی حاجی سوودیکی یه گجار زورمان لی وهرگرت.

له سالی ۱۹۶۰دا ماموستا موحه ممه دی مه لاکه ریم لیکۆلینه وه یه کی زانستی به ناو نیشانی «حاجی قادری کوئی شاعیری قۆناغیکی نوپیه له ژبانی نه ته وه ی کورد» چاپ و بلاو کرده وه، بۆ نووسینی پیشه کی ئەم دیوانه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۱دا که ریم شاره زاله کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» دا حهوت لاپه پهی بۆ ژبان و شاعر و شاعیر به تی حاجی ته رخان کردووه و له باره ی ژبانی شاعیره وه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۶دا دوکتۆر عیززه دین مسته فاره سوول نامه ی دوکتۆرای خۆی به زمانی عه ره بی و به ناو نیشانی «الواقعية في الأدب الكردي» له به پرووت چاپ کرد. له و لیکۆلینه وه زانستیه یدا شهش لاپه پهی بۆ شاعیره کانی حاجی ته رخان کردووه و ئیمهش سوودمان له بیر و پراکانی له باره ی شاعر و شاعیر به تی حاجی قاده ره وه وه رگرت.

هه ره له هه مان سالددا دوکتۆر ئیحسان فوئاد پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پروسه ی له مۆسکۆ چاپ کرد و ئیمهش سوودمان له هه ندی لایه نی شاعیر به تی حاجی وه رگرت، دوای ئەوه ی که خۆی پوخته ی رایه کانی بۆ کردین به کوردی.

دوکتۆر که مال فوئادیش له پیشه کی کتیبه که ی «ده سنووسی کوردی» دا، که له سالی ۱۹۷۰ به زمانی ئەلمانی له شاری «فیزبادن» ی چاپ کردووه، چه ند لاپه پهی کی بۆ حاجی قادر و شاعر و شاعیر به تی ته رخان کردووه، ئیمهش به هۆی کاک سه ردار حه مید میرانه وه بۆ مان کرا به کوردی و تاراده یه ک سوودمان له بیر و رایه کانی وه رگرت.

له سالی ۱۹۴۱ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ ماموستا مه سهوود موحه ممه د سی به شی کتیبه که ی «حاجی قادری کوئی» چاپ کرد و به ۱۱۷۵ لاپه پهی گه وه ره، له ژبان و شاعر و شاعیر به تی حاجی کۆلیوه ته وه و جگه له ساغ کردنه وه ی گه لی لایه نی شار دراوه ی ژبانی، پتر له دووسه د شاعیریشی ساغ کردۆته وه.

بۆ لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەم دیوانه و ساغ کردنه وه ی ده فی شاعیره کانی سوودیکی یه گجار زۆرمان لی وه رگرتن.

جگه له م سه رچاوانه سوودمان له هه ندی گۆفاری ئەده بی و پۆشنیبری کوردی وه کوو: هاوار، گه لایژ، هه تاو و هیوا، بلیسه، نووسه ری کورد، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به یان،

پڑھنیبری نئی، پڑزی کوردستان، گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیات، پەرودە و زانست، نووسەری نۆی و کاروان، وەرگرتووە.

دەستنوسێکی گرانبەها

جگە لە و سەرچاوێ چاڵ کراوانەیی باسماڤ کردن، توانیمان دەستنوسێکی بە نرخ و گرانبەهای «دیوانی حاجی قادری کۆیی» کە لەلایەن خوالی خۆشبوو «مەلا پەرە ئووفی سەلیم ئاغای حەوێزی» یەو نووسراو تەو، بە هۆی کاک سەیفەددینی کورپی و مامۆستا ئەمیر عەبدولکەرمی حەوێزی خوارزایەو، چنگ بکەوێ.

ئەم دەستنوسە وەك خوالی خۆشبوو مەلا پەرە ئووف لە پێشەکیە کەیدا نووسیبوێتی، دەبێ لە سالی (۱۹۱۸) وە، دەستی بە نووسینەوێ کردبێ و لە ماوێ چەند سالی کدا هەموو ئەو شیعراوەی کە لە ناو خەلکدا پەرت و بلأو بوون کۆی کردوونەتەو و لە داوی ئەمەش دەلی: «جگە لە وانە، لە ناو دەلاقەیی خانووی باپیرم واتە: ئەمین ئاغای ئەختەر، بە یازیکم دۆزییەو کە هەمووی شیعری حاجی قادر بوون، ئەمانەشم خستە پال شیعەرە کۆکراوە کانی دیکەیی و بوون بەم دیوانە دەستنوسە. لە سەر داوای سەعید فەهیمی بڕام لە سالی ۱۹۲۳ دا بە شیکم دا بە عەبدورپەرە حمان سەعید و ئەویش لە سەر ئەرکی خۆی لە سالی ۱۹۲۵ دا چاپی کرد و لە داوایشدا موخەمەد توفیق وردی و سألح شەمس کۆمەلە شیعریکی بلأونە کراوەیان لە سەر نووسیبووە و دایان بە خوالی خۆشبوو گیوی موکریانی و ئەویش خستە پال شیعەرە کانی دیکەیی حاجی و لە سالی ۱۹۵۳ دا لە چاپی دوو می دیوانە کەیدا بلأوی کردنەو».

ئیمە سوودیکیی یەگجارجار زۆرمان لەم دەستنوسە بە نرخە وەرگرت - کە سەرچەمی لاپەرە کانی دەگاتە ۲۳۷ لاپەرەیی دەفتەری ئاسایی - چونکە زۆر بەی ئەو شیعراوەی بە هەلە لە سەرچاوێ چاپکراوە کاندای دینە بەرچاو دەبینین لەم سەرچاوێدا بە راستی نووسراون، نەك هەر هەندە، بە لکۆو چەند هەلبەست و تاکە شیعری تێدایە کە لە هیچ سەرچاوێ کە دیکەدا نەهاتوون و ئیمە ئەم شیعەرە بلأونە کراوانەمان خستە پال ئەم دیوانەیی حاجی قادر.

جگە لەم دەستنوسەیی مەلا پەرە ئووف، لە کۆیەو دەستنوسێکی بچووکمان لە مامۆستای خانەنشین «عەبدولمەجید نوورەددین جەلیزادە» پێ گەشت - لەم دەستنوسەدا چاومان

بەپراست كوردنەۋەي چەند ھەلەيەكى شىعرە كانى حاجى كەوت-، كە لە كاتى خۇيدا قوتابى قوتابخانە سەرەتايىيە كەي كۆرە بوو ۋە شىخ نورەددىنى باوكى، مامۇستايان بوو ۋە دوا بە دواي دەرچوونى «كۆمەلە شىعەرى حاجى قادرى كۆيى» لە لايەن ەبدرپەرەمان سەئىدەۋە، لە سالى ۱۹۲۵، شىعرە كانى حاجى قادرى بە قوتايىيە كانى لەبەر كىرەۋە ۋە ھەلەي چاپ ۋە ھونەرى شىعەرى بۇ پراست كوردنەۋەتەۋە. مامۇستا ەبدرلەمە جىدىش بە شىۋە پراستە كەي شىعرە كانى لەبەر كىرەۋەن ۋە ئىستا لە دەستىنوسىكى خىجىلانەدا تۆمارى كىرەۋەن ۋە ئىمەش سوودمان لەم دەستىنوسەش ۋە رگرت.

خوئىندەۋارى بەرپىز! ھەر چۆنىك بى ۋا ئەم ديوانەي حاجى قادرى كۆيىمان لە سەر پرولىئانى «ئەمىندارىتى گىشتى پۇشنىبىرى ۋە لاۋان لىئەنى يارىدەدانى چاپ ۋە بلاۋ كوردنەۋە» ئامادە كىرە بۇ لە چاپدان ۋە ھەۋلىكى زۆرمان دا، كەم ھەلە ۋە پىكويىك دەرچى، چونكە ئىمە لەۋ باۋەرەداين، ھىچ كارىكى ئەدەبى ۋە ھونەرى ۋە پۇشنىبىرى ھەرچەندە خۇي پىۋە ماندوۋ بىرى، ھەر لە ھەلەۋە ناتەۋاۋى بە دورور نابى.

لە كۆتايىدا پرووى داۋاكارى ۋە تىكامان لە خوئىندەۋاران ۋە شىعەردۆستان دەكەين، كە ھەر ھەلەۋە ناتەۋاۋىيەك لەم ديوانەدا ھەست پى دەكەن، بالە پرووى دىلسۆزى ۋە خىزمەتگوزارىيەنەۋە بۇ زىمان ۋە ئەدەبى كوردى، ئاگاردامان بىكەنەۋە ۋە ھەلە كانمان بۇ دەست نىشان بىكەن تاكوۋ لە دورورۇزىكى نىزىكدا لە چاپى نوپى ئەم ديوانەدا پراستىيان بىكەينەۋە.

لەۋانەشە ھەندى ئەدەب دۆست پىرسن ۋە بلىن بۇ ھەندى ھەلبەستى دىكە كە لە ناۋ ديوانە كانى پىشووۋدا، چاپ كرابوون ۋە دەكەۋتەنە بەرچاۋ لەم ديوانە نوپىدا بەرچاۋ ناكەون؟! ھۆي ئەمەش دەگەرپتەۋە بۇ قەناعەتى ئىمە ۋە دىئايىمان لەۋەي كە ئەۋ ھەلبەستانەي لاۋراون ھى حاجى قادرىن ۋە بە ھەلە لە كاتى خۇيدا خراۋنەتە پالى، بۇيە لەم ديوانەدا فرىمان دانە دەرەۋە.

حاجی قادر، کس و له کون هاتوته دنیاوه؟

سال و جینگه‌ی له دایک بوونی حاجی قادر مایه‌ی هینان و بردنیکسی زوره، له هه‌ندی سه‌چاوه‌ی وه‌کوو نامیلکه‌ی «مه‌لا عه‌بدوپرپه‌حمانی کورپی ئه‌حمه‌دی کورپی موحه‌مه‌دی کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌وره» دا هاتوو هه‌که‌ و حاجی له‌گوندی «گورقه‌ره‌ج»^۱ ی سه‌ر به‌شاری کۆیه له‌سالی ۱۲۳۱ی^۲ کۆچی [م] دا هاتوته دنیاوه، ئه‌م ساله‌ کۆچیه‌ش به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۱۵ - ۱۸۱۶ز) ده‌وه‌ستی.^۳

که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌شدا به‌ دوای سال و شوینی له‌ دایک بوونیدا ده‌گه‌رپین ده‌بینین لای ئه‌وان سالی ۱۲۳۲ی کۆچی [م] به‌ سالی له‌ دایک بوونی داده‌نین^۴ و ئه‌م ساله‌ش - به‌ پیتی هه‌مان خشته‌ی گۆرپینی ساله‌کانی کۆچی بۆ زاینی - ده‌بینین به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۱۶ - ۱۸۱۷)ی زاینی ده‌وه‌ستی.^۵

له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیشدا ئه‌مه‌ هاتوو هه‌که‌ حاجی قادر له‌ سالی ۱۸۱۵دا له‌ گوندی «گورقه‌ره‌ج»^۶ و هه‌ندیکیش ده‌لین له‌ ۱۲۳۲ له‌ هه‌مان گوند هاتوته دنیاوه.^۷ هه‌ندی نووسه‌ری دیکه‌ش ده‌لین: حاجی له‌ سالی ۱۸۱۵ له‌ کۆیه له‌ دایک بووه^۸ و له‌ جیی خۆیدا له‌ گورقه‌ره‌جه‌وه هاتوو نه‌ته‌ ئه‌و شاره‌. به‌لام له‌م دوایه‌دا زۆریه‌ی لیکۆله‌رانی کوردی

۱. گورقه‌ره‌ج: گوندیکی ویرانه‌یه‌ که‌وتوته خوارووی شاری کۆیه‌وه.

۲. نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدوپرپه‌حمان «حاجی قادری کوئی» نووسینی مه‌سه‌وود موحه‌مه‌د، ب: ۲، به‌غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.

۳. یوسف ابگار و فیچ اوربلی «جداول لتحویل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمه، د. حسین قاسم العزیز «مجلة المورد» المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. «گۆفاری هاوار» ژماره (۴) ی سالی ۱۹۳۲ شام، ل: ۷.

۵. اوربلی، جداول... مجلة المورد، المجلد ۳ العدد ۴ بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۶. عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی «میژووی ئه‌ده‌بی کوردی» چ ۱ به‌غدا ۱۹۵۲، ل: ۳۱۰.

۷. ره‌فیت حیلمی «شاعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی» ب ۱ به‌غدا ۱۹۴۱، ل: ۹۹.

۸. که‌ریم شاره‌زا «کۆیه و شاعیرانی»، به‌غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

ده لئین له سالی ۱۲۳۲ك [م] = ۱۸۱۷ی زاینیدا له دایك بووه و هه ندیكیش له پال ئه و ساله دا ده نووسن له نزیك كوئسنجاق - به بی ناو هیئانی شوئنه كه - له دایك بووه.^۱

هه ندی لیکۆلۆری دیکه شمان به مه زنده و به پی ته مەنی هاوئشینە کانی ده لئین: ئیحتیماله له سالی ۱۲۴۰ی کۆچی [م] دا له دایك بووی^۲ و ئه م ساله ش به رانه بر سالانی ۱۸۲۴ - ۱۸۲۵ی زاینی ده وه ستی.^۳

به و مه زنده یه ی كه حاجی قادر له گه ل حاجی مه لا «عه بدو لالا» ی جه لی زاده دا پیکه وه بو گه شتی خوئندن چوون بو «باله كه تی» و حاجی مه لا «عه بدو لالا» ش مه علومه كه له سالی ۱۲۵۰ی کۆچی [م] دا له دایك بووه^۴ و ئه م ساله ش به پی خشته ی گۆرینی ساله كان به رانه بر به (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵ز) ده وه ستی و له به ره وه ی هه ردووكیان هاوپی خوئندن بوون، نابئ جیاوازیه کی وا زۆر له نیوان ته مه نیاندا بیئ؛ به کیکیان له نیوانی ساله کانی (۱۸۱۵ تاكوو ۱۸۱۷ز) له دایك بووی و ئه وی دیکه یان له نیوانی (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵) دا له دایك بووی، كه نزیكه ی هه ژده - نوزده سالیان به ینه و ئه م ته مەن لیک دووریه ش نایان کات به هاوپی کاروانی خوئندی فه قیه تیان بو ناوچه ی «باله كه تی»، كه به یه كه وه ئه و گه شته یان کردوه، ههروهك حاجی له دواوای ژبانیدا له ئه سته نبووله وه نامه یه کی شیعی بو حاجی مه لا «عه بدو لالا» ی هاوپی خوئندی نووسیوه و گوتویه تی:

به فیکرت دی زه مانئ چوینه بالهك به پی خاوسی، نه كه وشم بوو نه کالهك!^۵
ناوه رۆکی ئه م دپره شیعه ی حاجی و هاوپییه تی گه شتی خوئندی له گه ل حاجی مه لا عه بدو لالا، رای ئه و لیکۆلۆرانه به هیز ده کات كه ده لئین: له وانه یه حاجی قادر له ۱۲۴۰ی

۱. د. که مال فوناد «ده ستنوسی کوردی»، فیزبادن ئه لمانیا، ۱۹۷۰ پيشه کی.

۲. مه سعوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۶۴.

۳. اوربلی «جداول لتحویل السنوات الهجرية الى السنوات المیلادیه»، «مجله المورد»، المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. مه سعوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۱.

۵. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، ده ستنوس، ل: ۱۸۵.

کۆچی [م] دا له دایک بووی، چونکه بهمه تهمهنی له گه‌ل حاجی مه‌لا «عبدالله» ی هاورپیدا نو
سأل ده سالیان بهین ده‌بی. ثم نزيك بوونه‌وه‌یه‌ش له تهمه‌ندا پتر هاورپیه‌تی گه‌شتی
خویندیان به‌هیز ده‌کات، له چاو جیاوازییه‌کی هه‌ژده نۆزده سالیدا.

حاجی قادر و خویندنی مه‌لا یه‌تی:

حاجی قادر هه‌ر منال ده‌بی که باوکی ده‌مری، به‌لام ده‌بی نه‌و راستیه‌ش بلین که حاجی
تهمه‌نیکی مندایی وای بووه که باوکی نه‌ماوه، ناوی له بیر بمیتی، هه‌روه‌ک له دیره‌ شیعره‌که‌ی
پیشوویدا گوتویه‌تی:

باوکم نه‌حمه‌دبوو ناوی فیکرم دی خه‌لقی لادی بوو، دایکی من فاتمی

که تهمه‌نی بووه به‌حه‌وت سأل دایکی له مرگه‌وتی موفتی له کۆیه لای مه‌لا نه‌حمه‌دی
نۆمه‌رگوبه‌تی له‌به‌ر خویندنی داناوه^۱، نه‌و مه‌لا نه‌حمه‌ده خالۆزای حاجی بووه. پاشی دوو
سأل دایکیشی ده‌مری و ئیتر مه‌لا نه‌حمه‌ده موو مه‌سره‌فیکی خویندنی ده‌کیشی.^۲

حاجی که سه‌ره‌تای خویندنی فه‌قیه‌تی له کۆیه فی‌بووه، له هاوینی سالی ۱۲۷۰ی کۆچی
[م] به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۵۳ - ۱۸۵۴ز) دا له گه‌ل حاجی مه‌لا «عبدالله» ی جه‌لیزاده‌دا
گه‌شتیکی خویندن بۆ ناوچه‌ی «باله‌که‌تی» ده‌کات و له گوندی «شیخ وه‌تمان» له لای «مه‌لا
موحه‌مه‌د کاک عبدالله» ده‌خوینن و پاش ماوه‌یه‌ک حاجی قادر له حاجی مه‌لا «عبدالله» ی
هاورپی داده‌پرئ و به‌ته‌نهایی ده‌چیت بۆ کوردستانی ئیران بۆ شاره‌کانی سه‌رده‌شت و سابلاغ
و شنۆ.^۳

حاجی تاکوو سالی ۱۲۷۹ی کۆچی [م] به‌رانبه‌ر به‌ (۱۸۶۲ - ۱۸۶۳) هه‌ر له کوردستانی
ئیران ماوه‌ته‌وه و له‌و ساله‌دا ئیجازه‌ی مه‌لا یه‌تی وه‌رگرتوو و به‌ده‌شتی لاجان و به‌رپی

۱. عه‌لاه‌دین سه‌جادی، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، چ ۱ به‌غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۴۲.
۲. نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدوپرپه‌حمان، بنواره: مه‌سه‌وود موحه‌مه‌د «حاجی قادری کوئی»،
ب ۲ به‌غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.
۳. که‌ریم شاره‌زا «کۆیه و شاعیرانی»، به‌غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

باله كه تيدا - نهك به رینگای سوله یمانیدا وهك له هه ندی سهرچاوه دا هاتووه - گهراوه تهوه دیوی کوردستانی عیراق و هاتۆتهوه کۆیه^۱ و ماوه یه کی خوۆش له گه ل حاجی مه لا «عبدالله» ی دۆستی و «ئه مین ئاغای ئه خته ر» ی شاعیر و «حه ماغا» دا له کۆیه به سهرده بات.^۲

پاش ماوه یهك كه حاجی سهرنج ده دات - دوای ئه وه هه موو خه مخۆرییه ی بۆ خه لکه كه ی کۆیه - ده بیئێ هه مووی هه ر پروویان له هه ندی شیخی وه کوو «شیخ نه بی ماویلی» یه و به رانه ر به شاعیر و خه مخۆری وه کوو خوۆی كه مه ترخه من و ئه م كه مه ترخه مییه ش له پرووی سوۆزی شاعیرانه یه وه به بی حورمه تی داده نی و بۆیه بریار ده دات کۆیه جی بیلی و پروو بکاته شاری «ئه سه ته نبو ل» ی پایته ختی سه لته نه ت و خه لیفایه تی عوسمانلی. حاجی كه ده كه ویته ئه و ولانی غوربه ته ش له چه ند دپره شیعیکی پر سوۆزیدا ئه و هه سه ته ی خوۆی ده رپریوه و گو توویه تی:

له غوربه ت به شاهی له بیر نا کرئ   زه مانی جوانی و یادی ولات
له «قوشخانه» وه تا ده می «ئییچ قه لا»   له «بایزاغه» وه تا مه حه لله ی «قه لات»^۳
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لین   له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات^۴

ژیا نی حاجی له ئه سه ته نبو ل:

حاجی شاری کۆیه ی بچوکی جی هیشت و پرووی کرده شاریکی گه وره ی به هات وباتی وه کوو «ئه سه ته نبو ل».

«شاری ئه سه ته نبو لی ئه و پرۆژه ش كه پایته ختی ده ولته تی عوسمانلی بووه، نوخته ی له یه كدان و به یه كگه یشتنی پرۆژئاوای پیشكه و تووی سه رمایه دار و پرۆژه لاتی دواكه و تووی دیلی كۆت و زنجیری ده ره به گی و چه وساندنه وه ی نه ته وایه تی و فروفیللی ئایین فرۆشان بوو، ئه و ئایین فرۆشانه ی كه ئایینیان كرده بوو به ده سمایه ی ده ستیان و بۆ ئامانجی سه ته مكارى

۱. بیروپرای مامۆستا مه سهوود موحه ممه د له پیداچوونه وه ی ئه م دیوانه دا.

۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه رحمان «حاجی قادری کۆیی»، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۳۳۰.

۳. قوشخانه، ئییچ قه لا، بایزاغه، قه لات: چوار شوین و گه ره کی شاری کۆیه ن.

۴. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، ده ستنووس، ل: ۳۵.

خۆیان ئال و ویلیان پی ده کرد»^۱.

حاجی له و شاره گه وره پیشکه وتووهدا ماوهیه کی دوور و درپژ ژیا، [له ویدا] به بنه ماله ی «به درخانیه کان» گه یشت و بوو به مامۆستای تایبه تی کورپه کانی ئه و خانه واده یه، له لای ئه وان دیباچه ی «مهم وزین» ی ئه حمه دی خانی خوینده وه، له و دیباچه یه و له ئه نجامی خویندنه وه ی کتیبی رۆشنبیری تازه بابته که په پته پته له ئه وروویای پیشکه وتووهدا ده هاتن بۆ ئه سته نبوول و ده کران به تورکی و به ناو خه لکدا بلاو ده بوونه وه بیر و ههستی نه ته وه یی له [ناخیدا] سه ری هه لدا.

پوخته ی مه به ستمان ئه وه یه بلیین: حاجی قادر له بهر ته وژمی رۆشنبیری ئه وروویادا کوردایه تی له میشکیدا گه پرا و له هه مان کاتیشدا دۆستایه تی له گه ل به درخانیه کاندا بی گومان هانده رێک بووه بۆ سه ره هه لدان و مه یینی ئه و کوردایه تییه ی.

هه رچه نده حاجی له ژبانی ئه سته نبوولی رازی نه بووه و هه وه سی به چاره ی عوسمانلییه کان نه هاتوو، به لام وه ک گوتمان ئه و ژینه نوییه ی له و شاره دا گۆرانیکی سه ره کی به سه ر بیر و باوه ری حاجی هیناوه؛ چونکه جگه له وه ی که وتووهدا بهر ته وژمی پروونا کبیرانی ئه وروویای پیشکه وتوو له هه مان کاتیشدا «شاری ئه سته نبوولی ئه و رۆژه جیگای کۆبوونه وه ی هه موو ئازادی خوازه کانی و لاتانی عوسمانی بوو له کورد و عه رب و ئه رمه ن و نه ته وه کانی ئه وروویای خوارووی رۆژه لات که له و سه رده مه دا له تیکۆشان بوون بۆ ئازادی یا خۆیان له ده سته ی عوسمانیه کان رزگار کردبوو»^۲.

حاجی له و کاته ی ئاگاداری تیکۆشانی ئه و نه ته وانیه ی ژیر چنگی ده و له تی عوسمانلی بوو [که] ئاوپرێکی له میلیله ته که ی خۆی ده دا یه وه، ده بیینی نه ک به ره و پزگاری [نه] ده چوو به لکوو ئه و میر نشینیانه ی که هه شی بوون، له ناوچوو بوون وه ک:

حکومه تی میره کانی «بابان» و «سۆران» و «بادینان» و ئه ماره ته کانی کوردستانی سه روو

۱. موحه ممه دی مه لا که ریم «حاجی قادری کۆبی شاعیری قۆناغیکی نوییه له ژبانی نه ته وه ی کورد»، به غدا، ۱۹۶۰، ل: ۱۰.

۲. هه مان سه رچاوه ی پیشوول: ۱۰.

به ته واوی ناوچه کانیان خرابوونه سهر دهوله تی عوسمانی. بنه ماله ی به درخانیه کانش
تیکو شایکی گه رمیان ده کرد بو ده ست خستنی مافه نه ته وه بیسه کانی گه لی کورد».^۱

جالیره دا به پیی نه و زانیاریانه ی باسمان کردن و به گویره ی بیرورا و بوچوونه کانی خو مان
گه یشتووینه ته نه و راستییانه ی خواره وه و لیره ودوا ده یان خهینه پروو:

یه که م: حاجی تا نه چووه ته نهسته نبوول، بیر و باوه پی کوردایه تی تی نه گه پراوه و شیعی
نه ته وه بی و کومه لایه تی دانه ناوه، چونکه هیچ به لگه یه کی باوه پیکراومان به دهسته وه نیبه که
حاجی پیش چوونی بو نهسته نبوول شیعی له سهر نه م جو ره بابه تانه دانایی و بیری له دوا
روژی نه ته وه که ی خو ی کردیته وه.

دووهم: به زوری شیعی دلداریه کانی حاجی، زاده ی بیر و ههستی ژبانی کوردستانی
عیراق و ئیران بوون، مه گه ر به ده گمن ده نا له نهسته نبوولدا له شیعی نه ته وه بی و کومه لایه تی
و لاواندنه وه به ولاره، هینده گوئی به شیعی دلدار ی نه دواوه.

سیههم: نه گه ر ماموستای کوره کانی به درخانیه کانش بووه، نه وه وانا گه یه نی که هه موو
دهم له مالی نه واندا ژبایی، به لکوو به ده لیلی شیعه کانی خو ی مال و ژووری تاییه تی خو ی
بووه، جا سه ربه خو یان له ماله کوردیکی ناسیاری ژووریکی تاییه تی بووه، ژبانیکی
هه ژارانیه تییدا بر دوته سهر. هه ر وه ک خو ی له دیره شیعی نکیدا که له نامه شیعییه که ی بو
حاجی مه لا «عبدالله» ی جه لیزاده ی کونه دوستی و هاوپی خویندن ی نووسیوه، ده لی:

شهوی دانیشتبووم بی شه مع و میسباح نه تو ی هی ناوه یادم کاکه فه تتاح^۲
چونکه نه گه ر له مالی به درخانیه کاندا ژبابا، ماله پاشا «شه مع و میسباح» واتا: «موم و
چرا» یان بووه و حاجی ده یتوانی نامه که ی له بهر پرووناکی چرای به شه وق بنووس و تاریکی
شه و نه بیته گرفتیک له پیشی.^۳

۱. هه مان سه رچاوه ی پیشوول: ۲۰.

۲. عه بدوورپه رحمان سه عید «کومه له شیعی حاجی قادری کوئی»، به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

۳. بو زانینی زانیاری پتر له م بابه ته وه پروانه: مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»،
به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

چوارەم: حاجى قادر «كەيفى جوانرۋىيى» شاعىرى لە كۆيە نەبىنيوھ چۈنكە سەردەمىيان جودا بووھ. حاجى زووتر لە كۆيە پۋىشتووھ و «كەيفى» ىش درەنگتر ھاتۆتە ئەم شارە و ماوھىھەكى باش لە كۆيە ژباوھ و لە مەدرەسەى حاجى مەلا ئەسسەدى باوكى حاجى مەلا «عبداللەھ» خوئندوويھەتى و لە گەل شىخ پەزەى تالەبانىدا گەلى بىرەوھەرى خۆش و ناخۆشيان بەيھەكەوھ بووھ، حاجى لە ئەستەنبوول و اتا: لە غوربەتتى بووھتە دۆستى گىانى بە گىانى «كەيفى» و ئەو پايە راست نىيەكە دەلى: «حاجى و كەيفى بەيھەكەوھ لە شارى كۆيەوھ چوون بو ئەستەنبوول».

كەيفى ماوھىھەك پىش حاجى لە سالى ۱۳۰۰ى كۆچى [م] بەرانبەر سالانى (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳) لە ئەستەنبوول كۆچى دوايى كردووھ و حاجىش بە ھەلبەستە ناودارەكەى «فەلەك بە تىر و كەمانى لە ئىمە چوئتەكەمىن» بە شىوھەكى پىر شۆر و سۆزى ئاوارەيى دەيلاوئىنتتەوھ و لە دېرە شىعەرىكىدا دەلى:

لە «كوپرەدى» ائى كە «كەيفى» ى تىابى فىردەوسە

جەھەننەمەكە نەما «كەيفى»، شارى «قوستەنتىن»^۲

پىنجەم: ھەرچەندە حاجى وەك رووناككىرىكى پىشكەوتن خوازى سەردەمى خۆى سەبرى مەسەلەى نەتەوايەتى كردووھ و ويستوويھەتى بە جۆرىكى زانستىانە چارەسەرى فەلسەفەى ژيان بكات، بەلام لە سنورى فەلسەفەى ئايىنى ئىسلام نەچۆتە دەرەوھ. دەتوانىن بە حاجى بلىن: «شاعىر و مەلايەكى رووناك بىر بووھ» ھەرچەندە ھەندى جار وەك زانايەكى ماترىالىست بىرى لە كاروبارى ژيان كردۆتەوھ و گوتوويھەتى:

لازمە خول بخۆى وەكوو بەرداش ھەموو قەرنى دەگۆرى ئەمرى مەعاش^۳

۱. كوپرەدى: بە دوو مانا دى، يەكەمىيان بە ماناى دىيەكى بچووك دى و دووھمىشيان بە مەبەستى «كوپرەدى» ى زائىنگەى «كەيفى» دى.

۲. مەبەستى لە شارى قوستەنتىن: شارى ئەستەمبۆلەكە «كەيفى» تىدا ژباوھ و ھەر لەو شارەشدا كۆچى دوايى كردووھ.

۳. عەبدوررەھمان سەعىد «كۆمەلە شىعەرى حاجى قادرى كۆيى»، بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۳۶.

له هه مان کاتیشدا وهك مه لایه کی خواپه رستی ئیماندار به ربه رچی فه لسه فه ی هه ندئ
 فه یله سووفی وه کوو ئه فلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) ی پیش زاین، ده داده ته وه که گوتوویه تی «دنیایا
 قه دیمه» و اتا: «دنیایا خود ماده کۆنه» و ده لئ:

فه لاتوون تو ده لئی دنیا قه دیمه؟! له خمخانه ت بنین وهك خو ت له خم نا^۱

شه شه م: حاجی تا کۆتایی ژبانی ژنی نه هیناوه و بئ ژن و مال و منال ماوه ته وه و ئه م باره
 تایه تیه ی ژبانیشی بووه ته کۆسپیک له به رده م کۆ کردنه وه و ساغ کردنه وه ی دیوانی
 شیعره کانی، چونکه ئه گه ر ژن و منال و نه وه ی بیاویه، هیچ نه بیاویه هه ندئ له شیعره کانیان بۆ
 ده پاراست و بۆ لیکۆله ری ئه م سه رده مه مان ده بوون به سه ره داوی به دوادا چوون و هه لکردنی
 زانیاری راست و ته واو له باره ی ژبان و شیعره و شاعیریه تیه وه.

حاجی له دپره شیعریکیدا ئه م راستیه ی بئ که س و بئ ژن و مندالییه ی خو ی بۆ خه لکه که
 روون کردۆته وه و خو ی له بئ که سیدا به میراتگری هه زه ته ی عیسا داناوه و گوتوویه تی:

هه ر منم ئیسته وارسى عیسا   بئ کوپ و مال و بئ ژن و مه ئوا^۲

دیسانه وه هه ر له باره ی بئ که سی و بئ منالی خو یه وه ده دوئ و ئه وه مان پئ راده گه یه نئ که
 هه رچه نده بئ کوپ بووه، به لام له سایه ی شیعره کانییه وه باوکی کوپانه، و اتا: شیعره کانی
 جگه رگۆشه ی ئه ون و وجاغی به و شیعرا نه یه وه روونه، له م باره یه وه ده لئ:

ئه وى شاعیر نه بئ کۆره وجاغی   له سایه ی شیعره کان، بابی کوپانم^۳

حه و ته م: حاجی ته مه ئیککی درئیزی به سه ر بردووه، به حیسابی ئه و نووسه ر و لیکۆله رانه ی
 که ده لئین: له سالئ ۱۸۱۵ له دایک بووه و له سالئ ۱۸۹۷ دا کۆچی دوایی کردووه (۸۲) سال
 ژیاوه. به رای ئه و نووسه رانه ی که ده لئین له سالئ ۱۸۱۷ له دایک بووه، ده بئ ته مه نی هه شتا
 سال بوو بئ له کاتی مردنیدا. به مه زنده ی مامۆستا مه سه وودیش وهك له مه و به ر په نجه مان بۆ

۱. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳ هه ولئیر ۱۹۶۹، ل: ۲۷.

۲. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۱۰۰. ۳. هه مان سه رچاوه ی پيشوو، ل: ۳۹.

دریژ کرد، ده لئی: ئیحتیماله له سالی ۱۸۲۴ له دایک بووبی. بهم حیسابهش (۱۸۲۴ = ۷۳ - ۱۸۹۷) سال ژیاوه و هەر سی ته مه نه که یشی ئه و وه سفانه ی به راست ده گه یه نن که گوتوویه تی:

سه روو ریشم سه راپا بو ته لۆکه
سه وئی هه مراز مه پشمین و کۆکه
ههروه ها گوتوویه تی:

له بهر پیری ئه وه نده بی چه واسم
ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۱

ههروه کوو ساغیش بو ته وه حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا له شاری ئهسته نبوول، له ئاواره یی و بی که سیدا سه ری ناو ته وه و له بهری «ئوسکودار»، له گۆرستانی «قه ره ج ئه حمه د» نیژراوه.^۲

حاجی قادر و شیعری نه ته وه یی

حاجی قادر وهك شاعیرێکی كورد، هه ر چه نده به پپی قوناغ و سه رده می سه ره ه لدانسی خۆی له ناو سنوور و باز نه ی قوتابخانه شیعریه که ی نالی و سالم و کور دیدا ده دۆزیته وه که له چاره کی یه که می سه ده ی نۆزده هه م به ردی بناغه یان بو دانا وه و پیشی ده گوترا «قوتابخانه ی شیعری بابان»، ئه م خاسیه تانه ی ئه و قوتابخانه یه ش به سه ر شیعره کانی حاجی تا له کۆیه و له کوردستانی عێراق و ئێران بوو ده سه پاندر، به لام کاتی که چوو ه شاری ئهسته نبوول و بیرو باوه ری کوردا یه تی له لا پهروه رده بوو، ورده ورده ریبازی شیعری گۆپرا و خۆی له بابه تی غه زه ل و دلداری کیشایه وه و که وته سه ر شیعری نه ته وه یی و کۆمه لایه تی دانان و ریبازیکی نوپی گرت ه بهر.

هه ر چه نده ئه و ریبازه ی به رو خساری شیعره کانی هه ر له قالی کۆندا ماوه ته وه، به لام له باره ی ناوه رو که وه، جو ره سۆز و بیڕیکی نوئی بوون و حاجی دهستی له باسی زولفی دریژ و چاوی به خه وه ه لگرت و که وته سه ر چاره سه ر کردنی مه سه له ی نه ته وایه تی کورد و کۆمه لایه تی میلیله ته که ی.

۱. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶.
۲. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی» چ ۳ هه ولیر: ۱۹۶۹، ل: ۵.

ئەو کارەى حاجیش پڤچکە و پڤبازىكى تازەى لە دنياى شيعرى کوردیدا خوڵقاند، چونکە ئەگەر شيعرى نەتەوەيى لە سەردەمىكى پيش حاجيش سەرى هەلدايى، ئەواوەك شيعرەکانى حاجى پڤنگە يشتوو نەبوون. راستە شاعىرى مەزنى کورد ئەحمەدى خانى (١٦٥٠-١٧٠٦) پتر لە سەدەيهەك پيش حاجى لە ئيش و ئازارى نەتەوەى کوردەوہ دووہ و دەردەکانى دەست نیشان کردوون و دەستى بۆ دوژمنە گەورەکانى ئەوساى کورد دريژ کردووه، کە پڤم (عوسمانلى) و عەجەم (ئيران) بوون و هەر پڤژە کوردیان بە دەردىک بردووه و ئەم هەلوپستەى «خانى» بوو تە سەرمەشقیك بۆ شيعرى نەتەوەيى دانان لە لای حاجى و هەر وەها شاعىرىكى گەورەى وەکوو سالمى ساحبقران هەرچەندە لە چامە دريژە پڤ سۆزە کەیدا لە سەر شەپرى نيوانى عوسمانلى و کوردە بابانەکان سۆزىكى پڤچۆششى نەتەوەيى کورد دەنوئى، بەلام تەنيا چامەيهەك نەيکردووه بە شاعىرىكى نەتەوەيى و بە شاعىرى غەزەل ناسراوه.

هەرچەندە وەك بۆمان دەركەوت شاعىرى دىكەى کورد پڤچەى پڤبازى شيعرى نەتەوەيان شکاندووه، بەلام هېچ کاميكيان وەکوو حاجى قادر وا بە قوولى و بەرووبەرىكى وا بە دەرتان پەريان بە شيعرى نەتەوەيى کورد نەداوه، هۆى ئەمەش دەگەرپتەوہ بۆ ژيانى حاجى لە دەرووبەرىكى بەهات وياتى شارستانيتى وەکوو شارى ئەستەنبوولى سەدەى نۆزدەهەم و سەردەمى شاعىرىتى و هاتنە ناو مەيدانى ئەدەبى کوردى لە گەرمەى پڤنگە يشتنى جوولانەوہى ئازادى خوازى نەتەوايەتى ميللەتان لە ولاتە دراوسىکانى دەولەتى عوسمانلى و کارتيکردنى لە سەر بزوتنەوہى نەتەوەيى کورد.

نووسەر و پەرخنەگرانى ئەدەبى کوردى هەريەکە بە جۆرىک لە حاجى قادرى کۆيى داوان، هەيه دەلى: «حاجى قادر بە پيشرەوى کاروانى ئەو شاعىرە کوردانە دادەنرى کە پڤنگەى خەبات و تىکۆشانيان بۆ نەتەوہى کورد کيشاوه و شيعريان کردووه بە بەشيكى جودا نەکراوه لە خەباتى گەل و بە چە کوشە کەى «کاوه» بۆ ورد و خاش کردنى دوژمنان»^١.

حاجى ئەو راستىيەى بۆ ساغ بووبووه وەکە دەردى کوشندەى نەتەوہى کورد دوژمنايەتى و يەك نەگرتنى دەستە و چين و سەرباکی پڤلەکانى گەلە کە يەتى، بۆيە هەردەم «هەستىكى

نہ تہ وایہ تی پیرۆز و خو شہ ویستیہ کی بہ سۆزی بۆ نیشتمان و گہلہ کہی بووہ، ئەو ھەست و خو شہ ویستیہی بوون بہ سەرچاوی ئەم ھەموو شیعەرہ بہرزانی کہ چ ئەوکاتہ و چ ئیستاش بہ چرایہ کی رینگا پروون کەرہوہی نہ تہوہی کورد دادہ نرین و ھەر ئەو ھەست و خو شہ ویستیہی بووہ وای لی کردووہ کہ یەکیہ تی ھەموو پروویہ کی ژبانی میللہ تی کوردی زۆر مەبەس بی». ۱
 ھەر وەك لەم دوو سی دپڑہ شیعەرہ یدا دەلی:

لە دەشت و دبی ویلا یەت بینە ئەحباب وە کوو شە خسیکی واجید بن لە ھەر باب
 لە مەولا پاکتان با بینە سەر وە لە بۆتان تا بە بان و سەر حەدی پەری
 ھەمووتان بینە یەك دەستوور و نووسین جل و بەرگ و زوبان و پەسم و ئابین ۲

وہ یاخود لە ھەلبەستیکی دیکہ یدا چەند بہ دل سۆزی داوای رینککەوتن و یە کگرتنی
 رۆلہ کانی ھەموو تیرہ و ھۆزہ کانی میللہ تی کورد دە کات، تاکوو وەك ھیزیک کی گورہ و کاریگەر
 بەرامبەر بہ دوژمنانیان بوہستن، ھەر وەك دەلی:

تا رینک نہ کەون قەبیلی ئە کراد ھەروا دەبەنہ خەرابہ ئابادا!
 ئەنواعی میلەل لە گورہ تا چووک خەملیوہ مەمالیکی وە کوو بووک
 یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك پەنگ بی غەیبەت و عەیب و عار و بی دەنگ ۳

نووسەر و پەخنەگری ئەدەبی کوردیمان بہ جۆریکی دیکہ لە حاجی و شیعەرہ کانیوہ
 دەدوین و دەلین: «بە سەیر کردنی بەرھەمە کانی حاجی، [حاجی] بە دامەزرینەری
 قوتابخانە یە کی شیعری کوردی لە ئەدەبی کورددا دەژمیردی، ئەو قوتابخانە یە ش پئی
 دەگوتری قوتابخانە ی «تنویر = روشن کردنەوہ» وە یا خود دەتوانین ئیمہ پئی بلین:
 قوتابخانە ی رۆشنییری. گرنگترین خاسیہ تە کانی ئەم قوتابخانە شیعریہ ش نزیک بوونەوہ یە کی
 یە گجار گورہ یە لە میللەت و دەرپرینی ھیوا و ئاوات و ئازار و داخواییہ کانی بہ جۆریکی

۱. موحمەدی مەلا کەریم «حاجی قادری کوئی» بەغدا، ۱۹۶۰، ل: ۵۰.

۲. مەلا پەرتووفی سەلیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۲۰۳.

۳. مەلا پەرتووفی سەلیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۱۵۹.

فراوانتر و گه‌لێ گه‌وره‌تر له شاعیره‌کانی پێشوو.^۱

هه‌مان نووسه‌ر و لیکۆلەر له شوێنیکێ دیکه‌ی بابه‌ته‌که‌یدا نووسیبوه‌تی ده‌لێ: «له‌ به‌راورد کردنی حاجی له‌ گه‌ل شاعیرانی جوولانه‌وه‌ی «تنظیمات» که‌ نوێنهره‌کانیان له‌ ئه‌ده‌بی تورکی عوسمانلیدا «شناسی» و «نامیق که‌مال» و «توفیق ضیاء‌الدین» و «ضیا پاشا» و «عبدالحق حامد» بوون، له‌ یه‌کچوونیکێ گشتی ده‌بینین له‌ نیوانی حاجی و ئه‌و شاعیره‌ تورکه‌ عوسمانلییانه‌دا، به‌لام حاجی وه‌ک شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی ئازار دراو و چه‌وساوه‌ جیاوازی له‌ دوو شتدا له‌ گه‌ل ئه‌و شاعیرانه‌دا هه‌یه‌:

۱. باری مرۆفایه‌تی له‌ شیعره‌کانی حاجی قادردا پتره‌.

۲. له‌ هه‌لۆیستدا شوێر شگێرانه‌تر دێته‌ مه‌یدانه‌وه‌.^۲

حاجی وه‌ک تیکۆشه‌ریکی قالم بووی ناو بۆته‌ی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی ده‌بینین «له‌ شیعره‌کانیدا وته‌ی وای گوتوه‌ سوودی میله‌ته‌ی تێدای، بۆیه‌ ده‌توانین بڵین: هه‌لبه‌سته‌کانی شوێرشیک بوون له‌ دژی کاره‌سات و خراپه‌کاری ناو ژبانی نه‌ته‌وه‌ی کورد و شوێرشیک بوون له‌ دژی ئه‌و شاعیرانه‌ی هه‌ر خه‌ریکی عه‌شق و دل‌داری بوون و شوێرشیک له‌ دژی داگیرکه‌ری ولاتی کوردستان و ئه‌و شیخ و ده‌روێشانه‌ی ئایینیان کردبوو به‌ هۆیه‌ک بۆ هه‌لخه‌له‌تاندنی خه‌لکه‌که‌ و سێرکردنیان».^۳

ئه‌و دوژمنه‌ داگیرکه‌ره‌ی کوردستانی سه‌رده‌می حاجی قادر هه‌ر هه‌مان دوژمنی داگیرکه‌ری سه‌رده‌می «ئه‌حمه‌دی خانی» مامۆستای بووه‌ و له‌و کاته‌ی که‌ خانی «پۆم و عه‌جه‌م» وه‌ک دوژمنی گه‌وره‌ و داگیرکه‌ری کوردستان داده‌نی و ده‌لێ:

ئه‌ف پۆم و عه‌جه‌م بوان هه‌سارن کرمانج هه‌می له‌ چار کنارن
هه‌ر دوو ته‌ره‌فا قه‌بیلی کرمانج بۆ تیری قه‌زا کرینه‌ ئارمانج^۴

۱. د. ئیحسان فوناد «به‌ره‌می حاجی قادری کۆبی و جینگه‌ی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا»، کورته‌ی نامه‌ی دوکتۆرییه‌که‌ی به‌ زمانی پروسای، موسکۆ ۱۹۶۶ (خۆی بۆی کردین به‌ کوردی، ک.ش).

۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

۳. د. عزالدین مصطفی رسول «الواقعية فی الادب الكردي»، بیروت ۱۹۶۶، ص ۷۲.

۴. م. ب. رۆدنکۆ، «مهم و زین»ی ئه‌حمه‌دی خانی، موسکۆ ۱۹۶۲، ل: ۳۲.

دہ بینین لہ سہ رده می حاجیش ہر ہمان پڑم و عہ جہم دہ ستیان بہ سہر خاکی ولاتہ کہیدا
گرتووہ و لہ تیوانی خوئیانیان دابہش کردووہ، ہہ روہک لہ دپڑہ شیعریکیدا دہ لئی:

لہ مابہینی «کلاوسور»^۱ و «کلاورہش»^۲ پھیشانین دہ بینہ میسلی گای بہش^۳
حاجی دوا کردنی یہ کگرتنی ہہ موودہ ستہ و چینہ کانی میللت و دہ ستینیشان کردنی
دوژمنی داگیرکہری ولاتہ کہی، دپتہ سہر مہرجی دووہ می جوولانہ وہی پزگاری خوازی
نہ تہ وہی، ٹہ ویش مہ سہ لہ ی چہ کہ و لہ گہ لئی جیئی شیعہ کانیدا ٹہ مہ سہ لہ یہ دووبارہ و سی
بارہ دہ کاتہ وہ و جارٹک دلی:

سہ لاجی ٹیوہ ٹیستاکہ «سیلاحہ»

تہ ماعی گہ ورہی، بی «چہک» نہ کہن، نہک^۴

وہ یا خود جارٹکی دیکہش لہ ہہ لہ ستیکی تریدا ہمان مہ سہ لہ ی گرنگی چہک دووبارہ
دہ کاتہ وہ و دہ لئی:

بہ شیر و خامہ دہ ولت پایہ دارہ   ٹہ من خامہ ہہ یہ و شیر نادیارہ!^۵

حاجی وہک سیاسیہ کی ٹہ پڑم، دہ یہ وئی «خامہ و چہک» بہ یہ کہ وہ لہ خہ باتی نہ تہ وہ پیدا
بہ شداری بکہن، چونکہ بہ تہ نیا «خامہ» ی نووسین ناپیتہ ہویہ کی کاریگہری خہ بات و
خہ باتی شوپرشگیریش بہ تہ نیا چہک ناکری ٹہ گہر لہ پال ٹہ و چہ کہ دا خامہ و نووسین و
پڑشنیری و تیگہ یشتنی لہ گہ لدا نہ بی،^۶ ہہر وہک لہ نمونہ یہ کی دیکہیدا ٹہ مہ پروون
دہ کاتہ وہ و دہ لئی:

۱. کلاو سور: مہ بہستی لہ تورکہ عوسمانلیہ کان بوہ.

۲. کلاورہش: مہ بہستی لہ ٹیرانیہ قاجاریہ کان بوہ.

۳. عہ بدورپہرہ حمان سہ عید «کومہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۶.

۴. عہ بدورپہرہ حمان سہ عید «کومہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۱.

۵. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کوئی»، ج ۳ ہہ ولیر ۱۹۶۹، ل: ۱۳۰.

۶. کہریم شازہا «سہرہ لہ دانی شیعری سیاسی کوردی»، «گؤقاری نووسہری کورد»،
بہ غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۱، ژمارہ (۹).

سەیف و قەلەم شەریکن لەم عەسرەدا، درینا

شیرم قەلەم تراشه و کالانییه قەلەمدان^۱

حاجی لەبارەى خەباتى نەتەوايەتییه وە لەمە زیاتر دەروات و لە دێرە شیعریکی دیکەدا مەسەلەى یەگەرتنى پۆلەکانى نەتەو و تەگبیر کردن و مشور گێرانی بە نەینى و مەسەلەى بوونى چەك دەکات بە بەرنامەى تیکۆشان و دەلێ:

جۆشیک بدەن وە کوو هەنگ تەگبیر بکەن بە بێ دەنگ

ئەسبابى شەر پەیاکەن تۆپ و تەفەنگ و هاوان!^۲

حاجی لە هەنگاوى سێهەمیدا سەرکردەىەك بۆ ئەو بزوتنەو نەتەو ییەى کورد دەست نیشان دەکات، ئەو کەسەش «یەزدان شیر» بوو کە لە بنەمالەى بەدرخان پاشا بوو، هەر وەك لە قەسیدە پڕ سۆزە کەى «لە پۆما کەوتە بەر چاوم» دا ئەم پراستییه مان بۆ ساغ دەبیته وە کە لە سەرەتای قەسیدە کەدا دەلێ:

لە پۆما کەوتە بەر چاوم کەسێکی هائیم و حەیران

بە هەیهت تینگەیم کوردە، بە شیوەى ئەهلى کوردستان

کە چوومە خدەمتى پرسیم: برادەر خەلقى کام جینگەى؟

لە کام لا هاتووی؟ گریا! گوتى: بابان! گوتم: بابان؟^۳

حاجی قادر دوای دارشتنى سەرەتای قەسیدە پڕ جۆش و خرۆش و سۆزە نەتەو ییە کەى، دەکەوێتە سەر دلدانەو هەى کوردە بابانییه کە و بە گوێدا دەچرینى کە میریکى کورد ماوێ کە جیى پشت پى بەستنى میلەت بى بۆ سەرۆکایەتى ئەو بزوتنەو پزگارى خوازیهى نەتەو هەى کورد و دەلێ:

۱. گیوی موکریانی «دیوانى حاجى قادری کۆبى»، چ ۳ هەولێر ۱۹۶۹، چ ۳، ل: ۴۵.

۲. مەلا رەئوفى سەلیم ناغا «دیوانى حاجى قادری کۆبى»، دەستنووس، ل: ۷۱.

ئەم بەیتە، وە کوو لە مەولا باسى دەکەین، هەلواسراو و لەوانە یە کە شیعری حاجى نەبیت و خراپتە نێو دیوانە کە یەو. بۆ ناگادارى زیاتر سەیری پارچە شیعری (خاکی جزیر و بۆتان) ی

۳. هەمان سەرچاوە ی پیشوو. ل: ۵۷.

ئەم دیوانە بکە.]

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:
عهزیزم غم مه خو هینده، له سایه ی رهحمه تی رهحمان
ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
به خو ی شیره وه کوو ناوی، له شهردا دوژمن ئه ندازه
تهمایان هه ر به ئه و ماوه جهمیعی خاکی کوردستان^۱
هه چی جیگهی ئومیدمانه و ئه وی دلخۆش ده کا ئه مرۆ،
که سی دی له و به ده ر نابیته غه مخۆری گه لی کوردان!^۲

گه وره یی حاجی قادر - چ وهك شاعیریکى نه ته وه یی و چ وهك زانایه کی تیگه یشتوو و
رابه ریکى گه له که ی - له وه دا نییه که وه ستایانه دهردی کۆمه لایه تی و پامیاری نه ته وه که ی
ده ست نیشان ده کات، به لکوو گه وره یی حاجی له وه دایه له گه ل دۆزینه وه ی ئه و دهردانه دا
ده رمان و چاره شیان بۆ ده دۆزیته وه، هه روهك له و پیشه کییه دا بینیمان و ساغ بووه وه.

۱. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۵۰

۲. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۳، به غدا ۱۹۷۶، ل: ۳۶۹.

خوینہری بہ ریز! بویہ ٹیمہ تہ نیا کہ وتینہ سہر لیکوئینہوہی شیعہ نہ تہ وہ بیہ کانی حاجی، چونکہ ہرچہ نندہ ہندئ نمونہی بہ ہیژ و سہرکہ وتووی لہ شیعری غہ زہل و وہ سفیشدا ہہ بی، بہ لام بہ تی کپرای ہی ہر بہ شاعیریکی نہ تہ وہ بی ناسراوہ و کہ لہ ئدہ بی کوردیدا ناوی شیعری نہ تہ وہ بی دئ، ئہوا خہ لکہ کہ گورج حاجی قادر و ئہ حمہ دی خانیاں دیتہ وہ یاد. نہ شمان ویست پتر بہ دوا ی شیعہ کانی بکہوین و نمونہی تریان لی بینینہ وہ، چونکہ مہ بہستی سہرہ کیمان لہ م کارہ ئدہ بیہ ماندا زیاتر ساغ کردنہ وہی شیعہ کانی و تۆزینہ وہی دیوانہ کہی حاجیہ، نہ ک لیکوئینہ وہی زۆر بہر بلاو لہ سہر ژیان و شاعر و شاعیرییہ تی چونکہ ہندئ نووسہر و لیکوئلہری خامہ بہ ہیژمان بہر لہ ٹیمہ زۆر بہ فراوانی لہ ولایہ نانہ یان کۆلیوہ تہ وہ و مافی رہوای خو یان پی داوہ.

کہریم مستہ فا شارہ زا

سہردار حمید میران

۱۹۸۴/۵/۱۴

هېمان سەرچاوه‌ی ده‌قه‌کان:

- ر. ک: جه‌مال خه‌زنه‌دار «پۆژی کورد» بلاو کردنه‌وه و پېشه‌کی و له‌سه‌ر نووسین، به‌غدا: ۱۹۸۱.
- ت. ر: د. که‌مال مه‌زه‌ر ئه‌حمه‌د «تیگه‌یشتنی راستی و شوینی له‌پۆژنامه‌نوسی کوردیدا»، به‌غدا: ۱۹۷۸.
- ع. س: عه‌بدوپرپه‌حمان سه‌عید «کۆمه‌له‌ شیعی حاجی قادری کۆبی»، به‌غدا: ۱۹۲۵.
- گ. م: گیوی موکریان «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳، هه‌ولێر ۱۹۶۹.
- م. ر. س: مه‌لا په‌ئووفی سه‌لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، ده‌ستنووس.
- م. م: مه‌سه‌وود موحه‌مه‌د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱، به‌غدا ۱۹۷۳، ب ۲، ۱۹۷۴، ب ۳، ۱۹۷۶.
- ر: کوردستان: گۆفاری پۆژی کوردستان، ژماره (۱) سالی (۲) به‌غدا ۱۹۷۲.
- ع. م. ن: عه‌بدولمه‌جید نووره‌ددین جه‌لی‌زاده، هه‌ندئ له‌شیعه‌کانی حاجی قادری کۆبی، ده‌ستنووس.
- م. ع. ق: ده‌قه‌کانی موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی له‌گۆفاری به‌یانی ژماره (۵۳) و (۵۵) و (۶۶) و نووسه‌ری کوردی ژماره (۶) ی خولی دووه‌م.

خوینہری بہر پڑ! لہ ساغکردنہ وہی دہ قی شیعہ کانی حاجیدا زمانی ئەدەبی کوردی سەدەئە نۆزدەھە ممان رەچاوە کردووہ، ئەو زمانەئە کە «نالی» بەردی بناغەئە بۆ دانا و قوتابخانەئە کە شیعری لہ سەر بنچینەئە ئەو زمانە داناو «سالم و کوردی» یش بە شدارییان لہ گەلدا کرد و گەلئە شاعیری دەرە وہی مەلەبەندی «بابان» پەپەرەئە ئەو قوتابخانەئە کرد و حاجی کویش یە کێک بوو لہو شاعیرانە. زمانی شیعری ئەو ساییان پەر بوو لہ وشەئە بینگانە و وەکوو ئیستا پوخت نە کرابوو جا ئە گەر لہ ناو شیعەرە کانیدا چاوت بە وشەئە ئاوەھا کەوت ئەوہ لہ بەر رەچاوە کردنی ئەو زمانە ئەدەبیەئە سەدەئە رابوردووہ وا حاجی وای گوتووہ.

پیتی ئه لف

(I)

گوتم به بهختی خه والوو

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئه تو بی و خودا
 له خه وه لسته زه مانی بجینه وه ئه ولا^۱
 گوره ی به هاریه، ئیستیکه شاخ و داخای ولات
 پره له لاله و نه سرین و نه رگسی شه هلا^۲
 له گرمه گرمی سه حاب و له هاژه یی باران
 چیا یه پر له هه را و نواله پر له سه دا^۳
 پره له سه یل و له گولاو و کانی رووی زه مین
 پره له بهرق و بریقه ی بروسکه جه ووی سه ما
 شکوفه دره می، شاباشی بایی وه عده ده کا
 له شوقی مه قده می خه ملیوه داروبه ردی چیا^۴
 پیاله یی زه پری نه رگس له سه رکه فی سیمین
 پره له شه بنمی وهك دورپر و لوئلوئی لالا^۵

۱. له هه ندی ده قدا «وتم» نووسراوه. له سه ر دهقی ده ستنووسی «م. پ. س» «گوتم» مان نووسی. له دهقی «گ. م» دا له جیاتی «بهسه» وشه ی «وه ره» هاتوو.
۲. گوره: هه رت، گه رمه، کات. نه رگسی شه هلا: نه رگسی کال.
۳. له هه ندی ده قدا «نه وال» نوال یا نه وال: زه وییه کی به رزی و نزمی هه بی. (بپروانه فهرهنگی خال، ل: ۶۱۴).
۴. شکوفه: خونچه ی گول. مه قده م: مقدم، هاتن. خه ملیوه: رازاوه ته وه.
۵. سیمین: زیوین. له دهقی «گ. م» دا «شه ونم» نووسراوه. لوئلوئی لالا: نایابترین جووری مروارییه. له دهقی «ع. س» دا «لوئلوئی لاله» هاتوو.

گۈلېش بە پەنجەيى فەيرووزە جامى ياقووتى
 لە بۆ نىسارى موھەببىيە پىر لە زەرپرى تەلا^۱
 لە شادى وەك سەفى شايى لە كىيۆ و كەژ ئە زھار
 ھەژا بە خەلەتتى گۈلگۈون و كەوتە پەقس و سەما^۲
 چەمەن لە لالە مىسالى خەتتى روخى دولبەر
 سىياھ چادىرى لى بۆتە خالى سەرگۈنا
 لە كىن بەنەوشە و خاۋ و ھەلال و بەبىوونى
 ھەلالى پىستەيى خاۋە غەبىر و موشكى خەتا^۳
 چىيا لە تەۋقەسەرى دارزاۋە تاكەمەرى
 چوزولفى سونبولى دەرھەم، چوپەرچەمى بەرەزا^۴
 بە جۆشى ئاگرى گۈلنارى كانى ھەل دەقولى
 مىسالى دىدەيى وامىق لە ھەسرەتتى عەزرا^۵

۱. فەيرووزە: پىرۆزە، رەنگ بەوز، ياخود رەنگ شىن. [مەبەست لە پەنجەيى فەيرووزە: ساق و تەنەي گۈلە كە سەرى گۈلە كەي كە وەك جامى شەراب سوور و ياقووتىيە، لەسەر دەستى گرتوۋە و پىشكەشى دەكا]. نىسار: پەخش كىردن، بلاۋ كىردنەۋە. موھەببىيە: ئامادەيە. تەلا = «تلا»: وشەيە كى فارسييە بە ماناي زىر (ئالتۇون) دى.
۲. ئەزھار: كۆكراۋەي «زھەر» بە ماناي گۈل دى. لە دەقى «ع. س» و «گ. م» دا لە جىياتى «ئازھار» وشەي «إظهار» نووسراۋە. لە دەقى «ع. س» دا «ھوژا» ھاتوۋە، لە «گ. م» ىشدا «ھوزار» ھاتوۋە. خەلەتتى گۈلگۈون: خەلاتتى گۈل رەنگ.
۳. [خاۋ و ھەلالە و بەبىوون: سى جۆرە گۈلى بۇنخۇشنى]. موشكى خەتا: جۆرە مىسكىكى نايابە، خەتا: ناۋچەيە كە لە توركىستانى چىنى كە بە مىشك بە ناۋبانگە.
۴. چو: ۋە كوو چەشنى. سونبول: جۆرە گۈلىكە، سونبولى دەرھەم: سونبولى بە يەكچو. بەرەزا: جۆرە گىياھە كە، بارپزە.
۵. گۈلنار: گۈلى زپە ھەنارە، رەنڭىكى سوورى ئاگرىنى ھەيە. وامىق و عەزرا: دوو عاشق بوون ۋە كوو «مەم و زىن» و «شىرىن و فەرھاد».

قهلاتی زیوی پوخواوه ههرهس به توپی نهسیم
 سوپاهی لاله و گول، چادری له جی هه لدا^۱
 له گوله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نهزیری ماه و ستارهن له قولزوومی مینا^۲
 شنهی نهسیمه سه دای ئاوی سافی سه رقه لبه ز
 به ورشه ورشی گیا شهنگه بی بووه شهیدا^۳
 خرینگ و هوپی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 دهییت و که و ده فریت و شه هین چریکه ده کا
 له پیره پیر و له سمکولی پیره گاکوی
 ده لرزی گای زه مین و ده ترسی گای سه ما^۴
 له دهنگ و دووکه لی شینی تفهنگی نیچیره وان
 میسالی سونولی زولفی که تیک بجی به سه با^۵

۱. ههرهس: په له به فریکی زورگه ورهیه به قه د چیاوه برمیته خواره وه.
۲. له هه ندی ده قدا «گومه شین» هاتووه، [موحه ممدی مه لاکه ریم نه لی: گومه شین باشته، تا ئامازه بیته به دی «گومه شین»؛ چونکه حاجی له دووره ولات دایه و چه ز ده کا به شیوهی تهوریه به ناوی شوینه کانی لای شاره که ی ئامازه بکات - هه نگاوی تر: ۴۰]. قولزوومی مینا: ئاسمانی مینایی، [ئاسمانی شین].
۳. قه لبه ز: تافگهی ئاو. [ورشه ورش: بریقه و ترووسکه]. شهیدا: عاشق، شیت.
۴. [پیره پیر: دهنگی گا. سمکول: سم و پیر به زه ویدا کوتانی ئازه ل]. گای زه مین: ئه وگا ئه فسانه بییهی که ده لین گوئی زه وی له سه ر پشتی وه ستاوه. گای سه ما: «برج الثور»، که لروی گا.
۵. له ده قه کانی «ع. س» و «گ. م» دا نووسراوه «له بیست و دووکه لی» به لام ئه م ده قه مان له ده ستنوسه که ی «ع. م. ن» وه رگرت و تو مارمان کرد. [موحه ممدی مه لاکه ریم، دوی

چىيايه شىخ و كهواى سهوزه، مېزه رى به فره
 سيواكى چووزره پړيوسه، ته يله سانى گه لا^۱
 چه من له لاله و په يحان و نه سته رهن ئيمپرو
 سويپهر و سوبح و شهوه و ئافتابى وهختى زوحا^۲
 چنار و عرعره ده فزه ن هه زاره نه غمه سه راي
 گياشى زاكيره ته سىحى شه بنمى له ملا^۳
 له ژوورى ميگه لى هه وره، له ژپرى ميگه لى مهر
 شه بيهى گولشه نى خه زرايه، تووده يى غه برا^۴
 له كيوو كه ژ كه سه ر ئيواره دپته وه مالات
 له دهورى چادري ساحيبي مه وجى دا، وه ستا^۵

تېگيرائىكى زور له گه ل كاك عه بدورپه زاق بيماردا، ده گاته ئه و قه ناعه ته كه «له بستوو» - كه به
 ماناى ته پۆلكه يه - دروسته، نه ك «له دهنگ و» هه روه كوو چوون له ده ستنوسه كانى لاي خويدا
 وه ها هاتوه. هه روه ها ده لى: ده بى وشه «زولفى كه» به سه ر يه كه وه (زولفيكه) بنوسرئت،
 چونكه ماناى شيعره كه ئاوه ايه: دووكه لى شينى تفه نكى ئىچيره وان كه له بستوو ئه چى به
 ئاسمانا، وه ك سونبولى زولفيك وايه باى سه با تىكى دابى. - هه نگاويكى تر: ۵۳، ۵۴.]

۱. ته يله سان: جبهى سه وز. ۲. سويپهر: ئاسمان. [زوحا = ضحى].

۳. [هه زار: بولبول] نه غمه سه را: گورانى بيژ. له ده قى «گ. م»، «شه ونم» ي ئه م سه رده مه ي
 ئىستا نووسراوه.

۴. [خه زرا = خضراء: سه وز. ميگه ل: پان، گه له]. تووده ي غه برا: گرد پۆلكه ي بۆر، يا خود
 عه ردى بۆر.

۵. [مالات: مهر و مالات]. ده قى ئه م نيوه دپره مان له سه ر باسيكى ماموستا مه سه وود
 موحه ممه د، له گوفارى «كاروان» ي ژماره «۷» ي سالى ۱۹۸۳ د، راست كرده وه. له ده قى «گ.
 م» دا نووسراوه: «مه وجى دا وئستا».

له حيله حیلی که حیّل و له باره بارې مه پان
 له دهنګی قوره یی گاجووت و بوړه یی مانگا^۱
 له گورګه لوور و چه په یی سه گ، له قاره قاری بز
 له عه کسی دهنګی دوباره یی که دپته وه له چیا^۲
 له ئوچه ئوچه یی گاوان و قیره قیری شوان
 له بگره بهره یی کابان ده بیته حشر و حه لا^۳
 مه لایکه یی سه ری تاق و ره و اقی مینایی
 ده بیته جونوش و له رزین، ده که ونه حه وله وه لا^۴
 که هه لکرا شه وی ئاگر له کوللی ره شماله ک
 خجل ده بن له زه وایایی خه یمه یی والا^۵
 عوتارید و زوحه ل و ئافتاب و ماهی ته مام
 خولاسه، سابیت و سه ییاره تا ده گاته سوها^۶

۱. که حیّل: ئه سپی په سه ن.

۲. [وشه ی «دوباره» ده بوا به وای جووت (دوباره) بنووسرایه، به لام له بهر کیشی شیعه که به یه ک و او نووسیمان. (هه نګاوئکی تر).]

۳. [کابان: خاتون، که بیانوی مال. حه شروحه لا: زله و قهره بالغی، حه شره لا].

۴. مه به ست له «ره و اقی مینایی» ئاسمانه. له هه ندی ده قدا «ره قس و سه ما» هاتوه. [حه وله وه لا: گوئنی لا حول و لاقوه الا بالله. ئه م رسته یه له کاتی سه سوورماندا ده گوئری].

۵. خجل ده بن: شه رمه زار ده بن. خه یمه یی والا: خه یمه یی بهرز و بلند، که مه به ستی ئاسمانه. [زه وایا: کوئی «زاویه» یه به مانای گوشه و سووچه].

۶. عوتارید و زوحه ل: دوو ئه ستیره ن له کومه له ی خور. ئافتاب: پوژ، هه تاو. ماهی ته مام: مانگی ته و او مانگی پر. سوها: ئه ستیره یه کی کزه له کومه له ئه ستیره یی حه و ته وانه دا.

سہبا! دہزانی ژیانم له دووریان مہرگه؟!
 دہسا وەرہ به کزہی خؤ خجل بکہ عیسا^۱
 ئەگەر منم، ئە فیراقیان کزہم له جەرگه وە دئ
 ئەگەر دلە، وە کوو جەرگم دەلئی ئەوا سووتا
 له پاشی ئەم ھەموو داستانە بەختی خواب ئالوود
 میسالی ئەژدەری نوستوو بە رق له خەو ھەستا^۲
 جەوابی دامەوہ ئەمما جەوابەکی وا پەرە
 نەما مەجالی مەقال و موباحسە لەم لا^۳
 گوتی: ھەتا کوو خەزان و بەھار و زستانە
 مەداری عەیشی مەوالیدی عالەمی غەبرا^۴
 بەھاری وا ھەموو سالیکی دیتەوہ ئەمما
 ئەوانی دەچنە دیاری مەمالیکی عوقبا^۵

۱. کزە: کزەیی با، شنەیی با. [واتە: ئەی بادی سەبا تۆ وەرە من زیندوو کەرەوہ وە کوو چۆن
 حەزرەتی عیسا فووی لە مردوو دەکرد زیندوو ئەبوونەوہ].
۲. خواب ئالوود: فارسییە بە مانای خەوالوو دئ. ئەژدەر: ئەژدەھا، عەزیا.
۳. [موحەممەد مەلا کەریم لای وایە کە «لەم لا» ھەلەییە و دروستە کە «لیمە لا = لِمَ لا» یە کە
 دوو ئامرازێ زمانی عەرەبێن (لیمە = لِمَ) واتە: بۆچی، (لا) بە مانا نای نەفیە، سەرچەم واتە
 (بۆچی نە) یە کە لە وتووێژدا زۆر دووبات ئەبێتەوہ].
۴. [مەداری عەیش: چەرخی ژیان. مەوالیدی عالەمی غەبرا: سک و زا و بەرە و بەرچەیی ئەم
 دونیا تۆزاوییە].
۵. ئەم نیوہ دێرەمان لە سەر باسیکی مامۆستا مەسعوود موحەممەد لە گؤقاری «کاروان»
 ژمارە (۷) ی سالی ۱۹۸۳ دا پراست کردەوہ. لە دەقی «ع. س» و «گ. م» دا، «ئەمانە دەچنەوہ»
 ھاتووہ. عوقبا: رۆژی قیامەت.

یہ کیکی نایہ تہ وہ، چوونیان ہر ٹہ و چوونہ
 لہ شیخ و عالیم و جاہیل، لہ پادشاہ و گہ دا
 مہ کانہ، شہوقی بہ عیلاتہ، پہ شمہ کونہ ہوار
 حہ یاتہ، زہوقی بہ ٹہ حبابی، بایہ تاب و ہہوا^۱
 رہ فیقی کونہ نہ ماون، جوانہ کان پیرن
 بہ شق دہرؤن و لہ داری دیارہ شہ ققی عہسا^۲
 لہ دووسہ دی یہ کہ کی زہ حمہ تہ بناسیہ وہ
 مہ گہر بہ ناو و نشان و بہ خزم و باب و برا^۳
 کہ بیی و بچیہ وہ ٹیستا «کائہ» دیسان
 سہ فہر دہ کہ ی لہ وہ تہن دہ چچیہ شاری جابولقا^۴
 خولاسہ یی قسہ ٹیستیکہ مہ سلہ حہ تہ مہ یہ
 بلیی بہ وہ جہی نہ سیحہ ت، بہ کاغز و ٹینشا^۵
 ٹہ مان! کورانی رہ فیق و برادہ رانی ولات
 بہ ٹیوہ ہر کہ گہ یی ٹہ م کہ لامی بی سہروپا

۱. [عیلات: کوی عیل، خیلی کۆچہری کہ گہرمیان و کوستان دہ کہن]. پہ شمہ، پہ شم: ہیچ، بی کہ لک. ٹہ م دپہ شیعہرہ شمان لہ سہر دہ قی «کاروان» ی ژمارہ «۷» راست کردہ وہ.
۲. جوانہ کان: جاحیلہ کان، گہنجہ کان، لاوہ کان. لہ دہ قی «گ. م» دا نووسراوہ «لہ دووری دیارہ شق و عہسا».
۳. [یہ کہ کی: یہ کیکی].
۴. [کائہ: وشہ یہ کی عہرہ بییہ کہ بۆ جواندن بہ کار دیت، واتہ: وہ کوو ٹہ وہ وایہ]. ٹہ نیوہ بہ یتہ لہ ہہ ندی دہ قدا بہ م جۆرہ یہ: «گہر بیی و بچیہ وہ ٹیستا کہ بۆ وہ تہن دیسان». جابولقا: شارنکہ ناوی ہہ یہ و خۆی نییہ. بۆ یہ کہ م جار لہ داستانہ کانی ہہ زار و یہ ک شہودا ناوی ہاتوہ.
۵. موحمہ مہ دی مہ لا کہ ریم لای وایہ - وہ ک چۆن لہ دہ ستنوسہ کانشدا ہہ یہ - وشہ ی «ٹہ وہ یہ» لہ نیوہ بہ یتی یہ کہ مدا دروستہ لہ جیاتی «ٹہ مہ یہ»، چونکہ شوٹنہ کہ جیی ٹامازہ ی نادیارہ.

له پاش ټه وهی که ته سحیه و موتا له عه ی بکری
 به یادی من له بهری کهن له رووی میهر و وه فا^۱
 هه تا له خیتته یی بیگانه فه خری پیوه بکه م
 له بهینی زومره یی ټه حیا و مه جمه عی مهوتا^۲
 ونی مه کهن وه کوو ټاساری «نالی» و «کوردی»
 له سه هوی دیده بیوشن، گوزر بکهن له خه تا^۳
 نییه له مومکینی ټیمکان خه تا و سه هوی نه بی
 به غه یری خواجه یی دیوانی «عَلَمَ الْأَسْمَاءِ»^۴
 ټه وی حه سوود و جه هوولن، له ټیم و په خنه گرن
 له عیب و په خنه یی عالیم بهری ده بن ټوده با^۵
 ټه مانه زاده یی ټه فکر و خو شه ویستی منن
 ټه گهر قه بیح و که ریهن، ټه گهر شهل و ټه عما^۶

۱. ته سحیه: «ته صحیح»، راست کردنه وه. میهر و وه فا: خو شه ویستی و وه فاداری.
۲. [خیتته = خیططه]. خیتته یی بیگانه: یا خوتته یی بیگانه، مانای خاکی بیگانه یه. زومره یی ټه حیا: کومه لی زیندوان. [مه جمه عی مهوتا: جیی کوزیونه وهی مردوان].
۳. دیده بیوشن: چاو بیوشن، له ده قی «گ. م» دا «چاوی بیوشن» هاتووه. گوزر بکهن له خه تا: به سهر خه تاکانی ټیپهرن، چاو له خه تاکانی بیوشن.
۴. [لام وایه نیوه به یتی یه کهم ټاوه ها راستتر بیټ: «نییه له مومکین، ټیمکانی خه تا و سه هوی نه بی»، واته: «یی» یه که له باتی ټه وه بلکیتر ټت به مومکینه وه بنووسیت ټت به ټیمکانه وه، چونکه مانای نیوه به یته که ټاوه هایه: له ټیو مومکینا تا ټیمکانی نییه هه له و سه هوی نه بی. به م شیوه نیوه به یته که هه م له باری ماناوه و هه م له باری کی شه وه له بار تره. مومکین: زاراوه یه کی عیلمی که لاما به برانبر به «واجب» ه. مه به سستی له «خواجه یی دیوانی عَلَمَ الْأَسْمَاءِ»: خودایه. ټیشاره ته بو ټایه تی «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا» به قهره: ۳۱.
۵. جه هوول: نه زان. [له ټیم: رژد، چرووک]. له ده قی «گ. م» دا نووسراوه: «عالم».
۶. قه بیح و که ریهن: ناشرین و په زاقورس. ټه عما: «الاعمی»، کوپر و نایینا.

میسالی فہرخہ یی «ژیشک» کہ پیی دہ لئی دایکی:
 ئیلاھی! قاقومہ یا خہز، سہ موورہ یا دیبا؟!^۱
 شہ بیہی جو لہ کہ رازی نہ بیی بہ سہ ردپی خوئی
 مہ لئین فہ ساحہ تی کوردی بہ فارسی ناگا^۲
 بہ لاغہ تیکی ہہ یہ، ہیچ زوبانی نایگاتی
 لہ بیی تہ عہ سسوبی کوردانہ بیی رہ واج و بہا^۳
 کہ خوئی تی نہ گہ بیینی، لہ نیکتہ کانی نہ گہ ی
 دہ لئی ہہ موو ہہ زہ یانہ خودا بہ لای لی دا!^۴
 بہ لام ئەوانی کہ سہ پررافی زیپر و زیوی قسہن
 بہ شہ رہ وایسی دہ زانن، چ سککہ یہ کہ رہ وا^۵
 چ حکمہ تیکہ کہ ئاساری کوردہ ناموسی
 نہ کیمیایہ، نہ عہ نقا، لہ بہینی ئیمہ نہ ما^۶

۱. [فہرخ: بیچوو، بہ چک. ژیشک: ژہ ژوو، گیان لہ بہ ریکہ درکاوی]. لہ دہ قی «گ. م» دا لہ جیاتی ژیشک «ژووشک» ہاتووہ. خہز: ئەمەش گیانہ وەرئیکی وەک سمۆرہ یہ، کہ وئیکی نەرمی ئاورئشمینی ہہ یہ. قاقوم: قاقم جو رہ گیانہ وەرئیکہ لہ سمۆرہ دہ چئی و کہ وئیکی نەرمی ہہ یہ. دیبا: جو رہ قوماشیکی رہ نگا وەرنگی ئاورئشمینہ.
۲. سہ ردپ: جل و بہرگی چنراوی دہ سکر دی جو لآ. [جو لہ کہ: ئەوہ ی ئیشی جو لایسی دہ کا، واتہ: شال و بہر مال دوور. مامۆستا ہہ ژار لہ ہہ نبانہ بو رینہ دا لہ سہر و شہی «سہ ردپ» ئەم بہ یتہ ی بہم شیوہ ہینا و تہ وہ: «وہ کوو جو لاییی کہ رازی... ہتد»].
۳. بہا: نرخ، قیمہ ت. ۴. ہہ زیان: «ہذیان» ہور پتہ.
۵. [شہ رہ وا: دوو مانا دہ بہ خشئی، یہ کہ م: بہ شایانی پادشایانی دہ زانن؛ دووہ م: بہ «شہ رہ وا» ی ئەزانن کہ ناوی دراویکی میرنشینی کورد بووہ لہ ناوچہ ی بۆتان. -ہہ نگا وئ تر: ۱.۵۱]. رہ وا: حەلال، حەق.
۶. عہ نقا: جو رہ بالئندہ بہ کی خہ یالییہ، ناوی ہہ یہ و رہ نگی نییہ. [مہ بہ سستی ئەوہ یہ بلئی: خوئ ئاساری کوردی کیمیا و عہ نقا نین، کہ دوو شتی نایابن، ئە ی بۆچی لہ بہین چوون؟!].

ئىلاھى نەيخە يە بەر چەنگى مەندە بوورى لە ئىم
 نقوودى «حاجى» كە نەيدىوہ خوسرەو و دارا^۱
 ئومىدى وايە نەسىبى كەرىمە كى وابى
 بە خىرى داىكى و بابى لە رىي خودا بىبا^۲
 گەلى قسەم لە دلّا بوو حىكايە تم مابوو
 كە چى لە بەختى كە چم خامە نووكى لىرە شكا

(۲)

ئەوہ شاھەنشەھە

ئەوہ شاھەنشەھە بوّ عەبد و پاشا
 موعللەق خەيمەيى ئەفلاكى ھەلدا^۳
 ئەتۆ مەسنووعى، چىتداوہ لە سانىع؟
 لە زانىنى ئەوہ نادانە دانا

۱. مەندە بوور: وشە يە كى فارسىيە بە ماناى بەدبەختى غەمگىن دى. نقوودى حاجى: ھەرچەندە بە ماناى پارە كانى حاجى دى، بەلام لىرەدا مەبەستى شىعرە كانى تى، لە پرووى بەھادارىيەوہ شوبھاندوويە بە پارە.
۲. ئەم نىوہ دىپرە شىعرە لە دەقى «گ. م» دا بەم جۆرە ھاتوۋە: «ئەمىن بە وايە نەسىب و گەر يە كى وابى». لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «لە رىي خودا»، «لە رىي خىرا» ھاتوۋە. لە دەقى «م. پ. س.» و «ع. س» دا «بىدا» ھاتوۋە، بەلام ئىمە دەقى «گ. م» مان لا پەسند بوو «بىبا» مان نووسى.
۳. [موعللەق: ھەلوا سراو، دالۆسكە. خەيمە: تاول، رەشمال و چادر. ئەفلاك: كۆي فەلەكە واتە: ئاسمان. واتە: بەبى ئەستوون و كۆلەكە چادرى ئاسمانى ھەلداوہ.]

موعه مایه جیہان ئیسمی موعه ماما
 مه کانی ئیسمه نه ک جیگه ی موسه ماما^۱
 به بی دینی جه مالی بی قهرینی
 خه لایق سهر به سهر ئیمانی هیئا!^۲
 به با زولفی که لهرزی تا به تا بوو،
 له گه ل لهرز و له گه ل تا بوونه هه متا^۳
 موتالای دهوری زولفهینی موسه لسه ل
 ته وه ندهم کردووه لیم بو به سه ودا^۴
 له دهوری دورپی دندانی به قیمه ت
 ددانی که ندووه لوولوویسی لالا^۵

۱. موعه ماما «معنی»: لوغەز، ئەو قسە ی مانای نادیارە، [مه ته لۆك]. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «جیگه ی موعه ماما»، به لام ئیمه به پپی دهقی «م. پ. س» و مانا که ی، کردمان به «موسه ماما».
۲. دینی: به مانای دینتی دی. بو کیشی شیعه که به م جووره هاتووه و له دهقی «م. پ. س» دا نووسراوه «دینتی» و کیشه که ی تیکداوه. بی قهرین: بی هاوتا.
۳. [تا]: له نیوه به یتتی دووه مدا به مانای یاوه، واته لهرز و تا].
۴. [موتالای]: موتاله عه، خویندنه وه. زولفهین: زولف + ین که نیشانه ی جووته (ته سنیه) له عهرییدا به مانای دوو تال مووه، وادیاره کنایه یتت له دوو پرشته ی «عله و معلول» که به شیوه ی زنجیر، (موسه لسه ل) دهروا تا له ئەنجامدا ئەپریت و خودای پی سابت ده کری. سه ودا: عه شق، ئەوین. موحه مده دی مه لاکه ریم ئەلی: «هه رچه ند ده سخه تیکم بو پالپشتی قسه که م نه دۆزییه وه، به لام لام وایه «لیم بوته سه ودا» راستره». هه نگاوی تر: ۱۵۹].
۵. دندان: ددان، دان. له دهقی «م. پ. س» دا دوندان هاتووه. وه له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «لوولوئی لالا» به لام ئیمه له سه ره دهقی «م. پ. س» وه کوو ناو هه لبه سته که مان نووسی چونکه راستره. [لوولوویسی لالا: مرواری ترووسکه دار و به ورشه].

له لای من په شمه هم زه خمه هه تاکه ی
به زایع ناچیی هم سه بره له لای خوا^۱
زه مانى حاله «حاجی» حاسلی تو
ده بیته دوینی همرو، میسلی فهدا^۲

(۳)

به سته یی زولفی نیگار یکم

به سته یی زولفی نیگار یکم په سهن بازی ده کا
سه فقی موژگانی له تابووری سوپای غازی ده کا^۳
سامیری گو ساله یه، تو پرده ی که ته پراری ده کا
ساحیری نه سللی هه یه غه مزه ی که غه ممازی ده کا^۴

-
۱. هه رجه نده وشه ی «هه تاکه ی» هیچ واتایه کی گونجاو به یی شوینه که ی نادا به ده سته وه، به لام له هیچ سه رچاوه یه کیش وشه یه کی راسترمان نه دوژییه وه.
۲. فهدا: وشه یه کی فارسییه به مانای سبه ی، سبهینی دی.
۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «سه فقی موژگان»، «تیپی موژگانی» هاتووه. [په سهن باز: ته نافیاز، هه وه که سه ی به سه ر ته نافدا ده روا و یاری به پت ده کات. سه فقی موژگان: ریزی برژانگ و مژول. تابوور: ریز و سه ف. غازی: شه رکه را.]
۴. سامیری: ناوی سیحربازیکی سه رده می حه زره تی موسایه. گو ساله: گولک. مه به سته ی له و گولکه یه که سامیری له زپری دروست کردبوو داوای له موساییه کان کرد بیپه رستن. [تورپه: پرچی شوپروه بوو به سه ر ناوچاواندا. ته پرار: ته رده ست، هه وه که سه ی که به ده ستورده له سیحردا، مه به ست هه وه یه که له دل بردنا ده ستیکی بالای هه یه. غه مزه: لار و له نجه، ناز و کرشمه.]

ههروه کوو عیسا له سه ر به حری ههوا کهوته سه ما
 هه رچی مووسایی نه بی چۆن نه فیی ئیبعجازی ده کا^۱
 من فه قییم و غه یری سپاره م له باخه لدا نییه
 ئه و که سه ی ساحیب قرانه ئیددعای غازی ده کا^۲
 ساغی له م پریگایه دا کاری له دین چی؟ سادیه
 هه ر که سیکی عاشیقه ئه لبه تته ئه نبازی ده کا^۳
 دل که ده ربه ندی حه یا و نه نگ و نام و عارییه
 ئه و قسووری کردووه دی ئاره زووی نازی ده کا^۴
 سه یری له و ته ننازییه قازی به موفتی ناکری،
 سو فی ئیمانی ده دا «حاجی» به گیان رازی ده کا^۵

۱. له ده قی «گ. م» دا به م جوۆره هاتووه: «هه رچی مووسا نه بی». دیسان له هه مان ده قدا ئه مه ش به م جوۆره هاتووه: «نه فسی ئیبعجازی ده کا».
  ۲. غازی و قران دوو جوۆره پاره ی کۆزن. [سپاره: سی تیکه، به شیك یان جزمیک له قورئان].
  ۳. ئه نبازی: دوستانیه تی، هاوکاری.
  ۴. [قسوور = قسوور: که مکاری، کوۆتایی کردن له کاردا].
  ۵. ته ننازی «طناز» ی: وشه یه کی عه ره بییه به مانای سوخریه ت و گالته جاری دئ.
- [به بوچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «مفتی» دروسته نه ک «موفتی»، چونکه لیره دا مه به ست مفت و خوۆراییی بوونه، نه فتوادهر. حاجی، به گویره ی پینووسی کۆن «مفتی» له پوآله تدا له به رانه بر «قاضی» داناوه که ویستوو یه تی هه م مانای مفت و خوۆراییی بی و هه م مانای موفتی. -هه نگاوئ تر: ۱.۶۱.]

(۴)

تالہ مکتبہ نو مہم دی

تالہ مکتبہ نو مہم دی مہشقی ٹلف و بی دہ کا
 چاوه کہم بوویته دویت و گریہ سورخی تیدہ کا^۱
 لئی مہ پرسہ مہ سئلہ ی نوقته ی دہم و مووی کہ مہر
 مووشکافہ، بووعلی باسی پیری و جین چئی دہ کا^۲
 نهم ہموو دنیاہ خاسسی حوکی دوو دیوانہ یہ
 من لہ شارم غایہ تی مہ جنون ہہوای لادی دہ کا
 قہ سری عومرم داتہ پی داری لہ سہر بہردی نہ ما
 بانئی توولی ٹہمہل ٹیستی کہ دہستی پی دہ کا^۳
 خواجہ خوئی پیرہ، وہ جاغی کوپیرہ، مالی بی حساب
 پیم بلین - ٹیشکالمہ - : نهم کووشہ ی بوکی دہ کا؟

۱. سورخ: سوور، مہرہ کہ بی سوور، کہ مہ بہستی لہ خوینی چاویہ تی.

[موحہ مہدی مہ لاکہ ریم ٹہ لئی: ٹیستا لام وایہ دوور نیہ وشہی «دی» یش لہ نیوہ ی یہ کہ می
 نهم بہ یتہ دا «دی» بی، بہ مانا: دیتہ وہ. واتہ: تا دوست لہ مکتبہ دیتہ وہ کہ چووه مہشقی
 ٹہ لفو بی ٹہ کا لہوئی، دیدہم لہ خہ فہ تا بوی بووہ بہ دویتی مہرہ کہ ب تیکردن و گریان لہ جیاتی
 مہرہ کہ بی سوور - کہ لہ حوجرہ ی فہقی «سورخ» یان پی ٹہوت - فرمیسی خوینینی خوئی
 تی ٹہ کا. - ہہ نگاوی تر: ۶۵.]

۲. مووشکافہ: مووشکاف، مووقہ لیش. [چئی کردن: راست و ساغکردنہ وہ].

۳. [واتہ: کوشکی تہ مہنم پروخا (پیر بووم)، کہ چی ٹارہ زووی دوور و دریز تازہ خہریکہ
 بنہرہ تی دیواری ہہوہس و رابواردنی دہنی. ٹیشارہ تہ بو حہ دیسی پیغہ مہر (دخ) کہ
 ٹہ فرموی: «یشیبُ ابنُ آدم و یشبُ فیہ خصلتان: الحرصُ و طولُ الأمل» واتہ: مروف پیر دہ بی
 بہ لام دوو رپہوشتی تیا لاو دہ بیتہ وہ: چاوچنؤکی و ٹارہ زووی دوور و دریز] لہ ہہندی دہ قدا
 سہرہ تای ٹہ نیوہ دپیرہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «بانی بی توولی ٹہمہل».

شیخی من بهو غایه ته پشتی له عالم کردووه
 سووره تی خوشی له نیو ئاوینه پشتی تی ده کا
 ماچی دهست و پیی ئه میری دهستگیری حازره،
 شیته «حاجی» ماچی لیو و دهستی دهست و پیی ده کا^۱

(۵)

تمنیت من الدهر

«تَمَنَيْتُ مِنَ الدَّهْرِ نِدَائِي أَرْمِنَا نَادِي:»
 گوتی: هه رچی ته مه نناکه ی له دنیا غهیری من نادا^۲
 له سایه ی زولفی ئه فشان ی په ریشان دی خه تی مانی
 له ته سویری ئه گهر جاری به وه ستایی قه له م دادا^۳
 خه تی ده وره ی روخی داوه وه کوو مووری سوله یمانی
 خه یالی کردووه زولفت به حيله خاتمه ی لادا^۴

۱. دهست و پیی: به مانای خزمه تکار دی. له دهقی «گ. م» دا نو سراوه: «شیته حاجی ماچ له لیو و دهست و پیی ئه وه ده کا».
۲. [واته: ئه من ئاواته خواز بووم له زه مانه، بانگ و جاریشم له میژه هه هاوار ده کا]. اَرْمِنَا: جمع زمان، کۆکراوه ی زه مانه. له دهقی «گ. م» دا رینووسه که ی نیوه ی به کوردیه و نیوه شی به عه ره بییه، که چی نیوه ی دپره که عه ره بییه ده بی هه مووی به عه ره بی بنووسری.
۳. ئه فشان: بلاو په خشان. مانی: وینه کیژیکی زۆر ناودار بووه.
۴. له دهقی «گ. م» دا نو سراوه: «دادا». [موحه ممه دی مه لاکه ریم «مووری» به لاهه هه له یه و ئه لی: له م چاپه دا له بیرم چوو راستی که مه وه و دروسته که ی «مۆری» یه واته: موهر، مۆر، ههروه کوو چۆن «خاتمه» له دپری دووه مده به لگه یه له سه ره ئه مه. جا مانای به یته که به م شیوه یه: که روخساری خوشه و یستی شو به پیراوه به نه خشی ناو مۆروه وه و مووی ده ور و پشتی

له ژیر قافی فیراقیدا وهها فہرسوودہیہ جیسم
 له گہل عنقا قہرینم من له ئیسمی بی موسہمما^۱
 خہدہنگی دیقہتہ تی «حاجی» قہسیمی جہوہہری فہردہ
 کہ چی وہسفی دہمی ہہر ما له ژیر پہردہی موعہمما^۲

(۶)

کہ توفانی سروشکم کہوتہ غہوغا

کہ توفانی سروشکم کہوتہ غہوغا
 بہ مہ ماہی گوتی: «یا حافظ اللہ»^۳
 ئەمن عنقا ترم بۆچی زہبوونم
 لەلام وەك قافہ باری تەنکی ئەسما

پرووی بہ نووسینی رہشی سہر کاغز بہ دەوری مؤردا کہ ئەنری بہ کاغزہوہ. (ہہنگاوئ تر:
 ۶۶). پیوستہ ئەوہش بلین مہبہست چ «مور» یا مؤر بیت، حاجی ئامازہ بہ چیرۆکی
 خہزرتی سولہیمان لہ گہل میروولہدا دہکات، ہہر وہا باسی ئەنگوستیلہ کہشی دہکات کہ
 مؤریشی پیوہ بوہ].

۱. فہرسوودہ: ہاردراو ہیلاک. قہرین: ہاوتا، ہاوپری. [عنقا: بالندہیہ کی خہ یالیہ، سیمورغ.
 ئیسمی بی موسہمما: ناوی بی خواہن ناو].

۲. [خہدہنگ: تیر. دیقہت وردبوونہوہ. قہسیم: ہاوبہش. جہوہہری فہرد: بہ بچووکترین
 ماکی کہ لەو ئەم دنیا دروست بوہ (جزء لایتجزی) واتہ: سہرنج و وردبوونہوہی حاجی
 وہ کوو جہوہہری فہرد وردہ]. لہ دہقی «گ. م» دا نووسراوہ: «موسہمما».

۳. سروشکم: فرمیسکم. غہوغا: ہہراو ہۆریا. [بہ بۆچوونی موہمہدی مہلا کہریم
 «مہ» ہہلہیہ و «ما» دروستہ، چونکہ حاجی ئەیہوئی بلی: کہ فرمیسکم لافاوی کرد، لافاوہ کہ
 ئەوہندہ زۆر بوو، ماسی کہ لەناو ئاوا ئەژی و لە ئاواترسی، پی وتین: خودا بتانپاریژی لہم
 ئاوہ. -ہمان سہرچاوہ].

ده زانن من که بی دار و دیارم
 سه گی مه جنوونم و غه مخواری له یلا^۱
 له دنیا هه رکه سی مه قسوودی عیشقه
 بکا وهك من به کوللی ته رکمی دنیا
 که دایهینا و هه لی نا چاوی مهستی
 رهوان فیدا ده کهم دل چاکی هیئا^۲
 فه لاتوون تو ده لی دنیا قه دیمه؟!
 له خمخانه ت بنین وا خو ت له خم نا^۳
 ته دی بوچی زه مینیش بو ته گه ردوون؟
 له سه یلی نه شکمی توندی بی مو حابا^۴
 موسولمانان! سو خه ن سه ره به سته تاکه ی؟
 له ده ست نه و کافری بی دینی ته رسا^۵
 له هه ردوو لاهه زولفی که وته گه رده ن
 نه له م لا ده رده چی «حاجی» نه له ولا

۱. بۆ راستکردنه وهی ئەم نیوه دێره پشتمان به دهقی «م. پ. س» بهست.
۲. [رهوان: گیان]. بۆ ساغکردنه وهی ئەم نیوه دێره ش هه ر پشتمان به دهقی «م. پ. س» بهست.
۳. [فلاتوون: ئەفلاتوون، قه دیم: ئەزەلی. واته: ئەفلاتوون تو ئە لی: دنیا قه دیمه و هه ر بووه و هه ر ده میتی. خم: ده فریکی گه وره یه له قور دروست ده کری که شه راب یا سرکه یا... تیده که ن].
۴. ئە شک: فرمی سک، ئە سرین، پۆ ن د ک. [بی مو حابا: بی په روا، نه ترسانه، بی خو شه و یستی].
۵. ته رسا: دیان، گا ور، مه سیحی. [سو خه ن سه ره به سته: قسه ی به پیچ و په نا].

(۷)

دهخيلت بيم وهره ساقی^۱

دهخيلت بيم وهره ساقی «أدِرْ كَأْساً وَ ناولها»
 غم و غوسسهی دلم كه م بوو «ولی افتاد مشکلها»
 نومیدی میسکی موشکینم «صبا زان طره بگشاید»
 كه چی نه مزانی بيم ده رده «چه خون افتاد در دلها!»^۲
 له هیجرانی نه تو بو من «چه امن عیش؟ چون هر دم»
 نه جهل بانگمان ده كا زووكهن «كه بر بندید محملها»
 بلئی بمره ده بی بمری «گرت پیر مغان گوید»
 كه چونكه خوئی خه به رداره «ز راه و رسم منزلها»
 له به حری عیشق و به حری مهوج و «گردابی چنین هائل»
 به هاواری دلم ناگن «سبکباران ساحلها»
 له نه ووهل عیشقی ون کرد و «به بدنایمی کشید آخر»
 چلون پنهان ده بی سپر ری «کزو سازند محفلها»
 نه گه ر تو موخلیسی عیشقی «ازو غائب مشو حافظ»
 كه «حاجی» بو سه فهر برپوا «دع الدنيا و أهملها»^۳

۱. نه مه تی هه لکیشیکی حاجیه له گه ل شیعری «حافظی شیرازی». اترتیبی نه م به يتانه م به گویره دیوانی حافظ ریز کردووه، تاله باری ماناوه رینک بیت، ئیدی نازانم چون موحه ممه دی مه لاکه ریم و کاک سه ردار و که ریم نه م جیه جیه یان نه نجام نه داوه!!!

۲. له ده قی «گ. م» دا نه م ده قه فارسییه به م جوړه هاتووه: «گر صبا زان طره بگشایه». به لام ئیمه له سه ر ده قی «م. ر. س» راستمان کرده وه. شیعره فارسییه که خویشی هر به م جوړه یه.

۳. له ده قی «گ. م» دا نه م رسته عه ره بییه به م جوړه هاتووه: «دعی الدنيا و أهملها» لیره دا «دعی» بو میینه یه و «أهمل» یش بو نیرینه یه، بو یه راسته بنووسری «دع الدنيا و أهملها»

(۸)

دل هیلاکس نازتہ

دل هیلاکس نازتہ با غمزہ تہ دبیری نہ کا
 ہر دہی بمرئ مہ گہر خہ للاق تہ قدیری نہ کا^۱
 ئہی قیامت قامہ تی «تووبا» قیامم ہستہ تا
 داعیہی بہ رزی لہ گولشہن سہ روی کشمیری نہ کا^۲
 من خہوی ئہو چاوه عہ رزی ئینوسیرینم دہ کرد
 نووست و فہرمووی ہیچ کہ سی تہ فسیر و تہ عبیری نہ کا^۳
 من لہ سایہی ئہم دہرہ نارؤم ہہ تا رؤژم نہیی
 با بہ کہ یفی خوئی بکا بہ دکار و تہ قسیری نہ کا
 چونکہ نرخی ماچی توئی گوپی ہہ موو دہستہ و دوعان
 خہ تتی نہ وخیزت و ہ کوو زولفت خودا پیری نہ کا^۴

﴿﴾

ہہ روہک لہ شیعہ کہی «حافظ» یش دا ہہ روا ہاتوہ و ہہر دوو فرمانی داخوازی «دع» و «أهمل» بؤ کہ سی نیرن.

۱. [موحہ ممہدی مہ لاکہریم «خہ للاقی» لہ «خہ للاق» پی پاستتہر، چونکہ ئہ گہر جیناوی «ی» بؤ دل برواتہ وہ ماناکہی جواتر دیتہ وہ، سہرہ رای ئہ وہی کیشہ کہ رہوانتر دہ بی۔
 -ہہنگاوئی تر: ۷۰.]

۲. «تووبا»: ناوی درہ ختیکہ لہ بہ ہشتدا. [واتہ: ئہی خوشہ ویستم! تو ہستہ سہرخت و بالای بہرز و بلندی خت دہرخہ کہ وہ کوو داری تووبا وایہ، با ئیر سہروی کشمیری ئہ وہندہ لافی بالابہ رزی لی نہ دا.]

۳. ئینوسیرین: زانایہ کی ئیسلام بوہ، لہ لیکدانہ وہی خہوندا بہ ناوبانگ بوہ. [بہ بروای موحہ ممہدی مہ لاکہریم بؤ ئہ وہی کیشی نیوہ بہیتی دووہم رنک وینک بیت، پیوستہ لہ سہر وشہی «هیچ» دا سووکہ و ہستائیک بکریت. -ہہنگاوئی تر: ۷۴.]

۴. نہ وخیزت: تازہ ہہ لچوو.

پی بلی بادی سه با غم لیړه بی کهس که وتووه
دل بوو غه مخواری ئه مانه، له حزه یی گیری نه کا^۱
ناحقه ئه و ده رحه قم که ی ده یگری میزانی حه ق؟
کاتبی ئه عمال ئه گه ر بیت و تهره فگیری نه کا^۲
غه یری دل ماویژه کهس تیرت له پوچی من که وی
تا به جو شی خوینی «حاجی» سینه که وگیری نه کا^۳

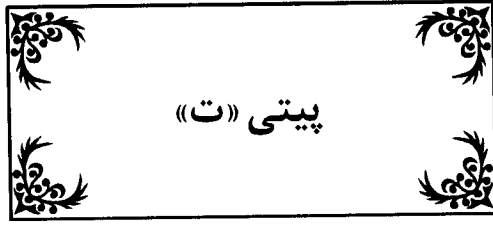
۱. له ده قی «گ. م» دا نووسراوه: «بابی صه با».

۲. له ده قی «گ. م» دا، «طه یی فیکری» نووسراوه، به لام «ته ره فگیری» راسته، چونکه به مانای «لایه نگیری» دئ و له گه ل تیکر ای مانای شیعه ره که جوان ده گونجی [کاتبی ئه عمال: ئه و په ریانه ی که کرداری مروّف ده نووسن و له سه ر شانی راست و چه پ دان. موحه ممه دی مه لا که ریم لای وایه «ناحقی» له «ناحقی» باشتره، چونکه حاجی ئه یه وی بلی: ئه گه ر فریشته ی بنووسی کرده وی مروّ که چاکه و خراپه ی ئاده میزاد له ده فته ری کرده وه ده نووسی و هه لی ئه گری بؤ روژی قیامت، لایه نگیری ئه و نه کا و به لای ئه ویا نه شکینیتته وه، ترازووی کیشانی حه ق و ناحق چؤن زولم و ناحقی ئه و ده رحه ق من ئه گر یتته خو ی؟ - هه نگاوئی تر: [۷۵].

۳. ماویژه: مه هاویژه، مه هاوی.

پیتی «ت»

(I)

مہماتم حہیاتہ

مہماتم حہیاتہ، حہیاتم مہمات
 کہ لیم توند دہبیؑ ٲو دہمی ئیلتیفات^۱
 لہ بی «نازہنین» ی بہ خہ تتی «جہلی»
 لہ «ئیران» ٲوہی گرتوہہ تا «ہیرات»^۲
 «عمر گونہ تتی» لہ ززہ تی داتہ پی
 «تہ کہ لتوو» ی شکا زینی ٲہ سپی حہیات^۳
 تہ ماعم بوو دونیا و عوقبا بخوم
 ٲہم چوو لہ دہست و ٲہوم بو نہ ہات^۴
 لہ غور بہت بہ شاہی لہ بیر ناکریؑ
 زہمانی جوانی و یادی ولات^۵

۱. سہرہ تہی ٲہم ہہ لہبہ ستہ مان لہ سہر دہقی «م. ر. س» راست کردہ وہہ. [مہمات: مردن. حہیات: زیندوو بوون. ئیلتیفات: ٲاور لیدانہ وہہ و سہرنج دان].
۲. ہیرات: ناوی شاریکہ لہ ولاتی ٲہ فغانستان. [لہب: لیو، لیوار، لچ. خہت: ہیئل. جہلی: پرووناک، دیار. «نازہنین، جہلی و ئیران» ناوی سی گوندن لہ ناوچہی خوشناوہ تتی کہ حاجی بہ شیوہی ئیلتیفات ٲامازہی بو بان کردوہہ. جا لہ بہر ٲہوہی حاجی ٲہیہ وئی لہ وشہی ئیراندا تہ وریہ بکا، وا باشترہ «ئیران» بنووسریؑ تا «ئیران»، تا ہم مانای دہیہ کہ بدا و ہم مانای ولاتی ئیران. -ہہ نگاوئی تر: ۱.۷۸].
۳. «عمر گونہت»: بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہہ: یہ کہ میان بہو مانایہ دئی کہ پیر بووہ و گونہ تتی خوشی تہ مہنی داتہ پیوہ، لہم حالہ دا وشہی «عمر» بہ «عومر» دہ خوئیریتنہ وہہ. دووہہ میشیان بہ مانای ناوی دپی «ٲومہر گونہت» دہیہ کہ کہوتوتہ خوارووی کوہہ. لہم حالہ دا وشہ کہ «عومہر» ۵. «تہ کہ لتوو»: دیسان بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہہ، یہ کہ م: تہ کہ لتوو ی زینی ٲہ سپی ژبانی خوئی و دووہہ میشیان: ناوی گوندیکہ لہ خوارووی روژہہ لاتی شاری کوہہ.
۴. عوقبا: قیامہت.
۵. زہمانی جوانی: سہر دہمی جاحیللی و لاویتی.

له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا»
له «بایزاغه» وه تا مه حه للهی «قه لات»^۱
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لئن:
له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات

(۲)

ماهی سهرچاوهی حه یاتم

ماهی سهرچاوهی حه یاتم که وته به ند و داوی شه ست
پشتی دهستی خو م له حیوانی و له بی عاری نه گه ست^۲
کامه لو قمان که وته چه نگی پیری، دهستی باندها
کامه رو ستهم تووشی بوو نه یخست و ده ست و پی نه به ست^۳
هی نده سوورته زور بووه، مه عنا له به ینا ون بووه
ئیسته کی بی سوورته و مه عنایه عه بی بت په رست^۴

۱. قوشخانه و ئیچ قه لا و بایزاغه و قه لات: چوار شوین و گه په کن له شاری کویه، هه روه ك له پیشه کییه که دا مانامان لئدانه وه.
۲. له هه موو ده قه چاپ کراو و ده ستنووسه کاندا سهره تای ئهم غه زه له به ۱۱ برگیه یی و ناته واوی هاتووه، که چی ئیمه له سهر ده قی کی مامو ستا مه سعوود موحه ممه د وه کوو سهره وه راستمان کرده وه. وشه ی «شه ست» فارسییه به مانای قولایی زولقی دی.
۳. [موحه ممه دی مه لا که ریم پاش ئه وه ی له چاپی پیشووی ئهم دیوانه دا وشه ی «قولی» له به یت یه که مدها، به کاک سهر دار و کاک که ریم گوزریوه و کردوویه به «دهستی»، ئیستا ئه لی: لام وایه «قولی» با شتر بی ت. - هه نگاوئ تر: ۸۰.]
۴. [واته: ئه وه نده بایه خدان به رواله ت و زاهیر زور بووه، مه عنه ویات له به ینا نه ماوه، عه بیی بوت په رست، زوو ئه وه بوو که سهیری رواله تی ئه کرد و گوئی به مانا نه ئه دا، به لام ئیستا بوت په رست په خنه ی لی ناگیرئ چونکه هه ر مه عنا نه ماوه تا ئه و گوئی پی نه دات.]

غہیری چاوی نووستووی بیڈاری تو نہم دیتووه
 بو نہ زہر کردن به سیر و مہردومی ہوشیار و مہست^۱
 زولفی بو دہ فعی ہوجوومی لہ شگری سولتانی خہت
 کہوتہ خاک و سہرکہشی دانا وہ کوو عہدی «ألست»^۲
 با وجوودی نہ وجوانی خہتتی سہوزی دہرکہوی
 عہد و پہیمانی نہ بوو موو بوپہ پستی پی نہ بہست
 داوہ موویہ کی بہ دونیا و بہ «مافیہا» نہ دہی
 «حاجی» گہر ئہ جبابہ کی جانی بہ جانیت کہوتہ دہست^۳

(۳)

بہ قسہی بن سہروپا تالی مہکہ

بہ قسہی بی سہروپا، تالی مہکہ لہ ززہتی خوٹ
 بی موبالات مہسووتینہ چرای فیکرہتی خوٹ
 حالہ نہ قدینہ یہ، موستہ قبل و مازی پہ شمہ
 بی ئہ مہل سہرفی مہکہ سیم و زہری فورسہتی خوٹ^۴

۱. [بہ سیر = بصیر: دل پروناک. مہردوم: خہلک، یان مہردومہک و گلینہی چاوکہ لہ عہرہ بیشدا پیئی ئہ لین: ئینسان]. بیڈاری: ہوشیار، ناگاداری.
۲. لہ دہقی «گ. م» دا ئہم نیوہ شیعرہ بہم جوڑہیہ: «کہوتہ خاک سہرکہوشی داوہ وہ کوو عہدی (ألست)». لہم دہ قہ شدا دہست بو ئہوہ درپڑ کراوہ کہ بہ لہنگی چنگ کہوتوہ.
۳. [داوہ موویہک: تالہ موویہ کی لولول. «مافیہا» ئہوہی لہ نیوہ دنیاہیہ. جانی بہ جانی: گیانی بہ گیانی، واتہ راست و بی گہرد].
۴. [مازی = ماضی: رابردوو. حال: ئیستا. موستہ قبل: داہاتوو ئہ مہل: ئارہ زوو ہیاو. لہ نیوان

ئەى سوله يمانى زه مان! ئاخىرى دەى گىر ييه وه
 به حىكايهت وه كوو خوۆت سه لته نهت و حيشمه تى خوۆت^۱
 من به په يغام و به قاسيد موته سه للى نابم
 تاكوو بانگم نه كه يه باره گه هى حه زره تى خوۆت^۲
 وه ره ئەى دل به سيه، بيه ده سه گانى ده رى يار
 دل كه ي كووت كووتى من يا جگه رى له ت له تى خوۆت^۳
 زولفى سه د ده فعه گو تى: خانه خراب پرووى مه ده رى!
 حه يفه به ربا دى مه كه شانى من و شه و كه وتى خوۆت^۴
 بوچى يارانى وه ته ن دل ده شكى نى «حاجى»؟
 «ظاهراً» ناچيه وه تو، باسى مه كه غوربه تى خوۆت

وشەى «حال و موسته قبل و مازى و سەرف» دا موراعاتى نەزىر هەيە. وه له وشەى
 «سەرف» دا ئىهام هەيە، چونكە هەم بە ماناى خەرج كردن و هەم بە ماناى ئالوگۆزى كرداره كان
 له سى زه مانى رابوردوو و ئىستا و داها توودا ها تووه.

۱. ئەم نيوه دپره شيعره مان به پى دەقى «م. ر. س» نووسى.

۲. [قاسيد = قاصيد: نامە بەر،]. په يغام: په يام، نامە. [موتە سه للى نابم: دلەم سوكنای بو نايى،
 ئۆقره ناگرى].

۳. له دەقى «گ. م» دا له جياتى «كووت كووت»، «كون كون» نووسراوه.

۴. ديسان هەر له دەقى «گ. م» دا له جياتى «سەد ده فعه»، «سەد كه رپه» نووسراوه. به ربا دى
 مه كه: وىرانى مه كه، مهى فه وتينه.

(۴)

جہ برووتس کہ شکا

جہ برووتی کہ شکا دلّ له حوزووری مهله کووت
 هاته ثم عالمی ناسووته غه ریپکی نه سووت^۱
 ناحهقه شه کوه له بی عه هدی و بی په روایی
 که ی وه فایپکی ئەدا کردووه؟ سهد ده فعه زمووت^۲
 به گول و لاله به هاری پوخی رازاوه ته وه؛
 غایه تی کویری و هره هیچ نه بی سه یری که به لووت^۳
 وه کوو ده ریایه نه سیمی سه حه ری سه بزه یی گول
 پیکه وه مهوج و حوبابی ده هه ژا و ده بزووت^۴
 ئە شعهس و باقلی و حاتم و گه ر حه سسانه
 ده ولّه تی تو به فه نای نه فسه، سکوونت به سکووت^۵

۱. جہ برووت: هیژ و زه بر. [مهله کووت: پاشا و میر، یان عالمی پوچانی. ناسووت: عالمی ئینسانی و سروشت. ئاماژیه به چیرۆکی حه زه ته تی ئاده م و ده رکرائی له به هه شت که عالمی مهله کووت پوچانییه و هاتنه سه رزه مین که عالمی ناسووتی و غه یره پوچانییه].
۲. شه کوه: سکالا کردن و شکایهت کردن. [بی په روا: بی باک. زمووت: کورتکراوی «ئه زمووت» ه. واته: تاقیت کرده وه ئه زموونت لی وه رگرتووه]. ئه م نیوه دپره له زۆرتری سه رچاوه کاندا به له نگی هاتووه.
۳. ئه م دپره شیعره ی سیهه م ته نها له ده قی «م. پ. س» دا هاتووه.
۴. مهوج و حوباب: شه پۆل و بلقی ئاو. [هه ژان: شکاندنه وه: ده بزووت: ده جو لایه وه].
۵. ئە شعهس: کووری قه یسی کووری مه عدی که ربه، پالّه وائیکی ئیسلام بووه. باقلی: پیاوئیک بووه ناوبانگی به گیلی و نه فامی ده رکردووه. حاتم: مه بهستی له حاتمه می ته یه که به به خشنده یی به ناوبانگ بووه. حه سسان: (حه سسان کووری سابت) که شاعیری پیغه مبه ر «د. خ» بووه.

هەرچى لەو لاوه نەيى من لەوى ناياسمەوہ
ئەوى ناسيوتە مەئموورە بە ئەمرى جەبەرەوت
"نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پيۆنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەريئن بە بزووت!

۱. ئەم غەزەلەمان بە شپۆەيەكى گشتى لە دەقى «م. پ. س» وەرگرت چونكە لە دەقەكانى ديكەدا دپرى سېھم نيبە و پينجەميش زۆر شيواوہ. [نانى خۆدان بە تەنوورى گەرمەوہ: بريئيبە لە كەلك وەرگرتن لە ھەل و دەرفەت. بزووت: چلۆسك، دارى كە سەرەكەى سووتابى].

پیتی «ر»

(I)

ئەم ئاھووہ^۱

ئەم ئاھووہ مومکین نییە نہ خجیری بہ تەدبیر
 ھەل ناغەلەتئی باوکە سەگی پیرە لە تەزویر^۲
 چاہی زەقەنی مەھلەکە ئەی دڵ بە گوریسی
 ئەو زولفە ئەگەر سیلسیلە یە خۆت مەخە نیو بیر^۳
 ئەی بادی سەبا من ببە سوودی نییە نامە
 تەشریحی زەعیفی من و غەم نایە تە تەحریر^۴
 جەیشی حەبەشی زولفی لە گەل خەتتی بە شەرھات
 سۆفی دلی بی چارە لە بەرپئ بووہ ہەنجیر^۵
 بەم موھری سولە یمانی زەمان ھەر وہ کوو خورشید
 دونیا بگرە بی مەدەدی خەنجەر و شەمشیر
 بی دیتن و بی واسیتە چاتر لە من و تو
 ھیچکەس نییە نہ یناسی ئەگەر شیتە ئەگەر ژیر

۱. ئەم غەزەلەمان لە دەستنووسی «م. پ. س» وەرگرت چونکە لە دەقی «گ. م» دا تەنھا چوار دێرە، کەچی لێرەدا ھەر حەوت دێری غەزەلەکە تەواوہ.

۲. ئاھوو: مامز، ئاسک. نەخجیر: ئیچیر. [تەزویر: فریودان، فیتبازی].

۳. چاہی زەقەنی: چالی چەناکە. مەھلەک: جیگە. بە ھیلاک چوون و مردن. [سیلسیلە: زنجیر].

۴. تەحریر: نووسین.

۵. [جەیشی حەبەشی: لەشکر و سپای حەبەشی واتە: رەش. مەبەست دەستە مووی رەشی زولفیە. سۆفی دڵ: دڵ ناسک لە دیتنی ژنی نامەحرەمدا، کینایە یە لەوہ کە وہ کوو چۆن سۆفی لە دیتنی ژنی جوانی نامەحرەمدا تیک دەچی، ھەروا دلی منیش حالی لە دیتنی ئەودا تیک چووہ].

بی‌میننه ته گهر خوانی وهلی نیعمه تی «حاجی»
ئه م شیخه چییه؟ "قونچکی پیواز، سه‌ری سیر"^۱

(۲)

ده‌ستگیریت له عه‌مه‌لدا که نه‌کا

ده‌ستگیریت له عه‌مه‌لدا که نه‌کا مورشیدی پیر
ده‌ستی تۆی گرتووه، پیی به‌ستووی مانه‌ندی ئه‌سیر^۲
پیشی وه‌ک شیره به‌شیرت، ئه‌وه جه‌للادی ئه‌جه‌ل
قوولی مالیه‌ته‌وه، ده‌ستی له تۆ داوه‌ته‌ شیر^۳
ئه‌وه ده‌می هاتمه‌ سه‌ر شه‌کوه له خزم و که‌سی خۆم
پۆسته‌م و یووسفی گول‌پیره‌هه‌نم که‌وته‌وه بیر^۴
مار و ماسین ده‌بنه‌ ئه‌ژده‌ری سه‌حرا و نه‌هه‌نگ
ده‌ست‌وپای بی‌سه‌روپای زالمه‌ ده‌یکه‌ن به‌ وه‌زیر^۵

۱. ده‌قی ئه‌م دپیره‌ شیعره‌مان له سه‌ر ده‌قی «م. م.» راست کرده‌وه. [وه‌لی نیعمه‌ت: سه‌ریه‌رشت، مشوورخۆر. قونچکی پیواز و سه‌ری سیر: کنایه‌یه له هیچ‌کاره‌ بوون].
۲. [مانه‌ند: چه‌شن، وه‌ک، وینه] له ده‌قه‌کانی «م. پ. س.» و «گ. م.» دا ئه‌م وشه‌یه «ده‌ستگیریت» نووسراوه‌که‌چی ئیبه‌ له سه‌ر ده‌قی «م. م.» راستمان کرده‌وه و کردمانه «ده‌ستگیریت».
۳. [به‌شیر: مزگیینی ده‌ر. شیر: شمشیر]. ئیشاره‌ته‌ بۆ چه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر «د.خ.» که‌ فه‌رموویه‌تی: «رَسُولُ الْمَوْتِ الشَّيْبُ».
۴. [شه‌کوه: گازنده، گله‌یی]. پیره‌هه‌ن: پیراهه‌ن، کراس، مه‌به‌ستی له کراسه‌که‌ی چه‌زره‌تی یووسفه‌ که‌ بۆ یه‌عقوبی باوکی نارد و بۆنی کرد چاوه‌ ناییناکانی پوون بوونه‌وه.
۵. ئه‌ژده‌ر: ئه‌ژدیها. ده‌ست‌ویا: ده‌ست‌وی، خزمه‌تکار، نۆکه‌ر. [بی‌سه‌روپا: لات، سه‌ر سه‌ری، خوڤری]

چوومه پاریزی، که موژگان و بروم دی له کهمین
 تیری من بوو به کهمان، پشتی کهمانم بووه تیر^۱
 خه فییه نایه ته لای ئیمه له تاریکی شهوا
 رۆژی پوونا که ده ترسی له عهوام و له گزیر^۲
 «حاجی» وهك دل تۆ به گریه به شوینی مه کهوه
 ئاسکیکه به بهزین و به ههرا نایه ته گیر!^۳

۱. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «که موژگانی بروم دی» به لام ئیمه له سهه دهقی «م. م» راستمان کردهوه و کردمان به «موژگان و برو». [پاریز: کهمین، خۆحه شاردان، چوونه پاریز: خۆداگرتن و مڵاس بردنهوه].
۲. [خه فی: ئهوی خۆی بشاریتتهوه. عهوام: خه لکی ره مه کی و ئاسایی. گزیر: پیاوی بهردهستی خان و کوئخا].
۳. ئەم نیوه دێره شمان ههه له سهه دهقی «م. م» راست کردهوه. [بهزین: غاردان و راوانان].

پیتی «س»

(۱)

وشکه سوڤی

وشکه سوڤی! بلی به شیخی تهرهس
 با به سهرمانه بی میسالی ههرهس!^۱
 عهجه با! شاعیری نه ناسیوه
 شیر و عه نقا ده کاته موور و مه گهس^۲
 کهر نه بی! کام پایوی پی غه له تا،
 بهن گریدان و تا برین و نه فهس^۳
 فهرقی ناکهس له گه له سه گان ناکه م،
 ها! به عه کسی بخوینه وه «ناکهس»^۴
 هه زده کی تی بگهی له بی دینی
 بیه دهرویشی شیخه کان به هه وهس

۱. [تهرهس: زلی بی هونه ر، ناشرینی خو پری، ئەم وشه یه بۆ جیتیودان به کار دئ. سهرمانه: لیره دا به دوو مانا هاتوو؛ یه که م: بانه بیته به سهرماندا، دووهم: سهرمانه و کپپوه].
۲. ئەم به یته له دهستنووسه کانی لای مندا هه بوو له کاتی سه ره برشتی کردنی چاپدا تو مارم کرد، «موحه ممه دی مه لاکه ریم».
۳. تا برین: جو ره نوشته یه که بۆ نه خو ش ده نووسری تاکوو له رزوتا به ری بدا. [بهن گریدان: ئەو تاله ده زوو هی که دو عانووس گری ده دا و فووی پیدا ده کا. کهر نه بی: هه لده گری «کهر نه بی» بیته و مه به سستی شیخ نه بی بیته که حاجی زور رقی لینی بووه و له هه ندی له شیعه ر کانیدا به راشکاوی جیتیوی پیداوه].
۴. [واته: ئە گهر وشه ی «ناکهس» پیچه وانه بکه یته وه ده بیته «سه گان»، سائهمیش جیاوازیه کی وه ها له نیوان ئەم دوو وشه یه دا نابینم، له نووسینی کوردی کۆندا کاف و گاف وهک یهک نووسراون].

هەر زهمانی که گویت زرينگاوه،
پیت دهلی: باری خوت بیهسته جهرهس^۱
چهنده پولی نه گهر بهینی نه تو
قهسرت خوشتر ده بی له ئی ههر کهس^۲
بوچی «حاجی» نه خوینی وهك تووتی
نهم زوبانه هه زرای خسته قهفهس^۳

(۲)

دهستی من دامینی تو^۴

دهستی من دامینی تو ئه ی خامه یی موشکین نه فهس
با بنووسین ماجه رای هیجرانی یاری بوله وهس^۵
دهنگی مورغی دل ده بی هه ردهم له داوی زولفی نه و
وهك له تار ی عه نکه بووتا زیره یی بالی مه گهس

۱. [جهرهس: زهنگ. واته: زهنگی گویت په یغامی کوچت پی ده دا].

۲. نهم نیوه دپره شیعره له هه ندی ده قدا بهم جوړه هاتووه: قهسره کهت خوشتره له هی ههر کهس.

۳. هه زار: به هه ردوو مه عنای ژماره و بولبولیشه. دهقی نهم نیوه دپره ش له لای «گ. م» بهم جوړه هاتووه: «نهم زه مانه هوزار ده خاته قهفهس».

۴. نهم پارچه هه لبهسته له هیچ سه رچاوه یه کی چاپکراو و دهستتوسدا نه هاتووه، تاکوو ماموستا موحه ممه د عه لی قه ره داغی بو یه کهم جار له گو فاری «به یان» ی ژماره ی (۵۵) ی سالی ۱۹۷۹ دا بلاوی کرده وه و ئیمه ش وا بو یه کهم جار له پال شیعره کانی دیوانه که یدا په خشی ده که یین و دلنیا یین که شیعی ری حاجی قادره.

۵. [خامه: پینووس، قه لهم. موشکین نه فهس: بونی وه کوو بونی میسک، بو نخوش. ماجه را: چیرۆک. بوله وهس: کورت کراوی «أبوالهوس» ه واته: زور به حه ز و شه هوه ت].

ئەى خودا چ بکەم؟ ئەجەل لەملاوہ قەسدى جانیه
 دلبەريش ناردووويه تى: جان مالمە نەيدا بەکەس!
 تووتى ھات و ئيددعاى شەککەر فشانى تو بکا
 حەققى ئەو دوو ليوہ گرتى ھات و کەوتە نيو قەفەس^۱
 تو دەزانى خو ھەتيويت سەبر بى «حاجى» نييه
 بوچى مەنعى لى دەکەى؟! گەووادى بى دين، ھەى تەرەس!^۲

۱. شەککەر فشان: شەکر پەخش کردن، شەکر بلاوکردنەوہ. [حەققى ئەو دوو... واتە: تووتى
 لە تۆلەى ئەو ئيددعا درۆيينە کە کردى، حەققى ليوى تو گرتى و کەوتە ناو قەفەس، يانى:
 تووتى کە بە شەککەر فشانى مەشھوورە، قەت ناگات بە دوو ليوى شەکرينى تو].
 ۲. ھەر لە دەقەکەى لای مامۇستا موخەممەد عەلى قەرەداغيدا ماناى ئەم نيوہ دپرە شيعرە بە
 نارپکى ھاتوہ. [گەوواد: بى نامووس، نامووس فرۆش].

پیتی «ك»

(I)

تابلیی فہرقی ھہیہ

تابلیی فہرقی ھہیہ میہری من و ماہی فہلہک
 له «سہرا» تا بہ «سورہ ییا» له «سہما» تا بہ «سہمہک»^۱
 ھەر کہ لای کردوہ عوقدہی سہری زولفی لادا
 له ھہموو لاوہ سہدای «صَلَّ عَلَيَّ» گہییہ مہلہک
 گوئی له واعیز مہکہ ئەمشہو تہک و تہنہا وەرہ لام
 پوژی مہحشہر بہ مہ گہر بمخہنہ دۆزہخ بہ دەرہک^۲
 کوت کوت و تیکہ بہ تیکہم بکہن و بمدہنہ سہگ
 جیگہ مہ لہم دەرہ نارۆم بہ جنیو و بہ کوتہک
 خالیسہ سیککہیی ئیخلاسی دلّی موخلیسی من
 بیخہ نیو بوّتہ چ حاجت بہ مہ بیدہی له مہحہک^۳
 ئەی مہی چاردہ سہیری مہی دوو ھفتہ بکہ
 وەک منی دابنی چاوی من و توّناگہنہ یەک^۴

۱. میہر: پوژ، خۆر. ماہ: مانگ. ماہی فہلہک: مانگی ئاسمان. سہرا «الثری»: خاک، عارد. سورہ ییا «الثریا»: کۆمہ لہ ئەستیرہی کۆ (پیروو). [سہما: ئاسمان. سہمہک: مہبہست ئەو ماسییہ بہ کہ عورہ فای قہدیم پییان وابوو دنیا له سہر پشتی گایہ و گاکہش له سہر پشتی ماسییہ].

۲. بەدەرہک: چش. «الدرك»: «الدرك الاسفل من النار»: جیگایہ کہ له قوولایی جہہننہمدا.
 ۳. [خالیس، ئیخلاص، موخلیس = خالیص، ئیخلاص، موخلیص]. له دەقی «گ. م» دا نووسراوہ: «سککہیی خالیس ئیخلاسی دلّی موخلیسی من». بوّتہ: دەفریکہ، یاخود جامیکی پتہوی ئەستورہ زپرو زیوی تیدا دەتوینریتہوہ. له دەقی «ع. ن. م» دا نووسراوہ «مہیخہ نیو بوّتہ».

۴. ئەم دپترہ شیعرہ تہنہا له دەقی «م. پ. س» دا ھاتووہ.

له نوقووشى غەزەلم چىن و خەتا داماون
كى دەلى ئەمتىعەيى كورده كەلاش و كەپەنەك؟!^۱
بۆتە ماشاي بەلەك و زەندى سېي و چاوى بەلەك
نىشتووە لەم دەره عاشق وە كوو حاجى لەكەك^۲

(۲)

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك
بەسە بۆ لەشكرى سەد كەپرە دوو لەك^۳
فیدای جووتيارتان بى حاتەمى تەي
بە قوربانى سەپانتان ئالى بەرمەك^۴

۱. [چىن و خەتا: ئەو ولاتەي كە بە نەخش و نىگار كېشان بەناوبانگە. ئەمتىعە، كۆي مەتاع: شت و مەكى كرىن و فرۆشتن، كالا. كەپەنەك: فەرنجى، پەستەك].
۲. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «بەلەك» «كەمەر»، وە لە جياتى «زەندى»: «كولمى» ھاتووە. [بەلەك: پوز. زەند: نىوان ئەنىشك و مەچەك. چاوبەلەك: چاوپرەشى سېي پېست]. لەكەك: بە دوو مەعنا ھاتووە: يەكەميان بە ماناي حاجى لەكەكە و دووھەميشيان: خانەيەكى ژمارەيىيە و دەكاتە سەدھەزار.
۳. دوو لەك: لە دوو وشە پىك ھاتووە، دوو لەگەل «لەك». «لەك» يش وەك لەمەوبەر گوتمان بە ماناي «سەدھەزار» دى، كەواتە دوو لەك دەكاتە دوو سەد ھەزار.
۴. لە دەقى «مصطفى صائب» دا ئەم نىوہ دېرە شىعەرە بەم جۆرەيە كە لېرە تۆمارمان كردووہ. بېروانە: موھەممەد ەلى قەرەداغى، «ھەنگاويكى تر بۆ راستكردنەوہى شىعەرەكانى حاجى قادرى كۆيى»، گۆفارى «بەيان» ى ژمارەى (۶۶) ى سالى ۱۹۸۰. لەگەلى دەقى تردا: «بە فیدايى شوانتان حاتەمى تەي» ھاتووہ. ھەروەھا دېرى دووھەم لە دەقى «گ.م.» دا بەم جۆرەى خواروہ ھاتووہ:

مَریشکی ئیوہ سہیادی شہینہ
 له کن عنقا فرووجه حاجی له كه له ك
 شوانی میگهلی كوردان له شهردا
 وه كوو قه سسابه، دوشمن میگهلی شهك^۱
 له بهر حیزه بخویسی و ناتہ بایی
 له ژیری حیزی حیزان بووینه دۆشهك^۲
 ههتا وهك "ئاگری بن كا"ن له گه ل یهك
 ته گهر توفان بی له شكرتان به پووشهك^۳

«فیدای گاوان و شوانتان حاتہ می تهی

به قوربانی سوباتان ئالی بهرمهك»

[سەپان: بهو وەرزیترانه ئەلین کە زەوی هەڵدەگرن بە دە یەك یان پینج یەك. ئالی بەرمهك: بئەمالە یەکی فارسن کە لە سەردەمی عەباسیە کاندای پلەیی وەزارەتیان لە ژیر دەستدا بوو و بە ناوبانگن بە دەست و دلبازی، یەکیکیان «خالد کورپی بەرمهك» کە وەزیری هاپوونە رەشید بوو. - «الأعلام للزركلي، خالد برمك»: ۲/۲۹۵.]

۱. لە دەقی «مصطفی صائب» دا ئەم نیوہ دپەرە شیعەرە بەم جۆرە هاتوو: «وہ کوو قه سسابه، دوشمنی نیرە، گەل شهك». پروانە «م.ع.ق»، سەرچاوەی پیشوو.

[موحەممەدی مەلاکەریم ئەلی: لام وایە وشەیی «نیرگەل» لە «میگەل» پەسەندترە و ئەبوو مینیش تیکستەیی شارەزا و میرانم بەم جۆرە بگۆریایە؛ چونکە بەرابەرکئی پین کردنیکی جوانی «میگەل» و «نیرگەل» ی پێ دیتە دی لە بەیتە کە دا و شەرکەریش دوژمنی ئە کوژی و شە کە نیریش بۆ سەرپرین پرائە گیرئ. - هەنگاوئێتر: ۹۵. مامۆستا موحەممەد بۆیە چوووە تە سەر ئەم باوەرە؛ چونکە وشەیی شهك بۆ بەرخی نیری دوو سالان بە کار دئ و وشەیی «میگەلی» لە گەلدا ناجۆرە.]

۲. ئەم دپەرە شیعەرە پینجەم لە دەقی «گ.م» دا نییە و لە کۆمەلەیی «ع.س» و دەستنووسە کە ی «م.ر.س» هاتوو.

۳. لە دەقی «ع.س» دا «ژیرکا» هاتوو و لە دەقی «گ.م» یشدا «نیوکا» نووسراوە. بەلام ئیمە لەسەر دەقی «م.ر.س» مان نووسی چونکە باشتر لە گەل زمانی شیعەری حاجی دەگونجیت.

"له گوئی گا نوستون" بۆيىكه پيوى
له سەر ئيۆه وه ها شيرگيره وهك سه گ^۱
سه لاجى ئيۆه ئيستاكه سيلاحه
ته ماعى گه وره يى بى چهك نه كه ن نهك
كراوه ئينتخابى وشكه سوڧى
له ديوانى كه رى بى نوقته يى "شهك"^۲

۱. شيرگير: ئه وهى شير ده گريت، كينايه ته له توورپه يى وه هه لچوون. له واتاي ئازاييه وه هاتووه.

۲. مه به ستي له «كه رى بى نوقته يى شهك» ئه وه يه، نوخته كه ي سه ر پيتى شينه كه ي «شهك» هه لگيرئ وشه كه ده يته «سهك = سه گ».

پیتی «م»

(I)

جیهان! بوویته جهزیره

جیهان! بوویته جهزیره ی به حری گریه م
 به بی بوهتان ئەتۆ زین و ئەمن مه م^۱
 له جینسی ئاده می وهك تۆ نه زاوه
 په ری پروویهك له ئاده م تا به خاتم
 ئەمن شیخم، سه رم شاخه، هه ناسه م
 نه سیمه، دیده کانی، میزه ره م ته م^۲
 ده لێن: مه عشووقه دیته سه ر سه رینم
 ده زانم و انییه، «وَاللّٰهُ اَعْلَمُ»^۳
 له بی زه ححاک ی فه رمووی ماری زۆلفم
 جه می که لله ی که یه، مووچه ی سه ری جه م^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «جیهان بۆته». له دهقی «م.ر.س» دا وه کوو ناو ئەم هه لبهسته نووسراوه و له دهقی «گ.م» یشدا نووسراوه «به حری ئە کره م» و له دهقی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «به حری پر غه م».

۲. ئەم تیکسته مان له دهستنووسیکی پۆسته م هه وێزی وه رگرتووه. له دهقه کانی تردا «ئه من کێوم، که له م شاخه» هاتووه. مانای ئەم دێره به م جوړه یه و ده لێ: «من شیخم و که لله ی سه رم شاخی ره قه و هه ناسه م با ی نه سیمه و چاوه کانم «کانی» یه و ته م و مژی لووتکه ی چیاش میزه ری سپی منه».

۳. ئەم به یته له دهستنووسی مه لا ره سوولی توربه ییدا هه بوو که فۆتۆیه کی لای موحه ممه د عه لی قه ره داغییه. «موحه ممه دی مه لا که ریم».

۴. له دهقی «گ.م» دا «ماری زۆلفی» نووسراوه. الەب: لیو. زه ححاک: ئاماژه یه به چیرۆکی زه ححاک ی زالم که و ا مه شهووره له شاره زووردا پاشا بووه و له سه ر شانی (به پێی ئەوه ی که له شانامه ی فیرده وسیدا هه یه) دوو مار رواوه که خوار دنیان میشکی سه ر بووه، به م بۆنه وه هه موو پۆژی لاویکیان بۆ سه ر بریون و میشکه که یان داونه تی تا له ئاکامدا به دهستی کاوه ی

مه لئى كه ززابه سوڤى، ساغه واعيز
 له لای من وه كه يه كن بئى كه يف و بئى كه م^۱
 موریدی سادیق و شیخی كه رامهت
 هر یسی قانیه و عوششاقی بئى غه م
 سه وادی ئه عزمی «قوسته نته نییه»
 گه لئى بئى ناوی کرده سهدری ئه عزم^۲
 به ده ستور و به قانون و نیزامی
 خودا وای کرد كه سووری کرد به ماتم^۳
 کورانی دوو هه وین دنیا و عوقبا
 میسالی داکیانن ئه و له گه لئى ئه م^۴

ئاسنگهر ده كوژرئى. يان مه به ست له زه ححاك: لئوى دم به بزه يه. «جه م» ى يه كه م: زه م واده ى
 نان خواردن. «جه م» ى دووهم: جه مشيد پاشاى كوڤنى ئيران. كه ى: مه به ست زنجيره شاهانى
 كيانييه (كه ى قوباد و كه ى خه سره و و كه ى كاوس و...) مووچه: جيره، به ش.

۱. [كه ززاب: هه ره درۆزن. واعيز: وتاربيژ]. بئى كه يف و بئى كه م: بئى چۆنيه تى و بئى چه ندى.
 ۲. [سه وادى ئه عزمه م: زۆرينه ى خه لك كه وهك ره شايى ئه نوئينى. وه رگيراوه له حه ديسيكي
 پيغه مبه ر (د.خ) كه ئه فه رموئى: عليكم بالسواد الأعظم: له سه رتانه په پره وى له زۆرينه ى
 موسلمانانه وه بكه ن]. له ده قه كانى «ع.س» و «گ.م» دا ئه م نيوه ديڤره شيعره به م جوړه هاتووه:
 «گه لئى به دناوى كرد ئه و سهدرى ئه عزمه م».

۳. سوور: [وشه يه كى فارسىيه به ماناى جه ژن و ميوانيش به كار دئى. به لام] ليره دا به ماناى
 شادى و خوښىيه. ماتم: شين، شيوهن. مه به ستى ئه وه يه بلئى: شادى بوو به شين... له ده قى
 «گ.م» دا ئه م نيوه ديڤره شيعره به م جوړه هاتووه: «خودا دايئاوه سوورى بوو به ماتم» له ده قى
 «ع.س» يشدا به م جوړه يه: «خوا وای ياوه سوورى بوو به ماتم».

۴. [هه وئى: ژنانى يه كه ميږد ده بنه هه وئى يه كتر كه زۆره ى ئه م هه وئيانه پيكه وه هه لئاكه ن،
 واته: دنيا و ئاخيره ت ئاوه هان]. ئه م نيوه ديڤره له ده قى «گ.م» دا به م جوړه يه: «منالى داكيانن
 ئه و له گه لئى ئه م».

به یه ك ناچن په قیب و «حاجی» قادر
خودایا! نه و په زیل که و ئه م موکه پرهم^۱

(۲)

وه ها مه شغوولی تویه

وه ها مه شغوولی تویه جیسم و جانم
به رۆح کیشانی خۆم زه حمت بزائم^۲
په قیب و سه گ چ لازم تا ئه من هم؟
به رۆژی ده رگه وان، شه و پاسه وانم^۳
میسالی رۆنی زهیت و میوی شانه
گه لئی زاهیر بوو سوتانی نیهانیم^۴
په ریشانی دل و جه معی په قیبه
له سه ودای زولفی تو سوود و زیانم
بلین: قادرا! ده لیم: ناوم حه بیبه
به زیگری ئیوه وا فیّره زوبانم^۵

۱. ئه م نیوه دپره له ده قی «گ.م.» دا به م جوّره هاتووه: «خوایا ئه م په زیله، ئه و موکه پرهم».
۲. له ده قی «گ.م.» دا «جیسم و گیانم» هاتووه، به لام له ده قه کانی دیکه دا هه ر «جیسم و جانم» نووسراوه، چونکه کیشی سووکنه.
۳. لږه قیب بۆ دوو مانا به کار ئه هینریت: یه که م: مملانی کهر و ئه وکه سه ی وا کییه رکئی له گه ل که سیکی تر بکات. دووه م: چاودیر، ده رگاوان و ئیشکچی. واته: ئه گه ر تو منت بیی هم کاری سه گت - که پاسه وانیه به شه ودا - بۆ ئه که م و هم کاری ده رگاوانی - که چاودیریه به رۆزا - I.
۴. [موحه مده ی مه لا که ریم ده لئی که «وه ها مه علوومه» باشته له «گه لئی زاهیر بوو»، وه ئه لئی: به رانه رکئی «زاهیر» و «نیهان» منی به هه له بر دووه. - هه نگاوئی تر: ۱۰۲].
۵. له ده قی «گ.م.» دا نووسراوه «وافیری زمانم».

ئەوی شاعیر نەبئی کۆرە و جاغی
 لە سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم
 مەلّین: بئی کارە بوو «حاجی» لە پۆما
 ئەمن پیاوم لە نیو شاری ژنانم^۱

(۳)

وەکوو پۆژ و شەو

وەکوو پۆژ و شەو فەرقي گودازی شەمع و سووتانم
 کە ئەو هەر شەو دەسووتی من هەموو دەم گەرچی ئینسانم^۲
 بە تەخمین، وەسفی فیردەوس و جەهەننەم بۆچ دەکا و اعیز؟
 لە سایە ی وەسل و هیجرانت بە خۆم دیتوومە، دەیزانم^۳
 لە سپرپی حیکمەتی چاوت گەیشتم باعیسی رووحە
 تەبەسسوم ماو، تئناگەم لە فەهمی پەمزی حەیرانم
 کزە ی جەرگم دەخیلتبم، فیراقم کرد، ئەوا مردم
 دەسا دە ی بیڕە لام ساتی نەماو تابی هیجرانم^۴
 ئەبوو زەیدی دەکا پۆحم لە گەل ماچی دەمت ئەمما
 دەترسیم وەک نیشانم دا بلئی: هیچە و پەشیمانم

۱. ئەم دوو دێرە شیعەری شەشەم و حەوتەم بئی مندالی حاجی دەگەیهنئی و دەلئی: کە لە
 سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم و دێرپی حەوتەمیش هەر مەسەلە ی بئی ژنی و بئی مندالی حاجی
 دەگریتەو. ۲. گودازی شەمع: سووتانی مۆم.

۳. [تەخمین: گۆترە و قەرساندن]. فیردەوس: بەهەشت.

۴. [تابی هیجران: تاقەتی دووری]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتنی وشە ی «هیجرانم» وشە ی
 «حەیرانم» هاتووە.

که دوونئی هاتی فہرموت بی و نہ ہاتم، مہسلہحت و ابوو
 ٲہویستہ چاوه کہی من چی دہ فہرموی؟ بہندہ فہرمانم ٲ
 ٲہ گہر بہ غذا شکا سہددی نہ ما داری لہ سہر بہردی
 لہ دہ جملہی ناگرن «حاجی» دیارہ جوئی گریانم

(۴)

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی وہ کوو ماہی گرفتارم
 گہی دلگہستہیی مارم، گہی گیان خہستہیی نارم ٲ
 سہگی دہرگات و مہجنوون و نجوومی ٹاسمان یہ کسہر
 مہ گہر ہہر خوٹ بزانی چوٹ گہواہن من کہ بیڈارم ٳ
 بہ یادی نہ خلی بالآت ٹاو لہ چاوما بی قسوور ہہردہم
 دہ جوئی، غایہتی دوورم دہ زانی من وہ فادارم ٤

١. [دوونئی: دوینئی، بہ شیوہ ٹاخوتنی کویہ] دیسانہوہ لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیاتی «چی» وشہی «ہہر» ہاتوہ.
٢. شہستی زولف: قولابی زولف، مہ بہستی لہ ہہ لگہ پارانہوی تالہ کانی زولفہ. [ماہی یہ کہم: [ماہ، مانگ. مانگی دووہم: ماسی، یان مانگی، وہ کوو مانگی. دہقی ٹہم نیوہ دپڑہی دووہہ ممان لہ سہر گوٹاری «ر. کوردستان» را ست کردہوہ.
٣. ٹہم نیوہ دپڑہ شمان لہ سہر دہقی «ر. کوردستان» راست کردہوہ، دہ نا لہ سہر چاوه کانی دیکہ دا نووسراوہ: «سہگی دہرگات و مہجنوونی و نجوومی ٹاسمان یہ کسہر». گہواہن: شاہیدن.
٤. [نہخل: داری خورما. بی قسوور: بی پارانہوہ و کہم و کوورپی. غایہت: ٹہوپہر]. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «سہروی بالآت».

له به حر و بیشه و سه حرا، نههنگ و زه یغهم و پرووبا
 وه کوو سه گ هه لده بین ئیستا له ئاه و ناله یی زارم^۱
 ته میش جارن نییه قوربان! توفه یلی بیمه سهر خوانت
 خهتت میهمانییه ته مسال نه ماوه له ززه تی پارم^۲
 به گریانی ریا واعیز به سه رما هات و نه یزانی
 که وامن ئاشنام ناگاته قاپیم مهستی هوشیارم
 عیراقی بی نه وان، مه شره ب موخالیف، وهك سه با ههسته
 مه قامی راستی «حاجی» حیجازه گهر ده چی یارم^۳

(۵)

دوو سه د گوناھی هه یه^۴

دوو سه د گوناھی هه یه خهلق با وجوودی که ریم
 ته می که داویه دهیدا چ رازیقیکه که ریم!^۵

۱. زه یغهم: «الضیغم» شیر. پرووبا: «روبا»، رپوی. ته م دپره شیعره مان له سهر دهقی «م.ر.س»
 تو مار کرد.

۲. [توفه یلی = طفیلی: به و میوانه ده لئین که به بی بانگه یشت ده روا بو مالی خه لکی. خوان:
 سفره]. میهمانییه، میهمان: میوان.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی: «حیجازه» وشه ی «کۆیه» نووسراوه. [بی نه وا: هه ژار و داماو.
 مه شره ب موخالیف: ته بیعت جیاواز و یهك نه گر]. مه بهستی حاجی له ناوه ینانی «سه با» و
 «راست» و «حیجاز» باس کردنی ناوی مه قامه کانه، نهك مه بهستی له «مه قام»، «مه کان» بی و له
 جیاتی بلّی: جیگه ی راستی حیجازه یان کۆیه یه.

۴. ته م هه لبهسته ی حاجی له هیچ سه رچاویه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نها له دهقه
 دهستنووسه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئیمهش لیمان وه رگرت و وا بو یه که م جار بلاوی
 ده که ی نه وه.

۵. که ریم: مه بهستی خودایه به مانای سهخی و به خشنده یه.

مه پرسه دهردی غه ریبی و له زه تی وه ته نم
 ئه وی له دهستی ده گریام ئه میسته بوی ده گریم
 سه وادی سیبه ری تویان هه تا نه کرده میداد
 نه نووسرا وهره قی ئه مری «کُنْ فکان» ی قه دیم^۱
 ئه میسته بویه نه زیرت له مه جمه عی ئیمکان
 میسالی سایه بی «طوبی» خه رامی تویه عه دیم^۲
 له لای مه عاریجی تو ته لغراف و بهرق و شیهاب
 نه زیری ره وتی ته نافبازه فیکری تهبعی عه قیم^۳
 جودایی باسی مه که فه سلی «قَابَ قَوْسین» ت
 که مانی ئه بروی تو بوو له به زمی خاسی عه لیم^۴
 خه لاتی عزیزه تی «لَوْلَاک» و تاجی «أَرْسَلْنَاکَ»
 به سه سه نایی جه لال و که مالی خو لقی عه زیم^۵

۱. سه وادی سیبه: ره شایی سیبه. میداد: مه ره که ب، خبر [میداد له زمانی فارسیدا به مانا پینووسیش هاتوو. «کُنْ فکان» ئاماژه به بهو ده ستوراتانه ی خودای مه زن که بو ئه نجام بوونی کارێک هه ر که فه رموو بیستی «کُنْ» واته: ببه «فکان» ئه ویش خیرا بووه. قه دیم: ئه زه لی واته: ئه وه ده ستوراتانه ی که له ئه زه لدا دراوه. واته: تا خودا نیوی توی نه هینا پیشه وه، کائیناتی خه لق نه کرد، ئاماژه به بهوه که خوای گه وره له بهر پیغه مبه ر ته وای کائیناتی خه لق کردوو.

۲. «طوبی»: دره ختیکی به هه شتیبه. خه رام: لاروله نجه.

۳. [مه عاریج: کۆی میعراج به مانای په یژه و ئامرازی سه رکه و تنه، که مه به ست میعراج و بهرز بوونه وه ی پیغه مبه ره بو ئاسمانه کان. ته لغراف: ته لگراف. ره وت: شیوه ی به رینگا روشتن. تهبعی عه قیم: زه وق و تهبعی نارێک]. عه قیم: نه زۆک.

۴. [«قَاب قَوْسین»]: ئه ندازه ی دوو که وان. ئاماژه به ئایه تی: «فَكَانَ قَابَ قَوْسینِ اَوْ اَذْنی» ی سوره تی «النجم»: ۹، که باس له میعراجی پیغه مبه ر ده کا].

۵. [«لَوْلَاک»]: ئاماژه به بهو پرسته مه شه و ره ی که ده لێن هه دیسی قودسییه که خودا

خولاسە، نېۋى نبوۋەت لە پاش رېسالە تى تۆ
مىسالى مارگە زىدەى مولەققە بە بە سەلىم
بە بەر شەفاعە تى خۆتى ئەگەر نەخەى «حاجى»
لىياسى كەعبە لە بەر كا، دەبى بچىتە جەحىم

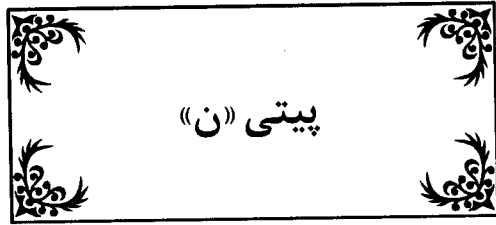
﴿

فەر موویە تى: «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ» واتە: ئەگەر لە بەر تۆ نە بوایە هیچم دروست نە ئە کرد.
«أَرْسَلْنَاكَ»: ئاماژە یە بە ئایە تى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾. بە سە سە نای... ئاماژە یە بە
ئایە تى ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾.]

۱. نبوۋەت: پىغەمبەرایە تى. رېسالەت، «الرسالة»: ئە و پىغەمبەرایە تى یە پە یامى خودایى
لە گەل بى. [واتە: چە نەدە راستە بلین بە مارانگە ستە، تۆ ساغیت، ھەر ئە وە نەدە ش راستە بە
كەسى كە ئىددىعای پىغەمبەرایە تى بكا لە پاش تۆ، بلین: تۆ پىغەمبەرایە تى.]

پیتی «ن»

(I)

نہم سہ گانہ

نہم سہ گانہی کہ له لای ئیمہ وه زیر و وکهلان
 بینہ لای توّ - به خودا - نایکه یه گاوان و شوان^۱
 ئەمە که رمیزه ده لّین وارسى شەرعى نه به وین
 هه موو عه بدى سه نه من، باسى مه که گه وره که یان^۲
 هەر ئە ديبیك بووه ساخوا له ده مى ناوه بلّی:
 ده ولّه تى داوه به کهر، نیعمه تى داوه به سه گان^۳
 هەر که سیکی که سه، ناکه س نییه، هه رفیکی به سه
 وه ره سه ر باسى خه ت و خالی هه تیوی خو مان^۴
 ئەى فدای خاکی ده رت تاجی که ی و مه سنه دى جه م
 وه ی به قوربانى سه روفیسی که چت تاجی که یان^۵

۱. له ده قى «گ.م.» دا له جياتى «وه زیر و وکهلان»، «وه کیل و وکهلان» هاتوو و ده رپرنى «که له لای» له کاتى چاپکردندا په رپوه و کیشى دپره شيعره که ی له نگ کردوو.
۲. [سه نه م: بوت]. حاجى مه به ستى له «وارسى شەرعى نه به وى» سولتان عه بدولحه میدى دووم بووه که که له سه رده مى ژبانى حاجى له ئەسته مبولّ ئەو سولتان بووه و خو ی به میراتگرى شەریعه تى پیغه مبه ر داناوه و به خو یان ده گوت: خه لیفه ی ئیسلام.
۳. له ده قى «گ.م.» دا نووسراوه: «ده ولّه تى داوه به سه گ».
۴. له ده قى «گ.م.» دا وشه ی «هه رفیکی» به «پیتیکى» هاتوو و نووسراوه: «پیتیکى به سه».
۵. [که ی: عینوائیکه بۆ پادشاکانى که یانى، چه شنى که ی قوباد، که ی خوسه ره و و که ی کاوس. مه سنه د: ته خت و باره گا، ده سه لات و پله وپایه. جه م: کور تکراره ی جه مشیده پادشای به ناوبانگى ئیرانى. فینس: کلّوى سوور که تايبه تى توورکان بووه].

خۆم به "دارا" و به "ئەسكەندەر" و "خوسرەو" نادەم
گەر بزائىم لەبەر ئەم دەرگەيە دەبمە سەگەوان^۱
عاشقانى تۆھمە موو تىرى نىگايھىكى بەسە
وەرە دەرگانە كەمان زامىنى تۆم بمكە نىشان^۲
بە ئومىدى ئەسەرى حوسنى رەزا دەچنە و لات
شيعرە كانم كە سەراپا وە كوو خۆم بى سەروپان^۳
"نالى" و خاكى بەبە، «حاجى» و كۆيە بە مەسەل
عەينەي "حافىز" و شىرازە، "كەلىم" و ھەمەدان^۴

(۲)

خاكى جەزىر و بۆتان

خاكى جەزىر و بۆتان، بەعنى و لاتى كوردان
سەد حەيف و سەد مخابن دەيكەن بە ئەرمەنستان^۵

۱. لە دەقە كانى «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم دېرە شيعرە بەم جۆرەي خوارەو ھاتوو:
- خۆم بە دار و بە سەكەندەر و خوسرەو نادەم گەر بزائىم لەبەر ئەم قايىبە دەبمە سەگەوان.
۲. لە دەقى «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم نيوە دېرە شيعرە بەم جۆرە ھاتوو: «عاشقانت ھەموويان تىرى نىگايھىكى بەسە».
۳. [ئەسەرى: بەرھەم. حوسنى رەزا: دلخۆش كردنى راستەقىنە و دل بەجى ھىنان.] لە دەقى «م.ر.س» دا لە جياتى «بە ئومىدى»، «بە تەماعى» ھاتوو.
۴. [بەبە: كورت كراوھى بابانە، تىوى ھۆزىكى بەناويانگە لە شارى سلیمانى (كە ئىبراھىم پاشاى كورپى سلیمان پاشاى بابان بنەرەتى داناوە) و دەورو بەرى سلیمانیدا حاكم بوون. عەينەي: دەقاو دەق، راستە و راست.] لە چەند دەقىكددا لە جياتى «عەينەي»، «ھەرە كوو» ھاتوو.
۵. مخابن: حەيف.

وارېگه تان ده به سرې عیلاتی جاف و بلباس
 گهر مردوون له گهرمین مه منوعه بچنه کوستان^۱
 کامی کچ و هه تیوی شیرین بی، رای ده کیشین
 هاوار ده به نه بهر کی؟ په شمه، ده خیل و ئامان^۲
 مه سجد ده بیته دیره ناقووسیان موئه ززین
 مه تران ده بیته قازی، موفتی ده بیته ره هبان^۳
 هیچ غیره تیک نه ماوه سه دجار قه سهم به قورئان
 په یدا بی ئه رمه نستان نامینی یه که له کوردان
 سه رتان له قور ه لنین، ئه حوالمان ببین
 چو نین له دهستی زولمی بی دینی دوور له ئیمان
 وه لاهی سوممه بیللا، ته لاهی ئه م به لایه
 هه ر هیندی پی ده زانن ئیقلمی کرده توفان^۴
 توفانی ئاو نییه هیچ، ده رچی له کیوی "جوودی"
 به حری تفهنگ و توپه، ئینسانه به حری "عوممان"^۵

۱. له ده قی «ع.م.ن» دا له جیاتی «گهر مردوون له گهرمین» نووسراوه: «گهر مردوون له گهرمیان» و له ده قی «م.ر.س» یشدا «که مردبن له گهرمین» نووسراوه.
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «کامی» وشه ی «کامه» هاتووه.
۳. [مه تران: زانای ئاینی فه له، پله بالاتر له قه شه و ئه سقه ف. دیره: جیی خواپه رستی فه له. موئه ززین: بانگوئز. ره هبان: خو پاریز و چله کیش بو عیادهت]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «مه سجد ده بیته دیره» بهم جوړه نووسراوه: «مزگوت ده بیته دیر و...».
۴. [سوممه = «ثم»: له پاشان. ئیقلم: ولات].
۵. ئه م ده قه مان له ده ستنووسه که ی «ع.م.ن» وه رگرت دنا له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «توفانی ئاوی نییه تا ده رچی له کیوی جوود» [جوودی نیوی کیو یکه (به پیی هه ندی سه رچاوه له نزیکي شاری موسلدا)، که گه میکه ی نوحی پیغه مبه ر دوا ی توفانه که له سه ری له نگره ی گرتووه].

ئەم قیسسە یە ی که کردم ناگاتە چەند سالی تر
 ئەم حالەتە دەبین یەك یەك بە چاوی خۆتان^۱
 حال ئیستیكە وەهایە مەگەر خودا بە سووکی
 تیکیان بدا وەئیللا دوورە لە عەقلى ئینسان^۲
 هەرچی وەکوو بەیانم بو کردوون بە تەحقیق
 پەیدا دەبن سەگانە، کام قور بکەین بە سەرمان^۳
 لەم بەینە ئیتتیفاقی پەیدا بکەن بە مەردی
 فەرقی نەبی شوان و جووتیار و میر و گاووان
 [سویندیش بخۆن بە دین و ئیمان و سی تەلاقە
 بو حیفزی دین و میللەت خۆتان بکەن بە قوربان]^۴
 گەر هیچ نەبی بە ئوین تابیع بە دەولەتی بن
 بیگانە چاکە دوşمن نەك دوşمنی لە خۆتان^۵

۱. ئەم دەقەمان لە چاپی «گ.م» وەرگرت کە لەویدا نووسراوە: «ئەم قسە یە کە کردم». لە دەقی «م.م» دا نووسراوە «ئەم قیسە ی کە کردم».
۲. [سووک: زوو. بە سووکی: بەم زوانە]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «حال ئیستیكە وەهایە» نووسراوە: «کار ئیستیكە وەهایە».
۳. موحمەدی مەلا کەریم لای وایە «سەگانە» هەلە یە و «سی گانە» واتە: سی قات، یان سی جۆر راستە، چونکە وا مەعنا ئەدا بە دەستەوہ. سی گانە: وشە یە کى فارسییە و لە شیوہ نووسینی فارسیدا «سەگانە» ئەنووسرێت. - هەنگاوی تر: ۱۱۵.
۴. [موحمەدی مەلا کەریم ئەلی: لەو بە یازە ی کە لە بەر دەستما بوو ئەم بە یتەم لەبیرچوو بوو بیخەمە ئیو تیکستە کە ی کاک کەریم و کاک سەردارەوہ. - هەنگاوی تر: ۱۲۱. ئەوا ئیمە بە گۆرە ی ئەو جینگە ی خۆ ی بۆ ی دیاری کردبوو لێرە زیادمان کرد].
۵. ئوین: وشە یە کى تورکییە بە مانای فیل، حیلە، یاری، گەمە دی.

رۆمی وه کوو بهنی موون کهس پشتیان پی نه بهستی
 که وتوونه داوی خویمان، سه رگه شته ماون و حهیران^۱
 کوا والیی سه نه ندوج، به گزاده یی ره واندوز
 کوا حاکمانی بابان، میری جزیر و بوۆتان^۲
 ئەو ئایه تهی «فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ» خوا که فه رموی
 ئیجرای ده کهن سه گانه «بِالْأَنْفُسِ» شاهی خویمان^۳
 کوا ئەو ده مهی که کوردان نازاد و سه ربه خو بوون
 سوڵتانی مولک و میللهت، ساحیبی جهیش و عیرفان
 جو شینک بدهن وه کوو ههنگ، ته گبیر بکهن به بی دهنگ
 ئە سبابی شه ر په یدا کهن توپ و تفهنگ و هاوان^۴

۱. سه رگه شته: سه رلی تیکچوو.

۲. سه نه ندوج: شاری سنه ی کوردستانی ئیران.

۳. [فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ: نه حل: ۳۶. واته: له زه ویدا گه شت بکهن].

۴. [هاوان: خومیاره هاویژ. موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلی: له م به یازه ی به رده ستمدا له باتی
 «ته گبیر»، «ته دبیر» نووسراوه، ئە مه ش به راست ده زانم، چونکه له گه ل شیعری کلاسیکی
 کوردیدا جوۆرت ره. ههروه ها پی وایه وشه ی «په یا» دروسته و «په یدا» هه له یه. موحه ممه دی
 مه لا که ریم ئەلی: من له گه ل دوکتۆر که مال مه زه بردا هاوده ننگم که پی وایه ئەم به یته هی
 حاجی قادر نییه ده ستکاری کراوه، چونکه توپی «هاوان»، هه رچه ند له سه ده کانی ناوه پراستدا
 دروست کراوه، به لام له بهر ئەوه ی زیانی له قازانجی زۆرت ره بووه بو هه ر لایه نی به کار هیترابی،
 پشت گوئ خراوه و له بیر چوووه ته وه، دووهه مجار، چه ند سأل پاش مردنی حاجی قادر، واته:
 له شه ری پرووسیا و ژاپووندا (۱۹۰۴ - ۱۹۰۵) دووباره به کار هیتراووه ته وه. ههروه ها ئەلی: ئەم
 به یازه ی به رده سیشم پاشماوه ی به یته که ی ناوه ها تو مار کردووه: «ئه سبابی شه ر په یاکه ن،
 ئەرکانی حه رب و لیدان». - ههنگاوئ تر: ۱۱۶، ۱۱۷.]

پارانه‌وه و تەوہ ككول لەم عەسرە پارە ناكا
 تيرە دو‌عاى «جەوشن»، پەيكانە «حيزز»ى مەيدان^۱
 بوچى بەشيري ئيمە - يەنى پەسوولى ئەكرەم -
 هيچ ئەدعەي نەزاني پوژى كە دەچوو مەيدان؟^۲
 وهك «خيوە» و «بوخارا»، بەلا ناروا بە هي‌ممەت
 رەفەى بكن مەشاىخ، دەفەى بكن مەلاتان^۳
 ھەر شىخى كەوتە شوينى يەك دوو كەسى رەش و پروت
 خەلكى بە موور دەزاني، خوئى حەزرەتى سولەيمان^۴
 يەكستان نەچوونە گەردش وا تى دەگەن لە دنيا
 ھەر پادشاهى پۆمە و شاهى عەجەم لە تاران^۵

۱. جەوشن: وشە يەكى عەرەبىيە بە ماناي زرە، زرى ئاسن دى. لە دەقى كتيپە كەى «حاجى قادرى كۆيى...» مامۆستا موخەممەدى مەلاكەرىم دا لە جياتى «حرزى» وشەى «حزبى» بەكار ھاتوو، «حرز»ىش، بە ماناي جوړە نووشتە يەك دى، حزبىش جوړە دو‌عا يەكە. لە دەقى «گ.م» و «ع.س» يشدا «حيرس» بەكار ھاتوو. ئيمە لە سەر دەقى «م.م» «حرز» مان تو‌مار كرد.

۲. [بەشير: مزگينى دەر. ئەدعە: كۆى دو‌عا واتە: پارانەوہ لە خودا].

۳. [خيوە و بوخارا: نيوى دوو شارن لە ئوزبەكستان كە شوينى كۆبوونەوہى پياوچاكان و شىخانى تەرىقەت بوو]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراوہ: «دەفەى بكن مەشاىخ» ئيمە لە سەر دەقى دەستنووسە كەى «ع.م.ن» كرمان بە «رەفەى بكن مەشاىخ دەفەى بكن مەلاتان». چونكە جووت وشەى «پەفە و دەفە» جوان لىكترى دەوہ شينەوہ نەك ھەردووكيان ھەر «دەفە» بن.

۴. [موور و سولەيمان: ئاماژە يە بەو چيرۆكە قورئانييە كە لە بارەى حەزرەتى سولەيمان و ميلوورەوہ ھاتوو. موخەممەدى مەلاكەرىم ئەلئى: لەم بەيازەى بەردەستمدا لە جياتى «شىخى» «ميرئ» ھاتوو كە ئەمە زۆر لەبارتەر، چونكە لە گەل باسى سولەيماندا كە مير بوو جوړترە و بە تەواوى گلەب، حاجى، لە ميران، ھاوچەرخ، خوئى دەگە بە نەزە. ھەنگاوى ت:

قوتبی زه مانه «خالید» ئاواره بوو وه کوو من
 بی قه در و قیمهت و شان، بی خان و مان و بی نان^۱
 شیر و قه لهم شه ریکن لهم عه سره دا درینغا
 شیرم قه لهم تراشه و کالانییه قه لهمدان^۲
 ئەم مه سه له مه شهووره گهر قور ده که ی به سه رتا
 ئیکسیره خاك و خوۆلی ده رمالی گه و ره مالان^۳
 ته نها ئی مه وه هانین، دیباچه یی "مه م و زین"
 حالیت ده کا چلۆنه نه حوالیان سوخه ندان^۴
 خوۆتان ده ئین: - نه گه رچی مه شهووری خاس و عامه -
 ههر ریوییه ک گه پابی ئازاتره له شیران
 سه د قائمه و قه سیده که س نایکری به پوولی
 رۆژنامه و جه ریده که وتۆته قیمهت و شان^۵

۱. مه به سستی مه ولانا خالیدی شاره زووری نه قشبه ندییه (۱۷۷۷ - ۱۸۲۶ ز). له ده فی «گ.م» دا نووسراوه: «وهك من بووه ئاواره».
۲. له هه ندی ده قدا نووسراوه: «سه یف و قه لهم شه ریکن».
۳. ئیکسیر: وشه یه کی یۆنانییه، به و ماده یه ده ئین که به ههر مه عده تیکی تریدا بکه ن ده یکات به زیڕ.
۴. دیباچه یی مه م و زین: مه به سستی پی شه کی مه م و زینی نه حمه دی خانیه [سوخه ندان: قسه زان].
۵. [قائیمه: لاپه ره ی کتیب که هۆنراوه یا په خشایتیکی تیدا نووسرابی. جه ریده: وشه یه کی عه ره بییه به مانای رۆژنامه یه]. ئەم دێره شیعه ره ته نیا له ده قه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئەوا بۆ یه که م جار بلاو ده کرێته وه.

بنواره سەعى و غيرەت ئىستا له دهولەتى رۆم
 خويان خەزىنەدارن، خويان تەيب و سولتان^۱
 ھەر دوينى ئەھلى "سوودان" ھەستانە پى وە کوو شير
 ئىستىكە موستەقىلن مەحسوودى كوللى ئەديان^۲
 "بولغار" و "سیرب" و "یونان"، ھەم "ئەرمەن" و "قەرەتاغ"
 ھەر پىنجیان بە تەعداد نابن بە قەددى بابان^۳
 ھەر ئىكە موستەقىلن، كوللىكى دەولەتىکن
 ساحیبى جەیش و رایەت، ئەرکانى حەرب و مەیدان^۴
 ھەم حەققیانە ئەرمەن، غيرەتکەشى يەكترن
 وەك ئىمە نین لەگەل یەك دەعوا بکەن بە شیران^۵
 بۆ فەننى حەرب و سەنعت، بۆ زەبت و رەبتى میللەت
 دەینىرنە ئوروپا گەورە و بچووکى خويان^۶

۱. لە دەقە چاپکراوھەکاندا لە جياتى «دەولەتى رۆم»، «لە نپو ئوروپا» ھاتووە.
 ۲. ئەم نپوھە دپرە شیعەرە لە دەقى «گ.م» دا بەم جۆرە ھاتووە: «ئىستىكە موستەقىلن مادوونى
 كوللى ئەديان» لە دەقى «ع.م.ن» یشدا بەم جۆرە ھاتووە: «ئىستىكە موستەقىلن وە کوو جەمعی
 دەولەتان». بەلام ئیمە لەسەر دەقى «م.ر.س» وە کوو سەرەوھەمان نووسى چونکە گونجاوترە.
 ۳. سیرب: خەلکى ولاتى «سیریا» ن کە ئىستە ولاتىكى سەرەخۆیە و لە یوگسلافیای پىشوو
 جيابۆتەوھە. قەرەتاغ: ئەمیش بەشیکە لە یوگسلافى پىشوو. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى
 «تەعداد» وشەى «ئەژمار» نووسراوھە.

۴. [ئىكە: یەكە. جەیش: ھیز، لەشکر. رایەت: ئال].

۵. غيرەتکەش: غيرەتکیش، بەغيرت و ئازا. لە دەقى «گ.م» دا «غيرەتکیش» نووسراوھە.
 بەلام لە دەستووسەكەى «م.ر.س» دا «غيرەتکەش» ھاتووە و ئیمەش پشتمان بەو بەست،
 چونکە لەگەل زمانى شیعەرى سەدەى نۆزدەھەمدا دەگونجى.

۶. [زەبت = «ضبط»: کۆکردنەوھە. رەبت = «رابط»: پیکەوھە لکان].

«حاجی» که سیکه بیکهس بو ئیوه قورده پیوی
گوئی لی ده گرن زه ریفه، ناگرن به لا له خوتان

(۳)

له رۆما کهوته بهر چاوم

له رۆما کهوته بهر چاوم که سیکه هائیم و حه یران
به هه یئهت تیگه ییم کورده به شیوه ی ئه هلی کوردستان^۱
که چوومه خدمه تی پرسیم: برادر خه لکی کام جیگای؟
له کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۲
دلم داوه گوتم: باوکه هه موومان بی که سین لیره
چ قه وماوه؟ گه لی حه یفه، مه گریی هه روه کوو باران
گوتی: بو غوربهت و پرووتی نییه ئه فغان و هاوارم
له داغی حاکی خومه، له شان و شه وکه تی تورکان^۳
که لیکم بیستووه پهستی و بلندی ده وله تان ئه ماما
جیهان نه یدیوه پهستی و میسالی حالی کوردستان^۴

۱. مه بهستی له رۆم، شاری ئهسته نبوله. [هائیم: سه رگه ردان و په رۆش]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «به هه یئهت تی گه ییم»، «له ره نگا تی گه ییم» هاتووه.
۲. له ده قی «گ.م» دا [له جیگای «له کام لا هاتووی»]، «له کام جی هاتووی» نووسراوه.
۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «ئه فغان» و اتا هاوار «گریان». وه له جیاتی «تورکان» وشه ی «کوردان» هاتووه.
۴. [موحه ممه دی مه لاکه ریم «حاکی کوردان» ی له «حالی کوردستان» پی راسته ره].

له وه قتی خوئی هه موو شا بوون، سه راپا بی غه م و شا بوون
 له جوودا حاته می تائی، له شهردا پۆسته می مهیدان^۱
 له پیشا خاکی مه لانه ی پلنگ و شیر ی ئازا بوو
 ئەمیستا مار و میروو گورگ و ریوی لئی ده که ن سهیران^۲
 له کوئی ما نه عره ته ی ته قله و جللیت و پرمب و پرمبازی؟!
 له کوئی ما دهنگی زورنا و دههۆل و شایی و سهیران؟!^۳
 له هاره ی شه شپهرو نه پره ی سوار و بهرقی شه شخانه،
 له ته ققه ی نال و شه ققه ی سم، له په ققه ی تۆبز و قه لغان^۴
 دههاته جونبوش و له رزین له ماهی بگره تا ماهی
 له سه حرا چهنده وه حشی بوون له ترسان چونه سه رکیوان^۵
 له ریزی زهبر و زهنگی وان که سیکی تر نه بوو هه رگیز
 به شیر ی حیشمه تی کورده که ماوه دهوله تی ئیران^۶
 سهرا و ئه یوانیان ئیستا که لاوه ی کونده بوو و جوغده
 ئەگه ر مهیدان و دیوانه سه راپا بوویته جیی دو مان^۷

۱. [تائی = طائی. «شا» ی یه که م: پاشا و میر. «شا» ی دووهم: شاد و که یف خو ش].

۲. نیوه دپری یه که مان له سه ر ده قی «م.ر.س» تو مار کرد.

۳. [نه عره ته: گوران دن. ته قله و جللیت: به و یارییه ده لئین که سوارکاران به سه ر ئه سپه وه له گو ده ده ن (چه و گان)].

۴. [شه شپه ر و شه شخان: دوو جو ره چه کی کۆنن. تۆبز: کوته کی بزمار پۆ کر او (گورز). قه لغان: سپه ر].

۵. ماهی یه که م: ماسی. ماهی دووهم: به مانای مانگه.

۶. له ده قی «گ.م» دا نوو سراوه: «به شیر و حیشمه تی وانه ده مینی ده وله تی ئیران».

۷. جوغده: [یابه قوش] جو ره کونده بوویه که. [دۆم: هۆزیککی کۆچه ری کوردن که به پیشه ی

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:
 عهزیزم غه م مه خو هینده، له سایه ی ره حمه تی ره حمان^۱
 ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
 گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
 به خوئی شیره وه کوو ناوی له شهردا دوژمن نه ندازه
 ته مایان هه ر به ئه وه ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۲
 هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کائهمرو،
 که سی دی له وه به دهر نایته غه مخوری گه لی کوردان!^۳

(۴)

په رچه م و فیسی که چی تو

په رچه م و فیسی که چی تو ئه ی جوان
 تاجی که یانه و عه له می کاویان^۴

خه پراتی و کلاش چنین به ناوبانگن. موحه ممه دی مه لاکه ریم به پشت به ستن به گوڤاری ژین و جوانی و له باری مه عناوه، پیی وایه به جیی «جوغد» «مشکه» باشته ره، تا دوو جار کونده بوو دوویات نه بیته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۲۹.

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جوړه هاتووه: «له پاشی ئه م هه موو گریان و زاری و ناله یه پیم گوت:». له جیاتی «عهزیزم» وشه ی «برادهر» هاتووه.
۲. له هه ندی له ده قه کاندایه جیاتی «جه میعی»، «ته واوی» هاتووه.
۳. ئه م نیوه دیپره له ده قه که ی «م.م» مان وه رگر تووه. «بنواره: مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، به غدا ۱۹۷۶ ب ۳، ل ۳۶۹».

۴. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «که چی» وشه ی «که چیت» هاتووه. [په رچه م: مووی سه ر هه نیه. فیسی: کلاو. که یان: زنجیره پاشایانی که ی وه ک: که یکاوس، که یخه سه ره و که یقوباد

من له غەمت ریگه یه کم که و ته بهر
 خوانی به هه شته و سه فەری هەفت خوان^۱
 بیژەنی چاهی زەقەنی تۆیه دل
 راهی نه جاتی فهلهك و ریسمان^۲
 تیری موژەت بو دلّی ئەسفهندیار
 تیری گەزی پۆستەمی مازەندەران^۳
 فیرقەتی تۆ له شکری ئییرانییه
 سهبری منیش له شکری توورانییان
 بهسیه تی سا خوینی سیاووش نییه
 جان و دلّت بردوو هەم دینمان
 «حاجی» یه فیردەوسی کورد، سا ئەتۆش
 گوئ و هه کوو مه حموود مه ده قه ولی به دان^۴

- و...]. عه له می کاویان: ئالای کاویان، ئەو که ولە ی که کاوه ی ئاسنگەر کردی به ئالای شۆرشه که ی له دژی ئەژده هاك و بوو به ئالایه کی میژوویی.
۱. [هەفت خوان: حەوت قۆناغی دژوار و گران، یه کێکه له چیرۆکه کانی شانامه ی فیردەوسی که بریتیه له وه کاتی پۆستم بۆ نه جاتدانی که ی کاوس ده روا بۆ مازەندەران، تووشی حەوت کاره ساتی دژوار ده بی و به چالاکی لییان رزگار ده بی. ئیستا ئەم حەوت خوانه بووه به په ند بۆ ئیسی تووش و ئەسته م. وا مه شهووره ته نیا پۆستم و ئەسفهندیار توانیویانه لپی ده رباز بین].
  ۲. [بیژەن: یه کێک له که سایه تیه کانی شانامه ی فیردەوسییه]. چاهی زەقەن: چالی چه ناکه.
  ۳. [گەز: جوړی داره که له شانامه دا ده لئ: سیمورخ تیریکی لی دروست کرد و له نیو ئاوی زهردا کولاندی و هیئای بۆ پۆستم تا چاوی ئەسفهندیاری پی بنگوئ، چون ته نیا ئەمه چاره ی کوشتنی بوو].
  ۴. فیردەوسی: مه بهستی له ئەبولقاسمی فیردەوسی دانەری شانامه یه، له سه ر داوای سولتان مه حموودی غەزنه وی ئەو داستانه ی به شیعر هۆنییه وه. مه حموود: مه بهستی سولتان مه حموودی غەزنه وییه، که به قسه ی به دکاران له جیاتی پاداشت، فیردەوسی ده ربه در کرد.

(۵)

فہلہک بہ تیر و کہمانن^۱

فہلہک بہ تیر و کہماننّ لہ ئیمہ چوویتہ کہمین
 شکارگاہی زہمینہ، لہ چہنگی کیّوہ دہچین!^۲
 دہخاتہ گہردہنی ئیمہ میسالی دابہستوو
 گوریسہ کی بہلہ کی سوبح و شام و ناترسین^۳
 بہ حوققہ بازی و لہ عبی زہمانہ ناغہ لہ تیین
 ئەمیستہ پی دہ کہنین و لہ ئاخرا دہ گرین^۴
 ئەمین مہ بہ لہ سبہیننّ ئەمەت بہ سەر دیننّ
 حوادیساتی زہمانہ کہ نایہ تہ تہ خمین
 وجوودی ئیمہ کہ روژی حہ یاتی ئاوا بوو
 یەقین بزانیہ کہ شہ ولیگہ راو و دہ ربہ دہ رین^۵

۱. [ہر وہک چوں لہ پیشہ کییہ کہ دا ئامازہی پی کرا حاجی ئەم پارچہ شیعری بو لاواندنہ وہی شاعیر یکی کوردی داناوہ بہ ناوی (کہیقی) کہ ہاوہ لی خوئی بووہ لہ شاری ئەستہ نبؤل و لہ ویدا فہوتی کردووہ].
۲. بو کیسی شیعریہ کہ ئەبئی وردہ وەستائیک لہ سەر «ر»ی «شکارگاہ» بکری. شکارگاہ: بہ مانای شوین و جیگہی راو دی. [لہ چہنگی کیّوہ دہچن: واتہ: ہیچ ریگہی دہ رباز بوونمان نیہ].
۳. [دابہستوو: بہو گاجووتہ ئەلین کہ نیر و ئامووری لہ مل دہکن و بو جووتکردن ئەبیہن]. سوبح و شام: سبہیننّ و ئیوارہ.
۴. حوققہ بازی: وشہیہ کی فارسیہ بہ مانای فیلبازی یا خود پروفیل دی.
۵. [شہ ولیگہ راو: شہ ولی شیواو، شہو بہ بہ تال بہ سہ بردن].

ئەم ئەرزە كۆنە ھەوارە، خەلايقىش كۆچە
 تەماعى سوورى نەبى كەس لە ژېرى چادرى شين^۱
 دووگەز زەمىن و سى گەز جاو و مستە خوئىكە
 لىياسى پىخەف و رايەخ ھەتا دەگاتە سەرىن^۲
 سەبا موسەللەمى ئافاقە قاسىدى غورەباى
 ئەنىسى يارى و ھەمرازى عاشىقى غەمگىن^۳
 سەبەنى ھەستە، مەوہستە خەبەر بگەينە ولات
 ديارە چەندە ھەزىن و غەرىب و بى كەيفىن^۴
 كە چوويە سەرحەدى «بابان» و عىلەكەى «جافان»
 بگىرىي ھەروەكوو بارانى ماھى فەرورەدىن^۵
 لە قور بىنەشە بلى: قەوم و قىلە ھاوارە!
 ئەسىرە «كەيفى» لە رۆما لە ھەبسى زېرى زەمىن^۶

۱. [سوور: جەژن، ئاھەنگ و شادى]. تەماعى سوورى: ھىواى شادى و خوئشى. چادرى شين: مەبەست لە ئاسمانى شينە.
۲. [جاو: خام، پارچەيەكى سىي كە بە زۆرى بۆكفن بەكار ئەھىنرەيت. رايەخ: ئەوھى بۆ خستەنە ژېرىشى، رايەخ].
۳. [قاسىد: نامەبەر. ئافاق، كۆى ئو فوق: ئاسۆ: سۆما. ئەنىس: ھاودەم و ھاوھل].
۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «خەبەر» وشەى «وہلام» بەكار ھاتتوۋە. لە دەقى «ع.س» دا نيوە دېرى يەكەم بەم جۆرە نووسراۋە: «سەبەنى مەوئستە خەبەر بگەينە ولات». [لە وشەى «بى كەيفىن» دا تەوريە ھەيە، ھەم بى كەيف و شادى دەگەينەنى و ھەم بى كەيفىن واتە «كەيفى» شاعىرمان لە دەست داۋە].
۵. فەرورەدىن: ناۋى يەكەمىن مانگى بەھارى ئىرانىيە.
۶. [رۆم: ئەستەمبۆل. ھەبسى زېرى زەمىن: زىندانى ژېرى زەوييە، واتە: مردوۋە و ئىژراۋە].

له کوردی بگره هه تا تورك و عاره ب و عه جه می
 له ناخ و داخی ده سووتین و شین ده کهن ده گرین^۱
 له «کویره دی» یی که «که یفی» ی تیابی فیرده وسه،
 جه هه ننه مه که نه ما «که یفی»، شاری قوسته نتین^۲
 هه زین و دهره می ئەم شاره زۆری بیگانه ن
 له هه سه رته ی عه جه با! شاره زووری چه ن ده گرین!^۳
 گه لی هه ناسه ی کیشا و چاوی خو ی گی را
 که سی نه دی له عه شیرت، له داخی چۆن نه مرین!
 زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی
 وه های ده زانی وه کوو به ی تی خوسره و و شیرین
 ئەمه ش ده لیله له ته ئسیری مه رسیه ی که گوتم:
 چوار زوبانی تیدایه قه سیده یی ره نگین

۱. ئەم دپره شیعه له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نییه، ته نیا له ده ستنوسه که ی
 (م.ر.س) «هاتووه ئیمه ش وا بو یه که م جار بلاوی ده که ی نه وه.

۲. [وهك چۆن له پیشه کیه که یدا ئاماژه ی پیکرا «کویره دی» ئەو دپیه یه که زیندی که یفی بووه که
 حاجی به شیوه ی جوان ئاماژه به و دپیه ئە کات].

۳. دهره م: شیواو په شوکاو. له ده قی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «له هه سه رته ی شاره زووری
 عه جه با چۆن نه گرین».

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئە لی: له ده سنووسی کدا له جیاتی «شاره زووری» نووسراوه:
 «شه هره زووری»، ئیستا لام وایه ئە بوو له کاتی به راورد کردنی تی کسته کاندا «شه هره زوور» م
 بنووسیایه، چونکه له شیعر ی کلاسیکی کوردیه وه نزیکتره له «شاره زووری». -هه نگاوئ تر:

«دریغ و حسرت ازان شاهباز سدره نشین
 به دام مرگ فتاد و به خاک گشت دفین»^۱
 «زلوحه‌ی خط موزون و قطعه‌ی منظوم
 خجل شد "ابن هلال" و روان "ابن متین"»^۲
 به کیّ بلّیم که به «که یفی» بلّی به که یف و سروور:
 غه می نه بیّ له فه له ک عاکفانی چله گوزین^۳
 «جُنُوبُهُمْ تَتَجَافَىٰ عَنِ الْمَضَاجِعِهِمْ،
 يَسْتَعْفِرُونَ لَكَ بِالْغُدُوِّ حَتَّىٰ حِينٍ»^۴
 «علیّ تَعْلُو بِأَعْلَىٰ الْجَوْدِ عَبْرَتُنَا
 مَدَى الزَّمَانِ أَنْوَحُ نِيَاخَ مُنْتَدِبِينَ»^۵

۱. [داخ و که سهر بوّ ئەو شابازە که ئەوە نەدە بەرزە، داری سیدرە ی بە هەشت، جیّی نیشتنە وە ی بوو ئەو مەزەنە کە و تە داوی مەرگ و لە دلّی خاکدا نێژرا].
۲. [لە بەر لاپەرە ی خەتی رێک و پێکی هەلبەستی کێشە داری ئەو سەر شوپۆر بوو «ئینوو هیلال» و زوبانی بەربوو «ئینوو مەتین». لە وانه یە ئەم ئینوو مەتینە هەلە ی پوونوو سکەر بیّ و ئینوو یە مین دروست بیّ، چونکە پاشتریش ناوی ئینویە مین دینیتە وە].
۳. [عاکفانی چله گوزین: چله کیش، ئەو پیاوچاکانە کە بە نییەتی عیبادەت چله دە گرن و تا چل رۆژ لە مزگەوت یان چله خانە دا بە رۆژدا رۆژوو دە گرن و بە شەویشدا عیبادەت دە کەن، یان مەبەست پەریانی ئاسمانە].
۴. [ئەو چله کێشانە ی کە خەویان لە خۆیان حەرام کردوو و دوو پالوویان جیگە خەو بە خۆ ناگرن و خەریکی عیبادەتن و شەو تا بەیان داوی لێبوردن لە خوا بوّ توّ دە کەن. ئەم بەیتە ئامازە یە بە ئایەتی: «تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا» سە جەدە: ۱۶].
۵. [ئەسرینی چاوە کانم بە لێزمە دە رۆژین بە سەر مەدا، ئەمیش شین و پوورۆمە وە کوو شیوە نکەران]. ئەم دێرە شیعرە عەریبە ی حاجی لە هیچ سەرچاوە یە کی چاپ کراویدا نە هاتوو، تەنها لە دە فی دە ستنوو سە کە ی «م.ر.س» دا هاتوو، ئیمەش توّ مارمان کرد.

«اوگون که اسب کلامی زمانه ایلدی زین
 کف کفایتی کیفیه ویردی لر دزگین»^۱
 «بوگیجه کیفی افندی گورندی رؤیادیه
 جنانده زمره غلمان و حوره اولدی یقین»^۲
 «کسلدی ماتم نظمده زههره نك تارى
 طاغلدی حسرتی نثرنده عقده ی پروین»^۳
 «کبیر در بو مصیبت، عظیم واقعه در
 «صغیر» یازینه تأریخی، خامه ی مشکین»^۴
 له یهك دوولاره هه تیوی له پاش به جی ماوه
 یه کیکی بیکری مه عانی، دوانی تیغلی هه زین»^۵

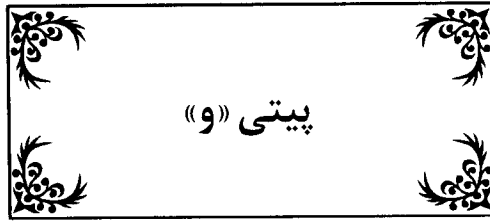
۱. [واته: ئەو رۆژه که زمان ئەسپی که لاملی زین کرد، که فی (له پی دهست) کیفایه تی جلهوی دا به دهست که یقییه وه.]
۲. [ئەمشه و که یقی گۆبا به خه و دیتراوه، له جیناندا زومره ی غیلمان و حۆرییان لیان یه قین بو.]
۳. [واته: تارى زوهره له ماته می نه زمیدا، گری پی په روین له هه سره تی نه سریدا کرایه وه و هه لوه شا.] ئەم سى دپره شیعره تورکییه ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه ته نها له دهستنووسه که ی «م.ر.س» دا نه بی. ئیمه ش خستمانه پال ئەم لاواندنه وه یه.
۴. [واته: گه وره یه ئەم موسیبه ته! واقیعه یه کی عه زیمه! «صغیر» ی بنووسه ته ئریخه که ی دیسان، خامه ی موشکین! مانای ئەم چوار به یته تورکییه موحه ممه دی مه لاکه ریم له مامۆستا شوکر موسته فا - که لیزانی ئەم بواره یه - گپراوه ته وه. - هه نگاوی تر: ۱۱۶۱.]
۵. [واته: «صغیر» به حیسابی «جومهل» ده کاته سالی ۱۳۰۰ ی کوچی [م] که سالی کوچی دوایی «که یقی» یه و به رانبه ر به سالی ۱۸۸۳ ی زاینی ده وه سستی به م لیکنده نه وه ی خواره وه یه: ص = ۹۰، غ = ۱۰۰۰، ی = ۱۰، پ = ۲۰۰، صغیر = ۱۳۰۰.
۵. [بیکری مه عانی: مانای دهست نه خواردوو و که س پی نه زانیو. بیکر: کچی شوو نه کردوو. تیغل: منالی ورد.]

ئەمن كە مامى ئەوانم دەیاندمە ئودەبا،
كچانى زادەيى تەبعى لە تيفى حەجلە نشين^۱
وہلئ كورانى رەزانين بە خاكي رۆم و دەلین:
لە لای ویلايەتەوہ چاوەنۆرى مامى تەرىن^۲
قەلەم شكا و مورەكەب پڑا و نامە نەما
لە داغى قافىە تا خوئ گەياندە ئاھ و ئەنين^۳
ئەديب و عاقلئ لەم بە حرە وەك "تەرى بن گۆم"
گەلئكى ون بووہ «حاجى» وە چاكە لئى دەرچين^۴

۱. حەجلە: ژوورى رازاوہى بووك و زاوايە، حەجلە نشين: ئەو بووكەى كە لە ژوورى بووكئى دانىشتبئ بەتايەت لە يەكەم شەويدا.
۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتئ «چاوەنۆرى» وشەى «چاوەدئرى» ھاتووہ.
۳. ئەم بەيتە لە يەكئ لە دەستنووسە كانئ لای مندا ھەبوو لە كاتئ سەرپەرشتئ كردنى چاپدا تۆمارم كرد «موحەممەدى مەلاكەرىم».
۴. «تەرى بن گۆم» يا خود «وہك تەرى بن گۆم رۆيشت» ئيديۆميكى كوردىيە بە مانائى بە فيرۆ و بە بئ دەنگ رۆيشتنە. حاجى ئەمەى لەم شيعرەيدا بەكار ھيئاوہ. «بنوارە جەلال مەحموود، ئيديۆم لە زمانئ كورديدا، بەغدا ۱۹۸۲، ل: ۴۷۵».

پیتی «و»

له سهر تووری پوخت مووسا که فیرعهونی خه تی لادا
 له سیرپی زاری توئی پرسی جهوابی «لَن تَرانی» بوو^۱
 نه گهر "مووسا" و "دارا" بی له دنیا بههره وهر نابی
 ده زانی مه نسه بی ههردوو شوانی و ئاشهوانی بوو
 له سایه ی لیو و دندانی له بهرچاوم نه ماشانی
 نه گهر له علی یه مانی بوو وه گهر نه لماسی کانی بوو
 مه گهر بیستویه تی خه تتت له نیو چاهی زه نه خدانت
 نه سیری یووسفه بوئه نزوولی کاروانی بوو^۲
 نهوی تو هه تبوو و من نه مبوو: قه رار و سه بر و عزیزهت بوو
 نهوی من هه مبوو و تو نه تبوو: وه فا و میهره بانی بوو
 زه مانی حال و سه رمایه ی بهد و نیکت نه بوو که لکی
 له موسته قبل بلئی: «حاجی» له مازیدا زه مانی بوو^۳

۱. [توور: نهو کیویه که چه زره تی مووسا له سه ریدا له گهل خوادا و توویژی ده کرد. «لَن تَرانی»: واته: قهت نامبینی، نه مه وه لامی خودای مه زن بوو بو نهو داواکاریهی که مووسا له خوای کرد که خوئی پی پیشان بدا].
۲. [زه نه خدان: چه ناکه]. له ده قی «گ.م» داله جیاتی «نزوولی کاروانی بوو»، «نزوولی کاردانی بوو» هاتوو.
۳. بهد و نیکت: خراب و چاکت. [حال: ئیسته. مازی: رابردوو. موسته قبل: داهاتوو. موحه ممه دی مه لاکه ریم نه لی: له بیرمان چوو وه وشه ی «که لکی» بگۆرین به «سوودی». وشه ی سوودی نزیکتره به شیعری کلاسیکی کوردیه وه. -ههنگاوئی تر: ۱۶۴].

(۳)

بووکی دنیا

بووکی دنیا - وهك ده لئین - وا بی حه یا و بی فه ر نه بوو
 هیئنده دامه ن هه لکراو و حیز و مالان گه ر نه بوو^۱
 ری نیشانی ئیمه دا نه و پوژه ئاده م ده ر کرا
 بو یه کی ئه م عال مه بی شو ر ش و بی شه ر نه بوو
 سو فسی به م په نگه که وا گوشتی براکانی ده خوا
 حیکمه ته ریشی وه کوو جار ان در یژ و پر نه بوو^۲
 نیسه تی ئیمه و ئوروپا قه تره یی ده ریا نیه
 بوچ ئولولعه زمیک به عزمی به عسه تی پی ته ر نه بوو؟!^۳
 کی گه ری پی کرد بووی تووشی به لای خو تم بکه ی
 نه و ده مه باسی عه زاب و دو زخ و که وسه ر نه بوو^۴
 نه ی مه هی دوو هه فته! تا شه مس و قه مهر تو یان نه دی
 دانه گیر سان نه و میسالی ئاگر، نه میان گر نه بوو^۵

۱. هه ر چه نده نیوه دپری یه که م له ده قی «گ.م» دا به م جو ره هاتوو: «دو نیا ههروهك ده لئین وا بی حه یا و بی فه ر نه بوو!»، به لام که سه ر نجه مان دا ده قی «م.ر.س» بینیمان به ناو نیشانه ی «بووکی دنیا» نووسراوه و ئه م سه ره تایه باشتر له گه ل ناوه رو کی هه لبه سته که ر پک ده که وئ. له ده ستنووسیکی لای روسته م هه و یزیدا «دایکی دنیا» نووسراوه.
۲. ئه م نیوه دپره مان له سه ر ده قی «ر. کوردستان» نووسی چونکه سه رواکه ی راسته.
۳. له هه ندی ده قدا له جیاتی «پی ته ر نه بوو»، «تیپه ر نه بوو» هاتوو.
4. ئولولعه زم: نه و پیغه مبه رانه ن که خوا ئه رکی گه وره ی خو ی وه ئه ستویان خستوو ه که بریتین له: نووح، ئیبراهیم، مووسا، عیسا و موحه ممه د - دروودی خویان له سه ر بی -].
۵. [مه هی دوو هه فته: مانگی چوارده]. له ده قی «گ.م» و «م.ر.س» دا له جیاتی «گر نه بوو»، «گه ش نه بوو» نووسراوه.

بہم ہم موو تہ جریدہ وا «حاجی» دلی خوشی نہدی
تا لہ تہ توار و قسہی تہم دہورہ کوپر و کہر نہبووا

۱. [تہ جریدہ: قسہی بی کوئکل، واتہ: رپ و راست و بی پروودہ ریاسی قسہ کردن، ہر وہا
زاراوییکہ لہ زانستی بہیاندا. تہ توار: کوئی تہور = «طور» شیواز و جوڑی قسہ کردن].

پیتی « ۵ »

(I)

زہمانہ^۱

زہمانہ رہ سَمی جارانی نہ ماوہ
 چراغی نازم و مونشی کوڑاوہ^۲
 لہ دەوری ئیمہ پۆمان و جہریدہ
 ئە گەرچی مەقسەدە، زانینی باوہ^۳
 ئەمان قەدری بزانی ئەم کتیبہ
 لہ دنیا ئیستەکی ھەمتای نہ ماوہ
 لہ ئەییامی حەیاتیی شیخی خانی،
 لہ سەر نوسخەیی خەتی ئەو نووسراوہ
 لہ لای ئەربابی خوئی بۆ قەدر و قیمەت
 خەزینەیی گەوھەرە و کیسەیی دراوہ
 لہ مەجمووعی دووہل: "سۆران" و "بۆتان"
 لہ سایەیی ئەم کتیبہ ناسراوہ
 لہ کوردان غەیری «حاجی» و «شیخی خانی»
 ئەساسی نەزمی کوردیی دانەناوہ

۱. ئەم ھەلبەستەیی حاجی یە کەم جار لہ «رۆژنامەیی کوردستان» ی ژمارە ۳ی سالی ۱۸۹۸ لہ قاھیرە بلاو کراوہ تەوہ. پروانە دوکتۆر کەمال فوناد، کوردستان، یە کەمین رۆژنامەیی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنەوہ و پیشەکی و لەسەر نووسین. بەغدا ۱۹۷۲.

۲. [نازم = ناظم: ھۆنەر. مونشی: نووسەر، یان ئەوہی لہ ناخی خوێوہ شیعەر دینیتە دی و ئینشا دەکا].

۳. [جہریدە: رۆژنامە].

(۲)

نہم خیمہ کہ شہ مسیہ یی^۱

نہم خیمہ کہ شہ مسیہ یی شاہ نشہ ہی نرزه
 تا چادری نیلووفہری سہر تہ پلہ کی بہرزه^۲
 نہ تنابی وہ کوو توولی نہمہل لاموتہ ناہی
 نہ وتادی وہ کوو کیوی نوحود مہرکہ زی فہیزہ^۳
 سہ قفی وہ کوو گہردوونہ، شکافی وہ کوو نہ نجوم
 پہردہ ی وہ کوو نہ دوار ی سہ ما نہ تلہ سی سہ وزہ^۴
 ہر وہ ک نہ لیفی "جانہ" ستوونی لہ سکوندا
 نہ ک تابعی غہیرہ موتہ حہر پریک وہ کوو ہہ مزہ^۵

۱. نہم قہ سیدہ یہ مان لہ دہ قی «م.م» دا وہرگرتوہ کہ لہ بہ شی دووہمی کتیبہ کہ ی «حاجی قادری کوئی» دا لہ لاپہرہ کانی ۲۴۶ و ۲۴۷ بلاو کردو تہ وہ.
۲. [نیلووفہر: گولی لاولو نیلووفہری: پرنگی شین وہ ک گولی لاولو مہ بہ ست ناسمانہ تہ پلہ ک: بہرترین خالی ہہرشتی، تہ ختہ یہ کہ لہ نیوان کولہ کہ و میچدا]. شہ مسیہ: چہ تر، سہ یوان. لہ دہ قی «م.ر.س» دا نووسراوہ: «تا چادری نیلی سہری».
۳. نہ تناب: «أطناب» کؤکراوہی «طنب» ہ، بہ مانای گوریس، پہ تی دریز. [توولی نہمہل: دریزی ہیا و ناوات. لاموتہ ناہی: بی پرائنہ وہ]. نہ وتاد: «أوتاد»، کؤکراوہی «وتد» ہ، وانا [میخ و] سنگی پہ شمالہ کہ. [نہ وتاد: لہ زاراوہی زانستی نہ ستیرہ ناسیدا بریتیبہ لہ چوار مزلگہ لہ دوازده مزلگہ ی «منطقۃ البروج» کہ بریتین لہ «الوتد الطالع» و «الوتد الغائب» و «وتد السماء» و «وتد الأرض». - المنجد: ۲۱۳۸].
۴. شکاف: وشہ یہ کی فارسیبہ بہ مانای درز دی.
۵. [واتہ: ہر وہ کوو چؤن پیتی نہ لف لہ وشہ ی «جان» دا ساکن و نہ جمہ، کولہ کہ کانی نہم پہ شمالہ ش وایہ، نہ ک وہ کوو پیتی ہہ مزہ (کہ ہہر نہو نہ لہ فہیہ) بزپو بیٹ شوینی غہیر بکہ ویت، چونکہ ہہ مزہ بریتیبہ لہ نہ لفی بزوتندار].

(۳)

دالی قہدم^۱

دالی "قہدم" کہ ٹہلفی عہسای گرت بہ دستہ وہ
 تیروکہ مانہ، سہیدی جہوانیم نہ بہ ستہ وہ!^۲
 ٹہی پہیکی نالہ بیٹی سہری زولفی بیئہ چنگ
 گہر خاکی پیی دہلیی، ہہموو دہم وا بہ دستہ وہ^۳
 گاوی فہلہک بہ باری غہمی زگ دہہینتہ ٹہرز
 من چوومہ ژیری بی گلہ بہم جیسمی خہستہ وہ^۴

۱. ٹہم غہزلہی حاجیمان لہ بلاوکر اوہی «رؤشنیری نوی»ی ژمارہ ۱۲ ی ریکہ وتی
 ۱۹۷۴/۳/۱۱ وەرگرت کہ بۆیہ کہم جار لہ لایہن کاک کہ مال مستہفا مہ عرووفہ وہ بلاوکر اوہ تہ وہ
 و ٹہویش لہ مامؤستا رؤستہم حہوژی وەرگرتیو پاشان لہ سہر دہستنووسیکی لای کاک
 عبدالرزاق بیمار کہ کاک «موحہ مہدی مہ لاکہریم» لہ پرووی نووسیبووہ وہ و ساغی کردبووہ وہ،
 راستمان کردہ وہ. لہ دیوانہ دہستنوسہ کہی «م.ر.س» یشدا لہ لاپہرہ ۱۳۹۹ ہاتوہ، ٹیمہش وا
 بۆیہ کہم جار دہیخہینہ پال دیوانہ کہی.

۲. [موحہ مہدی مہ لاکہریم ٹہلی: ٹہشگونجی «تیروکہمانی» بی و مہعنا ی بہیتہ کہ وای
 لی بیئہ وہ: ہیشتا تیروکہوانی راوی سہردہمی جوانی و لہزت لی وەرگرتیم ٹامادہ نہ کردبوو،
 پیر بووم و بالای وہک تیبی «د» چہ ماوہم داری عاسای وہک تیبی «ا» راستی بہ دستہ وہ گرت.
 -ہہنگاوئی تر: ۱۴۹.]

۳. [موحہ مہدی مہ لاکہریم ٹہم بہیتہی بہم شیوہیہ مانا لیڈا وہ تہ وہ: ٹہی فرستادہی من
 بۆلای یار کہ ہاوار و نالہ مہ لہ جہور و ستہمی، برؤ بہ پرویا ہاوار بکہ و بکرووزیرہ وہ،
 بہ لکوو بۆنی عہتری سہری زولفت چنگ کہوی، خؤ ٹہ گہر باسی دہسختنی خاکی بہری
 پی ٹہ کہی، ٹہوہ زہحمہت نیہ دہسی خہی؛ چونکہ خؤم ہہمیشہ لہ ژیر پییدا کہ وتووم و
 خاکی بہری پیی بہ دہس ٹہ ماشمہ وہ و ٹہیکہم بہ سہرما. -ہہنگاوئی تر: ۱۵۰.]

۴. دہقی نیوہ دیری یہ کہمان لہ سہر دہستنوسہ کہی «م.ر.س» راست کردہ وہ.
 [موحہ مہدی مہ لاکہریم ٹہلی: لام وایہ «دہیئہ» ہہم لہ «دینہ» و ہہم لہ «دہہینتہ» راسترہ و
 لہ سہر زمان سووکتہرہ و پر مہعنا ترہ. -ہہنگاوئی تر: ۱۵۱.]

بۆ قەسرى وەسفى ئەو مەھە ميعمارى فيكرەتم
 وەستاوہ كوللى لە حزە بە خۆى و كەرەستەوہ
 قوربان! پەقىبى سەگ سەر و چاوى شكاندووم
 چۆن بتگەمى بە پىي شەل و دەستى شكەستەوہ؟!^۱
 ئەو نە وەرەسەى ئىجارەبى مسكىنە كان دە كا
 حە ججا جە گەرچى سەيىدە بەم خورج و ھەستەوہ^۲
 تا سوبحى گەردەنى لە شەوى زولفى ھەل نەبى
 «حاجى» مەللى بە تالىعى نوستوو: ھەلستەوہ^۳

۱. لە ھەندى دە قدا لە جياتى «قوربان»، «دەستى» و لە جياتى «بتگەمى»، «پىت بگەم» ھاتووە. [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: لە كاتى بە راورد كردنى ديوانە كە دا لە دەستنووسى مەلا پەئووفدا ديپووم كە لە باتى «سەر و چاوى»، «دەس و پىي» ھاتبوو، بەلام پىشت گويم خست، بەلام ئىستا «دەس و پىي» م لا راسترە، چونكە شكاندن، زياتر، بۇ دەست و پىيە نەك بۆ سەر و چاو. - ھەنگاوى تر: ۱۵۲.]

۲. لە دەقى «ع.م.ق» دا لە جياتى «بەم خورجى ھەستەوہ» نووسراوہ: «بەم خەرچ و ھەستەوہ». بنوارە: «نووسەرى كورد» ى ژمارە ۶ سالى ۱۹۸۱ خولى دووہم، ل: ۹۵. ھەروالە دەستنووسە كەى لای بيماريش «بەم خەرچ و ھەستەوہ» يە. ھەستە: ھەستە و پىتاك.

[وہ كوو موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: وشەى «ھەستە» لە ھىچ فەرھەنگىكى كوردیدا بە ماى پىتاك نە ھاتووە. كە و ابوو لە وانە يە لە سەرە تا دا وشە كە «دەستەوہ» بى، جا لە بەر شپوہ نووسىنى كۆنى كوردى گۆرابى، ئىتر تىكستى «بەم خورجى» راستە و ئاو ھەى لى دى: «بەم خورجى دەستەوہ» كە مە بەست لە خورج، خورجى سوالكەرە. - ھەنگاوى تر: ۱۵۵.]

۳. نپوہ دپرى يە كە ممان لە سەر دەقە كانى «م.ر.س» و «م.م» راست كردهوہ، چونكە لە «رۆشنىبىرى نوئى» دا بەم جۆرە نووسراوہ: «تا سوبحى گەردەن لە شەوى سوبحى ھەلنەبى» سوبحى يە كەم راستە چونكە بۆ گەردەنە، بەلام سوبحى دووہم ھەلە يە چونكە نووسراوہ: «لە شەوى سوبحى ھەلنەبى» و راستە كەى «لە شەوى زولفى ھەلنەبى» يە.

(۴)

نہ گہر جورعہاں رہ قیبت^۱

نہ گہر جورعہی رہ قیبت لا گولآوہ
 نہ کہی بیخویہ وہ پیس و گلاوہ
 لہ نہ غمہی مو تر ب و مہی دانی ساقی
 برینم کہ و تہ سو، داغم کولآوہ^۲
 لہ ریگہی تو ئہوی بی پا و سہر بی
 پلوقہی کہ وشہ، فہرقی بی کلاوہ^۳
 مہ لی نایخوینستہ وہ نامہی فلانی
 لہ برژان و لہ سووتانا کولآوہ
 بہ یادی کونجی تو «حاجی» وہ کوو بووم
 لہ مہ عمورہ دہ چیتہ ناو کہ لاوہ

۱. ئەم غەزەلەش لە ھەمان بلاوکراوہی «رۆشنبیری نوئی» دا لە لایەن کاک کہ مال مستەفاوہ بلاو کراوہ تەوہ کہ ئەویش لە مامۆستا پۆستەم حوێزی چنگ کہ وتووہ و لہ ژمارە ۱۳ ی ریکەوتی ۱۹۷۴/۳/۲۱ دا چاپ کراوہ و لہ لاپەرە ۸۹ دەقی دەستنووسی «م.ر.س» یشدا ھەبە. گەلی شوینی ئەم غەزەلەشمان لہ رووی دەستنوسە ناوبراوہ کہی کاک «عبدالرزاق بيمار» و بە گوێرە ی بۆچوونی مامۆستا مەسعوود موحەممەد راست کردوہ.

۲. لە دەقی «رۆشنبیری نوئی» و «م.ع.ق» و «عبدالرزاق بيمار» دا نووسراوہ: «مەیدانی ساقی». ئیمە بە رای مامۆستا «م.» راستمان کردوہ و کردمان بە «مە ی دانی ساقی»، بە لام بە «مەیدانی ساقی» یش دی.

۳. [پلوقە: بلوق، پۆرگ، تلوق. موحەممەدی مەلا کەریم ئەم بەیتە ی ئاوا مانا لیداوہ تەوہ: ئەوی لہ رپی خووشەویستی تۆدا ھەموو شتیکی دانابی و خاوەنی پی و سەری خوی نہ بی، ھەمیشە ویل و شیت و عەودال ئە بی و تلوقی پی بە ھۆی گەرانی زۆرەوہ بۆی ئە بی بە پیلآو و کلاویشی بە سەرەوہ نابی. - ھەنگاوی تر: ۱۵۶].

(۵)

باسی باوکی مہکہ

باسی باوکی مہکہ ئارامی نییہ ٹہو تہرہسہ
 رپوڑی جاسووسہ، بہ شہو تا بہ سبہینی عہسہسہ!^۱
 ناکری مہدح و سہنای تو بہ زوبان و بہ قہلہم
 حہقہ مہدحت نہ کہم و قافیہ زانیم عہبہسہ^۲
 شیر، وہ کوو موورہ لہ لای زولفی کہ مہند ٹہندازی
 فیلہ میٹسولہ یہ، لی لابدہ، عہنقاش مہگہسہ^۳
 عادہ تی گرتوہ عوششاقی نہ بی ہلناکا
 وہرنہ بو کوشتیان نیمہ نیگاہیکی بہسہ^۴
 لیوی وہ کقہندہ موکہ پرہر لہ دہما شیرینہ
 بویہ تہ کرارہ وہ کوو نالہ ٹہ نیسی نہفہسہ
 چوونہ ژیر باری ریاسہت کہری و ٹہ حمہ قییہ
 لہ قہ تاریش ٹہوی پیشہنگہ عہلاوہی جہرہسہ^۵
 بوومی ویرانہ بہ رپوڑ و سہگی ٹہو کوویہ بہ شہو
 ہہردووی خزمی یہ کن «حاجی» بہ بی خزم و کہسہ^۶

۱. عہسہسہ: پاسہوانی شہو. ۲. عہبہسہ: «عبث»: بی ہوودہ، بی سوود.

۳. موور وشہیہ کی فارسییہ بہ مانای میروولہ دی. [عہنقا: بالندہیہ کی خہ یالییہ، سیمورغ].

۴. نیوہ دپری یہ کہمی ٹہم شیعہ لہ دہقی «ر. کوردستان» دا بہم جوڑہ ہاتوہ: «عادہ تی گرتوہ عوششاقی نہ بی نازی ٹہ بہد». بہ لام ٹیمہ بو راستکردہ نہوہی پشتمان بہ دہقہ کہی «م.ر.س» بہست و وہ کوو ناو پارچہ غہزہ لہ کہمان نووسی.

۵. عہلاوہ: «العلوۃ»: سہربار.

۶. [کؤ: کووی، کہ لہ فارسیدا مہ بہست کؤلان و بہردہرگایہ. موحہ ممہدی مہ لا کہریم وہا

(۶)

نه گهر خالت بلیم

نه گهر خالت بلیم میشکی خه تایه
عه زیزی من نه مه م عهینی خه تایه^۱
له بهر نه وخیزی سه بزهی دهوری لیوت
تهنم کاهیده میسلی بهرگی کایه^۲
ده لین عه نئاب و شه ککهر چاکه بوّ دهر د
گولای لیوی توّ بوّ من شیفایه^۳
ته بییم هاته بالینم وه های گوت:
دریغا! دهر دی عیشقه، بیّ ده وایه^۴
نه گهر کوفره بلیم من موبته لاتم
وهره سا بمکوژه، بیللا غه زایه
نه وه خاله له سهر گونای شهریفته؟
وه یاخود دانه بی داوی به لایه؟

۱۳۳

- نه م بهیته ی لیك داوه ته وه: ته نانه ت نه و بایه قوشه ش که به پرۆز به سهر که لاه وه نه نیشیته وه و نه و سه گهی به شه و پاسی مالّ نه کا، هیچ نه بیّ له بهر نه وه که ته نیان، بوون به خزمی یه ک، ههر «حاجی» یه که سی نییه و بیّ که س و دهر ده. - هه نگاوی تر: ۱۵۸.]
۱. خه تا: ناوچه یه که له ولاتی چین به جوّره مامزیک ناوداره که بوّنی میشکیان له ناوک دهر ده هیئن، ههر وه که له مه و به ریش له پهراویزی قه سیده که ی «گوتم به به ختی خه والوو» دا باسمان کرد. خه تا ای دووه م: لیّره دا به مانای هه له و خه تا کردن دی.
  ۲. کاهیده: لاواز، بیّ هیّز، له ر.
  ۳. عه نئاب: بهری جوّره دره ختی که، دهنکی به قه در دانه ی زهیتوون ده بیّ و په نگیکی سووری نایابی هه یه.
  ۴. [بالین: سهرین، سهر دان له نه خوّش.]

خه‌میده قامه‌تی داوی خه‌می توّم
ئه‌مه‌نده‌ی راسته «حاجی» بی‌ریایه^۱

(۷)

ئه‌ی موحه‌مه‌د^۲

ئه‌ی موحه‌مه‌د! وه‌ی ئه‌مینودده‌وله! ئیمرو کوئی تو
جه‌ننه‌تیکه‌ که‌وته‌ دۆزه‌خ هه‌رچی لیبی دوورکه‌وته‌وه
مودده‌تیکه‌ ده‌ربه‌ده‌ر گه‌ردی دیاری غوربه‌تم
به‌نده‌ یادی ئاستان‌بۆسی ئه‌توی کرد هاته‌وه^۳
چونکه‌ توحفه‌ لازمه‌ هه‌ر که‌س له‌ غوربه‌ت بیته‌وه
به‌م دوو فهرده‌ من قه‌زای سه‌د گۆنه‌ توحفه‌م کرده‌وه^۴
قاوه‌چی به‌زمی ئه‌تۆ دنیا‌یه‌، سینی ئاسمان
ئافتابی زه‌رفه‌، فنجانی مه‌هه‌، قاوه‌ی شه‌وه
ئه‌و شه‌وه‌ بۆ هه‌ر که‌سی دونیا بکاته‌ رۆژی روون
شه‌و له‌ خیتته‌ی عومری ئه‌و عه‌نقایه‌ ده‌ربانی خه‌وه^۵

۱. خه‌میده: چه‌ماوه، خوار.

۲. [سه‌ره‌تای ئه‌م غه‌زه‌له‌ وا پیشان‌ئه‌دا که‌ شیعرێک یا چه‌ند شیعرێکی له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ فه‌وتابیی.]

۳. ئاستان‌بۆسی: ده‌رگه‌ی ده‌رباری پاشا ماچکردن.

۴. توحفه‌: دیاریبی نایاب.

۵. [خیتته‌: مه‌ل‌به‌ند، هه‌ریم.] ده‌ربان: ده‌رگه‌وان.

(۸)

ئەو فەلەك پىفەتە

ئەو فەلەك پىفەتە ھەر لە حزە نىقابىكى ھەيە
كى دەزانى ۋە كوو من خانە خەرابىكى ھەيە
راستە دل خەستە و بى چارە ۋە كوو نەرگسى تۆ
نەرگسى مەستى ئە تۆ بەس نىيە خوايىكى ھەيە^۱
شەمعى من سەرزە نشى قەت مە كە پەروانە ئە گەر
ئىستە خاموشە، شەو ئەلبەتتە جەوايىكى ھەيە
شيعرە كانم كە غەربىي ۋە تەن و نەو سەفەرن،
ۋەرە بىخوونە ۋە ئەم نوقتە سەوايىكى ھەيە^۲
قەدرى «حاجى» بگرن، مەقسەدى ھەر ديدە نىيە
ۋەرنە ھەرچى بگرى نانەك و ئايىكى ھەيە!

۱. خواب، خوايىكى: خەويىكى [خواب، وشەيە كى فارسيه] لە كاتى خوئندە ۋە دا بە «خايىكى» دەر دەپرى.
  ۲. مەبەست لەم نوقتەيە ئە ۋە يە، گەر لە وشەي «سەفەر» نوقتەيە ك زياد بكة ين دەيىتە «سەقەر» وانا: جە ھەنەم. ئە ۋە ش بۆيە بە «ئواب» دادە نرى، چونكە ئىسپاتى خۆشەويستى ۋە تەن دەكات، چونكە «حَبِّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ».
- [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: ماناي ئەم شيعرە بەم شېئەيە: خوئندە ۋە شيعرە كانم لە حوكمى دلدانە ۋە دا يە بۆيان، كە لە نىشتمان دوور كە و تۈۋنە تە ۋە و تازە يش لىي دوور كە و تۈۋنە تە ۋە و ھىشتا ئولفە تيان بە غەربىيە ۋە نە گرتۈۋە و لە بەر ئە ۋە دلدانە ۋە يان، لە دلدانە ۋە انەي شيعرى كە سىكى تر خىر ترە كە دە مىك كە و تىيىتە غەربىي و ئولفە تى بە نامۆيىيە ۋە گرتىي. - ھەنگاۋى تر:

(۹)

باں و وعدہ

باں و وعدہ بہ فری بردہ وہ، یہ خبہندی کردہ وہ
 گول شہ معی پی کرا، شہرہری جہ مرہ مردہ وہ^۱
 تہ سپی پش و سپی بہ گرہ و غاردہ دن بہ تاو
 وہ ک پوژ و شہ و دیارہ لہ شہ و پوژ دہ باتہ وہ^۲
 بولبول دہ خوینی، با لہ دہ فی بہ رگی گول دہ دا
 غونچہ لہ باتی گوی بگری، دہم دہ کاتہ وہ^۳
 نہ رگس لہ میرغوزار دہ زانی بہ چی دہ چی؟
 بنوارہ ئاسمان لہ شہ و اعینہی تہ وہ^۴
 تامی نہ ماوہ قیسسہ و فورسہ ت غہ نیمہ تہ،
 مہ علومی خاس و عامہ ہہ چی چوو نہ ہاتہ وہ^۵

۱. یہ خبہند: سہ ہول، شہ ختہ. [شہرہر: پزووسکہ، ئاورینگ. جہ مرہ: سکل، ژیلہ مو]. نیوہ دیری دووہ مان لہ دہ قی «م.رس» وہ وەرگرت.
۲. تہم نیوہ دیرہ مان لہ سہر دہ قی «ر. کوردستان» تو مار کرد.
۳. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم تہ لئ: شاعیر و بستوویہ تی حہ لئہ بیکی تہ او زیکر یا کورچی گہ رمی بہ زم و سہ ما پیکہ وہ بنئ، لہ لایہ کہ وہ بولبول بخوینی و لہ لایہ کی تریشہ وہ "با" لہ دہ فی گہ لای گولان لی بدا و غونچہ ی مل کہ پیش لہ باتی تہ وہ ی گوی بو تہم گورانی و بہ زمہ شل بکا، دہ می ہاوار دہ کاتہ وہ و دہ پشکوئی. پاش تہم لئکدانہ وہ یہ، تہ لئ: تہ ی ہزار ئافہرین حاجی قادری ہونہ رمہند! لہ کوین تہ و بی ئاگایانہ ی کہ ہہر بہ شاعیری سیاست و کو مہ لایہ تیت لہ قہ لہم دہ دن و دان بہ ہونہری شاعرنا نائین؟۔ ہہنگاوئی تر: ۱۶۵].
۴. تہم دیرہ مان لہ سہر دہ قی «م.م» راست کردہ وہ.
۵. تہم نیوہ دیرہ شمان ہہر لہ سہر دہ قی «م.م» راست کردہ وہ.

میسلی شہراری کاغہ زہ سووتاوہ عومرمان
رؤمی کہ دفع بوو گریی دل دفع دہ بیتہ وہ^۱
لہم وہ قتہ ہہرکہ سیّ وہ کوو «حاجی» لہ گولشہ نا
دہستہ گولی بہ دہستہ وہ یہ دہستی بردہ وہ^۲

(۱۰)

تا گولی روخساری تو

تا گولی روخساری توّ وہ ک من ہہ زاری عاشیقہ
راستی قہ ددت لہ سہر سہرو و سنہ وہ ہر فائیقہ^۳
بالہ ہہردوولا بہ زولفت باوہ شینئی لی نہ کا
میثی خالت نافرئی پابہندی شہ ہدی رائیقہ^۴
بوچی گول پی ناکہ نیّ ٹاہم سہ حاجی باغیہ
گریہ بارانی بہ ہارہ، نالہ رہ عدی باریقہ^۵

۱. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم ٹہ لئی: نیوہی دووہ می ٹہم بہیتہ ہہرچی لی بکہی ہہر لہ نگہ، لہ ٹہو سیّ نوسخہ کہی تریش دا کہ بہم شیوہ یہ: «ہہروا یہ کیکی درہ وشاوہ مردوہ» ہہر لہ نگہ۔ ہہنگاوئی تر: ۱.۱۶۷.]

۲. ٹہم دوو دپڑہی شہ شہم و حہوتہ مہ تہ نیا لہ دہ قی «ع.س» دا ہاتوہ. (نیوہی دپڑی یہ کہ می بہیتی حہوتہ م بہ گوڑہی دہستنو و سیکی لای منہ. لہ ٹیکستی ٹہ سلیدا بہم جوڑہ بوو: «ہہرکہس لہ وہختی گولشہ نا ہہروہ کوو حاجیہ». «موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم».)

۳. ہہزار: بہ مانای ہہزار کہس و بہ مانای بولبول دیّ ہہروہ ک لہ مہ وہ بے ریش گوتراوہ.

۴. شہ ہدی رائیقہ: ہہنگوینی ساف.

۵. [سہ حاجی باغیہ: ہہوری رہش و بہ بارانی توند، یان ہہوری باغی ٹہوہ. رہ عدی باریقہ: چہ خماخہی برووسکہ ہاویز و بہ تیشک].

شه و له داغی عاریزت ریشی سپی بوو ئاسمان
 گهر ده لئی که ززابه ها بورهانی سوبحی سادیه^۱
 سونبولی زولفت په ریشانه، قه دی سه روت بلند
 دل په ریشانی په سنده ناله باری لائیه
 حاصلی وه سفی گولم نایته سه ر هدد و به بیان
 شیرنی فرهاده، له یلای قه یسه، عه زرای وامیه^۲
 من ئەبێ بمرم ئە گهر مه نعم نه کا «حاجی» له خوئی
 با جه وایی «لن ترانی»، «خر موسی» ساعیه^۳

۱. [که ززاب: درۆزن، مه به ست کازپوه یه که بن ئاسمان پرووناک ده بیته وه و پاشان زووش تاریک ئە بیته وه. سوبحی سادق: جاری دوو ههم که قه راخی ئاسمان پرووناک ده بیته وه و ئیدی تاریک نابێ. بورهان: به لگه]. عاریز: پروومه ت، پروخسار.
۲. [هدد: پیناسه. له یلای قه یس: له یلای دلداری قه یسی عامیری مه شهوور به مه جنوون. عه زرای وامیق: عه زرا دلداری وامیه، چیرۆکی ئەو دوو دلداره ده گه پرته وه بو زه مانی ئەسکه ندری مه گدوونی (پرومی) پینش له ئیسلام].
۳. [ئهم به یته ئامازه یه به ئایه تی: «وَلَقَدْ جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ: لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا» واته: کاتی موسا هات بو جی ژوان و له گه ل خوای و تووژی کرد، گوتی: ئە ی په روه دگارم! خو ت بده نیشانم با بروانم بو ت، خوا فه رمووی: تو قه ت من نابینی، به لام سه یری ئەو کیوه بکه ئە گهر له جیی خوئی قه راری گرت ئە وه من ده بینی، کاتی خوا نووری خوئی خسته سه ر کیوه که، کیوه که ی پریش پریشه وه کرد و موسا ده س به جی له سه ر خوئی چوو و پرما].

(II)

دولبهرم مامزیه

دولبهرم مامزیه، بازی به پرفتاری که وہ
ئە ی دلی خهسته! وه کوو گوربه، به شوینی مه که وه^۱
داغداری پوخیه لاله یی هه مرا له چه مه ن
نه رگسه چاو له بهری غه مزه یی غه مامازی ئە وه
چی له من داوه ئە جهل هه ققی نییه بیته سه رم
خۆم ئە سیرم، دلّه نه زره، ئە وه جانشیننی گره وه^۲
هه زده که ی سوبحی قیامت له شه وا ده ربکه وئ
پیئ بلئی: دوگمه یی ئاوینه یی سیننه ت بکه وه
سه فه ری زولفی مه که «حاجی» شهوت لی ده گه ری
با وجود پوژه له لات وایه که تاریکه شه وه^۳

(II)

ته ماشای قامه تم

ته ماشای قامه تم پیری چلۆن تیری عه سای دایه!
درۆیه "داری گه وره وه که نه مامی تازه دانایه"^۴

۱. گوربه: وشه یه کی فارسییه، به مانای پشیله دی.

۲. ئە م دپره شیعره ته نها له ده قی «م.ر.س» دا هه یه.

۳. ئە م دپره شیعره ی کو تاییش ته نها له ده قی «م.ر.س» دا هه یه.

۴. له ده قی «ع.م.ق» دا نیوه دپری شیعره یه که م به م جوژه هاتوو: «ته ماشای قامه تی پیری چلۆن تیری عه سای دای». پروانه: گو قاری «به یان» ی ژماره «۵۳» ی سالی ۱۹۷۹. دانایه: دانایی، ناچه میته وه ئە مه په ندیکی پیشینانه حاجی به کاری هیناوه، ل: ۲۰۴ خال.

رقی لیّمه فهلهك، ساقی كه ره م فهرموو ره قی بیّنه
 رقی وشكى له تۆ نایه ئەمان موتریب! له تۆ نایه^۱
 له دنیا ئەمتیعهی وهسلی له گەلّ من ناكری سهودا
 هه موو چین و خه تا له م لا له زولفی لام هووه یدایه^۲
 كه لیّمه ئەو ده مه، زولفی عه سایه، خه تتی فیرعه ونه
 یه دی به یزایه تی گه ردن، جه بینی تووری سینایه^۳
 سوله یمانیکه «نالی» خاوه نی دیوان و فهرمانه
 نییه كه س بیته مه یدانی مه گه ر «حاجی» خودئاسایه^۴

[مه بهستی حاجی ئەوه یه بلّی: ئەم مه سه له درۆیه؛ چونكه ئەم گه وره م و داهاتووم و چه ماومه ته وه].

۱. [موتریب: ژه نیار، گۆرانی بیژ]. نایه: نایی، نای ئامیرپکی مؤسیقایه. دیسان له ده قی (م.ع.ق) دا ئەم شیعره بهم جۆره ی خواره وه نووسراوه:

«رقی لیّمه فهلهك ساقی كه ره م فهرموو ریفی بیّنه

رقی وشكه له تۆ نایی ئەمان موتریب له تۆ نایی!!». بڕوانه گۆفاری «به یان» ی ژماره ۵۳ ی سالی ۱۹۷۹.

۳. [حاجی له م شیعره یدا ئەندامی دولبه ره كه ی شو به اندوو به چه زره تی مووسا و ئەو شتانه ی په یوه ندیان به وه وه هه یه، به م ره نگه: ده می وه كوو ده می كه لیمی ئەوه، زولفی وه كوو گۆچانه كه ی ئەو ده بیته مار و موعجیزه، خالّ و خه تی وه كوو فیرعه ون زالّ و خوین ریژه و گه رده نی وه كوو دهستی نوورینی ئەو سپی و نوورانییه و ناوچاوانی وه كوو کیوی توور پۆشن و پیروژه].

۴. ئەم نیوه دپره مان له سه ر ده قی «م.م» راست کرده وه. [موحه ممه دی مه لا كه ریم له سه ر بۆ چوونی كاك عه بدو پرره زاقه، پیی وابه وشه ی «خاوه ن» ده سکرده و له جیی «ساحیب» دانراوه؛ چونكه ئەمه له گەلّ شیعره ی کۆنی کوردیدا جۆرتره].

(۱۳)

جەھلى ئىشكالى مەسائىل

جەھلى ئىشكالى مەسائىل وا خەتى زانىنمە
زولفى تۆ قەيد و حەواشى سىلسىلەي ئاھىنمە^۱
دەخلى خەرجى خۆمە بارانى نەباتاتى زەوى
ھەورى پايىز پرووى سووتان خوسرەوى ھاوينمە
خامە داخووزى دەكائەبكارى مەعنا، پىي دەلى:
پرووسياھى دوو زمان، قەتەي سەرت كايىنمە^۲
پوژى ھىجران مەيلى ئەغيارى ھەبوو ھا بىمكوژە
حامىلى بارى غەمت ھەر گيانە چاۋ خائىنمە
عەزىمى تابوورى سەفى موژگانى تۆ بووم ھات بە تاو
ھىرشى بو قەلەيى ئىمانە يا ئايىنمە^۳

۱. ئاھىن: ئاسن، سىلسىلەي ئاھىن: زنجىرى ئاسن.

۲. [خامە: پىنووس. كايىن: مارەيى بو ژن ھىنان. ئەبكار، كۆي بىكر: كچ، دەست نەخواردوو قەتەي سەرت: سەرپرېنت. موخەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: واتە: قەلەم خوازبىنى كچى مەعناي لەوھ پىش بە بىرى كەسانە ھاتوو ئەكا، بىدرېتى بە سەر نووكيا بى و بىخاتە سەر كاغەز. ئەوئىش لە وەلاما پىي ئەلى مارەيى ئەم مەعنا لەوھ پىش بە بىرى كەسا نەھاتوانە كە كچى بىكرى منن ئەوھىيە سەرت بېرم. مەبەستى بەيتە كە دېتە سەر ئەوھ كە بو ئەوھى مرو بتوانى مەعناي ورد و تىژى بە بىرى كەسا نەھاتوو بىخاتە سەر كاغەز ئەبى نووكى قەلەمە قامىشە بە مەرە كەب رەش ھەلگەپراوھ دوو زمانە كەي دابدا و تىژى بكا. ھەنگاۋى تر: ۱۷۵]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراوھ: «رووسياھ و دوو زمان»، بەلام كە ئىمە سەيرى دەقى «م.ر.س» مان كرد بىنيمان «رووسياھى دوو زمان» نووسراوھ و وا توامان كرد، چونكە دوو ئاۋەلئانوا بە ئامرازى پىۋەندى (ى) بخرىنە پال يەك رەوانترە تا بە ھۆى ئامرازى بەستەنەوھ (عطف) كە «و» ھىيە.

۳. [تابوور: رېزى لەشكر و سپا].

سہیری «حاجی» کردووه یارہات و ئیستا دہیکوژی
یا خودا وابی ئہمن چہند سالہ وائامینمہ^۱

(۱۴)

پوستانہ می مازہ ندران

پوستانہ می مازہ ندران ئہو ووقتہ دہستی بردہوہ
ہاتہ ریئی «دیوی سپی» ئازانہ دہستی کردہوہ
ہہروہ کوو شارانی تر کہس ئاشنای کوئی نہبوو
شوہرہ تی ئہبیاتی من خہلکی لہسہر کوکوردہوہ
ہہر کہسیکی دایہ بہر شہق زالی دونیایی دہنی
گویی لہ مہیدانی جہوانمہردانی عوقبا بردہوہ^۲
ئہم ہہموو زولمہی رہقیب کردی لہ ئاخیر دولبہرم
مالی ئاوا بیی بہ ماچی لیوی تولہی کردہوہ
داستانی ہیجری من شہرحی بہ نووسین ناکری
پیٹ دہلیم: چوئہ ئہگہر چاوم بہ چاوت کہوتہوہ
ٹاہی من سوورہ، چیا وہک لؤکہ ہہللاجی دہکا
عوقدہیی زولفی گریی مویینہ با نایکاتہوہ^۳

۱. ئامینمہ: دوامہ، یاخود ہہر داوای دوعا کردن و دوعا قبول کردن دہکمہ.

۲. [دہنی: پہست]. جہوانمہردان: کوکراوہی جہوانمہردہ و بہ مانای بہ خشنده و بہ خشنده کان، یاخود مہردی ئازا [و جوامیر] دئی. عوقبا: قیامت، پوژی دوی.

۳. سوور [صور]: ئہو پوریہی کہ پوژی قیامت لی دہدری و چیاکان وہ کوو لؤکہ پہرہ دہکریں.

هه رکه بیستم پیّم ده لی: «حاجی» سه گی ده رگانه مه
من له ترسی گورگی به دکارم که ری خوّم به سته وه^۱

(۱۵)

عسا و قامه تم

عسا و قامه تم تیر و که وانه
که چی دل تالیبی ره وتی که وانه^۲
ئه گهر جه معی وه کوو عه قدی سوره ییا
په ریشانت ده که م وه ک حه فته وانه^۳
هه تاکه ی هه روه ها شه ققه ی سمت دی
غهم و غوسسه ی جیهان باری گرانه
ددان و مووی سه ری وه ک کوهنه پیران
نیشانه ی داوه شان و هه لوه رانه^۴
جه وانسی وه ک جوانی که وته داوی
لغاوی ریشیه، زینی ره وانه^۵

۱. [واته: هه ر گویم لی بوو یار قسه یه کی لوتفی ده رباره کردم و به سه گی به رده رگای خوپی
دانام، زانیم که به دکار له داخا ئه که وئته ته قه لای زبان پیگه یاندن و لی تیکدانم، له بهر ئه وه له
ترسی کار و باری خوّم پیکخست نه وه ک بتوانی ده ستیکم لی بوه شینئ. - هه نگاوئ تر: ۱۷۸].
۲. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتی «ره وتی که وان»، «رووی که وان» نووسراوه. به لام ئیمه له سه ر
ده قی «م.» وه کوو سه ره وه مان نووسی.
۳. [حه وته وانه: هه وت ئه ستیره ی نریک به یه ک، هه وت براله]. سووره ییا: کوّمه له ئه ستیره ی
کو «پروو» ه.

۴. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتی «کوهنه پیران»، «کونه و پیر» هاتووه.
۵. جه وانسی: جه جیللی، گه نجیه تی. جوانی: جوانووی ماین. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لی:
له بهر سه نگی به یته ئه بی و شه ی «جوانی» به «جوانی» بخوینرئته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۸۱].

به سه رچوو خه تتی سه بزی، مژده ئه ی دل
 ده می دروینه یه و خه رمان و دانه
 ئه وی خووشم ده وی میسلم نه دیوه
 به غه یره ز خووی له ژیر ئه م ئاسمانه
 له به ینی زولف و خال و نوونی ئه برو
 به ئه لفی قامه تی جانی جیهانه
 له هه ردوو لامه وه زولفی دوو لانه
 ئه سیری کوردم و بی ئاشیانه^۱
 له پرمه گه ر مه تاعی بی ته ماعی
 به خو پرای بی بده ن هیشتا گرانه
 "ئه بووزه ر" مالیکی دنیا یه لیره
 ئه وی "غازی" هه یه ساحیب "قرانه"^۲
 ئه گه ر توججاری «حاجی»! پاره بیته
 مه تاعه نیك و به د، دنیا دوو کانه^۳
 له بو عوقبا بزانه کام به که ل دی
 ئه تو موختاری ئیستا له م میانه^۴

۱. له هه ندی ده قدا «دوولاته» هاتووه. ئاشیانه: هیلانه. [واته: چ له به رانه بری یارا دانیشی و چ لای راستی و چ لای چه پیا، زولفی له به رانه بری، یان پالیایه تی و دیلی ئه کا].
۲. ئه بووزه ر: مه به ستی له ئه بووزه ری غه فارییه که سه حابه یه کی بی پاره و پوول و هه ژار بووه. غازی و قران: دوو جو ره پاره ی کۆنن. دوو وشه ی «ساحیب» و «قران» پیکه وه به «ساحیبقران» یش ئه خو پتر بته وه و به و جو ره ش مه عنایه کی ناسکی تر پیکدی.
۳. نیک و به د: چاک و خراب.
۴. به که ل دی: کورت کراوی «به که لک دی» به.

(۱۶)

خهزنه بیگه بهیتی من

خهزنه بیگه بهیتی من دوو میسرہ عم داخستووه
 کہس تہماعی تی نہ کا ریگای دزم لی بہستووه^۱
 بیگہ بہر دیبایی نہ زمم تا قیامت نادری
 چونکہ ئہ بکاری مہ عانی تار و پویی رستووه^۲
 زاہیرن بہ یتیم لہ «نالی» و «کوردی» زور کہ متر نییہ
 تالعم بہر گہ شتہ یہ، بہ دبہ ختہ بہ ختم نوستووه
 باسی حوور و باسی غیلمان و پہری بو من مہ کہن
 و ہک مہ ہی بی میہری خوّم نہم دیتووه و نہم بیستووه^۳
 نیوہ شہ و گہر دہر کہوئی و ہک ماہی سہر کہل تہ لعتی
 وادہ زانن ئافتاب و موشتہری سہر بستووه^۴
 دہست و پیئی ئہ و پادشاہی حوسنہ کوئلہ م پی دہ لین
 ہیئندہ ئہ نگوستی پہ شیمانیم لہ حہ سہرت گہستووه^۵

۱. میسرہ ع: «المصراع»، لادہر کہی زوور، لیئہ دا بہ نیوہ دپڑہ شیعہ دہ گوتری. لیئہ دا «بہیتی» ہم بہ مانا مال و ہم بہ مانا دوو نیوہ شیعہ بہ کار بردووه، میسرہ عیش ہر وہا.
۲. [بیگہ بہر]: لہ بہری بکہ وہ کو کراسی ہاوریشم، یان بیخوینہ وہ و لہ بہری بکہ. دیبا: پارچہ یہ کی ہہ و ریشمہ کہ زور پتہ وہ و نہ درہ، ئہ بکاری مہ عانی: مہ عتا و وردہ کاریہ کی تازہ کہ کہس پیئی نہ زانیوہ.]
۳. [حوور]: ئہ و ژنہ جوانانہی کہ خودا لہ قورئاندا باسی جوانیانی کردووه و تہ یاری کردوون بو بہ ہشتیان. غیلمان، کوئی غولام: مہ بہست گہنج و لاوانی بہ ہشتہ کہ زور جوانن.]
۴. ئافتاب و موشتہری: ئافتاب پڑوہ، موشتہ ریش ئہ ستیرہ یہ کی گہ پڑوہ کہ لہ کو مہ لہی خوّر بو دووری لہ زہوی ئیمہ وہ لہ دوا مہ ریخہ وہ دی. بستو: لیئہ دا بہ مانای ئاسو دی.
۵. دہست و پیئی: خزمہ تکار، نو کہر. کوئلہ: بہندہ، عہد.

دل له کونجی سینه داگر خوین دهنوشی و غم ده خوا
 «حاجی» بۆ قوربانی عیدی وه سلی تو دایبه ستووه^۱

(IV)

غم مه خۆ بۆ نان و خوانت

غم مه خۆ بۆ نان و خوانت خه لقی هیشتا نوستووه
 زاله که ی دنیا ته نووری مه شریقی داخستووه^۲
 بی خه ویم دایی نه خویشیم لی کپی چاوی که چی
 وه ک من و به ختی سیاهیم هر نه خوش و نوستووه
 لیت ده شیوی هر که زولفه ینی په شیوی لابدا
 ماها تابی سه رکه له یا پوژه که ی سه ر بستووه^۳
 دولبه رم به رمامکی دابوو له بهر ئیشی ددان
 واده زانن پرومه تیم نه مشه و له خه ودا گه ستووه
 تاقت و سه برم نه گهر پرویین ته نی "ئه فراسیاب"
 "پوسته م" ی هیجری له نه رزی داوه دهستی به ستووه^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «خوین» وشه ی «خوینی» هاتووه، بۆیه گه پراینه وه سه ر ده قه کانی «م.ر.س» و «ر.ر.کوردستان» و پشتمان پی به ستن. چونکه کیشه که ی له م دوو سه ر چاوه دا ته واوه.
۲. لزال: سه رسی، لیتره مه به ست پیره ژنی سه رسیپیه، هر چه ند موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی مه به ست پیره پیاوه، به لام به قهرینه ی ته نوورداخستن - که کاری ژنانه یه - و دنیا که به موئه ننه سی هاتووه، وادیاره پیره ژن مه به ست بی.]
۳. [بستوو: که ل، گه رده نه، یال].
۴. پرویین ته ن: نه و پالئه وانه به هیزه یه که تیغ کار له جهسته ی ناکات. [ئه فراسیاب: که سایه تیه که ی نه فسانه یی شانامه ی فیرده و سیپیه].

ئەي سەبا يارم ئەگەر پىرسى لە حالم پىيى بلىنى:
ما بوو تائەو وەقتە هاتم وادە زانم مردووه
غەم مەخۇ قوربان لە بۇ قوربانى عىدى وەسلى تو
موددەيىكە بەو ئومىدە «حاجى» خۇي دابەستووه!^۱

(۱۸)

قىسسەى شەبى ھىجرانى

قىسسەى شەبى ھىجرانى مەكە باسى سبەينە
لەو شامەوہ تا سوبحى دوو سەد فەرسەخى بەينە^۲
مەورووسى تووہ خولقى حەسەن، حوسنى خەلايق
چونكى كە موسەغغەر بکرين ھەردوو حوسەينە^۳
"قانون"ى "شيفا" بەخشى نىگاھت بە "ئىشارات"
جەللادى رمووزى كوتوبى حىكمەتى عەينە^۴
زاهير مەكە دەللاكى بە "موسا"ى يەدى بەيزات
بۇخەتتى يەھوودى كە شەپرى بەدر و حونەينە^۵

۱. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «تۆ»، «خۆت» ھاتووه.

۲. شام و سوبح: ئىوارە و سبەينە.

۳. [مەورووسى: مىرات. خولقى حەسەن: ئاكار و پەوشتى جوان. حوسنى خەلايق: خوو و عادەتى رىك و پىك يان تاييە تمەندىەكى سروشتى]. موسەغغەر بکرين: بچووك بکرينەوہ. [لەم شىعەرەوہ وا دەرئەكەوئى كە حاجى ئەم پارچە شىعەرەى بۇ حوسەين ناوئىك نووسىيى چونكە ئەلى: حوسەين، بچووك كراوہى حوسنى خەلايق و خولقى حەسەنە، كە وشەى حەسەن و حوسن ئەگەر بچووك بکرينەوہ ھەردوو كيان دەبنە: حوسەين].

۴. [قانون، شيفا و ئىشارات: نىوى سى كىيى ئەبوو عەلى سىنان].

۵. [دەللاك: سەرتاش. يەدى بەيزا: موغجىزەيەكى حەزرەتى موسا، كە وەك ئىدىيۇم

تا ساده بوو جانی نه ده ویست ئیستیکه له علی
 دوو شاهدی مهستی خه تی هیئاوه که بهینه
 دل گهرمه به دهوری قه مەری گهردشی چه رخی
 خورشیدی زه مانه که هه موو موو جیبی بهینه^۱
 یار هاته وه فهرمووی خه تم هیئاوه به سه وقات
 پیم گوت: ئە گەر ئەم توحفه یه بو «حاجی» یه مهینه^۲

(۱۹)

له سه ر شه و پوژی داناوه

له سه ر شه و پوژی داناوه، مه لێن فیسی له سه ر ناوه
 له بهر با جامی یاقووتی به میشکی وشکی داداوه^۳

﴿﴾

که لکی لی وه ره ئه گیریت بو هه لمهت و ده ستوبرد و لێزانی. موحه ممه دی مه لاکه ریم سه بارهت
 به م به یته ئە لێ: ئەم به یته تابلۆیه کی چری تێدایه. له لایه که وه بهر چا و گرتنی یه دی به یزای
 مو عجزیه ی مووسای پیغه مبه ر - که «مووسا» به تیغیش ئە و ترئ - دهستی چه قو هه لگر تووی
 دۆست، به مه بهستی لابر دنی مووی ره شی رووی، شوبه یئراوه به یه دی به یزای مووسای
 پیغه مبه ر، به لام نه ک بو به تال کردنه وه ی سیحری فیرعه ون، به لکو و بو کوشتنی جووله که که
 دهسته ی حه زره تی مووسا خوینی، وه ک چۆن مووه کانی رووی دۆست هی خوینی.
 له لایه کی تریشه وه کاری تاشینه که خو ی شوبه یئراوه به شه ری به در و حونه ین که دوو شه ری
 پیغه مبه ری ئیسلامن، یه که م دژی کافره کانی قوره یش و دووه م دژی کافره کانی هه وازین و
 سه قیف. - هه نگاوئ تر: ۱۱۸۹.]

۱. گهردشی چه رخه: سوورانه وه ی گهر دوون. [موو جیبی بهینه: هۆی جیابوونه وه و فیراقه].
۲. ئەم ده قه له لای «گ.م.» دا به م جو ره هاتووه: «پیم گوت: ئە گەر ئەم دیاریه بو حاجیه مهینه».
۳. [فیس: کلای سووری تورکه کان]. له ده قی موحه ممه د عه لی قه رداغیدا «مه لێ» نووسراوه
 و له جیاتی «یاقووتی»، «یاقوته» نووسراوه. بر وانه: «گو قاری به یان» ی ژماره «۵۵» ی سالی
 ۱۹۷۹.

له دامینسی چیا بو خه رمه نی گول خیه تی خارا
 به دوو ئه ستونده که ی زیوین ته نافی زولفی هه لداوه^۱
 له به رقی ره نگی شه پوآلی حه یا دامینی هه لمآلی
 له ته ققه ی ده نگی خلخالی له گه ردوون زوهره دامآوه^۲
 له ته ققه ی نال و شه ققه ی پانی به رزی ئاسمان له رزی
 ته ق و توق که وته سه ر ئه رزی، ده لئی مه حشره هه لستاوه^۳
 له ناوه ی هه لگه پراوه ی زولفی خالی رهش ته ماشاکه ن
 بو ته یری دل بیعه ینیهی ده لئی ئه م دانه ئه و داوه^۴

۱. خیه تی خارا: به خیه تیک ده گوتری له جوړه ئاوریشمیک دروست کرابی. [واته: له داوینی چیا ی سه ریه وه تا خه رمانی گولی سنگ و مه مکی، خیه ته که یش سوخمه که ی به ریه تی. - هه نگاوی تر: ۱۹۰. موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لی: لام وایه «ئه ستونده کی» راستره له «ئه ستونده که ی»].

۲. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» دا له جیاتی «شه پوآلی» وشه ی «شه لواری» هاتووه و له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «دامینی» و شه ی «داوینی» هاتووه و له ده قی «ع.س» و «گ.م» دا له جیاتی «خلخالی» وشه ی «خرخالی» هاتووه.

۳. له ده قی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره شیعه به م جوړه ی خواره وه هاتووه: «ته ق و توق که وته نیو ئه رزی ده لئین مه حشره هه لستاوه».

۴. ئه م به یته له یه کی له دوو ده ستنوسه که ی لای مندا هه بوو لیره دا نووسیمه وه «موحه ممه دی مه لاکه ریم».

اماموستا جه میل روژبه یانی له باره ی ئه م به یته وه وتوویه: «له ناوه ی» نییه و «له تاویه» و «زولفی خالی» نییه و «زولف و خالی» یه، ئینجا خه لق له ناو زولفی ره شا بوچ ته ماشای خالی رهش بکه ن؟! خال رهش بی یا شین، کاتی جوانه به سه ر گو نایه کی سپیه وه بی. موحه ممه دی مه لاکه ریمیش ئه لی: ئه م بوچوونه م به دلله به م مه رجانه: وشه ی «هه لگه پراوه ی» بکری به «هه لکراوی» یان «هه لگه پراوی» و «زولفی» بکری به «زولف و» تا مه عنای نیویه یته که وای لی یته وه: «سه یری تالی هه لکراوی و پیچراوه ی»، یان تالی هه لگه پراوه و لوول خواردوی زولفی یار و خالی ره شی بکه ن. - هه نگاوی تر: ۱۹۳].

به سهد خوننی جگهر فیّری نیاز و ناز و عیشوهم کرد
 که چی ئیستا که ده مگاتی ده لی: سا لاچو به و لاهه
 له ته سویری قه له م مووی که وته به رده م نوقته کی دانا
 ئه وی کرده که مەر نه ققاش ئه می بو زاری داناوه^۱
 ده ری تو «که عبه» بوو «حاجی» ته وافی کرد و نه یزانی
 چ قه و ما که عبه که چ بوو «مه سجید و لئه قسا» یه رو و خواوه!^۲

(۲۰)

به روخ و زولفی شه و روژی

به روخ و زولفی شه و روژی هه تا روژ و شه وه
 گر په یی ده م به ده م دوژ منی خوونینی خه وه
 فیتنه یی غه مزه و نازی نیگه ه و چاوه که وا
 هات و هاوار و هه را و گیچهل و تالان و په وه
 دل له فیکری ده هنت هالیکی ریگه ی عه ده مه
 یا موقیمی سه ری زولفی تووه یا راهره وه^۳
 له گهل ئه م ئاهووه دی ئه م سه گی ریش کون و نوی
 دیته سو دیته وه سوو ریشی که که ونه جده وه^۴

۱. ئه م دپره له ده قی «ع.س» دا نییه.

۲. له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «ده ری تو که عبه یه».

۳. ده هه ن: وشه یه کی فارسییه به مانای ده م دی. هالیك: هالك، وشه یه کی عه ره بییه به مانای مردوو یا فه وتاو دی. راهره وه: رپبوار، «عابر سییل».

۴. ریش: لیره دا به مانای زام، برین دی. [جده وه: له کار که وتوو، یان و لاخه به رزه ی پشت

له بهای موژدهیی وهسلئی قهدهمی چت بدهمی
دل ئه نیسی سهری کوئی دولهبره جانیش گرهوه^۱

(۲۱)

له دهوری خاله کهی کولمی

له دهوری خاله کهی کولمی که ماری زولفی داناوه
له سهر ته سویره کهی ئادهم مهلهک سهد عوزری هیئاوه
شهوئی میعراجی سوبحانه به قهددی سهروی توئی زانی
له «سیدره» جویره ئیل بوئی له نیوهی ریگه لایداوه^۲
که شهیتان تاقی میحرابی برۆی توئی دی وتی: «یارب!»
له سه جدهی هه زره تی ئادهم سهری خوم بوچی باداوه!
به لام ئهی وشکه شیخانی زه مانه پیم بلین ئاخر
له بهرچی په رچه می ساقی له سوبحی جه بهه توراهه
به غهیره ز باسی ئه و زاره موهیممه ده رکی ئه و زاره
ئهوی بیستومه بیستومه، ئهوی دیتومه دامناوه^۳
چ سه ییادی که سه ییادی بووه سه ییادی ئوستادی!
چ ههستی کردوو ههستا چ بازی بهست و وهستاوه^۴!

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «جان» وشه «گیان» هاتوو.

۲. سیدره: مه بهستی «سدره المنتهی» یه و دره ختی که وهک له سووره تی «النجم» ی قورئان هاتوو، له ئاسمانی هه و ته مینه.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «ئه و زاره»، «ئه و ده مه» هاتوو.

۴. [موحه مده دی مه لاکه ریم ئه لئ: مانای ئه م به یته م بو راست نه بوته وه، به لام له پاش چاپی

وہرہ «ربع» ی دل و چاوم بہہشتی پربعی مہسکوونہ
 ہہتا دل حہز دہ کا باغہ ہہتا چاوم پردہ کا ئاوہ^۱
 نیہایہت بمکوژن و ہللا لہ ماچی لیوی خویش نابم
 ئہوی خوا حہز نہ کا نابی، ئہوی قہ و ماوہ قہ و ماوہ
 لہ حہ ققی مہ قہ مہی «حاجی» قوری کوی کہ م بہ سہر خووما
 دلئیکم بوو لہ دنیا دا ئہ ویش بہینیکہ تو رواہ

(۲۲)

لہ دوو لا ئہ ژدیہای زولفی

لہ دوو لا ئہ ژدیہای زولفی لہ گہنجی حوسنی ئالاوہ
 لہ لایہک عاقلم ئہمما لہ ئہ و لاوہ تہمہ ع خاوہ
 لہ بو مہردوم و ہا چاکہ کہ مالی خوئی لہ بہرچاوم بی
 وہ کوو چاوم لہ دنیا دا ئہ گہر مہ حسوولی ہہر ئاوہ^۲

﴿﴾

دیوانہ کہ لہ دستنوسہ کہی مہ لا پہ ئووفدا ئہم پارچہ شیعہرہم لہ شوینیکی تریشا ہہر بہ
 خہتی مہ لا پہ ئووف بہرچاوم کہوت کہ خہتی بہ سہر کیشرابوو و لیئی نووسرابوو (تکرار)،
 لہ ویدا ئہم نیوہ بہیتہ بہم جوڑہ بوو: «چ سہ بیادیکی سہ بیادی، کہ بو سہ بیادی ئوستادی»،
 بہم جوڑہ ہیچ گری لہ ریئی مہ عنای شیعہرہ کہ دا نامینی۔ - ہہنگاوی تر: ۱۹۶]۔

۱. [روبعی مہسکوون: بہ چوارہ یکی زہوین ئہ لین کہ وشکانیہ و جی ژینی ئینسانہ]۔ لہ دہ قی
 (م.ر.س) دا لہ جیاتی «ربع» وشہی «بہین» ہاتوہ «ربع = الرّبع» یش وشہیہ کی عہرہ بیہ بہ
 مانای «مالّ یا گہرہک یا خود ولات» دی۔ مہ بہستی نیوہ دپڑہ کہش ئہ مہیہ: «وہرہ ناو مالّ و
 خاکی ولاتی دلّ و چاوم چونکہ بہہشتی سہر دنیاہ»۔

۲. [مہردوم: ناسککاریہہ کی جوانی تیدا بہدی ئہ کری، چونکہ ہہم ہہلدہ گری بہ مانای
 ئینسان و مروّف بیّت و ہہم بہ مانای گلینہی چاوم، دیسان لہ عہرہ بیشدا پیئی دہ لین ئینسان۔

له ژووری ئاوی مووسایه، له خواری ئاگری تووره
 عه جایب خه تتی فیرعه ونی نه خنکاوه و نه سووتاهه^۱
 نه گهر چاوم له دور باری نه عینی ما نه ئاساری
 له دینی ناکه وی چونکه نیشانه ی خالی هه رماوه
 نه میستی مووری خه تتی ماچ به وه جهی توحفه گهر بیستی
 نه گهر لاقی کوله ی پیدای سوله یمان خاته می داوه^۲
 به سهر پروما ده یی تابووری نه شکم بو مه ده دکاری
 که دیتم قه لعه یی حوسنت سوپای خه ت مه حسه ره ی داوه^۳
 یه قین مورغی دلم «حاجی» له داوی زولفی ده رناچی
 هه تا ئه م خاله موشکینه مه کانی عه نهری خاوه^۴

﴿﴾

واته: مروّف حه ز ده کما مآلی له بهر چاوی بی، هه روا به ره می چاویش که نه سرینه له پیش
چاودایه.]

۱. [ژووری ئاوی مووسایه: مه بهستی چاویه تی. ئاگری توور: مه بهستی ده میه تی که هه ناسه ی
ئاورینی لی دیته ده ر. خه تتی فیرعه ون: بوژ بوونی سمیلیه تی.]

۲. [ناماژه یه به وه چیرۆکه ی حه زره تی سوله یمان که هه موو گیانله به ره کان دیاریان بو ئه برد،
میلووره به کیش لاقه کوله یه کی بو برد. له حه یاتولحه یواندا (۵۱۶/۲) ئه م شیعره عه ره بییه
هه یه:

جائت سلیمان یوم العید قبره
ترنمت بفسیح القول و اعتذرت
أتت برجل جراد کان فی فیها
إن الهدایا علی مقدار مهدیها

واته: رۆژی جیژن میلووره یه ک هات بو خزمه تی سوله یمان و لاقی کوله یه کی به ده مه وه گرتبوو
و ده نگه هه لپری و داوای لیبوردنی کرد و وتی: دیاری به نه ندازه ی توانای دیاری هینه ره که یه.]

۳. [مه حسه ره: په رژین، ده وه دان.] نه شکم: فرمیسکم، پوندکم.

۴. مورغی دلم: ته بری دلم.

(۲۳)

قسه بیکم ههیه

قسه بیکم ههیه دهیکم مهلی بی تهجره بهیه
 باوجودی ئەوی نادانه له لای وهك گه مهیه
 موقته زای ئاب و هه وای خاکی دیاری پۆمه
 ئەهلی سووتاوی مهیه، بهستی ئاوازی نهیه^۱
 حاکی ریگری مهعمورهیه، قازی دزی پۆژ
 وزهرا و وکله لای گورگه، ره عیهت گه لهیه^۲
 سالیکی ریخه ئەگه ر شیخه ئەگه ر میخه، لهوی
 شیخه هه ر کامی نه دا تا ده مرئ هه ر ده دهیه^۳
 زانی و شاریب و لوئی ده گرن، والی ده لی:
 بهری دن پاره یی خوئی دایه، چ عه بیکی ههیه^۴
 هینده بیگانه له ئیسلامن و ئەحبابی فه رهنگ
 موته قی دیوه له لایان، موته شه پریع شه وهیه^۵

۱. دیاری پۆم: ولاتی پۆم، مه بهستی له ولاتی عوسمانلییه.

۲. [مهعموره: ئاوه دانی. واته: حاکی له ئاوه دانیدا ریگری ده کات].

۳. [ریخ: شیاکه ی ئازهل. موحه ممه دی مه لاکه ریم وای لیک داوه ته وه: له ولاتی پۆم، ئەوی شوین شتی پیس که وتبی و پیس و پۆخل بی، شیخ بی و میخ بی، به شیخی دانه نین، ئەوی نهیداتی و پیی نه به خشی تا ئە مرئ به شیئی له قه له م ئە ده ن. - هه نگاوی تر: ۱۹۹].

۴. شاریب: مه بهستی له عه ره ق خو ره.

۵. [ئه حباب، کوئی حه بیب: خو شه ویست، موته قی: له خوا ترس، موته شه پریع: گو پرایه لی شه ره. شه وه: می رده زمه، مۆته که].

زولمیان عامه له سهر عاممه، په عییهت فهوتا
تو مه که مه نعی عه وامل، که خه تای گای بنه یه^۱
هر له شاتا به گه دا تووشی یه کیکی نابی
لیی بیرسی به حه قیقهت بلئی: جه ددم ئه مه یه
لازمه ئه م غه زه له وهك غه زه لی بیکنه بهر
هر وه کوو «حاجی» ئه گهر شاره، وه گهر دیه که ده یه^۲

(۲۴)

له نه زا که ت که مه ری^۳

له نه زا که ت که مه ری وهك خه تی ئه هلی حیکه مه
له نه بووندا ده هنی بی قسه عهینی عه ده مه

۱. [عاممه: خه لکی په شوکی و په مه کی. عه وامل، کوئی عامل: کار به ده ست، کریکار. گابنه:
ئه و گایه له گیره کردندا له نیوان دایه و گاکانی تر به ده وریدا ده سوورینه وه.] له ده ستنووسه کانی
لای مندا ئه م دوو به یته هه بوو. له ده قه ئاماده کراوه که ی مامؤستایان شاره زا و میرانشدا ئه م
دوو به یته بوو:

«هینده بی قه ولن و خوینخۆر و نزیکن له فه ساد
فورسه تی بوو ده کوژی حه ققی برای دینی نییه
ئه و گهر و گیچه لی بو په عیه تی خوئی داناوه
زه جرو ته و بیخی مه که چونکه خه تای گای بنه یه»

من تیکسته که ی سهره وه م پی وردتر بوو. «موحه ممه دی مه لاکه ریم»

۲. دیه که ده: وشه یه کی فارسییه به مانای گوندی بچروک دی.

۳. ئه م پارچه هه لبه سته ی حاجی له ژماره ۳۵ پو شنبیری نوئی و نووسه ری کوردی ژماره
۶ خولی دووهم و له ده ستنووسه که ی «م.ر.س» دا هیه و ئیمه ش خستمانه پال ئه م دیوانه ی
شيعره کانی حاجی.

چین یه کیکه که چی زولفی که چی عاجزه، بو؟
 دلی سه ودایی خه تای کردووه بو یه نه ده مه^۱
 ماچی نه و غونچه ده مه بی حه قی جان موهری ده مه
 سالیکی راهی عه ده م بی ده می نه قشی قه ده مه^۲
 گهر ره زا بی چیه بو ماچی ده می جانی عه زیز؟!
 ته جرو به م کردووه عیشره ت به ده مه نه ک به ده مه^۳

۱. [چین و خه تا، له م به یته دا ته وریه یان تیدایه، چین: ولاتی چین، چین له سه ر چین و په پکه خواردن. خه تا: شاریکه له چین ئاسک و میسکی به ناوبانگه، هه له و سه هوو.] له رۆشنبیری نویدا نووسراوه: «عاجزه بو» و له ده قی «م.ع.ق» یشدا وه کوو ئه م ده قه نووسراوه «عاجزه بو».
- نه ده مه: نه دامه ته، په شیمانیه.
۲. له ده قی «م.ع.ق» دا له جیاتی «موهری»، «مههری» هاتووه. موهری ده مه: مۆری ده م و زاره.
۳. عیشره ت: دوستایه تی و به یه که وه رابواردن به خوشی. ده م: به دوو مانا هاتووه: یه که م، به مانای ده م و زاره، دووه میشیان، وهخت و سه رده م.

پیتی «ی»

(I)

نہی بن نہ زیر و ہمتا

نہی بن نہ زیر و ہمتا ہر توئی کہ بہرقہ راری
 بی دار و بی دیاری، بی دار و پایہ داری^۱
 بو باغی مہردی باغی سہرمایہ کہی خہ زانی
 بو مہرزہ عہی فقیران سہرمایہ کہی بہ ہاری
 تو پادشا نیشانی بو ہر سہ وادی ئە عزم
 بی سہدر و شانیننی، بی پەردہ پەردہ داری^۲
 خہ للاقی بی فتووری، سولتانی بی قسووری
 پەرزاقی مار و مووری، ئاودیری دیمہ کاری^۳
 فہیرۆزہ تہختی گہردوون مہسنووعی نہ قشی توپہ
 یاقووت و لەعلی پۆژہ ئەستیرہ کان دہراری^۴
 جی و مہکانی توپہ بی جی و بی مہکانی
 لەیل و نہ ہاری توپہ بی لەیل و بی نہ ہاری^۵

۱. بن نہ زیر و ہمتا: مہبہستی لە خودایہ کہ ہیچ ہاوتای نییہ. لە دەقی «گ.م» نووسراوہ:
 «ہر توئی کہ بی قہراری».
۲. [سہ وادی ئە عزم: پەشایی گہورہ کہ مہبہست شار و ولاتہ، یان پاتہخت. پەردہ دار:
 دہرگاوانی شا، حاجب].
۳. [بی فتوور: بی سستی، بی باک. قسوور: کہم و کووری]. لە ہندی دەقدا نیوہ دیری یہ کہم
 بہم جوورہ ہاتووہ: «جہبیری بی فتووری، سولتانی بی قسووری».
۴. لە دەقی «گ.م» دا نووسراوہ: «فہیرۆزی تہختی گہردوون». [فہیرۆزہ تہختی گہردوون:
 سہ قفی شینی ئاسمان]. دہراری: کوکراوہی «دُریۃ»ی عہرہ بییہ. واتہ: وہ کوو دور وانہ.
۵. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «جی و مہکانی توپہ» نووسراوہ: «جیگہ و مہکانی توپہ».

هەر ئەمرى تۆمەدارە بۆكار و بارى عالەم
 ھەرچەندە بىۋەزىر و بىۋەسەدر و كار و بارى
 سەحرانە و ھەردى شەوقت خورشيد و ماھى تابان
 دوو جاريەن شەو و پوژ بىۋەمەھل و ەمارى^۱
 مەعلومە بۆچى «حاجى» مەدحت دەكا بە كوردى
 تا كەس نەلئى: بە كوردى نەكراو ەمدحى بارى^۲

(۲)

ئاسمانى بىن ستوون

ئاسمانى "بى ستوون" ەك "خوسرەوى" مېھرى ھەلات
 ھىندى شەو تىك چووشكا ەك موويى زەنگى لەشكرى
 ئىتتفاقەن ئىتتفاقم بوو لەگەل «نالى» ەكوو
 تاجر و گەوھەر لەگەل گەوھەر فرۇش و موشتەرى^۳
 چەند غەزەل بوون تازە بافتى كارگاھى موشتەرى
 تاجير و گەوھەر مەتاع و شامى غوربەت تاجيرى^۴
 يەك يەكى ھىنايەدەر، گەردى كەسادى لئى تەكاند
 دا يە من فەرمووى دريغا كەس نىيە سەوداگەرى^۵

۱. سەحرانە و ھەرد: گەپرىدە ەدشت و سەحرا. ماھى تابان: مانگى پووناك. [مەھمەل و ەمارى: كەزاو، ئەو ە لەسەر و لاخ دايدەتتەن بۆجى بەجى كەردنى بىيادەم].
۲. نيو ەدپرى يە كەم لە دەقى «ع.م.ن» دا بەم جۆرە دەست پى دەكا: «ئىستىكە بۆيە حاجى...».
۳. ئەم نيو ەدپرى ە دوو ەممان لە سەر دەستتووسە كەى «م.ر.س» تۆمار كەرد.
۴. بافت: قوماشى چنراو. كارگاھ: كارگە. نيو ەدپرى دوو ەممان لە دەقى «م.ر.س» ەرگرت.
۵. سەوداگەرى: كپيار.

دهست به دهستی خستم و هم دایه بهربا مهجمه عم
 "ئاسهفی" من بای له جه معی توکه «حاجی» قادری

(۳)

ئەگەر کوردیک قسەن بابی نەزانس

ئەگەر کوردیک قسەى بابى نەزانى
 موحه ققەق داكى حيزه بابى زانى^۱

وهره با بۆت بکەم باسى نیهانی
 تەفەننۆن خۆشە گەر چاکى بزانی

سەلاحه ددین و نووره ددینی کوردی
 عەزیزانى جەزیر و مووش و وانى

موهه لهههله، ئەردەشیر و دەیسەمى شیر
 قوباد و باز و میرى ئەردەلانى^۲

ئەمانە پاکیان کوردن، نیهایەت
 لە بەر بى دەفتەرى ون بوون و فانى^۳

کتیب و دەفتەر و تەئریخ و کاغەز
 بە کوردی گەر بنووسرایه زوبانى^۴

۱. لە دەقى «ر.ك.» و «ت.ر.»دا لە جياتى «موحه ققەق»، «موعه ييهن» هاتووە.

۲. نيوه دىرى يەكەممان لە پرووى دەقى «ت.ر.» راست كرده وە، لە دەقى «گ.م.»دا بەم جۆرە هاتووە: «موهه لهههله ئەردەشیر و دىسمى شیر».

۳. ئەم نيوه دىرە لە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.»دا بەم جۆرە يە: «لە بەر بى دەفتەرى و نووسينه فانى».

۴. لە دەقى «گ.م.»دا «زەمانى» نووسراوە!

مهلا و شیخ و میر و پادشامان
 هه تا مه حشر ده مانا و نیشانی^۱
 به زیددی میر و پاشامان برپاوه
 به سه با بیینه سهر رپی میهره بانی^۲
 که ده یگوت شیخی من: من ده ستگیرم
 له لام و ابو له بهر جه هل و جوانی^۳
 که پیر بووم تیگه یستم دهستی گرتم
 له که سب و کاری ته حسیلی مه عانی
 به لئی شیخ قوتبه ئه مما قوتبی ئاشه
 به ئاو و نیعمه تی خه لقه گهرانی^۴
 له بو ژن دی له کولان وه ک سه گی هار
 له ژن هه لدی به میسلی که ره له خانی^۵

۱. له زۆریه ی سه رچاوه کان «مهلا و پیر و شیخ و پادشامان» هاتووه. ته نها له ده قی «ر.ک» دا نه بی «مهلا و میر و شیخ و پادشامان» هاتووه. به رای ئیمه ئه م ده قه راسته که نووسیومانه، چونکه ناوی شیخ یه ک جار هاتووه و نه چووه «شیخ و پیر» دووباره بکاته وه، چووه شه خسیه ته کانی کوردی وه کوو «مهلا و شیخ و میر و پادشا» ی له شیعره که یدا به کار هیئاوه.
 ۲. [زیدد = ضد].

۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «شیخی من»، «پیری من» هاتووه. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لئی: «پیری من» له «شیخی من» م به لاوه راستره. -ههنگاوئی تر: ۲۰۴].

۴. [«قوتب» ی یه که م: پله یه کی به رزی ته ریفه ته. «قوتب» ی دووهه م: ته وه ره، خر و گرووه ریک که به رداش له سه ری ده گهری].

۵. له ده قی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره شیعره به م جوژه یه: «له ژن هه لده ی له کولان وه ک سه گی هار» و ئه م نووسیینه ش چ و اتایه کی پروو و ئاشکرای وه کوو نیوه دپره که ی ناو قه سیده که نادا.

بلّی به و سهر کزۆلهی کوزپه رسته
 به چاوی کلدر او و ریشی پانی
 که نه فعیکت نه بیّ بو دین و ده ولّت
 به من چی «نه قشبه ند» ی یا نه «مانی»^۱
 که سیّ پیاوه که دانّی وهك «حه ماغا»
 له بوّئه بنایی جینسی نان و خوانی
 وه یا خود وهك «ئه میناغا» به هیممهت
 بکا بوّ قه سری میللهت پاسه بانی
 بلّی له م به حسه هه رکه س مونکیری تۆن
 بفرموو سه هله ریگهی ئیمتیحانی
 به نوممیدی دووسی دانایه «حاجی»
 به هه رزانی ددها، دورپی گرانى^۲

۱. انه قشبه ند: نازناوی رپیازیکی سوّفیانه یه که خواجه به هائه ددینی بوخارایی بنه رته تی دانا و شیخ مه ولانا خالیدی شاره زووری له کوردستاندا بره وی پيدا. مانی: وینه کیشیکی به ناو بانگه، هه ندیکیش ده لّین پیغه مبه ر بووه. مه به سستی حاجی له شیخ و مه لا ئه وانه یه که چه قه لی چه من و به تالّن، به به لگهی ئه وه ی که ئه لّی: که نه فعیکت نه بیّ بو دین، نهك ته واوی شیخ و مه لا کان].
 ۲. [ماموستا جه میل رۆژبه یانی ئه م به یته ی به پیی ییتی ئه بجه د جوان لیکداوه ته وه که له ئه نجامدا ئه کاته (۱۹۰۰)، به لّام موحه ممه دی مه لا که ریم هه ر له سهر حیسابه که ی مه لا جه میل بوّی چووه، به لّام زۆر رینک و پیکتر لّیکی داوه ته وه، به چه شنّی ئه م به یته ئه باته ته شقی ئاسمان. ئه لّی: حاجی قادر که به ته مای پاداشی خوا بیّ، ئه بیّ له و سنوره دا به ته مای بیّ که خوا خوّی دیاری کردووه، جا که خوا له قورئاندا فرموویه تی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا﴾ واته: هه رکه س چاکه یهك بکا خوا ده قات پاداشی ئه داته وه، حاجیش و ترویه: به هیوای پاداشی (دوو سی) له لای خواوه دورپی گرانه های شیعری خوّم داناوه و به هه رزان پیشکه شی خوینده وارانى کوردی ئه که م.

(۴)

پہریشان زولفی تاتاری

پہریشان زولفی تاتاری میسالی ٹہژدیہای جہنگی
 نہزیری سہروی کشمیری، قیامت قامہ تی شہنگی
 لہ شہوقی شہمعی پوخساری لہ بیمی تہعنی ٹہغیاری
 لہ کولہی سینہیی ناری دہسووتی دَلّ بہ بی دہنگی^۱
 لہ ٹہولای کہس قوتار نابیی، چ موئمین بی، چ کافر بی
 لہ ٹہم لاش کہس خہلاس نابیی لہ ہیند و دہیلہم و زہنگی^۲
 تہماشام کردوہ نہقشی دہراہیم سہرفی مہمنوعہ
 کہچی قازی ٹیزافہی کرد بہ مفتی ہاتہ بہر چہنگی^۳

﴿

ٹہتوانین (دووسے) بہ حیسابی ٹہبجہد و اَلَيْكُ بَدْعُهُ وَنَهْوُهُ: (د = ۴)، (و = ۶) ٹہمہ (۱۰)، (س = ۶۰) و (ی = ۱۰) ٹہمہ (۷۰) واتہ (۷۰۰ = ۱۰ × ۷۰) ٹہمہش کہ بہ گوڑہی ری و شوینی پاداشی چاکہ دانہوی خواہیہ دق لہ گہل ٹاہتی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٍ، وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واتہ: نمونہی ٹہوانہی لہ ری خوادا خہرج ٹہ کہن و ہک دہنکہ دانہ وٹلہیہ کہ حہوت گولی لئی روابی و لہ ہر گولیکا سہد دہنکہ ہہ بی، خوا بو ہہرکہسی بیہوی ٹہمہ دووقات ٹہ کاتہوہ، خوا بہخشش فراوان و بہ دہس و دہہندہیہ و بہ ہہموو شتی ٹہزانے۔ بویش لہ گہل ٹہو ٹاہتہ یہ ٹہ گرٹتہوہ چونکہ لہ وٹشا دہنکہ دانہ وٹلہ حہوت گولی گرت و ہر گولے سہد دہنکی تیابوو کہ ٹہ کاتہ (۷۰۰)۔ ہہنگاوئی تر: ۲۰۷.]

۱. کولہ: کولیت، خانووی بچووک. لہ دہقی «گ.م.» دا نووسراوہ: «سینہیی تاری».

۲. [مہبہست لہ ٹہولا: قیامتہ و ٹہم لاش: دنیاہ].

۳. [«ممنوع الصرف» لہ ریژمانی عہرہیدا بہو و شہیہ ٹہلین کہ ژیرہ (ب) و تہنوبن (ب)۔] نہرواتہ سہری مہگین بہ ہوی «اضافہ» یان ٹہلف و لامہوہ. وشہی دہراہیم (کوی درہم) لہو

دوو ماری زولفی شه برهنگی که بی بو له علی زه ححاکسی
له ترسان پیی دهدا «حاجی» فه ریدوون ته ختی هو شهنگی

(۵)

ئافتابی حوسنی تو

ئافتابی حوسنی تو پوژه که دی و ئاوا ده بی
قامه تیشته وهک هیلالی یهک شه وه ئاوا ده بی^۱
کامه دانا میزه ری دانا و فیسی کرده سهر
بی حه یا و سهر پهل و سهرخوش و بی په روا ده بی
پادشاهی کم هه یه گهر من بکاته ده رگه وان
حاجیب و خه ددامی من "ئهسکه ندهر" و "دارا" ده بی^۲

وشه «ممنوع الصرف» انه یه، قازیش چونکه ئیزافه ی کردووه بو لای خوئی (دراهمی) واته:
درهه مه کانم، ئیدی له «ممنوع الصرف» ی دره چوووه و ئه کریت سهر ف بکری. جا حاجی هه م
ئهو یاسا پیزمانییه ی مه به ست بووه و هه م ئه وه ی که سهر فی واته: خه رج کردنی دروسته و
قه ده غه نییه، یان سهر فی واته: گۆراندنه وه ی قه ده غه نییه. دیسان هه لئه گری مه به ست له مفتی
فتوادهر بی که ئه م جار ده راهیم بۆلای ئه و ئیزافه بکری (دراهمی مفتی). به مفتی: به
به لاش، به خو پایی .

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جو ره هاتوووه: «ئافتابی حوسنی تو پوژه که دی و ئاوا
ده بی». [به بۆ چوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «ئاوا ده بی» هه له یه و «ئاوا ده بی» راسته،
چونکه حاجی ویستوو یه بلئی: به ژنیشته وهک مانگی یه کشه وه باریکه که ئه ویش کینایه یه له
جوانی].

۲. [حاجیب: په رده دار. خه ددام: خزمه تکار. ئهسکه ندهر و دارا: دوو پادشای ناودارن].

داوی ناوه زولفی دولانه له ههردوو لامهوه
 دل گـرفتاره ئهـگهـر لهـم لا نهـبی لهـولا دهـبی^۱
 شه و له بهزمی دولبهرم بهم تهعنه و سووتاندمی
 چاوی دا پهروانه فهرمووی: عاشیقی ههروا دهبی^۲
 واسیفی قهددی ئه تو خامه ی ده بیته نهیشه کهر
 ئهلفی قهددی موسته قیمی قافیه ی بالا دهبی^۳
 سه سپی و دل رهش بوو «حاجی» تافهقی بوو ئیسته کهش
 رووره شیکه ریش سپی خوا عالیمه ههروا دهبی^۴

(۶)

ئیمهش دهمرین

ئیمهش دهمرین ده بیته خاکی سه ره پری
 ئەم پۆژ و شهوه ته نووری سو بچی ده گری^۵
 ده سگا و دووکانی شاره کان داده نری
 ئە میان ده فرۆشیت و ئە ویتەر ده کری
 ئەم باوکی مردووه یه خه ی داده دپری
 ئەو بووکی نووی ههیه که وای بو ده بری^۶

۱. له هه مان ده قدا نووسراوه: «داوی تاوه زولفی دوولا».

۲. هه ر له هه مان ده قدا نووسراوه: «چاوی دایه دوا».

۳. نهیشه کهر: قامیشی شه کر.

۴. [مه به ست له سه ر سپی ئه وه یه که جامانه و میزه ره ی سپی به سه ره وه بووه].

۵. ئەم نیوه دپره له ده قی «گ.م» دا به م جوژه هاتووه: «پۆژ و شهوه ته نویری سه بیته ده گه ری!».

۶. [نووی: نووی].

بی بسته فهلهك ئاشه کی وای ناوه ته وه
 بو هاردنی ئیمه چ عه جایی ده گه ری! ^۱
 لادیش ره زی ئاوده دات و وه ردی ده بری
 حه یوانه ده زی، سه گ ده وه ری، که ره ده زه ری
 لوقمان له مه دا شوانه گه ره خوئی بکوژی
 گاوانه فلاتون له غه ما گه ره بدری ^۲
 ئەم دهسته که چوو دهسته یه کی تازه یه دی
 مه علووم نه بوو ئەم که شمه که شه که ی ده بری ^۳
 عالم هه موو مردن له غه می زانینی
 ئەم حکیمه ته یان نه زانی هیچ لیی مه گه ری ^۴
 له م لاوه هه تا «حاجی» نه چیته ئەولا
 مومکین نییه تی بگا له وه گه ره بفری ^۵

۱. [بسته: ته وه ره ی به رداش، ئاسنی ئیوان گه رووی دوو به رداش. موحه ممه دی مه لاکه ریم پیی وایه «ئیمه تا قیامهت» له «ئیمه چ عه جایی» راستتیره، له بهر ئه وه ی له نیوه ی به یتی پیشوودا «ئاشه کی وای» هاتووه پیویست به عه جایی ناکا. مه عنای ئەم نیوه به یته له گه ل ئه وه ی ده سنوو سیکیش ها له پشتیه وه ئاوه ها جوانتیره. - هه نگاوئ تر: ۲۱۴.]
۲. دیسان له هه مان سه رچاوه دا، ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «گاوانه فه لانوون که یه خه ی دابدری».
۳. هه ره له وه سه چاوه یه دا نووسراوه: «ئەم دهسته که چوو دهسته یه کی نوئی تر دی».
۴. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ئەلی نیوه به یتی یه که م برگه یه کی ناته واوه و به گویره ی هیچ کام له ده سنوو سه کان بۆم ساخ نه کرایه وه. لام وایه وشه ی «مردن» یا «مردوون» یان «مردنه» بی، ئە گه ره وای له نگه نامینی.]. له ده قی «ع.س» دا نووسراوه: «ئەم حکیمه ته یان نه زانی هیچ که واته مه گه ری».
۵. له ده قی «ع.س» دا ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «مومکین نییه تی بگا گه ره بفری»

(۷)

سوئی به سهر و پیشی

سوئی به سهر و پیشی، بهم خه رقیه یی سهر دوشی
 چند چیله گهل و بز نه گهل و میگه لی دوشی^۱
 فه رمانی که دا کوشتمی جه لادی نیگاهی
 خوونی منی بیچاره عه دوو نووشی به خووشی
 له و وه عده ره قسیم گوتی: بی عهد و وه فایه
 مه علووم نه بوو له م عالمه دا راست و دروشی
 ته شخیصی ده واکه م مه که ئه ی بوو عه لی سینا
 له و چاوه که بوم بوو به شیفای عه نی نه خووشی
 ئه و چاوه وه کوو مه سئه له یی کوحله سه وادی
 شازه وه کوو نه رگس نییه بی فه زلی برووشی^۲

۱۳۳

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: نیوه ی به یتتی یه که م پرگه یه کی که مه، ئه گهر «ئه ولا» بکریتته
 «ئه ولا» هیچ نارپکی نامیئته وه. - هه نگاوئ تر: ۲۱۶.]

۱. [خه رقیه یی سهر دوشی: جبه ی سهر شانی. چیله گهل: کۆی چیله، واته: مانگا به ران بهر به
 گاگهل، میگهل: ران]. له ده قی «گ.م» دا نیوه ی دپری سهره تای هه لبه سته که به م جوړه یه:
 «سوئی به سهر و پیشی به خه رقیه یی سهر و دوشی».

۲. [مه سئه له ی کوحل: به و مه سئه له ریزمانیه ئه لئ له زمانی عهره بیدا که «اسم التفضیل» کار
 له سهر «اسم ظاهر» ناکا مه گهر به و مهر جانه ی که له میسالی «ما رأیت احداً أحسن فی عینه
 الکحل منه فی عین الحبيب» دا هه یه، ئه م میساله ش ناوبانگی به مه سئه له ی کوحل دهر کردووه.
 واته: که سم نه دیوه کله له چاوبدا جواتر بی له و کله ی وا له چاوی یاره که مدایه. سه واد:
 ره شی. شاز: بی وینه، تاك، له یاسا دهر چوو]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «شازه» وشه ی «شانه»
 هاتووه وه له جیاتی «برووشی» وشه ی «پرووشی» هاتووه. مه سئه له که ش له سهر «چاو و برویه»
 نه ک «شان و برووش»!! بویه ئیمه پشتمان به ده قه که ی گو فاری (ر. کوردستان) به ست و وه کوو
 ناو هه لبه سته که تو مارمان کرد.

موشعیر به وهفاتی منی میسکینی فهقیره
 وارووته له خهت بهرگی سیای ماته می پووشی^۱
 «حاجی» له ته وافی هه جهرولئه سوهدی خالی
 گریانه "سهفا" به خشی نه وهك "سهعی" و خرؤشی^۲

(۸)

بهم نهحوهیه سهرفی عیشقبازی^۳

بهم «نهحو» هیه «سهرف» ی عیشقبازی
 موسته قبهلی که متره له مازی^۴
 یه عنی له مه دا که بیکوژه زوو
 بی فرقه حه قیقهت و مه جازی^۵

۱. [موشعیر: بیدار و وریاکه ره وه و پیشانده ر].

۲. [هه جهرولئه سوهد: ئه و بهرده ره شهیه له په نای مائی کابه دا که حاجی له عاستی ئه وه وه دهست به گه ران و ته و اف ئه کات. حاجی له گه ل باسی خو شه و یسته که یدا ئاماژه به مه ناسیکی هه ج، وه کوو: سهعی (هاتوچۆ) سهفا و مه پوه، ته و اف، ده کا].
 ۳. ئه م هه لبهسته له سهرچاوه چاپکراوه کاندا ههوت دپره به لام له دهقی «م.ر.س» دا بووه به «۹» دپر.

۴. [سهرف و نهحو: دوو زانستی زمانی عه ره بین و ههروه ها «نهحو» مانای شیوه و جوړ و «سهرف» مانای گوړان ئه گه یه تن. واته: بهم شیوه (نهحوه) گوړانکاری (سهرف) له فه رمانی عه شقبازی دا بکه ی زه مانای دا هاتووی له رابردوو که متره و به ره و ته و او بوون ده چی]. بۆ ساغکردنه وه ی سهره تای ئه م هه لبهسته پشتمان به دهقه کانی «م.ر.س» و «م.م» و «ع.س» بهست و تو مارمان کرد.

۵. [کوشتن به دوو مانا دی یه کئی مانای راسته قینه یه (خه قیقهت) واته: تیدا بردن، دووه م مانای ناراسته قینه (مه جاز) واته: لیدانی توند و زوړ]. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «یعنی له مه دا که بین بیکوژه زوو!!».

ئەم شىعرە زەرىفە خەتتە چاكە
 نووسىومە تەوۋە لە رووى بەيازى^۱
 "كەششاش"ى پموزى ئايە تى تۆ
 "تەفسىرى كەبىر"ى فەخرى پازى^۲
 بوۆ قەددى زراوى بىژراوۋە!
 نيزە و عەلەم و مەسافە غازى^۳
 نەيداوۋە تە من خودا بە مفتى
 بەم مەشرەبە خۆت مەكە بە قازى^۴
 ئەم قافىە شايبە گانە ئەمما
 عەيى نىيە جاھىلى بە پازى^۵
 ئەو رزقى موقەررە پرە بە خۆى دى
 سەد دەفعە بخوازى يا نەخوازى

۱. [بەياز: پاك نووس، بەرانبەر بە چلک نووس (مسودە)].

۲. [كەششاش: وەدەرخەر و وەرپووخەر، كىتیبكى بەنرخى زومەخشەرىيە لە زانستى تەفسىرى قورئاندا. كەبىرىش واتە: گەورە، ھەرەوا تەفسىرى كەبىرى ئىمام فەخرى پازىش دەگرېتتەو].

۳. [مەساف: جىي رىز بەستىن]. قەددى زراو: قەددى زراف، قەددى بارىك.

۴. بە مفتى: بە خۆپايبى. [ھەرۋەھا حاجى بە وشەى «مفتى»، سووكە ئىلتىفاتىكىشى بە «مفتى» بە ماناى فتوادەر، بوو؛ چونكە بە پىي رېنوسى كۆن ھەردووكيان وەك يەك نووسراون]. دىپرى پىنجەم و شەشەم تەنھا لە دەقى (م.ر.س) دا ھاتوۋە.

۵. قافىەى شايبەگان: ئەو جۆرە قافىەيە كە پىتى عەرەبى وە كوو: «ض.ظ.ذ» لە گەل پىتى غەيرە عەرەبى وە كوو «ز» يەك حىسابيان بۆ بكرى ھەر وە كوو لەم ھەلبەستەدا وشەى وەك: «ماضى» و «قاضى» لە گەل وشەكانى «مەجازى» و «غازى» و «دەنازى» بوون بە قافىەى ھاوكىش و ھاودەنگ.

قیرتاسی و شهہرہ وایہ «حاجی»
 نہ قدینہ بی تو بہ چی دہ نازی!

(۹)

مہتنی کوتوبی ئەم دووہ

مہتنی کوتوبی ئەم دووہ با شہرحی کرابی
 ئیشکالی رمووزی مہسەلہی قازیبی ما بی^۱
 قازی ہہرۆ سینہت سوپہری تیری قہزا بی
 وەك دینی رەوافیز بەدەنت بی سەر ویا بی^۲
 خوۆت حاکمی ئەم مہسئەلہیہ کہی دہ بی وایی
 پیری وە کوو تو «ماہی» ہہ بی و ما کہری گابی
 بی مروہتی بہم مروہتہ قہت مروہتی نابی
 سەد دہ فەہ کہ ریش ہەر وە کوو تو مروہتی گابی^۴

۱. [قیرتاس: کاغەز، شہہرہ وایہ: بەو پارہیہ دہ لاین کہ نرخی لەو ناوہی کہ ہہیہ تی کہ مہتر بی، جا لەبەر ئەوہ، بیجگہ لەو ولاتہی کہ لئی دراوہ، لە ہیچ ولاتیکی تر بایەخ و برہوی نییە].
 ۲. [وہ کوو موحمەدی مہلا کہ ریم ئەلئی: ئەم پارچہ شیعری حاجی بو لیدوانی پرووداویکی ئیوان قازیبی شوپینک و ئافرہ تیک کہ «مروہت» ی ناو بووہ، داناوہ. «قازیبی ما» فارسییہ واتہ: قازیبی ئیمہ، ہەر وە ہا لەو قازیبیہ کہ گویاہ قازیبی میان بووہ، یان قازیبی بی حورمەتی وەك ما کہر بووہ. - ہہنگاوی تر: ۲۲۰].

۳. لە دەقی «م.ر.س» دا بہم جوۆرہ ہاتووہ: «قازی سەر و سینہت سوپہری تیری قہزا بی».
 ۴. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دیری یہ کہم بہم جوۆرہ ہاتووہ: «بہم مروہتہ بی مروہتیہ قہت بلئی: نابی». [موحمەدی مہلا کہ ریم بہ نابہ دلئی مانای ئەم بہیتہی کردووہ تہوہ ئەلئی: لئی دلنیا نیم، واتہ: ہیچ کہ سیك لە خوویا بی مروہت و نامەرد، بہ ہوئی دەس بہ سہرا گرتنی ئەم ئافرہ تہ

«حاجی» دهلیٰ ئەم میسرە عە تەئریخیە قازی
«انصافی نیە، عاری چیه، مروە تی گابی»^۱

(۱۰)

تا سالیکی مەسالیکی

تا سالیکی مەسالیکی مولکی قەناعە تی
باکت نەبیٰ لە ریگر و ئەهلی شەقاوە تی^۲
سوۆفی عیباده تی هەموو مە کرو ریوہ یە
گەر "شیری نەر بە گوئی بگری" پەشمە تاعە تی^۳

□

(مروەت) ناوہوہ نابیٰ بە مەرد و خاوہن مروەت. با بلیین کە ریش سەد جار لەم مروەتە پەپری و سواری بیی، ئاخۆ بوہو لە کەریی خووی ئەکەوئی و ئەبیٰ بە بنیادەم و خاوہن مروەت؟
-هەنگاوئی تر: ۲۲۲.]

۱. لە دەقی «گ.م.» دا نیوہ دیپری یە کەم بەم جوۆرہ یە: «هەر «حاجی» دەلیٰ ئەم قسە... تاد»
تییینی: بو زانینی حیکایە تی دانانی ئەم شیعەرە ی حاجی، بروانە پەراویزی لاپەرە «۸۴» ی
دیوانی حاجی قادری کوئیی چاپی گیوی موکریانی، هەولێر ۱۹۶۹.
[ئەم میژووہ بە پپی حرووفی ئەبجەد دەکاتە (۱۲۸۵) جا لە بەر ئەوہ ی حیسابی ئەبجەد
دروست دەریت پپووستە بە شیوہ رپنووسی کوئی کوردی بنووسری].
۲. لە دەقی «گ.م.» دا لە جیاتی «مولکی» نووسراوہ: «ریگە ی» وە لە جیاتی «باکت نەبی»
نووسراوہ: «عاجز مەبە».

۳. ریوہ: فیل. شیری نەر: شیری نیر، نیرە شیر. دیپری نیوہ شیعری دووہم بیروپرای حاجی
دەردە برئی بەرامبەر دینداری تورکە عوسمانلییە کان و شیخەکانی سەر بە ئەوان.
«شیر بە گوئی دەگری» یاخود «شیری نەر بە گوئی بگری» ئەمە ئیدیۆمیکی کوردییە و بە مانای
ئازایە تی دی، حاجی لەم شیعەرە دا بە کاری هیناوە. بنوارە: جەلال مەحموود عەلی، ئیدیۆم لە
زمانی کوردیدا، بە غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۴۲. [پەشمە تاعە تی: واتە: بی کە لکە خواپەرەستیە کە ی].

ئیخلاسه ئەسلی مه قسه د و خوږا شه قی ده بی
 واتیده گابه سه رمه قولاته سه عاده تی^۱
 بی مه عریفه ت مه به له ته ریقی حه قیقه تا
 سه ر مه نزیلی شه ریه ته جیگه ی سه لامه تی
 ناگن به حیز و پڠری ئیمه له مولکی پۆم
 عه للامه یی ویلایه ت و شیخی ویلایه تی
 مه فووومی دوو حه دیسی سه حیحم له به یته کا
 جی کرده وه نه زه ر بکه کوردی و فه ساحه تی
 دنیا سه گی له ئوغلّه مه تۆقیوه تالیبی
 نه یماوه هه ر وه کوو سه گی پی سووتوو پراحه تی^۲
 سه د قوبه یی خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری
 ناگاته به یته کا ولی «نالی» و مه تانه تی^۳
 ساقی که ریمه باده یی به زمی «ألست» ییه
 «حاجی» له جامی قه لبی شکاوه شیکیایه تی^۴

۱. [شه قی: به ده بخت و تاوانبار].

۲. [ئوغلّه مه: شه پ به تیک چرژان و پژانه سه ر یه ک].

۳. [خه ورنه ق: ئەو کۆشکه یه بۆ به هرامی کوری یه زدگرد له په نای چۆمی فوراتدا کراوه ته. سه ددی سکه نده ر: دیواری چین، به یته: مال، یان دپڠری شیعر. مه تانه ت: قایم و پته وی، یان حورمه ت و مرووه ت].

۴. [ئاماژه یه به ئایه تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى» که خوای مه زن له عاله می پۆحدا ته واوی پۆحه کانی بانگ کردووه و ئەم پرسیاره لی کردوون: «ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟» ئەوانیش تیکرا و توویانه: به لی تۆ خوای ئیمه ی].

(II)

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی لہ فہرقی تاوہ کوو ئہ رزی
پہریشان زولفی سہد تہ رزی بہ یہ کدا دارژا و لہ رزی^۱
لہ دەوری تا بہ تا و ہستا لہ تہ شبیہی دلّی و ہستا
موعہ تہل بوو گوتی: ئیستا لہ چین و پیچش و تہ رزی
سہدای «یاحی»ی دەرویشان لہ ترسی زولفی پر چینی
لہ عیسا عہ رسہ یی گہردوون بہ تہنگ ہات ہرہ کوو دە رزی^۲
لہ سہودای زولفی پر چینی لہ نیو چینی نو میان بوو
خہ تا و چین و خوتہن یہ کسہر گرفتار بوون لہ ژیر قہ رزی^۳
ہہ لیدا زولفی چہ و گانی کورہی خورشیدی دا بہر شہق
کہ دایدا چی مہ لایک بوو لہ گہردوون ہاتہ سہر ئہ رزی^۴
حہ یای چوو چہ تری تاووس بارہ گاہی شہ عہ سہ عہی خورشید
کہ مہندی پیلہ تہن، زنجیری داود، گورزی گودہ رزی^۵

۱. فہرق: تہوقی سہر، واتا لہ تہوقی سہری تا دە گاتہ عہرد. لہ چہند دەقیکدا ئہم بہ شہ
دپڑہی دووہمہ بہم جؤرہ ہاتووہ: «بہ سہر یہ کدا رژا و لہ رزی».
۲. [ناماژہ یہ بہ ہرز بوونہوہی حہرزہ تی عیسا بو ئاسمان و چونہ خزمہ تی خو شہ ویستی
راستہ قینہی].
۳. خہ تا و خوتہن: دوو ناوچہ و شارن لہ تورکستان بہ جؤرہ مامزیک ناسراون کہ لہ ناوکیان
نایابترین بوئی میشکیان لی و ہر دە گیری.
۴. [چہ وگان: گؤچان، ئہو دارہ سہر خوارہی کہ پیی لہ گؤ ئہ درئی لہ یاری چہ وگاندا].
۵. [شہ عہ سہ عہ: تیشک و تروسکہ. پیلہ تہن: ہیکلہ و ہک فیل، نازناوی روستہ می پالہ وانہ.
داود: داودی پیغہ مہر کہ لہ گہل جالوتدا شہری کرد. گودہ رزی: پالہ وائیکی ئیرانیہ چیروکی
لہ شانامہی فیردہوسیدا ہاتووہ].

دەقیقەك بى سەرى موویەك لە زولفی وەرگەرێ مەودا
 لە گەل سوبحی قیامەتدا دەکا بى تەقیە سەربەرزى^۱
 مریدان مەست و سەرخۆشن لە نەشئەى بادەكەى دەستی
 مەلایىك جوملە بى هۆشن بە نازی چاوى پەرەمزی^۲
 مرادى من مریدى خالیسه خەبیاتییه کارى
 مەلایىك سوورەتە، ئاهوو نیگاها، «حاجى» یە تەرزى

(۱۲)

لەسەر تەناقى كە لەرزى^۳

لەسەر تەناقى كە لەرزى هەتیوى سەندووسى
 شكامەتاعى زەریفى و قىمەتى لووسى^۴
 تەناقى پردى سیراتە موناظران مەحشور
 مەكانى مەلەبە حەشرە لە موئمنین و پووسى^۵

۱. [تەقیە: ترس و خۆشاردنەوه، یان «طاقیە» واتە: كلاًو].
۲. [موحەممەدى مەلاكەرىم ئەلئى: بە هەلە نووسیبوو مان: «بادەكەى دەستی» لە كاتیكددا لە دەسنووسەكاندا «بادەبى دەستی» یە. - هەنگاوى تەر: ۲۲۷].
۳. ئەم قەسیدەبەى حاجى لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دا حەوت دپەرە شیعەرە، بەلام لە دەقى «م.ر.س» دا حەقدە دپەرە و هەندى دپەرى بە عەرەبىن و بەداخەوه شلوق و ناپێکن.
۴. لە بارەى جیگای دانانى ئەم قەسیدەبە، خوالى خۆشبوو مەلا پەرەئووفى سەلیم ئاغا نووسیبو دەلئى: كاتى خۆى تەنافباز هاتوونەتە كۆبە و ئەمین ئاغاى ئەختەر و حاجى قادر بە یەكەوه چوونەتە سەبرى و ئەمین ئاغا داواى لە حاجى كردوو ئەم قەسیدەبە لەسەر ئەو بەزەمە بنووسى. بەلام كاك مەسعوود موحەممەد بەلگەى بەهیزی بە دەستەوبە بو ئەوهى حاجى قەسیدەكەى لە سەندووس یان لە جیگەبەكى تری كوردستانی ئیران داناوه؛ بڕوانە: مەسعوود موحەممەد، حاجى قادری كوئی، ۲، بەغدا ۱۹۷۴ ل: ۳۱۴-۳۱۵.
۵. موناظران: تەماشاکەرەن.

سه مایه عہ رسہ یی بازی گوریسی کاهکہ شان
 ستاره نازیر و ماهیش هیلالی مه عکووسی^۱
 شو عاعی شه عشه عہ یی شه معه مه شعه لی ماهی
 له شه رمی ته لعه تی ٹه و شه و ده یی ته جاسووسی
 دوو چاوی عہ ینی نه خوشی له نیو سہ ری زولفی
 گران و سووکه له ترسی رھ قیبی کابووسی
 له کونجی خانہ قہ سو فی خزا و نه یزانی
 ته ماعی دینی نہ بی یا ٹه مانی نامووسی^۲
 وا حہ شره سو فی بفرموو هه تا له دونیادا
 سیاہ پروو بی و خه لُق بزانی سالووسی^۳
 عیونی تنقطع من نعمة اللہ
 اذقني دَمعي إلى ما تبلُّ ملبوسي^۴
 و عینی عاد لِتَبکي فما استَطالَ لَنَا
 علی فراقٍ مَن أَهْوَى یكونُ مَأیوسي^۵

۱. بازی: یاری، گہ مہ.

۲. ٹم بہ یتہ له تیگستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک سہ رداردا نہ نوو سراوہ. موحہ ممہ دی مه لاکہ ریم.

۳. سالووس: فروفیل.

۴. [ہہرچہ ند مامؤستا موحہ ممہد فہر مووی بؤم راست نہ بؤتہ وہ، بہ لام پیم وایہ ٹه کری بہم شیوہ مانای لی بدریٹتہ وہ: چاوہ کانم نیعمہ تی خودایان، کہ فرمیسکہ و وہ کوو باران وایہ، لی براوہ، ٹه دی توش فرمیسکی چاوم برژینہ و بمہینہ گرین تا جلو بہرگم ده خووسی. ٹه مه له کاتیگدایہ کہ «أذقني» بہ هه له دابنیین و «أرقني» راست بیت.]

۵. بہش بہ حالی ٹم دوو بہ یتہ کہ له تیگستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک میراندا نہ نوو سراوہ تہ وہ ٹه بی بلیم بؤ منیش ساغ نہ کراوہ تہ وہ، له بہر ٹه وہی وهک خو بان نوو سینمہ وہ، بہ لام ٹه بی

فیدایی له نگه‌ری دهستی سینانی "که یکاوس" ^۱
 دره فشی "کاوه"، رمی "گیو" و نیزه‌یی "تووسی" ^۱
 که هات و کهوته سه‌ما عیسه‌وی شکا و نه‌ما
 هه‌لا هه‌لایی کلیسا، سه‌دایی ناقووسی
 که هاته خه‌نده و فه‌رمووی: یه‌لانجی ماشه‌للا
 به سادیقی بووه عیسایی میلله‌تی مووسی ^۲
 هه‌چی که هاته ته‌مasha به نووکی موژگانگی
 «فَهْؤَلَاءِ عَبِيدِي» ی له‌سه‌ر دلّی نووسی ^۳
 به وه‌سفی قه‌تره به ده‌ریا یه شاعیری وه‌کوو من
 ئە‌گه‌ر به قافیه دانیم لوغاتی قامووسی

ئه‌وه‌نده بلیم دوور نییه له به‌یتی یه‌که‌مدا «عیونی تنقَطُ دمعاً» بووبی و له به‌یتی دووه‌میشدا
 ئه‌بی «عادت لتبکی فما استطاب لنا» بووبی. «موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم».
 [ئهم به‌یته هه‌روه‌ک مامۆستا موحه‌مه‌د ئاماژه‌ی پێ کرد، هه‌ندئ گرفت و نارێکیی ریزمانی
 تێدایه، به‌لام سه‌رحه‌م ئه‌کرئ ئاوه‌ها مانای لی‌بدریته‌وه: چاوه‌کانم پاش ئه‌وه‌ی وشک بوو
 بوون دیسان هاتنه‌وه‌ گرین، ئیدی که‌وابوو نا ئومیدی ئیمه‌ بۆ دووری خۆشه‌ویسته‌که‌مان
 زۆری نه‌خایاند.]

۱. [حاجی له‌م به‌یته‌دا ئاماژه‌ی به‌ چه‌ند که‌سایه‌تییه‌ک و ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان پێی به‌ناوبانگ
 بوون، کردووه، وه‌ک: که‌یکاوس: پادشایه‌کی ئێرانییه له‌ پاشا (کیانیه‌کان). سینان: سه‌ره‌رم.
 دره‌فشی کاوه: ئه‌و له‌ته‌ چه‌رمه‌ی که‌کاوه‌ی ئاسنگه‌ر وه‌کوو ئالایه‌ک کردیه سه‌ر رمه‌که‌یه‌وه و
 چوو بۆ شه‌ر له‌گه‌ڵ زه‌ححا‌کدا. گیو: کوپری گۆده‌رز و زاوای رۆسته‌می زاله. تووس: ئیینو
 نه‌وزه‌ر، یه‌کیکی تره له‌ قاره‌مانانی شانامه. شاری تووس = مه‌شه‌ه‌د.]

۲. ئهم به‌یته‌ش هه‌روا له‌ تیکسته‌که‌ی کاک که‌ریم و کاک میراندا نه‌نوسراوه: «موحه‌مه‌دی
 مه‌لا که‌ریم».
 ۳. [هۆلاء عیبیدی: ئه‌وانه‌ کۆیله‌ی من].

له قافیہ شو عہرا عہیہ لابدہن ئەمما
 بہ یادی چاوی ئەمن لادەدەم بہ مەخسوسوی^۱
 جەبینی ماہ و پوخی میہرہ، زولفی شەو دەھەنی
 سەبەب بہ قافیہ تەنگی بوو «حاجی» نەینوسی^۲

(۱۳)

سەد وەکوو پۆستەم

سەد وەکوو پۆستەم بە دل قەمچی لە پەخشی دا، بەزی
 وەگ گەیشتە خەندەکی پایانی عومری دابەزی^۳
 پوژتە ئەی بادی نەورۆزی لە بن بەفری گران!
 کانی پێی سربوو چناریش دەستی چوو پەنجەیی تەزی^۴
 سونبولی زولف و گۆلی پوخسار و سەروی قامەتی
 مانگی نیسان و گولان نەیدی لە نیو باغ و پەزی
 دولبەرم تەنھا کە بوو لەو بەینە خۆی پووت کردەوہ
 من دلّم خۆش بوو کەچی دووبارە دایپۆشی کەزی

۱. لە دەقی «ع.س.» و «گ.م.» دا نیوہ دێری شیعیی یە کەم، بەم جۆرە نووسراوہ: «لە قافیەیی شیعی عەبیە لابدەین ئەمما».

۲. نیوہ دێری یە کەم لە دەقەکانی «ع.س.» و «گ.م.» دا بەم جۆرە ھاتووە: «جەبینی ماہ و پوویی میہرہ، زولفی دەججوری» بەلام ئیمە راستییە کە مان لەسەر دەقی «م.م.» وەرگرت.

۳. [رەخش: ئەسپە کە ی پۆستەم]. لە دەقی «گ.م.» دا لە جیاتی «پایانی» وشەیی «دوامینی» ھاتووە.

۴. دیسانەوہ لە ھەمان دەقدا لە جیاتی «بادی نەورۆزی»، «بایی نەورۆزی» ھاتووە. ھەر چەند «بایی» لە چا و «بادی» کوردی ترە، بەلام ئیمە لەو پرایەدا یں حاجی بە پێی زمانی ئەدەبی سەدەیی نۆزدەھەم گوتووبەتی «بادی نەورۆزی...».

غهمزه دهستی کرده ناز و ماری زولفی داخزی
 دل له بهر پیی که وتبوو ئه م دهیدزی و ئه و ده یگه زی
 چاکی سینهم بوچی ئه و خه بیاته نایدرویته وه
 چاوی بیماری وجودی کردمه دهرزی و دهزی^۱
 حاجیب و «حاجی» هه موو پوژی به گزی به کدا ده چون
 بی حه یا بوو ئه و سه گه عاری نه بوو «حاجی» بهزی^۲

(۱۴)

هه موو عومرم

هه موو عومرم له ریی هات و نه هاتی
 به سه رچوو ئه ی ئه جهل هه ر تو نه هاتی
 له دهستی حاجیب چاوم غولامت
 به راتی قه بره، په یکانه خه لاتی^۳
 به روخ فهرزه غوباری سوممی ئه سپت
 بمالم شاهی پیل ئه فگن به ماتی^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «چاکی سینهم»، «چاکی سینگم» نووسراوه.
۲. هه ر له هه مان ده قدا نووسراوه: «عاری هه بوو» که چی مه بهستی حاجی سه گه و سه گیش دیاره بی حه یایی لی ده وه شیته وه. وا راسته بنووسری «عاری نه بوو» [حاجیب: په رده دار و درگاوان، ئه م ئیشه وه کوو ئیشی سه گان وایه، به مانای برۆش هاتوووه].
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قه بره» وشه ی «قیره» هاتوووه.
۴. [حاجی له م به یته دا وه ک شوینه کانی دیکه به یه ک تیر و دوو نیشان دوو مانای پیکاووه، یه که م: ئامازه ی کردوو به هه ندی له که ره سته ی شه تره نچ، دووه م: مانا راسته قینه کانیه تی به م

له تاوی خوسره وی سه ییاره نه نجوم
 هه لاتن، یاری من تو هه نه هاتی^۱
 له ره هنی وی ده بی سو فی وه کوو من
 بکا پیشکesh هه موو سهوم و سه لاتی
 ده زانم «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» ی
 له به ده ختی منه کهم ئیلتقاتی^۲
 چ گه نجیکه ئیلاهی گه نجی حوست
 له هیچ دینی نه بوو واجیب زه کاتی
 له تووشی خوّم بوو هه رچی تووشی خوّم بوو
 له دهستی خو یه تی «حاجی» شکاتی^۳

□

شیوه یه: روخ: روخسار، روومهت. قه لا: مؤره یه که له م سهر و له و سهری شه تره نجه وه
 دانه نرئ و راست نه گه پرئ. ئه سپ: ئیرینه ی مابین، مؤره یه کی تری شه تره نجه که به شیوه ی
 (L) ده گه پرئ. شاه: پاشا، مؤره ی ئه سلئ شه تره نچ که به کیش و ماتی یاری ته واو ئه بی. پیل:
 فیل، مؤره یه که سووچا و سووچ ده گه پرئ. مات: مه لول و سه رگه ردان، بردنه وه و ته واو بوونی
 شه تره نچ. هه ر له هه مان ده قدا له جیاتی «بالم» نووسراوه: «به بالم». پیل ئه فگه ن: ئه و
 پاله وانه ی که فیل له عه رد ده دات. دپره شیعی دووه م و سیه م له ده قه کانی «م.ر.س» و
 «گ.م» دا هه نه و له ده قی «ع.س» دا نه هاتوون.

۱. [خوسره وی سه ییار: هه تاو. ئه نجوم: کو ی نه جم، ئه ستیره. هه لاتن: راکردن و بزربوون،
 یان خو ره لاتن]. له ده قی «م.ر.س» دا له جیاتی «هه ل نه هاتی»، «هه ر نه هاتی» هاتووه.
۲. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «له به ختی من بوو وا کهم ئیلتقاتی».
۳. تووش: تووشی یه کهم: تووره یی و سه رگه رمی، [به دفه ری و بی ئاکاری] به، و تووشی
 دووهه میش: به مانای به سه رهات و تووشبوون دئ.

(۱۵)

نہی سولہ یمانسی زہمان^۱

نہی سولہ یمانسی زہمان و شہ یخولئیسلامی نہ نام
 قاسیدی ریگہی ہیدایہت ہودھودی دانا دہبی^۲
 من ہومام و قوللہیی قافی قہناعہت جیگہمہ
 لایقی پہیغامی نہو پہرویزہیہ عنقا دہبی^۳
 بو حوزووری قادری بوچی دہنیری ماکیان
 ماکیان نہمری لہ سہر شاہین لہ کوی ئیجرا دہبی^۴
 وہختی پہیغامت خورووسیکی ہزار پوپہم ہہبوو
 دایہ بہر شہق قاسیدی و ابی جہوابی وا دہبی^۵
 تا ہلیننی زاغی شہب تاووسی ہیلکہی سوبحدہم
 مہزرہعی چہرخیش لہ توخمی نہجمی تا ئاوا دہبی^۶
 دانہیی خہرمانی عومری تو لہ مینقاری نہجہل
 دوورہ، سہر سہوز و موتہ پرا بی ہہ تا دونیا دہبی^۷

۱. نہم ہہلبہستہ تہنیا لہ سہرچاوی «گ.م» دا ہہیہ.
۲. نہ نام: «انام»، خہ لک. ہہلبہستہ کہ لہ دپری دووہمی دہست پی دہ کا. چونکہ نیوہ دپری یہ کہمی بی سہرواہیہ.
۳. ہوما: بالندہیہ کی خہ یالییہ، تہیری بہختیشی پی دہ لین. [قوللہی قاف: نیوی لووتکہی چیاہ کی خہ یالییہ کہ ہوما یان سیمورخ لہ ویندایہ].
۴. ماکیان: مریشک (وشہیہ کی فارسییہ).
۵. خرووس: کہ لہ شیر (وشہیہ کی فارسییہ). پوپہ: پونہ، پویتہ، پونہی کہ لہ شیر.
۶. سوبحدہم: سہردہمی بہ یانی. [نہجم: ہہم بہ مانای نہستیرہیہ و ہہم بہ مانای گیاہیہ، بہ قہرینہی مہزرہعی و توخم].
۷. [موحہممہدی مہلاکہریم «دوور و»ی بہ لاوہ لہ «دوورہ» راسترہ۔ ہہنگاوئی تر: ۲۳۷].

(۱۶)

نہ ققاشی دەمی

نہ ققاشی دەمی نوقتہ کی دانا بہ نیشانی
 زانی کہ زہمی کردووه، بیزارہ لہ مانی^۱
 وہسفی کہ مہرت غہیری دەمی تو نییہ بیکات
 بی نوقتہ بلئی ئە و خہ تی مہ عدوومہ بہ یانی^۲
 سوورہ تگہری سہرلہ و حہیی دیوانی مہ لاحت
 دوو یوسفی کیشاوه بہ بی ئەووہل و سانی^۳
 فہرقیکی نہ بوو غایہ تی ئە و کردییہ سووکی
 زووہات و ئە تو باعیسی نازت بہ گرانسی
 پیم خو شہ غہزل فہرشی قودوومی عوقہ لا بی
 نہک بین و لہ بہرکەن جوہلا لہ فز و مہ عانی^۴
 ئیمکانی لہ کن ئە و عولہ مای موو دہ قہ لیشن
 عہنقا و وہفا بوو چ میانی چ دہانی^۵

۱. لہ دەقی «م.ر.س» و «گ.م» دا نووسراوہ: «نوختہ کی»، بہ لام ئیمہ لہ سہر دەقی «ع.س»
 کردمان بہ «نوقتہ کی» چونکہ لہ و باوہ پداین کہ زمانی ئەدہبی حاجی لہ سہدہی پیشوو بہو
 جوڑہ بووہ «نوقتہ کی» = «نقطہ کی» بہ کار ہیئاوہ نہک وہ کو ئەمپرو نووسیبتی «نوختہ کی». لہ
 دەقی «م.ر.س» دا لہ جیاتی «زہمی کردووه» نووسراوہ: «دہمی کردووه».

۲. ئەم بہیتہ لہ یہ کی لہ دوو دہستوو سہ کی لای مندا ہہ بوو لیڑہ دا نووسیمہ وہ. - موحہ ممہدی
 مہ لاکہ ریم. ۳. مہ لاحت: جوانی.

۴. لہ دەقی «م.ر.س» و «گ.م» دا لہ جیاتی «نہک بین و لہ بہرکەن»، «بیٹ و لہ بہرکەن» ہاتوہ.
 ۵. دہان: دەم، زار. لہ دەقی «گ.م» دا نووسراوہ «حاجی بکوژن بہسیہ» بہ لام لہ سہر دەقی
 «ع.س» وشہی «خیرہ» مان نووسی، چونکہ گونجاوترہ و لہ دہ قیکی کوئترا ہاتوہ.

[ساقی به فیدات بم له گهل ئه و دهره یی جامت
 بو مه جلیسی ئیمه ش بکه یه ک جورعه فشانی]^۱
 تا دهستی نه دا خه نجه ری نه یفه رموو ده سا ده ی
 «حاجی» بکوژن خیره ئیتر مه یدهن ئه مانی

(IV)

مه ه و میهری به غاره تدا^۲

مه ه و میهری به غاره ت دا به شوعله ی شه معی پوخساری
 گولستانیش به یه غما چوو له تهنگی غونچه یی زاری^۳
 له نه شه ی دیده یی مهستی هه موو مه یخانه ویرانن
 هه موو کهس بهسته زونناره له سه ودا ی زولفی تاتاری^۴
 په وان په روانه یی ناره، منیش وه ک چاوی بیمارم
 زه مانم وه ک شه وی تاره، دلا وه ک غونچه خون خواری^۵
 دل و جان و په وان و تهن، وه کوو ئیمان و دینی من
 فیدای پوخساری گولناری، نیساری زولفی ته پراری^۶

۱. [موحه ممه دی مه لا که ریم، ئه م به یته ی له که شکۆلی مامۆستا حه مه بۆر وه رگرتوو ه و ئه م شوئنه ی بۆ دیاری کردوو ه].
۲. ئه م هه لبه سته له ده ستنووسیکی لای موحه ممه د عه لی قه ره داغی وه رگیراوه.
۳. مه ه و میهر: مانگ و پۆژ. به یه غما چوو: به تالان چوو.
۴. [زوننار: پشتیندیکه زه رده شتی یان خاج په رستان له پشتی ده به ستن].
۵. ئه م به یته له که شکۆلیکی «حهمه ره ش» ناوئیکدا هه بوو موحه ممه د عه لی قه ره داغی وئنه ی گرتوو ه ته وه و منیش لیره دا نووسیمه وه. «موحه ممه دی مه لا که ریم».
۶. [ته پرار: ته رده ست، ساحیر].

ده خيل ئه‌ي چاوى جادووگه‌ر بفه‌رموو مه‌ردومان يه‌كسه‌ر
 ده‌لئين خه‌وتووى بئيدارى، ده‌لئين مه‌خموورى هوشيارى
 شوعاع و شه‌عشه‌عه‌ي ميهرى، ئه‌شيععه و ميشعه‌لى به‌درى
 له‌ سايه‌ي پرتووى پرووته، به‌ قوربان نوورى يا نارى؟^۱
 پيرسه «حاجى» توّ جارى له‌ زولف و په‌رچه‌مى خوارى
 بلئى: گه‌ر تارى بوّچ ماري؟ بلئى: گه‌ر ماري بوّچ تارى؟^۲

(۱۸)

له‌ عه‌ينى له‌على كانى

له‌ عه‌ينى له‌على كانى خه‌تتى سه‌بزي بوو به‌ ميوانى
 نه‌نازى با "خزر" ئيتر كه‌ مه‌شه‌ووره به‌ حه‌يوانى^۳
 هه‌تا كوحتى غوبارى پيى نه‌كاته چاوى خووى مه‌ردوم
 سه‌وادى خوئنده‌وه‌ي نابئى شكسته‌ي خه‌تتى ره‌يحانى^۴
 كه‌ هات و كه‌وته حه‌لقه‌ي گيژى مريم ئه‌و ده‌مه‌ يه‌كسه‌ر
 ئه‌ره‌ستوش وه‌ك فلاتوون توون به‌ توون چوو كه‌وته حه‌يرانى^۵

۱. پرته‌و: تيشك، پرووناكى. ۲. تار: داو، تال.

۳. له‌ ده‌قى «گ.م.» دا له‌ جياتى «بوو به‌ ميوانى»، «تو به‌ ميوانى» نووسراوه. ماناى نيوه‌ دپرى دووه‌م هيمايه‌ كه‌ بو «خدرى زينده» كه‌ [وا مه‌شه‌ووره] ناوى ژيانى خواردوته‌وه‌ هه‌ر به‌ زيندووه‌تى ماوه‌ته‌وه‌، حه‌يوانى: به‌ماناى زيندووه‌تى دئ.

۴. شكسته: خه‌تتى كوئى فارسييه [شيويه‌ كه‌ له‌ خه‌تتى نه‌سته‌عليق كه‌ به‌ نه‌سته‌عليقى شكسته مه‌شه‌ووره. كوخل: كله، سورمه. مه‌ردوم: خه‌لك، بييله‌ي چاو]. ره‌يحانى: جوّره خه‌تيكى عه‌ره‌بييه.

۵. مريم: ناوى ئافره‌تيكى جوانى سه‌رده‌مى ئه‌فلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) پ.ز، بووه. ئه‌ره‌ستوش: زاناو فه‌يله‌سووفىكى هه‌ره‌گه‌وره‌ي گريك بووه؛ (۳۸۴ - ۳۲۲) ي پ.ز.

ئەگەر ئەم زولفە موشکینە، وەگەر ئەم لەعلە ڕەنگینە
 دەلێی سەحرایی ماچینە، دەلێی کانی بەدەخشانى^۱
 بخوینە "کافیە" و "شافی" "کەمال"ی نەشئەیی "جامی"
 سەدى وەك "ئینو حاجیب" سەرفى عومرى کرد لە دەربانى^۲
 بەجیما «نالی» وەك نالی، بە پاش کەوت «کوردی» وەك گەردی
 کە «حاجی» غاری دا ئەسپی لە مەیدانی سوخەندانی^۳

(۱۹)

دەلین: یار دیتەو

دەلین: یار دیتەو، بابی مەحەبەت - یاخودا وا بئ -
 ئەگەر دوشمن دەلئ: نابئ! موغەننى توؤبئ: نابئ

۱. بە دەخشان: ناوی ناوچەیه کە لە ولاتی ئەفغانستان بە لەعل و یاقوت بەناوبانگە.
۲. کافیە کتیبکی ناوداری ئینو حاجیبە لە زانستی «نەحو = سینتاکس» دا. شافی، شافیە: ئەمەش کتیبکی تری ئینو حاجیبە لە زانستی «سەرف = مۆرفۆلۆژی» دا [بە کار هینانی وشەى «کەمال» و «جامی» هیمایە بۆ کتیبی «الکمال» و «جامی» کە شەرح و ڕاقەن لە سەر کتیبی کافیە و شافیە، «الکمال» بۆ شافیە «جامی» بۆ کافیە. هەر وەها «ئینو حاجیب» لە لایەنى واتاوە بە مانا «کۆری دەرگاوان»ە کە حاجی بە «دەربانى» ئاماژەى بە مەش کردووە.]
۳. [واتە: کاتئ حاجی ئەسپی بە لاغەت و ڕەوانبێژى خوئ تاو دا، نالی وەك نالی ئەسپە کەى بە جیما و کوردی وەك گەرد و تۆزى پئى ئەسپى ئەو بە جیما. بەم بەیتەدا دیارە حاجی قادر زۆر باوەرى بەخۆى بوو و لەوانەیه مەبەستى لە بەجئ هیشتنى نالی و کوردی لە بواری شیعری نیشتمانپەرورەى و شیعری پۆشنیبری ئەو سەردەمە بوویت؛ دەنا نالی پیغەمبەرىکە کە لە نیو کورددا کەس شانى لە شانى نەداوێ چ بگات بەوێ کە وەکوو نال لە دووی ئەسپى شیعری حاجی جئ بمیئت!!!].

دهله رزی باغبان سهروت له ترسی قامه تی به رزی
 گوتی: ئەم نیکته باریکی گرانه تیده گهی نابی
 له هیجرت هه رده مه سه یلی سروشکم ماجه رای چاوم
 به په رنگی کرد پهنگی جیهان باوه پر مه که وا بی
 له ناکاو دولبه رم فه رموی هه لسته ئیسته کی واعیز
 له بۆمان داده دا وه عزئی، گوتم: باکت چیه با بی
 به ته زمین فه رده کی «نالی» ده هینم تا په فیقانم
 بزانتن فه ریمان زۆره خه زه ف قهت وه ک گوهر نابی^۱
 «که مه ندی زولفی دوولانه، له بۆگه بر و موسولمانه
 ده کیشی بی مو حابانه، چ له م لا بی، چ له ولا بی»^۲

(۲۰)

گه ر خه لقی جیهان^۳

گه ر خه لقی جیهان یه کسه ره فه ریاد په سم بی
 وه لّاهسی مه پوندار به غه یری تو که سم بی^۴
 وا سوژی دلم ئاگری به رداوه ته جه رگم
 تو قیوه هه ناسه ش نه فه سیگ هه مه نه فه سم بی

۱. [خه زه ف: سوآله ت، کاسه ته ل].

۲. ئەمه دپره شیعیکی «نالی» یه حاجی به «ته ضمین» به کاری هیئاوه. بنواپه: د. مارف خه زه دار، دیوانی نالی و فه ره هنگی نالی، به غدا ۱۹۷۷، ل: ۱۲۹.

۳. ئەم پارچه هه لّبه سته ی حاجی قادر له هیج سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوو و الییره دا بۆ یه که م جار له ده قی «م.ر.س» ه وه بلّاوی ده که یه وه.

۴. [مه پوندار = «مپنار»، مه پندار: وامه زانه].

مورغی سه حهرم بال و په‌ری وه حشه‌تی ریگه‌ی
 هه‌ستان و فرینم یه‌که چه‌رخیش قه‌فه‌سم بی
 ناده‌م به هه‌موو مولکی سوله‌یمانی زه‌مانه،
 له‌م عاله‌مه پرووتی چیه‌هه‌رگا هه‌وه‌سم بی
 هه‌ر شه‌و به‌دزی نه‌غمه له‌سه‌ر سیدره ده‌کیشم
 با‌ساییت و سه‌یاره‌یی گه‌ردوون عه‌سه‌سم بی^۱
 «حاجی» که نیگارم سه‌فه‌ری کرد و نه‌مردم
 عه‌بیم مه‌که وه‌ک هاتوو هه‌م شه‌رمه به‌سم بی^۲

(۲۱)

داغی کردم به جه‌فا

داغی کردم به جه‌فا لاله‌روخی زیبایی
 پیری کردم به سته‌م لاله‌زه‌بی ته‌رسایی^۳

۱. [سیدره: داریکه له به‌ه‌شتدا. ساییت: ئه‌ستیره. عه‌سه‌س: ئیشکچی و چاودیر به‌شه‌واندا].
 چ له ده‌ستنووسه ئاماده‌کراوه‌که‌ی کاڤ شاره‌زا و کاڤ میران و له‌نوسخه‌کانی لای خو‌مدا
 وشه‌ی «سیدره» و «عه‌سه‌سم» له‌م به‌یته‌دا به «صدره» یا «صدر» و «عبسم» نووسرابوون،
 به‌لام من بۆ‌چوونی خو‌م لام‌وابوو «صدره» و «عبسم» بووه‌بۆیه‌وام گۆرین. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [مانای به‌یته‌کش وه‌هایه: هه‌رچه‌نده هه‌موو ئه‌ستیره‌ی ساییت و سه‌یاره‌هه‌یه،
 هه‌موو پاسه‌وانی ئاسمان بن، من گوئیان ناده‌می و هه‌موو شه‌و به‌دزییه‌وه خو‌م ئه‌گه‌یه‌نمه‌سه‌ر
 دره‌ختی «سدره‌المنتهی» و ده‌س ئه‌که‌م به‌چریکاندن].
۲. [مامۆستا جه‌میل پروژبه‌یانی له‌باره‌ی ئه‌م به‌یته‌وه و توویه: وشه‌ی «هاتوو» نییه‌ و
 «هاته‌وه» یه، چونکه حاجی ئه‌یه‌وی بلی: که یارم سه‌فه‌ری کرد و من له‌فیراقی نه‌مردم، هه‌رکه
 هاته‌وه ئه‌م شه‌رمه‌زاری نه‌مردنه به‌سم بی. موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمیش ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی
 به‌ته‌واوی به‌دلّه. -هه‌نگاوئێ‌تر: ۲۴۷].
۳. [ته‌رسا: گاور، خاج په‌رست].

تیزبین وه قتی ستم، گاهی که ره م بی به سهری
 له وه فا هیچ نه زانی له جه فا دانایی^۱
 یاری نه غیار و به خوئی موئمین و کافر سیفه تی
 خزمی دوشمن ره ووش و قاتیلی بی په روایی^۲
 ناموسولمان، سه نه می، خوونی موسولمان ریژی
 سه رکه ش و به دخوو و هم دلشکه ن و خودپایی^۳
 قیسسه یی حاله تی نه و که شفه له روم و عه جه ما
 نییه وه «حاجی» بی بی چاره نه به د ریسوایی

(۲۲)

وا دیاره...

وا دیاره په رسم و قانونی کی دهوران داده نی
 کوردی نیمه گهردشی گهرمین و کویستان داده نی^۴

۱. [به سهری = «بصر»ی: بی چاو، کویر].
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «یاری نه غیار و به دخوو»، «یاری نه غیار و خه وی» هاتووه. دوشمن ره ووش: دوژمن ره ووش، دوژمن سیفه ت. بی په روایی: بی ترسی، بی باکی.
۳. دلشکه ن: دلشکین.
۴. نه م قه سیده یه له لایه ن «م...خ» ناویکه وه له لاپه ره ۲۱، ۲۲ ی ژماره ۱ ی گوڤاری «هتاو کرد = هتاوی کورد» دا بلاو کراوه ته وه که له ۲۳ ی زیلقه عده ی ۱۳۳۱ ریکه وتی ۲۴ ته شرینی یه که می ۱۹۱۳ دا له نه سته موول دهرچووه. فوټوی ههر دوو په ره ی بهرگی گوڤاره که و لاپه ره ۲۰، ۲۳ یمان له برای به ریز دوکتور ئیحسان فوئاد وه رگرت و له رووی ټیکسته چاپکراوه که قه سیده که مان به شیوه نووسینی نئی نووسییه وه. برایان که ریم شاره زا و سهردار میرانیش ۱۳ به یتی له م قه سیده یان له رووی ژماره ۱۹ ی گوڤاری کولجی نه ده بیاتی زانکوی به غذا

ئەى ئەمىرى كوردە كان بۆ ئىيۆه عەببە و شوورەبى
 حىزە كى وەك ..... دادەنى

نوو سىبۆو وە كە لە ۱۶ بەبىتى بە ھەندى ھەلە و دەسكارىبەو ھە لە چوارچىۆەى و تارىكى دوكتۆر ئىحسان فوئاددا لى بىلۆو كراو ھەتەو ھە تىادا. ئەمەى لىرە بىلۆو كراو ھەتەو ھە دەقى ئەو ھە لە گۆفارى «ھەتاوى كورد» دا بىلۆو كراو ھەتەو ھە. ئەبى ئەو ھەش بىلىم كە بەش بە ھالى من قەسىدە كە ھىشتا گەلى ئالۆزىبى تىابە، ھىوام و ابە لە دەرفەتتىكى ترا لىيان بدویم. ئەو «م...خ» ناو ھە لە سەرەتای قەسىدە كە دا ئەم چەند دىرپەشى نوو سىبۆو كە بە تەواوى ئەو ھەى پى ئىسپات ئەبى ئەم قەسىدەبە ھى حاجى قادە:

«كُل راعٍ مُسْتَوْلٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

«شاعىرى مەشورى كوردان، پەحمەتى حاجى قارى كۆبى، بىست و پىنج بەرى، ژ كەزەبە كى شەوتى چەند بەبىتەك گۆتیبە، ئەو بىزى بخوینن، ژ لۆمە و گازنا تارىخان بترسن».

واتە: شاعىرى بەناوبانگى كورد خوالى خۆش بوو حاجى قادرى كۆبى، بىست و پىنج سالى بەر لە ئىستا لە جگەرئىكى سووتاو ھەو چەند بەبىتتىكى گوتو ھە، ئەو ھىش بخویننەو ھە و لە سەرەنشتى مۆزوو بترسن. موھەممەدى مەلا كەرىم.

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا جىگای ئەم نوختانە ھەر بە نوختە پىر كراو ھەتەو ھە، لەبەر ئەو تى ناگەم بۆ كە جارى دوو ھە چەند بەبىتتىكى قەسىدە كە لە گۆفارى كۆلچى ئەدەبىياتدا بىلۆو كراو ھەتەو ئەم نبو بەبىتە و ابە لى كراو ھە: «زالمىكى وەك ھەمىد فىرقەى ھەمىدان دادەنى» من لەو باو ھەرەدام ئەم بەبىتە ھىرشە بۆ سەر ئەرمەنى نەك عوسمانى و مەبەست بە «ھىز» ھەكەش سەرۆكى سىاسى ئەرمەنەكانە و دوا و شەى لاپراو ھىش «ئەرمەنستان» ھە و دوكتۆر ئىحسان خۆى زۆر باشى بۆ چو ھە كە لە وتارە كەبە لە گۆفارى كۆلچى ئەدەبىياتدا، ئەم قەسىدەبە لە گەل قەسىدەى «خاكى جەزىر و بۆتان» دا لە پزىكا ھۆنبو ھەتەو ھە. (بۆ ھەلسنگاندن و راست و دروستى ئەم جۆرە بۆ چو ھەنى حاجى، پىروانە: موھەممەدى مەلا كەرىم، حاجى قادرى كۆبى، شاعىرى قۇناغىكى نوپبە لە ژبانى نەتەو ھەبى كورد، ل: ۶۲ - ۶۶، بەغدا، چاپخانەى نجاح، ۱۹۶۰.

ھەرو ھە پىروانە: «الدكتور كمال مظهر احمد، كردستان فى سنوات الحرب العالمية الاولى، ترجمة محمد الملا كرىم، ص ۲۶۶-۲۷۱. م.م.ك».

بۆكەيە ناموس و عار و بۆچىيە ئيمان و دىن؟
 خاچ و ئىنجىلى لە جيى تەفسىر و قورئان دادەنى^۱
 ھەر كە تاجى نايە تەختى لە كوردستان دادەنى^۲
 خەرچ و پىتاكى لە سەرگۆران و سۆران دادەنى^۲
 مەدرەسە دەيكاتە جيى قىسسسىس و پەھبان و كەشيش
 بانگە ناقووسى، لە تەكيش پىرى مەتران دادەنى^۲
 بۆ ئىھانەت كامى ساحب عىززە تە عەزلى دەكا
 بۆ پەزىلى جووتيارى خۆى و گاوان دادەنى^۳
 ھەم لە جيى بەگزادە كان و جيى فلان ئىبنى فلان
 بۆ رياسەت سەربەسەر ئەلقابى ..... دادەنى^۴

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا «كېيە» نووسراو، بەلام ديارە ھەلەى چاپە و ئەبوو شىوھ نووسىنى كۆن «كېە» بنووسرايە، چونكە ئەگەر «كەيە» نەبى «كېيە» بى، بەيتە كە لەنگ ئەبى. لە «ھەتاوى كورد» دا يەك دوو ھەلەى تىرىش لەم چەشەنە ھەيە و لە جياتى يەك «ى» دوو «ى» نووسراو. م.م.ك. ھەر لە ھەمان سەرچاوەدا، چ لەم شوپنە و چ لە وپنە ھاوچەشەنە كانيا تەنھا «جى» نووسراو. م.م.ك.

۲. لە «ھەتاوى كورد» دا وا نووسراو. من لام وايە «دادەنى» كەشى ھەلەيە و واى بۆ ئەچم نىو بەيتە كە بەم جۆرە بى: «ھەر كە تاجى نايە سەر، تەختى لە كوردستان دەبى» چونكە وا نىو بەيتە كەش راست ئەيىتەو و مەعناكەشى تەواو ئەبى و جوانىش نىيە «دادەنى» كە تەنھا لە يەكەم بەيتى قەسىدە كەدا لە داوئى ھەر دوو نىو بەيتە كەدا دووبارە بوو تەو و لە بەيتە كانى تردا تەنھا بۆ راگرتنى قافىھ پىويستە، لە خۆيەو و لەو ناوھراستەدا راست يىتەو. م.م.ك.

۳. لە «ھەتاوى كورد» دا بە ھەلەى چاپ «گاوا» نووسراو. م.م.ك.

۴. جيى ئەم نوختانەش لە «ھەتاوى كورد» دا ھەر بە نوختە پركراو تەو. لام وايە دوكتور ئىحسان باشى بۆ نەچووە كە بە وشەيەكى «خۆيان» پىرى كىردو تەو، چونكە «خۆيان» وشەيەك نىيە مەترسى لى بىرى و پىويست بى لابرى. وا ئەزانم لىرەدا لەقەيىكى ئەرمە نىيانە ھەبوو بۆيە لابرەو. م.م.ك.

هر له پاش چهند سالی تر ته سخیری به غدادیش ده کا
 شماره زووری قشله یه، ده ببؤ له بابان داده نی^۱
 باغ و راغی بولبوله ده یکاته جیی زاغ و زه غهن
 گورگ و مام ریوی له بیسه و لانی شیران داده نی^۲
 خانه تان ویران ده کا قه سر و قوسووری لی ده کا
 بوئمه می نه چنه عه جه م ئیلچی له تاران داده نی
 بو کوری چاک و کچی شیرینی رایکی شی بی به زور
 کوللی شار و دیه که ده جاسووسی په نهان داده نی
 تا بزانی کی نوژی کرد و پوژی گرتووه
 بو سیاست کردنی په نجا نیگه هبان داده نی^۳
 تا وه با بی ئیتتفاق و سه رکه شی بی شیوه تان
 تاجی کیبر و نیخوه ت و غیره ت له سه رتان داده نی
 شماره زای نه حوالمانه ..... بیگانه نین
 داغی سه د سالی هه یه نه مرؤ له کوردان داده نی^۴
 خزمه به سیه، تی بگهن هر بایه قه ولی .....
 شاهی ئیران راده کا سولتانی تووران داده نی^۵

۱. [قشله: بنکه می چه کداران، سه ربا زخانه. ده ببؤ: له وانه یه مه به سستی له ده بیابه و تانگ بی]. له «هه تاوی کورد» دا به هه له می چاپ «بابا» نووسراوه. م.م.ک.
۲. راغ: میرغوزار، داوینی چیا که سه وز بی. زاغ: قه له ره ش. زه غهن: چوله که ره شه. م.م.ک.
۳. نیگه هبان: ئاگاداری کهر. م.م.ک.
۴. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی حاجی لیروه وه باسی عوسمانییه کان ئه کا. م.م.ک.
۵. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی وشه لابراره که می ئیره «رؤمیان» بی. م.م.ک.

ئیستہ مہ علووم بوو .....
 زاہیرن ہہرکامیان تاعہت دہ کا، نان دادہنی^۱
 پڙگر و حیز و دزہ، ژن ہہ لگر و مالان برہ
 فائیدہی چی نیو و کونہی خوئی موسولمان دادہنی
 وادہ زانی قہومی خوئی وہک دایہ بہر شیر و تفہنگ
 قہسری دین ئاوا دہ کا، بونیادی ئیمان دادہنی
 عہقلہ کی خوا داویہ گہر پیرہ ژن سہرفی بکا
 دہستی پڑستہم بادہ دا، تووران لہ ئیران دادہنی
 ئیستہ کی ئہ پیامہ کہ ہہر میللہ تی ہیممہت بکا
 مووری بی مایہ لہ سہر تہختی سولہ یمان دادہنی
 بہیتی «حاجی» چونکہ ئہ فسانہی تورکبازی نییہ
 زور و ہرینہ، باوجودی دوپرو مہرجان دادہنی
 سائیلیکی مہ ککہ بی دیت و بہ مہ کتووبی درو
 حیشمہ تیک پہیدا دہ کا، مالی فراوان دادہنی^۲
 گہورہ دہ یخوینیتہ وہ، ہہم بچکہ دہینوسیتہ وہ
 بہیتہ کانی من لہ گوشہی تاقی نیسیان دادہنی
 بیست و سی بہیتہ قہسیدہم ہہر کہ سی گوئی لی بکا
 پی لہ سہر تاقی مہ ہ و ئہ یوانی کہ یوان دادہنی^۳

۱. جی ئہم نوختانہش لہ «ہہتاوی کورد» دا ہہر بہ نوختہ پر کراوہ تہ وہ. م.م.ک.

۲. سائیل: سوالکەر. م.م.ک.

۳. قسیدہ کہ لہ «ہہتاوی کورد» دا بیست و چوار بہیتہ نہک بیست و سی، جا یا بہیتیکی لی زیاد کراوہ، یا بہ ہہلہ «بیست و چوار» لہ بہیتہ کہ دا کراوہ بہ بیست و سی. م.م.ک.

(۲۳)

حەبیبی جان^۱

حەبیبی جان لەسەرچی ئەم رق و کینە، هەتا کە ی بئ
 بفرموو دەنگی ساز و نەغمەیی مۆترب، نەوای نە ی بئ
 بەری بوو دڵ لە عالەم تا لە نیو زولفت موقەببەد بئ
 ئیتر فەرشی حەیات و خوۆشی یە کبارە دەبا تە ی بئ
 بە بادم دا دڵ و دین عاقبەت بو بادەببە چاوت
 دەمیگە توشنەببە هیجرم، بلین بادە پەیاپە ی بئ
 لە نەزعی دەردی فیرقەت جانی زارم قەت خەلاس نابئ
 مەگەر لەم کەوسەری لیۆ، بلئ بو خەستە با مە ی بئ^۲

بۆ پتر ئاگاداری لە بارە ی ئەم قەسیدە یەو، بڕوانە لیکۆلینەووە کە ی: د. ئیحسان فوئاد لە گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاتی ژمارە ۱۹ ی سالی ۱۹۷۶ و لاپەرە کانی (۷۰-۵۷) بە تاییبەتی پەراییزی ژمارە ۱ ی سالی ۹ ی کە نووسراو: ئیحسان فوئاد، شیعیکی بڵاونە کراو ی حاجی، گۆفاری «میللەتانی ئاسیاو ئەفریقا» مۆسکۆ ۱۹۶۷، ژمارە ۲ ل: ۱۳۶-۱۳۸ «بە زمانی پروسی».

هەر وەها بڕوانە لیکۆلینەووە کە ی عەبدوپەرە زاق بيمار لە ژمارە ۸ ی سالی ۱۹۷۴ گۆفاری رۆشنیری نوئ و لیکۆلینەووە کە ی کە ریم شارەزا لە گۆفاری ئۆتۆنۆمی ژمارە ۵ ی سالی ۱۹۸۳.

۱. ئەم پارچە شیعرە، لە گەل پارچە شیعیکی فارسی «مەخفی» و پارچە شیعیکی کوردی «وەحشی» و تاکە بەتییکی «مەنفی» دا لە دوو دیوی قاقەزە کۆتیک نووسراو نەووە کە کاک بەشیر حوسین سەعدی لە ناو کتیبە کۆن و دەستنووسە کانی باوکی خوالی خوش بووی مامۆستا مەلا شیخ حوسەین سەعدیدا دۆزیووە تەو و ناردوویە بۆ کاک کە ریم شارەزا و ئەویش لە گەل سیایی ئەم کتیبە ناردیە لای من. هەرچەند کاک بەشیر تیکرا پارچە شیعرە کە ی بە شیۆ نووسینی نوئ نووسیووە، لە هەندئ شوینیا کە وتبۆ هەلەو و من خۆم ساغم کردووە. موحەممەدی مەلا کە ریم.

۲. [نەزە: گیان دەرچوون، کەوسەر: حەوزیکە لە بەهەشتدا].

له بهر سیوی جه مالت حهق نییه تهنها منم مه حرووم
یه کی له یموون و یه ک نارنجه، بو «حاجی» مه گهر بهی بی

جووت سه رواكان

(I)

ئوده با چاکه

ئوده با چاکه لیم نه بن دهرهم
 لهم قسه و لهم حیکایه تهی ده یکم
 ئیددعای هر سه نایعیك ناکه ن
 تا کوو نه یخوینن، ئیمتیحانی نه که ن
 پیی ده لین حیلله باز و که ززابه
 «شیخ نه بی» خاریجه له ئهم بابہ^۱
 خانه قا و شیخ و ته که کان یه کسه ر
 پیم بلین: نه فعیان چیه ئاخر
 غه یری ته علیمی ته نه لی کردن
 جه معی ئه ملاک و خه زنه کو کردن
 ده فعه یه ک ئیمتیحانیان ناکه ن
 تی بگه ن زه هره یا نه تریاکن
 له مه حه ککی بده ن ئه گه ر وه کوو زه ر
 تیده گه ن ری گرن وه یا ره هبه ر^۲

۱. شیخ نه بی: مه بهستی له شیخ نه بی ماویلیی ناحه زی حاجیه، له هه ندئ له شیعه کانیدا به «که ر نه بی» ناوی ده با.

به یتی دووهم و سیهه می ئهم پارچه یه جیان ئهم سه ره تا به نیبه و نازانین چۆن وه ها خراونه ته ئهم شوینته، به لام وه ک سه ر نجه ماندا له هه موو سه رچاوه یه کی چاپکراو و ده ستنووسدا هه ر له م شوینته دا هاتوون، بۆیه ئیمه ش هیشتمانته وه.

۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «ره هبه ر»، «رپبه ر» ی ئهم سه رده مه مان هاتووه.

ده خیل شیخ و میخ مہ بن تہ بہ دا
 ہیچ کہسی رزقی ہیچ کہسی نادا
 تہی خہریکی رموز و ناز و نیاز
 تہ وروپا فہننی گہ یوہ تہ ئی عجاز
 قوللہ بی «ئیفل» ی لہ تہ فلا کہ
 عہ کسی تہ و گہ ردشی لہ ژیر خاکہ^۱
 کورہی تہم زہ مینہ یان پیوا
 خاتری توبی چوونہ جہووی سہما
 قسہی تہمرو دہ یگرن لہ زوبان
 سالی تر بوت دہ کہن بہ بی نوقسان
 سہدو پہنجا لوغہت زیاد دہ کہن
 سالی بو ناوی سہنعت و بو فہن^۲
 چینی ثاتہش پہرستن ئیستاکہش
 گہبری بی دین و ہیندووی روورہش
 بوچی فہرموویہ تی نہ بیی تہمین:
 «أَطْلُبُوا عِلْمَكُمْ وَ لَوْ بِالصِّينِ»^۳

۱. ئیفل: قوللہ یہ کی بہرزہ لہ شاری پاریس لہ سالی ۱۸۸۷ دا تہندا زیاریکی فہرہ نسایی «ئیفل» ناو لہ سہر کیسہی خوئی، دہستی بہ دروستکردنی کرد و ۷/۵ ملیون فرہنکی زیپری تی چووہ و بہرزایی ۹۸۴ پییہ و لہ سالی ۱۸۸۹ دا تہواو بووہ و لہ ماوہی سی مانگ و نیودا تہم پارہیہی لہ لایہن تہ ماشاکارانہوہ چنگ کہوتہوہ کہ لہ ہموو لایہ کی جیہانہوہ بوئی دہہاتن.

بروانہ علائہ ددین سہ جادی، میژووی تہدہ بی کوردی ج ۲، بہ غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۵۹.

۲. تہم دوو بہیتہ تہنہا لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہ بوون، موحمہدی مہلا کہریم.

۳. [واتہ: بہ دووی زانیندا برون با لہ چینیشدا بی].

نیرو میّ له م حەدیسە فەرقی نییە
 گەر مەلانیە هیی فەرموو دینی نییە^۱
 تۆ وەرە فەننی فیڕ بە چیتە لەو
 گاوە، هیندوو، وەیاخۆ جوو^۲
 لازمە خول بخۆی وە کوو بەرداش
 هەموو قەرنیک دەگۆرێ ئەمری مەعاش^۳
 تەنبەلی کاری حیز و بی خیرە
 "دەستی ماندی لە سەر زگی تیرە"^۴
 ئەهلی جەننەت نە شوان و گاوانە
 ساحیبی فەنن و عیلم و عیرفانە^۵

۱. [واتە: ئەگەر مە لاگوتی ئەم حەدیسە لەبەر ئەوەی جیناوەکانی (و، گم) پوو لە تیرینە دەکا کەوابوو تایبەت بە پیاوانە و ژنان بی بەشن، درۆی کردوو؛ چون زۆرینەى ئایەت و حەدیسە کان ئاوەهان وە کوو: (أَقِمُوا الصَّلَاةَ)، بە لکوو پووێ ئەم جیناوانە (ضمیر) لە مروف یا موسولمانە].

۲. لە هەندێ دەقدا ئەم دێرە شیعرە بەم جۆرە هاتوو:

«تۆ وەرە فییری فەن بە چیتە لەو»

گاوە جوو، یاخۆ هیندوو»

۳. ئەم دێرە لە دەقی «مستەفا صائب» دا بەم جۆرە هاتوو: «کوللی» قەرنیک دەگۆرێ ئەمری مەعاش. بڕوانە: موحمەد عەلی قەرداغی، هەنگاویک بۆ راستکردنەوی شیعرەکانی حاجی قادری کوئی، گۆفاری «بەیان» ی ژمارە ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

۴. «دەستی ماندوو لە سەر زگی (سکی) تیرە» پەندیکی پیشینانی کوردییە حاجی لە پیناوی ئامۆژگاری نەتەو کەمی بۆ کارکردن و تیکۆشان بە کاری هیناوە. بڕوانە: شیخ موحمەدی خال، پەندی پیشینان چ ۲، بەغدا ۱۹۷۱ ل: ۲۳۷.

۵. [ئەم بەیتە لە دەسنوسیکی تردا بەم شیوێ هاتوو:

فائیدہی گہر بدایہ زیکر و دوعا
 دہبووہ قاروون گہدایی سہرپرگا^۱
 ہہرچی بی بہ ہرہ یہ لہ کہ سبی کہ مال
 دبتہ دہرویش و مارگر و حہ ممال
 لہ حہ دیسا ہہ یہ حہ بیبی خودا
 گوتی: الکاسبُ حسیب اللہ
 موسحفی خویہ عالمی برسی
 بہ دوو نانی دہدات و ناترسی^۲
 سوئی وہک تیشنہ بوو لہ زیگری ہہ تاو
 سہد نوئیژی دہدا بہ کاسہک ئاو^۳
 شیعی وہک تیشنہ بوو لہ سینہ زہدہن
 بہ دوو قہ ترہ دہدا حوسہین و حہ سہن^۴

□

«ئہ ہلی جہنہت شوان و گاوانہ»

«جووتیار و سہ پانی خہرمانہ»

۔ ہہنگاوی تر: ۲۵۴.]

۱. قاروون: ناوی عہرہ بی «کریزوس»ی دوا شای لیدیہ کانہ و بہ سامان زوری و دہو لہ مندی بہ ناویانگ بوو. ہہندی سہرچاوی تریش دہ لین و ہزیریکی فیرعون بووہ جوولہ کہ کانی زور نازار داوہ. «الموسوعة العربية المیسرة».

۲. ئہم دوو بہ یتہش لہ دہستنوسیکی لای مندا ہہ بوون. مو حہ مہدی مہ لاکہریم.

۳. تیشنہ: تینوو. [مہہستی حاجی لہ زیگری ہہ تاو، زیگریکہ کہ لہ بہر ہہ تاوا بگری، واتہ: ہہرئہ و ہندہ سوئی لہ بہر ہہ تاوا زیگری کرد و گہر مالیی دا و تینووی بوو، ئیترچ نوئیژیہ ئہدا بہ کاسہیہک ئاو کہ بیخواتہوہ].

۴. سینہ زہدہن: لہ سنگ دان، سنگ کوتان. لہ دہقی «گ.م.»دا لہ جیاتی «بہ دوو قہ ترہ دہدا» نووسراوہ: «بہ دہ قہ ترہ دہدا».

به قسه ی موخبیر و موئەرپریخی کۆن
 میلله تی چینه چار سه د ملیۆن
 سه ر به سه ر ده وله تی هه موو ژاپۆن
 زۆر به زه حمه ت ده گاته چل ملیۆن
 ئەهلی ژاپۆن به فه نن و سنعه تی چاك
 سه یری چۆن چینی گرت و كرديه خاك^۱
 ئیئتیهادی به ئیئتفاقی ئەنام
 سوپه ره بو حوادیسی ئەیام^۲
 كوردی ئیمه نه زان و پاشكه وتن
 پیکه وه پووش و ئاگر و نه وتن^۳
 بی ئە گه ر ده ستی یه کتری بگرن
 وهك سكه نده ر جیهان هه موو ده گرن^۴
 خواردن و سه تری عه وره ت و سوکنا
 باعیسی ژینه بو گه دا و پاشا

۱. [ئەم سه ركه وتن و پيشكه وتنه ی ژاپۆن له سه رده می میجیدا (واته: پروناك) به پاشایه تی «موتسۆهیتۆ» بووه كه ولاتی ژاپۆن بو دابینکردنی نیازی سنعه تی خۆی ده ستدریژی کرد بو ولاتی چین].

۲. [ئەنام: مرۆف]. سوپه ر: مه تالی جه نگ، شه ركه ر له کاتی شیربازی خۆی بی ده پاریزی.

۳. له ده قی «م.ر.س» دا، «كوردی ئیوه» نووسراوه.

۴. ئەم دپه ره شیعه ره له ده قی «گ.م» دا به م جو ره ی خوواره وه هاتووه:

«بی و ئە گه ر ده ستی یه کتر بگرن

وهك سكه نده ر جیهان هه موو ده گرن»

حاله تی وایه چی له سه ر خاکه
 غه یری "عیسا" ده لئین له ئه فلاکه^۱
 ئه وه هه موو مه دحی باده و دولبه ر
 نوو سراوه له سه د هه زار ده فته ر^۲
 وه کوو خه مه سی نیزیامیی گه نجه
 که له لای خه لقی کیمیا و گه نجه^۳
 یا وه کوو به یتی شیرین و فه رهاد
 شیعی «حاجی» له به ر کرایه به یاد^۴

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه وشه ی «ده لئین» هه له یه «کهوا» راسته بو ئه م جیگایه،
 ئه لئ: چونکه ناکرئ حاجی به دوو دلئیه وه باسی مه سه له یه ک بکات که خودا له قورئاندا دانی
 له سه ر ناوه و ئه فه رموی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ نيساء:
 ۱۵۸. - هه نگاوئ تر: ۲۵۸.]

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم وشه ی «ئهم» ی له «ئهو» پئ راستتره. له ده قی «گ.م» دا له
 جیاتی «له سه د هه زار ده فته ر» نوو سراوه: «له سه ر هه زار ده فته ر».

۳. [نزیامی گه نجه وی: شاعیریککی به رزی ئیرانییه (۵۳۰-۶۱۴ ک.م) به ره مه به ناوبانگه کانی
 پینج گه نج، یان خه مه سی نیزیامین که بریتین له: خه سه ره و شیرین، مه خزهنو له سه رار، له یلی و
 مه جنوون.]

۴. له ده قی ده ستنووسی «مسته فا سائیب» به م جزره هاتوو:

«سه د یه کی باسی شیرین و فه رهاد

بگوتایه له پئی مه عاش و مه عاد»

پروانه: موحه ممه د عه لی قه ره داغی، گۆفاری «به یان» ژماره ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

[موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه نیوه به یتی دووه هه له یه و راسته که ی ئاوایه: «بگوتایه
 له پئی مه عاش و مه عاد»، ئه لئ چونکه ئه مه له گه ل به یتی باشه وه ی گونجاوتره. - هه نگاوئ تر:

ئیستہ میللت دہبوونہ ساحیبی جاہ
 یانہ ہہمتایی «أولیاء اللہ»^۱
 کئی دہلئی کوردہ کان بہ ئیدراکن
 بہسہ ئەم نہقسہ گویٰ لہ من ناکہن
 لہ قسہی ساغی من خہلہل دہ گرن
 واہیمہی شیخہ کان لہ دل دہ گرن^۲
 ئەووی موحتاجی نان و پیوازہ
 یا ہہ تیوبازہ یانہ می بازہ
 حہیفہ بو مہردی ساحیب تہ میز
 ہیندہ باسی مہکانی پیسی و میز
 عیشقبازی و ہہوایی دہرویشی
 میللتی خستہ فہقر و بی ئیشی^۳
 ئەو کہسہی دہولہ مہندہ کی چاکہ
 بہندہیی رۆمیانی ناپاکہ
 ہہموو مردووی میان و سمتی خرن
 بہیتی مہدداحیان بہ جان دہ کپرن
 بہیتی من چونکہ کہ لکیان دہ گری
 لہ غہریبی و بی کہسی دہ مری

۱. ئەم دہ قەش وەك دہ قی دەستنووسە كە ی «مستەفا سائیب» ە. برۆانە: ەمان سەرجاوەی پیشوو.

۲. [خەلەل: رەخنە، ئیراد. واہیمە: قسە ی ہیچ و پوچ].

۳. لہ دہ قی «گ.م» دا «فہقر و دہرویشی» ہاتووہ.

تالە ژیر باری پۆمیان نەمرن
 زەحمەتە قەدری بەیتی من بگرن
 یا نە وەك ئەهلی مەغریب ئیستاکی
 چیه ناوت؟ دەلی: خریستاکی
 باوکم «ئەحمەد» بوو ناوی، فیکرم دئی
 خەلقى لادی بوو دایکی من «فاتی»
 «حاجی» سا بەسیه سەد هەزار دەفعە
 پیم گوتی: ئەم قسانە بی نەفعە^۱
 پۆژی ئەووەل لە بەندە و ئازاد
 خدمەتی خەلقە قیسەتی ئەکراد^۲
 لئی گەری قەومی تۆهەموو مارن
 دز و حیز و پیاوکوژ و هارن
 مری ناوداری ورچی ناو دارە
 راستیان خوارە، خواری خونخوارە^۳
 باوکە! هەر چۆنی تۆ دەلی وایە
 زەن دەکەم ئەم قسانە خۆرایە^۴

۱. ئەمە بە گوێرە دەقی «ت.ر.» و «ر.گ.» ه. لە دەقەکانی تردا نووسراوە: «بەسیه حاجی دوسەد هەزار دەفعە».

۲. ئەم دێرە شیعەرە لە هیچ سەرچاوەیە کدا نەهاتوو تەنها لە دەقی «م.ر.س.» نەبی

۳. [م: تیر و تەسەل]. ئەم دوو بەیتەش لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا هەبوون. موحمەدی مەلاکەریم.

۴. [زەن = ظن]. نیو دێری یەکەمی ئەم بەیتە لە «ت.ر.» دا بەم جۆرە هاتوو: «باوکە هەر چۆنی تۆ دەلی وایە». لە هەندێ دەقیشدا لە جیاتی «زەن دەکەم» نووسراوە: «تێدە گەم».

قوپری کام جی بکەم بەسەر خۆدا
 ئەمە لیم بوویتە عیللەتی سەودا^۱
 بە قسە ی چاکە دەستیان دەگرم
 تەرکی ناکەم بە لۆمە تا دەمرم

(۲)

یا ئیلاهی

یا ئیلاهی بە ئایەتی موزەل
 بە چوار یاری ئەحمەدی مورسەل^۲
 بی نەوایانی مولکی کوردستان
 ھەر لە گاوانی تا دەگاتە شوان^۳
 لە خەوی جەھل و مەستی و غەفلەت
 بە خەبەر بین بە نەغمەیی پەحمەت
 پاکی دەرچن لە کاری نا بە مەحەل
 پۆمی پافرینن بو دەری ئەسفەل^۴
 «حاجی» یە شیعەرەکانی وەك "کاوە"
 پوژی دەبیین درەفشی ھەلداوە^۵

۱. لە دەقەکانی غەیری «م.ر.س» دا لە جیاتی «خۆدا» نووسراوە: «خۆما».

۲. [ئایەتی موزەل: واتە: ئەو بەلگە یە و دابەزینراوە، مەبەست قورئانە]. مەبەستی لە «چوار یاری ئەحمەدی مورسەل» چوار خەلیفەکانی راشیدیەنە.

۳. بی نەوایان: کۆکراوەی بی نەوایە، بی کەس، بی ھیز و پشت و پەنا.

۴. کاری نا بە مەحەل: کاری نا بە جی. دەری ئەسفەل: «الدرك الاسفل». ژێرەوہی جەھەننەم.

۵. لە دەقی «گ.م» دا نووسراوە (پوژی دەی بین). درەفشی ھەلداوە: ئالای ھەلداوە، درەفش: ئالاکە ی کاوە ی ئاسنگەر بوو لە دژی ئەژدەھاکی زۆردار.

(۳)

نہو پوڑہ^۱

نہو پوڑہ بہ ئہمری حہیی مہننان
ئہم عالہمہ پاکی بوو بہ توفان^۲
دہیاری نہما لہ جینسی زی پووح
غہیری ئہمہ ہاتہ کہشتی نوح^۳
نہو پوڑہ گہیشتہ وہقتی مہعہوود
وہستاوہ لہ سہر چیاہکہی جوود^۴
ہہر سی کوری کردیانہ مہسکہن
ئہو جی و مہکانہ میسلی گولشہن^۵

۱. [ئہم پارچہ شیعری حاجی لہسہر ئہو ریوایہتہی قورئان دامہزراوہ کہ دہفہرموی: لہ سہردہمی حہزرتی نووحدا تہواوی دنیا ئاو دایپوشی و ہہموو زیندہوہران لہناو چوون بیجگہ ئہوانہی لہ ناو گہمیہکہی نووحدا بوون، کہ دواہ نیشتنہوہی توفان، لہسہر کیوی «جوودی» (چیاہکہ لہ نیوان کوردستانی عیراق و کوردستانی تورکیادا) لہنگہری گرت، جا بہم بؤنہیہوہ کوردستان بہ بیشکہی دووہمی مرؤف و ہہووہلین ژینگہ لہ پاش توفان دہژمیردری].

۲. حہیی مہننان: «حی منان»، مہبہست لہ خودایہ.

۳. [دہییار: کہس، تاق، دانہ، زی پووح: گیانلہبہر]. لہ ہہندی دہفدا لہ جیاتی «دہیاری»، «تاقیکی» نووسراوہ. [موحہمہدی مہلاکہریم ئہلی: کاتی خوئی لہ بیرمان چوو وشہی «ئہمہ» بکہین بہ «ئہمن» کہ ئہمن راستترہ. -ہہنگاوی: تر: ۱۲۶۷].

۴. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «ئہو پوڑہ»، «ئہو وہختہ» ہاتوہ. و لہ دہقی «ع.س» دا «چیاکہیی جوود» ہاتوہ.

۵. [سی کوری: کورانی حہزرتی نوح؛ سام، حام، یافس].

ئیسْتَکاه جزیره بی موحابا
 مه عموره بی ئەوه له له دونیا^۱
 ئەولادی سه حیحیان به بورهان
 کوردن له مه کانی جه ددی خویمان^۲
 سوککانی بیلادی روبعی مه سکوون
 «بالجمله» له مانه موشه عیب بوون^۳
 بی تفره قه بوون موتیع و ههم دهنگ
 ههم مه شره ب و ههم لیاس و ههم رهنگ
 ئایین و مه زاهیب و ره سائیل
 واکردیه فرقه و قه بائیل
 وه که خه لقی نه چوونه مولکی ئەدنا
 جیی باوکی خویمان کرده مه ئوا^۴
 ئاری به حه دیس و نه سسی قورئان
 حویبی وه ته نه ده لیلی ئیمان
 حادیس نییه، ئەسله گفتوگویمان
 مه وروسه له ده وری جه ددی خویمان^۵

۱. [بی موحابا: بی پرووده رباسی].

۲. [جه ددی خویمان: مه به ست حه زره ته نووح و کوره کانیه تی]. له ده قی «گ.م» و «م.م» دا ئەم نیوه دپره بهم جۆره هاتووه: «کوردن له شوینی جه ددی خویمان».

۳. روبعی مه سکوون: ئەو خاکه یه که خه لکی لی داده نیشی. موشه عیب بوون: لق و تیره یان لی بووه وه.

۴. [ئەدنا: نزماپی، په ست، مه به ست شوئه کانی دیکه ی دنیا یه. مه ئوا: شوین و جیگه].

۵. [واته: زمانه که یان زمانیکی تازه و نوئ نییه به لکوو ههر ئەوه ره سه نه و له سه ر بنجینه ی باپیریان دامه زراوه].

ئیسْتَکَکَہ کَہ وَا جَہ مَاعَہ تَی «وَان»
 ئەسَلَن بَہ نەسَب کە رِیم و شوجعان^۱
 مونقادی عەجەم، موتیعی پۆمن
 مەحکوومی خەپات و حیز و دۆمن^۲
 تەقسیری ئەوان نییە ئەمانە
 ھەرگیز بە تەعەججوبی مەزانە^۳
 رەسمیکی قەدیمە دەوری گەردوون
 خەسمی نوجەبایە، ھەمدەمی دوون^۴
 «حاجی» ئەمنیش میسالی کوردان
 کە وتووومە کە مەندی نەفس و شەیتان^۵
 لەم حەبس و کە مەندە فیکری دەرچوون
 مومکین نییە، مەن یەکم ئەوان دوون^۶
 مەوقووفە بە پۆستەمی عینایەت
 موحتاجە بە ھیممەت و ھیدایەت

۱. [وان: ئەوان، یان مەبەست شاری «وانە» کە کەوتۆتە باکووری کورستانەوہ. شوجعان: بویران و نەترسان].

۲. مونقادی عەجەم: لە ژێر سەرکردایەتی عەجەم. موتیعی پۆمن: بە فەرمان و بە گوێی پۆمەکان (تورکە عوسمانلییەکان) ئەکەن، ژێر دەستی ئەوان.

۳. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای مندا ھەبوو لێرەدا نووسیمەوہ. موخەمەدی مەلاکەریم.

۴. [خەسمی نوجەبا: دوژمنی لە گەڵ پیاوچاگاندا]. ھەمدەمی دوون: ھاو دەم و دۆستی پیاو خراپان.

۵. کە مەند: پەت، داو، گوریس.

۶. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دێری یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە ھاتووہ: «لەم جیسم و کە مەندە فیکری دەرچوون».

دەرچم له ئهسیری میسلی «بیژن»
 راهی بوو به قووه تی تهههتهن^۱

ئهی بی به دهل و شه ریک و تهنها
 «ما أعظم شأنك تعالی»؟!^۲

ته عین بکه رۆسته می دیرایهت
 تهوسه ن بده خوسره وی عینایهت^۳

تا کورد و ئهمن له دهستی دوونان
 دهرچین، ههر ئه تووی ره حیم و ره حمان^۴

(۴)

تا ریک نه کهون

تا ریک نه کهون قهیلی ئه کراد

هه روا ده بنه خه رابه ئاباد^۵

ئه نواعی میله له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کوو بووک^۶

۱. [بیژن: پاله وایتیکی سه رده می رۆسته م بووه]. تهههتهن: پیاوی زۆر ئازا، یان نازناوی

رۆسته می زاله له ئازایه تیدا. ۲. [واته: چه ند زاتی تو به رز و مه زنه؟!].

۳. تهوسه ن: ئه سپی سه رکه ش.

۴. دوونان: کۆکراوه ی دوونه، واتا: پیاوی هیچ و پووج.

۵. له دهقی «ت.ر.» دا نووسراوه: «تایه ک نه کهون قهیلی ئه کراد».

۶. له دهقی «گ.م.» دا به م جۆره هاتوو: «ئه نواعی میله له گه وره و چووک». له دهقی

«ت.ر.» یشدا به م جۆره نووسراوه: «ئه نواعی میله له گه وره و بچووک». ئیمه دهقی «ر.ک.» مان په سند کرد و له هه لبهسته که دا نووسیمان.

یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك ڤرەنگ
بئی غەییەت و عەیب و عار و بئی دەنگ
دنیا بە تران دەخۆن و دەیدەن
هەرچۆنسی مەرامیانە دەیکەن
هەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
پامالی زەمانە، میسلی گەردن^۱
هەر مانەوہ بئی نەوا و مەزلووم
وہك بوومی خەرابەزار، مەشووم^۲
گەر باعیسی ئەم دەپرسی کامە
شەرتیکە کە بوۆ ھەموو تەمامە
ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتفاقە،
گەر "مەرەش" و "وان"ە گەر عیراقە^۳
قەسریکە یەساغی ئەو نیفاقە
گەر وانەبئی بابی ھەر بە تاقە^۴
سەد شیخ و مەلا و ئەمیر و خانی
بوۆ لەزەتی عەیش و زیندەگانی

۱. لە جیاتی «میسلی گەردن» لە گەلی دەقەکانی تردا: «مەحوی کردن» یا «قەتلی کردن» نووسراوە.
۲. [بوومی خەرابەزار: بایەقوشی کەلاوہ. مەشووم: بئی فەر، چارەپەش].
۳. مەرەش و وان: دوو شارن لە کوردستانی تورکیا.
۴. یەساغ: بە تورکی یەعنی یاسا و قانون. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دپیری یەکەم بەم چۆرە ھاتووە: «قەسریکە بە ساخی ئەو تفاقە».

له ولأوه ئهوان به حيله سازى
 لهم لاوه ئه مان به تهقله بازى^۱
 قورپان به هموو ولأته وه دا
 تا مولك و ره عييه پاكي فهوتا
 يه كيان ئه مى تو ده كه ي نه يان كرد
 غه ميان نه بوو كورد ئه گه ر هه موو مرد

(۵)

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»
 نامه سه ر بو ده فعى شه يتانى ره جيم
 ماجه راييكم هه يه بئ بيش و كه م
 هيچ دروى تيدا نيه با بو ت بكه م^۲
 بانى نو تا قى قوبه ي بئ ستون
 كه عبه ييكي بو مه كرده رى نمون^۳
 قاسيدى په يغامى فه رمووى: «مَنْ بَنَى
 مَسْجِدًا يُبْنِي لَهُ بَيْتًا كَمَا»^۴

۱. له ده قى «ر.ك» و «ع.س» و «گ.م» دا وه كوو ناو هه لبه سته كه نووسراوه: «حيله سازى» به لام ته نيا له ده قى «ت.ر» دا نووسراوه: «به حيله بازى».
۲. له هه ندى ده قدا له جياتى «بيش و» نووسراوه: «زياد و».
۳. [موحه ممه دى مه لاکه ريم ئه لى له بيرمان چوو «كه عبه ييكي» بکه ين به «كه عبه كى»، هوى راستى ئه مه ش جگه له ده ستنووسه كه، ديالېكتى ناوچه ي كويه به. -هه نگاوى تر: ۲۷۲].
۴. [واته: پيغه مبه ر فه رمويه تى: هه ركه س مزگه وتى بکاته وه، خانويه كى چه شنى ئه وى له به هه شتدا بو دروست ئه كرى].

باز فہر مووی: سہر بہ سہر رووی زہ مین
مہ سجدہ بو زیکری «ربّ العالمین»
یہ عنی ہر مائی کرابی بو خودا
کہ عہی عہلیا یہ بو زیکر و دوعا^۱
شکلی تہ کیہ و خانہ قاہی شیخہ کان
واقیعہن رہنگینہ ٹہمما بو پریان
لہم ہہ موو شیخ و موریدانہی ریا
فہردہ کی ناچیتہ مزگہ وتی خودا^۲
مہ سجد و میحراب و مینہر بی کہ سہ
ہم مہ پرسہ حالی چونہ مہ درہ سہ^۳
شہ یخہ نا گہر ٹہم قسہت ناییتہ گوئی
سہیری وا چوّلہ کہری تیدا بگی^۴
ناکری بہم های و ہوویہ دہ فعی رووس
ہہ روہ کوو شیخی بوخارا و ٹہندہ لووس
میسلی ئیوہ پالیان دا بہ دوعا
ٹاخری کافر بہ ریشیاندا ریا
پشتیان دا ہیممہت و شہ یخووخہ تی
تا فہرانسز پاکی کردہ میللہ تی^۵

۱. [عہلیا: بہرز و مہزن].

۲. لہ دہ فی «گ.م.» دا لہ جیاتی «فہردہ کی» نووسراوہ: «تاکہ کی».

۳. ٹہم بہیتہ لہ دہ ستنووسیکی لای مندا ہہ بوو. موحمہدی مہ لاکہریم.

۴. [شہ یخہ نا = «شیخنا»: شیخی ٹیمہ].

۵. لہ دہ فی «گ.م.» دا ٹہم نیوہ دپڑہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «تا فہرانسہ پاکی کردہ میللہ تی».

مہرقہ دی تہ قتاب و قوبہ ہی تہ ہلی پاز
 بو تہ جیگہ ی گاگل و موگہ ی بہ راز
 ہیند و داغستان و قازان و قہزم
 خیوہ و ہیند و بوخارا و خواریزم
 یہ ک بہ یہ ک وہ ک ئیوہ بوون و زیدہ تر
 سہر بہ سہر بو باری کافر بوونہ کہر^۱
 موعجیزہ و کشف و کہرامات و دوعا
 بوچی نہیوو فہخری عالم مستہ فا؟
 جیسمی نوورین و ددانی گہوہہرین
 تہو شکا، تہ میان بووہ جیگای برین^۲
 سہبحہ و میسواک و خہرقہ و تہیلہ سان
 بوونہ پابہندی جیہادی غازیان^۳
 تہم ہہموو شہہبازہ بوونہ کوندہ بوو
 خہلوہ کیشان و چلہ سوودی چ بوو

۱. [تہ گہر ہاویٹری (تر) بکری بہ فارسی (تہر) ہمہ لہ لایہنی قافیہوہ پرنک دہبی ہمہ لہ گہل زمانی حاجیدا جوہ].
۲. دیسان لہ ہہمان سہرچاوہدا نیوہ دپری یہ کہم بہم جوہرہ ہاتوہ: «جیسمی نوورانی و ددانی گہوہہرین» تیمہ وشہی «نوورانی» یہ کہمان لہ سہر دہقی «م.ر.س» کرد بہ «نوورین» چونکہ کیشی سووکتہرہ.
۳. [سہبحہ: تہزییح. خہرقہ: جبہی کون و شرپ و شیتالی سو فیان. تہیلہ سان: عہبای پان و گہورہ کہ شیخ و قازیان لہ سہر شانی تہ کہن. غازی: شہرکہر].

یا کہمہ ندم پوشستہ یه، تیغم تہ بہر
 پۆست و کہ شکۆل و دہ فہ و تاج و کہ مہر^۱
 کام حہ دیس و ئایہ تی موعجیز نوما
 ہاتو وہ بۆ رہ غبہ تی رہ قس و سہ ما
 ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک و ہ کوو چاو بہ ستہ تہ رکی بن بہ ری^۲
 داری دنیا ہر کہ سیکی تی گہ یی
 میوہ یی خامی ہ یہ و میوہ ی گہ یی
 پەندی من خامی دہ زانن خامہ کان
 شیرن و پوختہ ی دہ زانن پوختہ کان
 تاکی دنیا مایہ پوختہ ی ہر ہ یہ
 لہم کەر و خامہ ی کہ ہن باکم نییہ
 با بلین: ئەم شیتہ قہ چہ مردو وہ
 چەند و ہ پریوہ، چەند و پینہ ی کردو وہ!

۱. [پوشتہ: پەتیکہ لہ پەشم کہ دەرۆشان بە سەر یان ناوقہ دیانہ وہ دہیبہ ستن. کہ شکۆل: سندۆقچہ یہ کہ لہ داری نارگیل (گوژی ہندی) دروست ئە کری کہ جارن دەرۆشان پەتیکیان پیوہ دہ بہ ست دہ یان کردہ ملیان و ئەو خۆراکە ی کہ سوآیان ئە کرد، ئە یان کردہ ناوی، ئەم کہ شکۆلہ ی نیشانہ ی زوہد و دنیا نہ ویستنہ. تاج: تہ قلہ یہ کی خیر خیری جوچکہ دارہ.]

۲. لہ دہ قی (ع.س) دا ئەم دیرہ شیعرہ بہم جۆرہ ہاتو وہ:

ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک و ہ کوو چاو بہ ستہ تورکی بن بہ ری

حَق تَعَالَا وَاقِيفِي تَه حَوَالْمَه
 «خَالصاً لِلَّهِ» يَه تَه رَقِيمِي تَه مَه^۱
 به يته كان عه يبي مه كه ن خوار و كه چن
 مه قسه دم له م بهند و باوه ده رچن
 وه ر نئ تَه م دونيا يه نه فسي نه فسيه
 گهر له بهر ئيوه نه بي با كم چيه!
 من له توفانا به ري خوم ده رده كه م
 وا مه زانه دامه ني خوم تهر ده كه م^۲
 ئسته هر چيم پي بلين عه يبي نيه
 چونكه ئينسان عيلمى غه يبي پي نيه
 ئاخري چي وه حشيه مالى ده بي
 جاهلش تهر و روزه دي حالي ده بي
 تهم قسه باليره بي، ماندي بووم
 بو ت بكم با سيكي بو يان كر دووم
 پي گوتم ته حبابه كي ساحب حه شه م:
 سه رگوزه شتيكم هه يه با بو ت بكم م^۳

۱. [واقيفي ته حوالمه: ئاگاداري حال و وه زعمه. تهرقيم: نووسين]. تهم نيوه ديپره شيعره له ده قي «م.ر.س» دا به م جوړه هاتووه: «(خالصاً لله) يه تهرقيم تهم»
۲. له ده قي «گ.م» دا نيوه ديپري يه كه م به جوړه يه: «من له توفانا بيم خوم دهر ده كه م».
۳. له ده قه كاني «ع.س» و «گ.م» دا تهم ديپره به م جوړه هاتووه:
 «پي گوتم: ته حبابه كي خاوه ند حه شه م»
 سه رگوزه شتيكي هه يه با بو ت بكم م»

به لام ئيمه به پي ده قه كه ي «م.م» راستمان كرده وه. «بنواړه: مه سهوود موحه ممه د، حاجي قادري كوئي، ب ۲، به غدا ۱۹۷۴، ل: ۳۱۸».

بازی خەو ئیمشەو لەبەر بی هەمدەمی
 بوو بە نەسری ئاسمانی حەوتەمی^۱
 زاغە کە ی شەو باوەشیننی شاپەری
 شەمە کە ی کوژاندهو، وەقتی فری^۲
 بە یزە کە ی جیما لە گەل دەرکەوتنی
 ئاسمان زەرد و سپی بوو دامەنی^۳
 ماھی بی میهرم لە دەرگا هاتە ژوور
 ماتەم و شین و غەمی کردم بە سوورا^۴
 کورت و کرمانجی کە گرتەم بە رەزا
 خستم و باقی وە کوو بەیتی "رەزا"^۵
 چونکە زانیم ئیش کە کەوتە گفتوگو
 بی سەر و پییە وە کوو چەوگان و گو
 ئاخری نایی وە کوو رووبار و چۆم
 یا شەرە جوینی لە نیو خەرپرات و دوّم^۶
 چی پیاو بی تیدەگا پۆمی چییە
 باسی پەمبازی و سواری بو نییە^۷

۱. [نەسر: سیسارگ، مەلئکی مردار خۆرە، لاش خۆر، کەرکەس].

۲. [زاغ: قەلەرەش، قالاو].

۳. [بە یزە کە ی = «بیضه» کە ی: هێلکە یەك].

۴. [سوور: جەژن و شادی].

۵. مەبەستی لە بەیتی رەزا شیعری شیخ رەزای تالەبانییە.

۶. لە دەقەکانی «ع.س» و «گ.م» دا نیو دەپری یە کەم بە ناتهواوی هاتوو. بەلام لە دەقی

«م.ر.س» دا لە جیگە ی بۆشاییە کە «رووبار و چۆم» نووسراوە و ماناش بە جوانی دەدات.

۷. لە دەقی «گ.م» دا بەم جۆرە هاتوو: «باسی پەمبازی و سواری بوونی نییە».

ئیتتفاقی دولبه ریگی بی که دهه
حاجی نه نواعی لیباسی کرده بهر
بی جیاز و مارهیی دهیدا به شوو
لهم هه موو کوردانه داخوازی نه بوو^۱
عاقیبهت ده یخوازن نه ماما نه و ده می
پیر بووه، نازی کهل و کومه ده می
نه و زه مانی بوونه ئاردی نیو درک
پاره یهک ناکا دوو سه د جار بیته رک^۲

(۶)

شیخ بزەینس^۳

شیخ بزەینس قسه ی وه کوو جافه
خو که رامهت نییه نه میش لافه^۴

۱. له ده قی (گ.م) دا له جیاتی «دهیدا به شوو» نووسراوه: «دهمدا به شوو».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی: مه لا جه میل وتووبه: رک: په تیکه چه ندین هه لقه ی هاپیوه، کار و به رخی ساوای پی نه پیچن، به لام من ئیستا نه م بۆچوونه م لا هه له یه و راستی مانا به یته که ئاو هه یه: جا که باوک و کچی به شوو دراو له یه ک جوی بوونه وه و هه ر یه ک وه ک ئاردی نیو درکیان لی هات که کۆکردنه وه یان بۆ که س هه لنه سوور پی، نه و هه له باوک سه د جاریش رقی هه ستی و له کۆکردنه وه ی خو ی و به شوو دانسی کچه که یدا په شیمان بی که لکی نییه. -هه نگاو ئی تر: ۲۷۹].
۳. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «بی ته رک». ئیدیومی «بوونه ئاردی ناو درک، بوون به ئاردی ناو درکان» حاجی له ناو نه م دیره شیعه رییدا به کاری هیئاوه. «نواره: جه لال مه حموود عه لی، ئیدیوم له زمانی کوردیدا، به غدا ۱۹۸۲، ل: ۹۳ مه به ستیشی له یه ک نه گرتن و بلا بوونه وه ی میلیه ته».
۴. لاف: ده عیه، هه و، فیز.

ئەو وە کوو ئیّمە نین بە ئیدراکن
 ساحیبی نوسخەیی گەلّی چاکن
 وە کوو بە هرام و خوسرەو و شیرین
 لەیل و مەجنوون و چەندی وا پرەنگین
 هەموویان پرەمز و کانی عیرفانن
 فیّری بن چونکە خزمی خوّمانن
 مەم و زین و دیوانی شیخی جزیر
 گەلّی چاکن بە سەهلی بیّنە گیر^۱
 ئەم دوانە ئەمیستە تەرجه مەیان
 زۆرە حەتتا لە نیو فەرەنگستان
 وای بخوینن لە وەجھە موحتاجی
 وا بزانی بە خوئیەتی «حاجی»
 هەم پرەواجی بەدەن لە هەر لاو
 تیّنە گەن مردووم، بلین: ماو
 قەت تەسەوور مە کەن تەرەفداری
 غەیری غیرە تەکەشی و غەمخواری
 من کە سیکم زەمانەیی ناکەس
 دای پریموم لە قەوم و قیلە و کەس
 هەر منم ئیستا واریسی عیسا
 بی ژن و مالّ و بی کور و مەئا

۱. شیخی جزیر: مەبەستی شیخ ئەحمەدی جزیری ناودار بە «مەلای جزیری» یە.

(۷)

خو دہزائن سولالہیں نہ کراد

خو دہزائن سولالہیی نہ کراد
 لیروہ بگرہ تا دہ گاتہ قوباد^۱
 ہہموو عالیم، ہہموو شیخ و میرن
 زیرہک و ژیر و ئہہلی تہدبیرن^۲
 وہسہ تی پانی پازدہ پوژر پیہہ
 پر لہ رہشمال و خانہ و دیہہ^۳
 بہ دریژی لہ "قاف" کہ رابوردن
 تا بہ "شیراز" و "ئہسفہان" کوردن
 شہہسہ وارن، پیادہیان ئازان
 بہردی نیشان و کوکلی مہیدان^۴

۱. [سولالہ: رہچہ لہک و بنہچہ. قوباد: کہی قوباد، ہہوہ لین پاشای کہیانی.]

۲. ئہم دپڑہ لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م.» دا بہم جوڑہیہ:

ہہموو زانا و ہونہروہر و میرن

زیرہک و ژیر و ئہہلی تہگبیرن

[موحہ ممہدی مہلا کہریم لہ بارہی ئہم بہیتہوہ ئہلی: من لام وایہ ئہم نیوہ بہیتہ لہ ئہسلدا بہم جوڑہ بووی: «ہہموو عالہم ہہموو شہہ و میرن» لہ بہر دوو بہلگہ: یہ کہم ئہوہیہ کہ حاجی قادر زور دانووی لہ گہل شیخاندا نہ کولآوہ تا بہ شانازیہوہ بیانکات بہ برپرہی گہلی کورد، دووہہ میش ئہوہیہ کہ ئہ گہر «شیخ» یش «ئ» کہی قووت نہدری نیوہ بہیتہ کہ توژی لہ نگ ئہ کا.

- ہہنگاوئی تر: ۲۸۱.]

۳. وہسہ تی پانی: تینکرای پانی، موہدہلی پانی.

۴. [کۆلک: سووکہ داریکہ لہ یاری جریت دا یاری پی ئہ کرئی. موحہ ممہدی مہلا کہریم ئہلی: مانای ئہم نیوہ بہیتہم بو ساغ نہبووہ تہوہ، بہ لام کاک فایز مہلا بہ کرگوتوویہ: «کۆلکی مہیدان» لہ بہر پی سواران پی شیل ئہ کرئی و ئہ ہاردری. لہوانہیہ لہ جیی خویا «کۆلہ کہی مہیدان»

بووی. - ہہنگاوئی تر: ۲۸۳.]

دان و بـــه خشینیان له لا باوه
 خوونی مهیدانیان له کن ئاوه^۱
 به شه جاعت هموو وه کوو پښوښتم
 به سه خاوهت هموو وه کوو حاتم
 له وه فاسموه ئیل و ئیسماعیل
 عههد و په یمانیاں چیاى قه ندیل^۲
 گوردی شانامه پاکیان کورده
 کافی ئهم سافه کافی ئهو ورده^۳
 له شه پرا زور دهنه قه و ماوه
 پښوښتیان چلون جواب داوه
 «حاجی» دهمری له داخ و هاواره
 کوردی بیچاره دهنه ئاواره

(۸)

حاکم و میرانی کوردستان

حاکم و میرانی کوردستان
 هر له بوټانه وه هه تا بابان

۱. ئهم به یته له یه کئی له دهستنووسه کانی لای مندا هه بوو، موحه ممد مه لاکه ریم.
 ۲. [سموه ئیل: پیغه مبه ریکی عیبرییه که له دادپهروه ری و ئاکار چاکیدا به ناوبانگه].
 ۳. [واته: وشه ی «گورد» که له شانامه دا به مانا پالنه وانی هاتوو ئه وه کورده به نه ختی
 جیاوازی له کافه کاند].

یہك به یهك حافیزی شه ریعت بوون
سه بییدی قهوم و شیخی میللهت بوون^۱
سه بیید و شیخه کان له ترسی ئهوان
مونزه وی بوون و زاکیری په حمان^۲
هر که فهوتان ریای ئهوان ده رکهوت
سهیری چۆن بوونه پووش و ئاگر ونهوت
یه کی له م لاوه پروو ده کاته عه جهم
دوو له وللاوه ده بسنه دوژمنی هم
دوو هه زار ژن فه ساد کرا له م لا
بوونه قاتیل ئهوانی تر له وللا^۳
یهك به یهك بوونه ناییبی هه مه وهند
ساحیبی مارتین و ماری گه زه ند^۴

۱. [نیوه به یتنی دووهم ئامازه یه بهو حه دیسه که بیغه مبه ر ده فه رموی: «سید القوم خادمهم».
۲. مونزه وی: گۆشه گیر.
۳. ئه م دوو به یته له گه لّ ورده جیاوازییهك له هه ردوو ده ستنووسه که ی لای مندا هه ن. له یه کی له و ده ستنووسانه دا چه ند په راویژیکیان له سه ر نووسراوه، نووسراوه ئه وه ی «پروو ده کاته عه جهم» شیخ عوبه دیللا ی نه هره وانیه و ئه و شوینه ی «ژنانی لی فه ساد کراوه» ئیرانه و ئه وانیه ی «بوون به دوژمنی یهك» تاله بان ی و به رزنجه بین و ئه وانیه ی «بوون به پیاوکوژ» له شاره زوورن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.
۴. هه مه وه ند: عه شیره تیکی ئازای کورده. مارتین: جوړه تفه نگیکی کۆنه، جاران له کوردستان زۆر به کار ده هینرا. ماری گه زه ند: ماری گازگر و زیانبه خش، مه به ست له ماری ئه و شیخانیه که ئیجازه ی مارگرتن ده ده ن.

میلله تیش هیند کهرن وه کوو جاران
 دهستیان ماچ ده کهن ده لّین: قوربان!
 گهر له سه حرامه لانه مردایه
 گورگه شین با کهری بخواردایه
 شیّری درپرنده وهك له بیّشه نه ما
 گورگ و مام ریوی دینه ره قس و سه ما
 من له غه مخواری ئەم قسانه ده کم
 وهرنه په شمه له لام هه موو عالم
 ئەم قسه ئیسته عهیی لی ده گرن
 ئەو ده مهش دی که ئیوه بووی ده مرن
 ئەم به ئەو ئەو به ئەم ده لی: کاکه
 سهیری قانونی «حاجی» چهند چاکه!
 هه ر چلۆنی ئیشاره تی فهرموو
 وهك که رامهت هه مووی هه روا ده رچوو

(۹)

خوسره و که یقوباد

"خوسره و" و "که یقوباد" و "ئه سکه ندهر"
 وه کوو "کیسرا" و "کاوس" و "قه یسه ر"

۱. حاجی بیری ئەم دپّره شیعره ی له ناوه روکی په ندیکی پیشینان وه رگرتوو که ده لی: له جیی شیّران سه گان (ریوی) ده کهن گیّران. بنواپه: خال، په ندی پیشینان. به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۹۰.

ھەموو تیڤ چوون و پاکی فەوتاوہ
 نہ سیلاح و نہ سککەیان ماوہ^۱
 واقیعیەن وایە وەک بەیانم کرد
 ھەر کەسێ زان، بە ناعیلاجی مرد
 مەرگ و ژین میسلی سییەر و تاوہ
 ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ
 چونکە ھەرچی لە داری دونیایە
 دیت و دەروا، ھەمووی وەکوو بایە
 سەد شەھەنشاه و پادشا مردن
 سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن
 میللەتە باقی، ما بە قافانی
 ھەر لە جافی ھەتا بە گۆرانی^۲
 ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیا دا
 حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
 گەر بە دەورانیان بگەییایە
 ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
 چ بە مەنسوور و گەوھەری کوردی
 چ بە نەزم و کیتابەتی وردی

۱. سککە: پارە ی مەعدەن.

۲. جاف: خێلێکی گەورە ی کۆچەری کوردە. گۆران: بە کوردی نیشتەجێ و کشتوکالدار و تراوہ. مەبەستی حاجی لە تیڤکرای کوردی کۆچەری و نیشتەجییە.

"سه عدی" ئە ییامی خوئی نه بوو نانی
 وه کوو من بوو گه رۆک و بی خانی^۱
 ئیسته خه لقی له سه سه ره تی ده مرن
 به یته کانی له زێر و زیو ده گرن
 ئاخیری رۆژه کیش ده یی وه عدی
 خه فه تم بو بخۆن وه کوو "سه عدی"
 قازیی نه سر و مو فیتی نازیم
 تی ده گهن تا مو ده پر ریس و عالیم
 بو ته سیحه ی زوبانی کوردانه
 شیعه ره کانم ده لیل و بوره انه
 یه عنی تا ماوه شاعیری غه پرا
 عالیم و عامی داخی بو ناخوا
 لاکین نه و ساعه ته ی به ره حمه ت چوو
 قور ده پیۆن ده لێن: چ حیکمه ت بوو!
 په شمه «حاجی» وه ره وه کوو جار ان
 بی ره وه سه ره حیکایه تی کوردان

۱. سه عدی: مه به سته له [شیخ موسلیحه ددین] «سه عدی شیرازی» یه که نه دیبکی ئیسلامی
 ئایینه ره وه ری ئیرانی بووه، له سالی ۱۲۹۱ی زایینی کۆچی دوایی کردووه و له ناو خه لکه که دا
 ناوی به شیخ سه عدی ده رکردووه.

(۱۰)

شەھسوارى بەلاغەتى كوردان

شەھسوارى بەلاغەتى كوردان
 يەككە تازى فەساحەتى "بابان"^۱
 مستەفايە تەخەللوسى "كوردى"
 غەزەلى كوردە بەربوتى كوردى^۲
 ناوى "ساحييقران"ى خاسى ئەو
 چونكە لەم عەرسە ئەسپى ئەو بەدەو
 ئەو كە نۆشى شەرابە كى تالى
 "تالى" لەو عەرسەدا بوو تالى^۳
 "تالى" ئوستادە كى گەلى چا بوو
 خزرى ئابى حەياتى مەعنا بوو^۴
 يەككى تر بوو "موحەممەدى فيكرى"
 مووى دەئەنگاوت بە تيرە كى فيكرى
 يەككى "رەنجوورى" ئەھلى كەركووكە
 فيكرى بيكرى ھەموو ۋە كوو بووكە

۱. شەھسوار: وشەيە كى ليكدراوى فارسىيە بە ماناى شاسوار دى، حاجى لە سەدەى نۆزدەھەمدا زمانى ئەدەبى فارسى ئامپز بوو. ھەندى نووسەر ۋە كوو زمانى ئەدەبى ئەمپرۇ دەيكەن بە «شاسوار». [بەككە تاز: سوار چاك].
۲. بەربوت: ئامپرىكى مۇسقىاى ۋە كوو عوودە.
۳. تال: بە پىي ھەندى سەرچاۋەى زمانى عەرەبى بە ئەسپى چوارەمى مەيدانى غارغارين دەئىن. پروانە: المنجد في اللغة بيروت ۱۹۶۶، ص ۶۴.
۴. مەبەستى لە خزر ھەم ناوى «تالى»ى شاعىرى مەزنى كوردە ۋە ھەم حەزرەتى خزرى ناودار بە «خدرى زىندە» يە چونكە ئاوى ژبانى خواردۆتەو ھەر بە زىندوۋەتى ماۋەتەو.

یہ کی تریان "تہمین بہ گی" دزہیی
 دز نییہ شاعیریکہ جہر بہ زہیی^۱
 "کہ یفی" حاجت نییہ بکہم باسی
 تہم کتیبہی بخوونی دہیناسی
 "سالیم" و "مہ شوی"، "شیخ پرہزا" و "خہستہ"
 شاعیران ہر چواری بہر جہستہ
 وہک "وہ فایی" کہمہ لہ شو عراییی
 خہ تی وہک بہ یتی چاک و تہ سپایی^۲
 لہ کون و قوژبنی کہ لاوہی دہ ہر
 چہندی تر ہن میسالی گہنجی گوہر^۳
 سہبکی "جامی" ان و غیرہ تی "سہلمان"
 بہ یتیان ون بووہ وہ کوو خویمان
 "مہ لکہ قوڑ" و "حیماری" و "کیسہ شکہل"
 «قِسْ مِنْ اَسْمَائِهِمْ وَ لَا تَسْأَلْ»^۴

۱. جہر بہ زہ: بزئو، نازا و جہ سوور. [موحہ ممہدی مہ لا کہریم تہ لی: «دزہ بی» و «جہر بہ زہ بی»
 ہہ لہ ن و «دزہ بہ» و «جہر بہ زہ بہ» راستن۔ ہہ نگاوی تر: ۲۹۱.]
۲. [موحہ ممہدی مہ لا کہریم تہ لی: ئیستا وای بو دہ چم تہم بہ یتہ ناوہ ہابی:
 «وہک وہ فایی کہمہ لہ شاعیرا بی»
 خہ تی، وہک بہ یتی، چاک و ئوستا بی».]
۳. [ئیبویستہ بو تہوہی قافیہی «دہر» لہ گہل «گوہر» دا ریک بیتہوہ، وشہی «دہر» بہ
 «دہہر» بخوئیریتہ.]

۴. «مہ لکہ قوڑ» و «حیماری» و «کیسہ شکہل» نازناوی سی شاعیری دؤست و ہاوچہرخی
 حاجی قادر بوون، تہمانہ و چہند کہ سیکی ہاوتایان پیکہوہ فہقی بوون لہ مزگہوتہ کہی «شیخ

شعیران جوانه بهس نییه کوردن
 گهرچی بهد ناون و گهلی وردن
 به فیدایان ده کهم سه د "ئینو یه مین"
 چونکه ده بهستی غیره تی کوردین^۱
 له جزیره یه کیکه "شیخ ئه حمه د"
 ساحیبی ناو و مورشیدی ئه رشه د
 ئه وی "جامی" گوتوو یه تی ئه مه یه
 له و قسه و مه دحه مه قسه دی ئه مه یه
 «پسیرمردی بدیده ام ز جزیر
 نیک مردی بدیده ام ز حریر»
 "ئه حمه دی خانی" ساحیبی مه م و زین
 شاهبازی فه زایی عیللین^۲
 خه له فی ئه و ده بن له "گودینگان"
 له جزیر پیی ده لئین: "فه قی ته یران"^۳

﴿﴾

وه تمان» له باله که تی، بۆ پتر ساغکردنه وه ی پروانه: «مه سهوود موحه مه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۵۳ تا ۵۵». نیوه دپری دووه م به پښووسی کوئی عه ره بی نوو سرا بوو خستمانه سه ر پښووسی نوئی عه ره بی. [واته: به ناوه کانیانا هه لیان سه نگین و ئیتر له باره یانه وه پر سیار مه کهن، یانی خۆتان تیده گهن چه نده شوخ و گالته چی بوون].

۱. [ئینو یه مین: شاعیر ئیکی ئیرانییه (۷۶۹- ۸۵۰ ه ق)].

۲. [عیللین: جیگه به کی به رزه له به هه شتدا، «إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيْنِ». موته فقیفین: ۱۸].

۳. ئه مه ده قه ی سه ره وه مان له ده ستنوسه که ی «م. ر. س» وه رگرت و وه ک بینیمان ده قه کانی «ع. س.» و «گ. م.» دا به م جوړه بوو: «خه له فی ئه و ده بن کوو ز نکان!».

شاعیری ئیڙه گهرچی زور ماون
 ئەم دوو سیینە که واه پیش چاون^۱
 چەند ئەوەندەهێ که عەرزى ئیۆم کرد
 شو عەرمان هەیه بە دەستوبرد
 شاعیر کۆن و تازەهێ کوردان
 که لە تەعدادی عاجیزە ئینسان
 ئەوی خۆم دیومە یانە خو ئەسەری
 ئەمەیه بو ت دەلیم بە موختەسەری
 مەعدەنی عیلم و عالیمی عامیل
 قوتبی دەوران و مورشیدی کامیل
 هەر لە ئەووەل جەنابی "مەولانا"
 نەقشەندی رەواقی ئیللەللا^۲

۱. ئەم شەش بەیتە، لە بەیتی «لە جزیره یە کیکە شیخ ئەحمەد» هەو، لە یەکی لە دەستنوسە کانی لای مندا پارچەیه کی سەر بەخۆن لە پاش پارچە شیعری «خوسرەو و کە یقوباد و ئەسکەندەر» هەو. من لام وایە ئەووە راست نییە و شوینی ئەم بەیتانە لەم پارچەدایە جا لێرەدا یا لە شوینیکی مونا سیدی تردا. نیوێ یە کە می بەیتی پینجەمیشیان بەم جۆرەیه: «خلقى ناو دی گودنگان» که ئەبێ بە «خەلقى ناو دی گودینگان» و دیارە لەنگە. ئەوێ لەم تیکستەدا بایه خێ هەبێ ناوی «گودینگان» هەیه که لەوانەیه بێی بە هۆی راستکردنەوێ ناوی ئەو شوینە. ئەگەر ئەو تیکستەش راست بێ که ئەلێ «خەلفی ئەو دەبن»... تاد، ئەووە دیارە وائەگە یەنێ که فەقی تەیران کوری یا لە ئەوێ ئەحمەدی خانییە و ئەوێش پینچەوانەهێ هەموو ئەو شتانەیه تا ئیستا لە بارەهێ میژووی ژبانی فەقی تەیرانەو نووسراون. موخەمەدی مەلاکەریم.
۲. مەبەستی لە مەولانا خالیدی شارەزووری میکاییلی نەقشەندییه.

غہوسی سانی و حاتمہ می مہزہب
 "عہ بدورپرہ حمان" ی خالسی مہ شروب^۱
 وہ کوو "بہ یتووشی" شاعیری عہ رہ بی
 تا قیامت نہ کہس بووہ و نہ دہ بی^۲
 شاعیری جاف و نہ زمی ئہ ترافی
 "مہ ولہ وی" و "خانہ" کافیہ و شافی
 ئہ وی سہر خیلی عیلی ئہ وزانہ
 لہ عہ شایر "مہ لا ولہ دخان" ہ^۳
 خو "مہ لا مستہ فای بیساران"
 بی نہ زیرہ لہ نہ زمی کوردستان
 "مہ لکہ" مان مہ لکہ مووتی مہ عنایہ
 یہ عنی ہر چوئی حہز بکا وایہ^۴
 وہک "مہ لا خدری روو دباری" نییہ
 شاعیری ئابی حہ یاتہ تاربی نییہ
 حکمہت و نہ زمی "میرزا یہ عقووب"
 وہک فلاتوونہ لہ فزہ کان وہک کووب

۱. غہوسی سانی: مہ بہستی لہ عہ بدورپرہ حمانی باوکی شیخ رہزای تالہ بانییہ.
۲. بہ یتووشی: مہ لا عہ بدوئلای بہ یتووشی: شاعیریکی ہرہ گہورہی کورد بووہ، بہ لام شاعرہ کانی بہ زمانی عہ رہ بی دادہ نان.
۳. ئہم دوو بہ یتہ لہ بہ کئی لہ دہستنووسہ کانی لای مندا ہہ بوون، موحمہ دی مہ لاکہ ریم.
۴. [واتہ: مہ لکہ - کہ نازناوی شاعیریکہ - بہ مانای فریشتہ یہ لہ ناو فریشتہ کاندہ بہ مانای مہ لکہ مووت (ملك الموت) واتہ: عیزرائیل دیت کہ ہرچی بکات بہ دہس خوئیہ.]

یہ عنی فیکری لہ ئاسمان بہ دہرہ
 باعیسی عہیشہ، دافیعی کہدہرہ
 "حہسہن"ی باوکی "فہقی ئومہر"
 کوری "ئومہر"، "موحہمہد"ی سہرورہ
 مہنجہلی نہزمی گہورہ و گچکھن
 بوخہ یالاتی عہینی سی کوچکھن^۱
 شاعیری "زہنگہنہ" نییہ حہددی
 وہ کوو شوجمانی ناکری عہددی
 چونکہ مہجمووعی تہبعی مہوزوونہ
 سینہیان میسلی ئاینہ روونہ^۲
 ئینتخاب ناکری لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہردا سوار و چالاکی
 دوو وہ حیدن "موحہمہد" و "ئہحمہد"
 یہکی کوماسییہ یہکی دہرہ بند^۳
 "ہمہوہند"یش کہ خزمی خومان
 شاعیری زورہ پاکی دہیزانن
 چونکہ تیژی زوبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی رم و دہمی خہنجہر

۱. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «مہنجہل» و شہی «مہشخہل» ہاتوہ. [سی کوچکھ: سیبہردہ، کوانو].

۲. لہ دہقی «گ.م» دا نیوہ بہیتی یہ کہم بہم جوڑہ ہاتوہ: «چونکہ تہبعی ہمووی مہوزوونہ» و لہ جیاتی «سینہیان»، «سینگیان» ہاتوہ.

۳. مہبہستی لہ جہماغای دہرہ بندفہ قہرہ و ئہحمہد بہگی کوماسییہ.

بی کتیبین، ئەمە لەوان دووره
 مەردی ئازا لە ناقیسان دووره
 دەشتی کەرکوک و کیوی هەورامان
 شاعیری زۆرە بی هەدد و پایان
 سادە هەر ناویان بکەم ئیملا
 ئەم کتیبە بچووکه بەش ناکا
 هەر لە "شیراز" هەتا "بابان"
 پاکی یەک نەزمە پێی دەلین "گۆران"
 هەر "موسل" هەتا هەددی "بابان"
 بەیتیان کردوو هە کوو جافان^۱
 بەسبە بی عاری ئەی گەلی خزمان
 لەم هەموو بەیتی میلله تی خوومان
 ئەگەر ئیمە و "سنه" و "سوله یمانی" ن
 ناوی یەکیان بە چاکی نازانین
 وەك "موحه مەد حەنیفە" بەیتی مەتین
 نییە ئیلا حەساری "قوستەنتین"
 "بەیتی دمدم" کە قەدری نازانن
 پاکی سیحری حەلالی کوردانن
 وە کوو شانامە گەر بنووسرایە
 لیت موعەبیەن دەبوو چ وەستایە

۱. لە دەقەکانی «ع.س.» و «گ.م.» دا وە کوو ناو ئەم قەسیدەییە نووسراوە، بەلام لە دەقی
 «م.ر.س.» دا لە جیاتیی «بەیتیان کردوو» نووسراوە: «بەیتیان کردوو».

ئەسپی رەش بەیتی تا بلیی چاکە
 نەزمی یەگجار سوار و چالاکە
 ئەسپی شەش پیی قەرەمانی عەجەم
 مەحزی کیزبە بە ئیتفاقی ئومەم
 چونکە نووسراوە خەلکی دەبخوونن
 لەم ھەموو بەیتی ئیمەدا کۆرن
 وەرە ئەمجا لە ھەسرەتان مەمرە
 چوار پەلی ئەسپی سوننیان مەگرە^۱
 وەکوو بەیتی ھەتەم لە دەعوادا
 نییە، "فردەوسی" سەد کلک بادا
 ئەم فەسیحانە پاکی بیئاون
 باعیسی پیت بلیم: نەنووسراون
 دوو "عەلی" ن شاعیرن وەکوو ھەسسان
 "بەردەشان" و "ھەریر" مەسکەنیان^۲
 یەکی ھەمنامی خۆم بە خۆم دیبووم
 شیخ وەسانی بوو مەردەکی مەعلووم^۳

۱. لە دەستنووسە کە ی «م.ر.س» دا لە جیاتی «مەگرە»، «مەپرە» ھاتوو.

۲. [ھەسسان: شاعیرێکی ئیسلامیە کە بە شاعیری پیغەمبەر بەناوبانگ بوو].

۳. حاجی لەم دێرە شیعەرەدا، لە حاجی قادریکی شاعیری شیخ وەسانی دەدوێ کە ھاوناوی خۆی بوو، بەم وشە ی ھاوناو ھەش سەرەرای ناوھێنانی شاعیری شیخ وەسانی، ناوی خۆشی بەی دەربیرین خستۆتە پال لیستە ی شاعیرانی کوردەو. بروانە: «مەسعوود موھەممەد، حاجی قادری کۆبی، ب ۱ بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۶۶».

وہ کوو من بوو به زاهیری جاہیل
 باتینہن شاعیریکی زور کامیل
 "تہمہدی کور" له شاری سا بلاغہ
 بہیتہ کی داغہ، بہیتہ کی باغہ
 تہمہ مہ جموعی شاعیری غہ پران
 ہر وہ کوو مہ سنہوین له نیو کوردان^۱
 ہہ موویان بی نہ زیر و یہک و ہزنن
 قابیلی بہزم و لایقی پہ زمن
 غیری "دمدم" لہ مان بہ نہ زمہ جودا
 بی سہدا تہ پلی نہ زمی دہنگ نادا
 بہ پہوانی میسالی ثابی پہوان
 ئیر تیجالین ہہ موو بہ بی دامن^۲
 کوللی بہ یتیکی دوو ہزار فہردن
 مانگہ کی پی دہوی لہ بہ رکردن
 تہمہ ہر کوردہ لایقی تہ حسین
 بی کتیب و موعہ لیم و نووسین
 کامہ مندال و شیتی لی بگری
 ہر کہ بیستی بہ جاری دیتہ بہری

۱. مہ سنہوی: مہ بہستی لہ و کتیبہ یہ کہ «مولانا جہ لالہ ددینی پرمی» بہ شاعر و بہ زمانی فارسی دابناوہ.

۲. بہ پہوان، پہوان: «فصیح»، بہ پہوانی: بہ فہ سیحی. ٹاوی پہوان: مہ بہستی لہ ٹاوی حہ یاتہ، کہ دہ لین ہر کہ سیکی چنگی بکہوی و بیخواتہ وہ ہہ گیز نامری، یا ٹاوی جاری.

[ئیر تیجالی: لہ پر و پڑراو و بہ بی بیر لیکردنہ وہ].

ئیسته مه علومی بوو هه موو میللهت
 ئەئی مه لای دهرس و موفتیئی ئوممهت
 ئیمه بی غیره تین و بی عارین
 ئەوی نه یخویندوو له مه عارین
 قهید و تهزیب و شهرح و حاشیه کان
 بوونه سه ددی مه عاریفی کوردان^۱
 حاسلی ئیمه وهك ده كه م ته خمین
 کرمی ئاوریشمین و میش هه نگوین
 نییه ئارام و راحه تی و خه وتن
 شهو و پوژی هه تا دروستی ده کهن
 که چی پومی که ئیمه دهیناسین
 واده زانی که ئیمه نه سناسین^۲
 یانه ئیرانییهك که مه علوموه
 دایکی موعه، باوکی مه وهوموه
 ئەمه ده یکاته کاسه دهینووشی
 ئەو که وای لی ده کات و ده یپووشی

۱. [تهزیب = «تضیب»]: مه بهست ئەو نیشانه و نیگارانهیه که فهقی و مه لای کۆن پینوهندی
 وشه و جیناو و... پی ده ستیشان ده کرد. چه شنی ئیساری ئیسته].
 ۲. نه سناس: جوړه مه یموونیکه.

(II)

سلام الله منى

«سلام اللّٰه منى كُلىَّ يَوْم»

له ئەسحابانى ساحبى غيرەت و دين^۱

له بى عارى ھەموويان كەوتە يادم

رومووزى ئىتتىفاق و ئىتتىحام^۲

له بەر دوورى له ئەقران و له ئەمسال

له كوردانم دەپرسى «ضرب الأمثال»^۳

له بۆ ئەم يەك دوو ئەشعارى پەش و پرووت

ھەتا پەيدا بوو پۆحم گەيە سەر لووت

دەفەرمووى ئەم عەزابە بۆچ دەكيشى

چ مەزلوومە ئەگەر چاوت نەيشى

قورى كوى كەم بەسەر خۆما له غوربەت

خەوم نايى له داخى مولك و ميللەت

ئەگەر وەك من خەبەردار بن له دەولەت

له حەيفان خۆ دەخنكىنن بە بى پەت^۴

۱. ئەم نىوہ دېپرہ عەرەبىيە، لە دەقىي «ر.ك» و «ت.ر» و «ع.س» مان وەرگرتووہ دەنا لە دەقىي «گ.م» دا بەم جۆرہ ھاتووہ: «سلام اللّٰه عەلە يەكوم كُلىَّ يَوْم!».

۲. لە دەستنووسە كەى «م.ر.س» دا نووسراوہ: «بە رەمزى ئىتتىفاقى و ئىتتىحام».

۳. [ئەقران و ئەمسال ھاوئەل و ھاوتە مەنە كان].

۴. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «بن»، «بى» و لە جياتى «دەخنكىنن»، «دەخنكىنى» نووسراوہ.

چوار ملیؤنه کوردستان نفووسی
 به قیسسه‌ی ئەهلی ته‌خمینی که نووسی^۱
 هه‌موویان شیرێ پیشه‌ن حاته‌می جوود
 له شه‌رداکیوی "جوودی و به‌حری مه‌مدوود"^۲
 وه‌لیکین فائیده‌ی چی هه‌رج و مه‌رجن
 له ده‌عوادا له‌گه‌ل یه‌کتر به‌مه‌رجن^۳
 "له‌گوئی گا نوستون" هه‌ر چه‌نده شیرن
 وه‌کوو که رویشکی چاو پاماو و کویرن^۴
 ئەهوی ئەعلایه سه‌رده‌سته‌ی شکاره
 ئەهوی ئەدنایه به‌سته‌ی زولفی یاره^۵
 ئەهوی ئازایه شه‌هنامه ده‌خوینی
 ئەهوی میسکینه گه‌نم و جو‌ده‌چینی

۱. له ده‌قی «ع.س.» و «گ.م.» دا نووسراوه: «دوازده ملیۆن». ئیمه ده‌قی «ر.ک.» و «ت.ر.» مان لا راست بوو که نووسیویه «چوار ملیۆنه»، چونکه ده‌قی کۆتترن و له‌گه‌ل کیشی شیعره‌که‌ش باشت‌ر ده‌گونجی و له سه‌رده‌می حاجیشدا کورد هه‌ر چوار ملیۆنیک بووه و ئیستا زیادی کردووه. موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

۲. جوود: سه‌خاوت به‌خشنده‌یی. [به‌حری مه‌مدوود: به‌حری هه‌ره‌گه‌وره]. له ده‌قی «ت.ر.» دا نووسراوه: «به‌حری مه‌خدود» و له ده‌قی «م.ر.س.» یشدا نووسراوه: «به‌حری مه‌حموود».

۳. هه‌رج و مه‌رج: فیتنه و هه‌را و هۆریا. [موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم ئەلی: «یه‌کدی» له «یه‌کتر» نزیک‌تره به‌زاراوه‌ی کۆیه‌وه، ئەمه‌ش سه‌ره‌پای نوسخه‌خه‌تییه‌کان. هه‌نگاوئێ‌تر: ۳۰۶].

۴. له ده‌قی «ر.ک.» و «ت.ر.» دا نووسراوه: «چاو ئازا و کویرن». [له‌گوئی گادا نووستن: ئیدیۆمیکێ کوردیه‌ به‌مانای بی‌خه‌به‌ربوونه].

۵. [ئه‌علا: به‌رز. ئەدنا: نزم و خوار].

ئەمانە بى شعوور و گىژ و ويژن
 موتيعى لۆتى خوڧرى و ھەرزە بيژن^۱
 كورپكى وانه بوو ھەستيتە سەر پى
 بزائى خەلقى چۆن كە وتوونە سەر پى^۲
 بكا سەيرى جەريدە و ھالى ميللەت
 كتيى تازە و تەئريخى دەولەت^۳
 بزائى تاچ قەوماو ھە ئەتراف
 سەراپا ئاگرە ئەتراف و ئەكناف^۴
 ئەگەر كارىك نە كەن ھەم بەينەدا زوو
 مەمالىك كاتەكى زانیت ھە دەست چوو^۵

۱. ھە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.» دا بەم جۆرە يە: «لۆتى خۆر». ئىمە بە «لۆتى خوڧرى» مان خويندە ھە. [كەك ھە بدورپە زاق بيمار، وشەى «لۆتى خوڧرى» بە ھەلە ئەزانى و «لۆتە خۆر» بە راست ئەزانى و لەسەر ئەمەش زۆر داكۆكى ئەكات كە «لۆتە خۆر» بە مانا (پيس خۆر و پاشماو ھە خۆر) دى و ھە كەركووكدا كردارى «لەوتاندن» بە مانا پيس كردن بە كار دەبەن. موھەممەدى مەلا كەرىمىش ئەلى من ئەم بۆچونەم بە لاو ھە راست نەبوو تا ھە دەمى ھاورپىيەكى كەركووكىم بىست و ئىستا پىم وايە «لۆتە خۆر» دروستە. ھەنگاوى تىز: ۳۱۷. بەلام سەير ئەو ھە موھەممەدى مەلا كەرىم چۆن ئەم وشەيەى ھە ديوانى ناليدا نەبىنيو ھە مامۇستا لەوى بە (بخۆرى پارووى زل) ماناى لىداو ھە تە:

وا خوانى كەنارى من بۆ نوقلى دەم و ماچە
 ئەى «لۆتە خۆر» ى تەكيە، ساتۆ ھە كەنارت چى

ھەرو ھە مامۇستا ھە ژارىش بە پارووى زل خۆرى مانا لىداو ھە تە ھە.

۲. ھە ھەندى دەقدا ھە جياتى «وانە بوو»، «وانىە» ھاتوو ھە نيو ھە دىڧرى دوو ھە ھە دەقى «ت.ر.» دا بەم جۆرە ھاتوو ھە: «بزائى چۆن ھە موو كەس كەوتە سەرىپى».

۳. [جەريدە: رۆژنامە].

۴. ئەكناف: كۆكراو ھەى «كنف» ى ھەرىبىيە بە ماناى تەنىشت و رۆخ دى.

۵. ھە دەقى «گ.م.» دا ھە جياتى «مەمالىك»، «ولاتت» ھاتوو ھە.

گہمی سہ حرا و دہریا دیتہ جہ ولان
 بہ غیری پیکورہی فہوجی سواران^۱
 بہ ترخانی بہ سہرناچی، لہمہ و پاش
 لہ ہہرلاوہ دہ تان ہارن وہ کوو ئاش^۲
 لہ ژیر پیدا دہ چن حہیف و مخابن
 گہدا بن ئیوہ، دوشمتان بہ شا بن
 بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی حددن دہ ولہ تان ناویان بنووسی^۳
 لہ جیی خویان ہہ لستاون بہ غیرت
 لہ دنیا ناوی خویان ناوہ دہ ولہ ت
 سہراپا ساحیبی سککہ و سوپاہن
 وہ کوو جہم ساحیبی تہخت و کولاہن^۴

۱. گہمی سہ حرا حوشرہ و گہمی دہریاش پاپورہ. پیکورہ: بہو کوللہ ساواہ دہ لین کہ ہیشتا بالی لی نہروابی و بہ ہہزاران ہہزار پہلاماری شینایی دہدن و تہر و ئیشک پیکہوہ دہ خون. [فہوج: پؤل، دہستہ]. نیوہ دپری دووہم تہنیا لہ دہقی «ر.ک» دا راست نووسراوہ، دہنا لہ دہقہ کانی «ع.س» و «م.ر.س» و «گ.م» دا بہم جوڑہیہ: «بہ غیری پیکہوہی فہوجی سواران».

۲. [ترخانی] ئہم وشہیہمان لہ سہر تیگستی «روژی کورد» و «تیگہیشتنی راستی» راست کردوہ، ئہ گینا لہ ہہموو چاپ و دہستووسہ کاندہ «بہدرخانی» بہ کہ مہعنا نابہخشی.

موحہممہدی مہلاکہریم.

۳. لہ دہقی «گ.م» و «ع.س» دا ئہم دپڑہ شیعرہ بہم جوڑہیہ:

بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی

بی حددہ دہ ولہ تان ناویان بنووسی

۴. لہ ہہندی دہقدا لہ جیاتی «ساحیبی» نووسراوہ: «خاوہنی». [جہم: کورتکراوہی جہمشیدہ کہ پاشاہ کی کوئی ئیرانیہ].

له ته دبیری ئومووری مولکی خوځیان
شهریکن پینه دۆز و شاه و گاوآن
له هر وه قتی یه کیکی بیته هاوار
له جووتیار و شوان و نه هلی بازار^۱
له جوشین و له نیشا میشی ههنگن
به من چی کافرن یانه فهرهنگن^۲
وه کوو بیستومه بوّ ده فعی مه سائب
ئهمه ته دبیری کورت و فیکری سائب^۳
له دهشت و دی و ویلایهت بینه نه حباب
وه کوو شه خسیکی واحید بن له هر باب
له "بوّتان" تا "به بان" و سهرحه دی "ره ی"
له نه ولاتر و هها نوّش بیته سهر ده ی
بیینه یهک له ته علیم و له نووسین
جل و بهرگ و زوبان و په سم و ئایین^۴

۱. ئەم شیعره له دهقی «ت.ر.» دا نه بێ له هیچ سهرچاوه یه کی دیکه دا نه هاتوه.

۲. نیوه بهیتی یه که ممان له سهر دهقی «رۆژی کورد» راست کرده وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. [مه سائب: کۆی موسییهت، به لا و کوّست. سائب: راست و دروست و شیاو]. له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.س» دا له جیاتی «سائب» «ساحب» هاتوه، ئیمه «سائب» مان لا په سه ندرت بوو.

۴. له دهقی «گ.م.» دا ئەم نیوه دپره بهم جوّره هاتوه: «هه موویان بینه یهک ته علیم و نووسین».

(۱۲)

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن
 له قسه ی بی نه تیجه دا دهرن
 باسی زولفی دریژ و چاوی به خه و
 نه پروا بووه تپری خوسره و
 قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب
 ههموو با بردی بوونه مهوجی سهراب^۱
 "سه فهر نه دهر وه ته ن" چ که لک ده گری؟!
 سه پری ناکه ی شه منده فهر ده فری^۲
 به قسه ی ساده برسی تیر نابی
 عه مه له عیززی دین و دونیا بی
 "ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی"
 "به ترانیش همام گهرم نابی"^۳
 ته لغرافیش ته لیکه بی مایه
 موخبیری روویسی کوللی دونیایه

۱. [قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب: چوار زاراهه ی زانسته ئایینییه کان].

۲. نه دهر: له ناو سه فهر نه دهر وه ته ن: زاراهه یه کی سو فیانه یه به واتای گه شتی ناو دهر وون دئ.

۳. «ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی» و «همام به تران گهرم نابی» دوو په ندی پیشینانی کوردین حاجی کردوونی به دیره شیعریک. بروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان ج ۲ به غدا (۱۹۷۱، ل: ۱۴، ۱۸۳)».

جەۋھەرى فەردى ئەۋ مۇجەززا بوو
 يانە بوو حاسلى چ پەيدا بوو؟^۱
 گەفتگو حاسىلى ھەمووى بايە
 ەمە لييا تە نانى تىدايە^۲
 ەولە مامان بە قەولى بى سەروپا
 پاكى خنكا لە بە حرى وشكى ھەوا
 سنعە تىك فير نە بوون لە پاش تە حسىل
 سەيرى چۆن بو مەناھى بوونە دە لىل^۳
 يەك بە يەك بوونە خائىنى دە ولت
 خائىنى مولك و دوشمنى مىللەت
 تا تە عىناتى «كۆر» و «لال» مابوو
 لە گەلى دىيە كان مەلاى چا بوو^۴

۱. [جەۋھەرى فەرد: بە بچوكتىرىن بەشى ھەر جىسىمىك ئەلئىن كە لەۋە زىاتر دابە شىبوون
 ھەلناگرئى، زاراۋە يەكى فەلسەفەى كۆنە. مۇجەززا: دابە شىكراۋ. حاجى مەبەستى ئەۋە يە
 رۆيشتن لە سەر ئەم بىر و باۋەرە كۆنانە ھىچ كەلكىكى بو ئىستاي ئىمە نىيە]. ئەم بەيتە لە يەكى
 لە دەستىۋ سە كانى لاي مىندا ھە بوو. مۇحەممەدى مەلا كە رىم.
 ۲. مەبەستى لە ەمە لييا تە كار و كردهۋە يە و دەلى گەفتگو و قسە ۋە كوۋ با دىن و دەپرون، تەنھا
 كردهۋە يە دەمىنى و نافەۋتى. ئەم دىرە شىعەرە و دىرە شىعەرە كەى پىشۋوتىرى (تەلغرافىش
 تەلىكە...) تەنھا لە دەقى «م.ر.س» دا ھاتتون و وا بو يە كەم جار بلأويان دە كە ينەۋە.
 ۳. مەناھى: مەبەستى لە مەناھى شەرىعەت و ئايىنە، واتە: ئەۋ كار و شتانەى كە دىن نايەۋى
 مرفۇف بىيان كەن.

۴. ئەم دەقە لە سەرچاۋە كاندا لە گەل دەقە كەى «م.م» جىاۋازىيان زۆرە. بەلام دەق و
 لىكدانەۋە كەى «م.م» مان زۆر لاگونجاۋتر بوو لە دەقە كانى تر بۆيە پشتمان پى بەست و

ٺه و دووانه به ره حمه تی خوا چوون
 شاره کان بی مه لا و موده پرپرس بوون
 به لئی وایه له ٺه لزه می ٺه شیا
 ٺه ووه له ن خواردنه، دووهم سوکنا^۱
 سییه م سه تری عه وره ته ٺه نجا،
 مه شغه له ی «لا الة الا الله»
 پشتیوانی بینایی شه رعی مه تین
 شیر و به خشین و خامه یی ره نگین^۲
 به و شه شه دین موحافه زه ده کری
 یه کی مرد له م شه شانه دین ده مرئ
 عه جه با! بوچی ٺه هلی مولکی عیراق
 ٺیتفاقی به ده ل ده کهن به نیفاق^۳
 بو ٺه میرانی غه یره ده بنه گزیر
 نه ک له خویمان یه کی کی بیته ٺه میر^۴

تو مارمان کرد. بنواړه: مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۹۴.
 (له ده ستنووسیکی لای مندا که هه ندی جیاوازی له م ټیکسته ی ټیره هه یه، نو سراوه مه به س
 له «کویر» میری ره واندز و له «لال» سلیمان پاشای بابانه. موحه ممه دی مه لاکه ریم).

۱. [ٺه لزه می ٺه شیا: گرن گترین شت، پنداو بستیه سه ره تاییه کان].

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ٺه لئی: ٺه بی به گویره ی ٺه م به یته له م شوینه دا به یتیک فه وتایی،
 چونکه له به یتی پاشه وه دا ٺه لئی: «به و شه شه دین موحافه زه ده کری» و سیانیشی وتووه، که واته
 ٺه و سیانه که ی تر کوان؟ - هه نگاوئ تر: ۳۱۹].

۳. به ده ل ده کهن: ده گورپنه وه، واتا: ٺیتفاق و ریکه وتن ده گورپنه وه به نیفاق و ناته بایی.

۴. گزیر: کار به ده سستیکی بچووکی میریی، فه رمانه بری گوندیک.

ئىستەكەش فرسەتە گەلى ياران
"كەپەنەك بۆچىيە لە پاش باران"^۱

(۱۳)

كوردەكى كۆيى

كوردەكى كۆيى - كەوتەوۋە يادم -
پىم گوت: ئايا چلۆنە ئوستادم^۲
وەكوو بىستى بە مىسلى ھەورى بە ھار
ھاتە گريان و پىي گوتم: ئەي يار
عالىمى چاكامان ھەموو فەوتان
ئەھلى فەتوا موسافىرى مەوتان^۳
تاكى قورئان بخوندرى بە سەدا
«رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَبَدًا»
ئەوى ماون لە لىوى كەندالّن
جاھىل و بىّ وقووف و مندالّن^۴

۱. [كەپەنەك: فەرەنجى، پەستەك]. «كەپەنەك بۆچىيە لە پاش باران» يا خود «لە پاش باران كەپەنەك» پەندىكى كوردىيە حاجى كردوۋىيەتى بە شىعر.
۲. لە دەقى «گ.م» دا نووسراۋە: «كوردىكى كۆيى» بەلام لە دەستىنوسى «م.ر.س» و دەقى «م.م» دا «كوردەكى كۆيى» ھاتوۋە، لەبارەى كىشەوۋە دەقى دوايى سووكتەرە.
۳. [موسافىرى مەوتان: كۆچەرى مەرگ].
۴. [بىّ وقووف: ناشارەزا، ئاگا]. لىوى كەندالّن: مەبەستى لە كەنداللى گۆر و مردنە، واتا: لەسەر پۇخى گۆر.

نییہ «ابن الاثیر»ی بیٽہ کہ مان
 بہردی «ابن الحجر» بکاتہ نیشان^۱
 پاک بہ ئہ نواری عالمین موحتاج
 بی دلیلہ ئہ میستہ کی مینہاج^۲
 کہ س نہ ماوہ بہ غیری "کاک ئہ حمہد"
 شہ یخی "مہ عرووف" و عالیمی ئہ رشہد^۳
 چاکہ ئیستا دہ کالہ بو کوردان
 تہ رجہ مہی شہ رع و ئایہ تی قورئان
 واقیعہن خزمہ تی لہ بو خوایہ
 چ دہ بوو گہر بہ کوردی نہ بوایہ
 ہہر کہ وای گوت: وہا موکہ ددہر بووم!
 وامدہ زانی کہ وا لہ دین دہر چووم^۴

۱. [ابن الاثیر]: نازناوی سی بران لہ ناودارانہ سہدہی شہ شہم و حہوتہم، کہ ئہم سی برایہ
 لہ «جزیر» لہ دایک بوون. ئہ مانہ بریتین لہ «مہ جدہ ددین موبارہ ک»، «عیزہ ددین عہلی» و
 «زیائہ ددین نہ سرو للا» باوکیشان «ئہ سیرہ ددین عہ بدولکہ ریم شہ بیانی» یہ. پراوہ: «الموسوعۃ
 العالمیۃ العربیۃ» لہ سہر ناوی [ابن الاثیر]. «ابن الحجر، ابن حجر» دوو زانای ئیسلام بہم ناوہ
 ہن، عہ سقہ لانی و ہہیتہ می. مہ بہستی حاجی لہ ہہیتہ مییہ کہ زانیہ کی شہ ربیعہ تہ و لہ
 کوردستانا زور ناسراوہ. [مہ بہستی حاجی ئہ وہیہ: تازہ یہ کی وہک «ابن الاثیر» نہ ماوہ کہ بیٽ بہ
 کہ وان و تیری خوی بہردی رہق و سہختی «توحفہ»ی ئینو حہ جہر بکاتہ نیشان و بیکوئی و
 شہ رح و پراقہی بکات].

۲. [ئہ نواری و منہاج: نیوی دوو کتیبین لہ عیلمی فیقہدا لہ مہ زہبی ئیمامی شافعیدا. موحتاج:
 ئہ کری مہ بہست لئی موغنی موحتاج شہرحی مینہاج بیٽ].
 ۳. کاک ئہ حمہد: مہ بہستی لہ کاک ئہ حمہدی شہ یخی کوری شہ یخ مارفی نوڈیہ.
 ۴. وہا موکہ ددہر بووم: ئہ وہندہ تیک چووم، پست و توورہ بووم.

گوتم: ئیستاش له سه رکهری ماوی؟
 چابوو مستم نه دا له نیو چاوی
 کوردی ئاخربلّی چیه عهیی؟
 هه رکهلامی حهقه نییه عهیی
 له فزی کوردی بلاو نه بوو گرد بوو
 واهه مابهینی ئیمه دا تی چوو
 له فهساحهت بلا موعه پرا بی
 چ قیامهت! به ئهرمه نیش نابی^۱
 به زوبانی کهچ و خه تی خواری
 به جه ریده و کتیبی خه لواری^۲
 چوونه ریزی موعه زه ماتی میلهل
 وه قته خویمان حیساب بکهن به دووهل^۳
 یا له گه ل فارسی چ فهرقی ههیه؟
 بوچی ئه و راسته، بوچی ئه م که چهیه؟^۴
 با وجوودی ئه گه ر بکهی دیقتهت
 تیده گه ی کام له کامیه سیرقهت

۱. [موعه پرا: پرووت و بی تو بکل].

۲. له دهقی «گ.م» دا «به جه ریده و کتیب و خه لواری» نووسراوه.

۳. [موعه زه ماتی میلهل: نه ته وه گه وه ره کان].

۴. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لّی: به پیی لیکدانه وه ی کاک فایز مه لابه کر، وه ها دروسته که نیوه به یتی دووه م ئاوا بنووسری: «بوچی ئه و راسته، بوچی ئه م گه مهیه». - هه نگاوئ تر:

چونکہ ئیمہ قہ دیمترین له ئەوان
 به تەواریخی جوملەیی ئەدیان^۱
 ئاخەر ئەم عەقلەیان هەبوو بوئی
 گەر سولەیمانیه وهیا کوئی
 بوونه ئوستادی فارسی و تازی
 تاگەیشن به "فەخرەکە ی رازی"^۲
 چونکه سه رمایه مالی خەلقى بوو
 وهقتی مردن هه موو به هیچ ده رچوو^۳
 ئەمه مه علوومی عاقله و مندال
 نییه عه یی مونا قه شه ی ئەمسال
 وهك مریشکی که عه قلی نه یهینی
 بیّت و هیلکه ی مراوی هه لبینی^۴

۱. جوملەیی ئەدیان: تیکرا ئایینه کان. کۆمهلی ئایینه کان. هه موو دینه کان.

۲. تازی: فارسه کان به زمانی عه ره بی ده لێن «تازی». وشه ی «تازی» یش له قه بیله ی ته ی «طائی» وه گراوه و به «طائی» ده لێن تازی. رازی: مه به ستی له زانای ئیسلام له پزشکی و ئاییندا، ئیمام ئەبووبه کری کورپی موحه ممه دی ناودار به رازییه، چونکه خه لی «ره ی» بووه له نیوانی سالانی (۸۶۵ - ۹۲۵ز) دا ژباوه. پێی ده گوترا پزشکی ئیسلام و ده ستیکی بالاشی بووه له کیمیاگه ری و فه لسه فه ی ئیسلامدا. بنوا ره: «الموسوعة العربیة المیسرة، القا ره ۱۹۷۲ ط ۲، ص ۸۵۲».

۳. ئەم نیوه دێره شیعه ره له ده قی «م.ر.س» دا به م جوۆره هاتووه: «وه ختی مردن هه مووی به هیچ ده رچوو!».

۴. له ده قی «ع.س» دا ئەم نیوه دێره شیعه ره به م جوۆره یه: «وهك مریشکی که عه قلی نه یهینی». به لام ئیمه پشتمان به ده قه کانی «گ.م» و «م.م» به ست.

وہك بگاتہ كہ ناری جوگہ لہ یهك
نا یه تہ شوینی، بمری، جوگہ لہ یهك
جیی ئەمە وشكە، جیی ئەوی ئاوە
تیدەگا "قینگدرانی پی ماوە"

(۱۴)

لە جوملەى ماجەراى

لە جوملەى ماجەراى دوورى ويلايەت
ئەمەش باسيكە خوڭشە وەك حيكايەت
شەوى دانىشتبووم بى شەمع و ميسباح
ئەتۆى هيناوہ يادم "كاكە فەتتاج"^۱
گوتى: با كاغەزىكى بۆ بنيرين
موحبيى سادىقە و ھەمرازى ديرين
منيش ئەم نامە يەم نووسى بە تەعجیل
شەر و وەر وەك خەرار و كۆنە زەنبیل^۲
بە بى تەسوید و تەسحیح و موبالات
وہ كوو "بەيتى بلە" ھەرچونى بۆم ھات^۳

۱. لە دەقى «م.ر.س» دا «شەوى دانىشتبووم» ھاتووە.

۲. [تەعجیل: پەلە. خەرار: جوآلەى لە موو دروستكراو]. لە ھەندى دەقدا ئەم نيوە شيعرە بەم جۆرە ھاتووە: «شەر و دەر وەك خەرار و كۆنە زەنبیل» بەلام ئيمە لە سەر دەقى «م.ر.س» وە كوو ناو قەسىدەكە راستمان كردهوہ. [موحەممەدى مەلاكەرىم بە پيى ديالىكتى كۆپە «كەونە» ى بە لاوہ لە «كۆنە» پى راسترە].

۳. [تەسوید: رەشتووسىن، پيش نووس. موبالات: سەرنجدان. بەيتى بلە: وە كوو موحەممەدى

به لام ئەفکاری خوّمه نهزمی کوردی
 له خومخانهی خه یالی ساف و وردی^۱
 عباراتی «دهری» و «تازی» م نههینا
 دهزانی مالی خوّمه، مهردی دانا^۲
 له بهر پیری ئەمه نده بی حه واسم
 ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۳
 سه ر و ریشم سه راپا بوته لوکه
 به شه و هه مرازمه پشمین و کوکه
 غه ربیی غوربه تی کردم به ئه وتان
 سه راپا ئه رزی لی کردوومه زیندان

مه لاکه ریمیش گوتوو به، له قسه ی نهسته قی کوردان کینایه یه له قسه ی بی سه ر و به را. له ده قی
 «ع.س» دا ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «وه کوو نووسیومه هه رچو ئی بو م هات».
 ۱. [خومخانه: مه یخانه، کینایه یه له عاله می عشق و ئه وین].
 ۲. ده ری: به و زمانه فارسی په تیبیه ده لئین که دوای په هله وی بوو به زمانی ده رباری شایه کان و
 زمانی ئه ده بیات. تازی: وه ک له مه و بهر روونمان کرده وه مه به ست له زمانی عه ره بییه.
 ۳. [ئیناس: خه لک. واته: چهنده دینی خه لکی کز بووه له شی منیش ئه وه نده لاواز و بی هیژ
 بووه]. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» و «م.ر.س» دا ئەم دپره شیعه ره به م جوړه ی خواره وه
 هاتووه:

«له بهر پیری ئەوه نده بی حه واسم
 ده لئی ئه رکانی ئیسلامی نه ناسم»

به لام ئیمه له سه ر ده قی «م.م» تو مارمان کرد و خستمانه ناو قه سیده که. برپاوه: «مه سعوود
 موحه ممه د، حاجی قادری کویبی ب ۱، به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶».

وه لیکین تو که ریم ئینولکه ریمی
 به ره حمهت بابی شه شعاری یه تیمی^۱
 شه تو ماوی له نوققادی ویلایهت
 شه وانلی تر هه موو بوونه حیکایهت
 شه گهر "نالی" بوو لی ره نالی ئاویت
 دللی "کوردی" بووه گهردی له به ریپیت^۲
 منیش کاتی ده زانی پیم هه له نگووت
 شه جهل بای سه رسه ره ئیمهش په روپووت^۳
 که نامه گه ییه ئیره مورمان کرد
 من و "فه تاحی" دانا زه رفمان کرد
 "جهلی" مان نووسی شه رقامی وسوولی
 به ئوممیدی قوبوولی بی فزوولی^۴
 ره فیقانم له کو یه ئاشنا نین
 وقوونی حالی ئیمه ی بی نه وانین^۵

۱. [که ریم ئینولکه ریم: چاکی کورپی چاک، بریتیه له بهر و پشت شه تللهس بوون، وه رگراوه له حه دیسی پیغه مبه ر که ده فهرموی: «یوسف بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم، کریم ابن الکریم ابن الکریم». یه تیم: بی باوک یان بی وینه وکوو «در یتیم»].
۲. له ده قی «گ.م» دا بهم جور هه اتووه: «شه گهر «نالی» بوو لی ره نالی ئاویرت» له ده قی «م.ر.س» دا «... شه ده نالیئت».
۳. [سه رسه ر: بای سهخت و توند که هه موو شتی له بن بینی].
۴. [جهلی: رووناک و زهق، ئامازه یشه به هاورپی دیرینی حاجی، (مه لاعه بدوللای جهلی زاده) که پاشان ناوی لی شه بریت. شه رقامی وسوول: مه بهست (۲۶۶۸) که به حیسابی شه بجهد شه کاته (بدوح) که گوايه ناوی فریشته ی گه یاندنی نامه یه. - هه نگاوی تر: ۳۲۷].
۵. بی نهوا: هه ژار و ده ره ده ر.

سه لامیکه دیاریمان، دیاره
 له دار و بهردی ئه و دار و دیاره^۱
 خوسوسه ن ئاستانه ی ئه رجومه ندی
 جه لی زادی که «عبداللّه» ئه فه ندی^۲
 چ "عه بدوللا" "عوبه یدوللاهی ئه حرار"
 موسه غغهر به نده یی که زهر خریدار^۳
 [به نیسه ت توّ عوبه یدیللاهی نه هری]
 [وه کوو بزنی گهره، مه هجووری ده یری]^۴
 زه کاوت کانیی که توّی ده راوی
 خه تی ئیقرا ری نووسیوه زه هاوی^۵

۱. دیار: ولات.

۲. ئاستانه: ده رگه، ده رگانه ی شا. ئه رجومه ند: پیاوی به قه در و قیمه ت، پیاوی زانا.

۳. [عه بدوللاهی ئه حرار: یه کی که له شیخه هه ره مه زنه کانی رپیازی نه قشه به ندی (ف ۸۹۶هـ.ق). واته: عوبه یدیللا، سووکه له ناوی عه بدوللایه، له چاوی مه عه بدوللا وه کوو کۆیله وایه]. له ده قی «ع.س» و «گ.م» دا «به نده یی کی» هاتووه.

۴. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لّی ئه م به یته له ده سنو سیك لای مندا هه بوو، له بیرم چوو بوو بیخه مه ئیو برپر هی دیوانه که وه. له په راویژدا نووسیویه: شایانی وتنه حاجی قادر له پارچه شیعی ریکی تریشا پلاریکی تری گرتووه ته «شیخ عوبه یدیللاهی نه هری» که له دژی عوسمانییه کان راپه ربیوه و له گه ل ئیرانییه کان هاوکاری کردووه، به بۆچوونی من ئه مه به هژی ته عه سسویی ئیسلامه تی و سونییه تی حاجی قادر بووه که له م مه سه له یه دا هه رگیز نه یو بیستووه پشتی عوسمانییه کان بدا له زه وی. هه نگاوی تر: ۳۳۴].

۵. [له وانیه ئه م شیعه ئامازه بی به وه که مامزستا عه بدوللاهی له خزمه ت مو فتی زه هاویدا ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتی].

مەلایىكى "فەقىيانە" وىقارت
 بەيانت "ئاوۋە گەردە" ئىقتىدارت^۱
 علوومت «كافىيە» و «شافىيە» بە واجيب
 لە كۆي تۆ دەبته حاجيب "ئىينو حاجيب"^۲
 لە داغى تۆ دەسووتى "نەفتە وە يەيى"
 وە كوو "بىي" زەرد بووۋە پرووى "سىبە وە يەيى"^۳
 لە مەيدانى فەساحەت تۆ موجه للى
 "حەرىرى" تالىيە و "سەعدى" موسەللى^۴

۱. فەقىيان: بە دوو مەنادى، يان كۆكر اوۋە فەقىيە و دەلىي: وىقارت وە كوو مەلایە كى فەقىيانە لە هېمنى و ئاراميدا، لە لایە كى تىرىش مەبەستى لە فەقىيان: گوندېكە لە سەرووى شارى كۆيە بە چىاي باواجىيە وە. مەبەستى لەم نىوۋە دېرەي دوو مەش ئەمە يە بلىي: ئەي حاجى مەلا عەبدوللا، بە يان و رەوانىيىزى تۆ وە كوو ئا و لووس و لىكە و تواناي زانستىشت وە كوو گردىكى گەورە وايە. لە لایە كى تىرىشە وە مەبەستى ناوھىنانى چىاي «ئاوۋە گردى» سەرووى شارى كۆيە يە. ۲. مەبەستى لە «كافىيە» و «شافىيە» دوو كىيە بە نرخە كەي «ئىينو حاجيب»ە كە يە كەمىان لە زانستى «نحو»ە دوو مەشىيان لە «صرف»دا. ئىينو حاجيب ناوى تە و اووى عوسمانى كورپى عومەرى كوردىيە و ناودارە بە ئىينو حاجيب (۱۱۷۵-۱۲۴۹ز). بېروانە: «الموسوعة العربية الميسرة. القاهرة ۱۹۷۲ ط ۲»، [حاجيب: دەرگاوانى شا، واتە: ئىينو حاجيب بە و ھەموو زانستە وە لە چا و زانستى تۆدا وەك دەرگاوانە و تۆ شاى].

۳. نەفتە وە يەيى: «نفظويە» (۸۵۹-۹۳۷ز) زانايە كى ناودارى نەحوى عەرەبى بووۋە. سىبە وە يەيى: «سىبويە» لە (۷۷۰ز)دا مردوۋە و گەورە تىرىن زانا بووۋە لە نەحوى عەرەبىدا، بە سەرۆكى قوتابخانەي «بەسرى» يە كان دادە نرى لە نەھودا. [حاجى بە وشەي "سووتاندىن" لە گەل «نەفت» و «بىي» و "زەرد" لە گەل «سىب»دا تەناسوبىيىكى جوانى رېتك خستوۋە].

۴. موجه للى: «المجلى» بە و ئەسپە دە گوترى كە يە كەم بىي لە مەيدانى غارغارىندا. تالى: «التالى» لە ھەندى سەرچاۋە بە ئەسپى چوارەم و لە ھەندىكىشا بە ئەسپى دووۋەم دە گوترى. موسەللى «المصلى» ئە و ئەسپە يە كە دووۋەم دەر بچى لە غارداندا.

به غهیری جهددی ئیوه کیّه دانا
 له کوردستان ئەساسی عیلمی دانا^۱
 وەرە با بیینه سەر باسی نیهانی
 به یادی عەیش و ئەیامی جهوانی
 به فیکرت دئی زەمانی چووینه «بالهك»
 به پی خاوسی نه كهوشم بوو نه كالهك^۲
 له بهر پیم دړك و دار و شاخ و باری
 وه کوو مهخمەر بوو نهرمی یا نه قالی^۳
 كه چووینه "سینگوره" سینهم گری بهست
 وه کوو "قه ندیل" ی سەرگەردان، وه کوو مهست

۱. له دهقی «م.م» دا نیوه دپړی دووهم بهم جوړه هاتوو: «له کوردستان بناغە ی عیلمی دانا» به لام له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.م.ن» دا له جیاتی «بناغە ی»، «ئەساسی» هاتوو و ئیمەش له ناو ئەم قەسیدەمان تۆمار کرد، چونکه باشتر له گەل زمانی ئەدەبی سەدە ی رابوردوو دا پێك دەکەوئ.

۲. [کالهك: کلاش، گیوه]. له دهقی «گ.م»، «وه بیرت دئی» هاتوو و له دهقی «م.م»، «به بیرت دئی» نووسراوه، کهچی له دهقه کانی «ع.س» و «م.ر.س»، «به فیکرت دئی» هاتوو ئیمەش پشتمان بهم دهقانه وه بهست.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قالی» وشە ی «خالی» نووسراوه. ئەم «قالی» به بۆ هاوسەنگی، به شیوه ی کۆیه «قاری» دهخوینرێتە وه. [لەم بهیتەدا حاجی به بۆنە ی بیرهینانە وه ی سەردەمی لاویەتی، به تەواوی به شیوه زاری ناوچه ی کۆیه هۆنیوه تە وه، واتە: زۆریه ی لامه قەلە وه کان دهکەن به پێی سووک، وهك دړك و دال = دړك و دار، شاخ و یال = شاخ و یار، مهخمەل = مهخمەر، قالی = قاری. به پێی لیکدانە وه ی حەمە ی مامۆستا و کاک فایزی مهلابه کر، لەم بهیتەدا وشە کانی «باری» و «قالی» هەلەن و «یاری» و «قاری» راستن. بۆ ئاگاداری زیاتر پروانه: -ههنگاوئێتر: ۳۳۳ و ۳۳۴.]

دەلّين ئىستا ھەۋارى گورگ و شىران
 ۋە كووقەلبى ھەسوودى تۆيە ويران
 چكاوۋە ئاۋى پېرژ و گۆلە شىنى
 نەماۋە ھەر لە كۆتر تا شەھىنى
 گەروۋى شىخى لە لوقمەى كۆچ و باران
 موعەپرپايە مىسالى رۆزەداران^۱
 ئەمە دىيايە نامىنى ھەتا سەر
 لە بۆ ئازا و دانا، حىز و ماكەر
 مەللى ئەم قىسسەيە بىرئى و جىيە
 لە ترسى تۆنەبى ھىشتا لە كۆيە
 لە دەردى دوورى و جەۋرى زەمانە
 گەللى نەزدىكە زۆر دوورى مەزانە
 لە خۆم ئاگر ھەللىنم ۋەك «چنارۆك»
 لە چاۋم گرىە دەربى ۋەك «ھەمامۆك»^۲
 بە سەد قەيد و ھەۋاشى دەردى دوورى
 بەيانى ناكىرى غەيرەز سەبوورى^۳

۱. رۆزەداران: بە رۆژوو بوۋەكان، رۆژى دارەكان. [موعەپرپا: پروتكرراۋ].

۲. چنارۆك: ھاۋىنەھەۋارىكە ۷كىلومەتر لە رۆژھەلاتى شارى كۆيەۋە دوورە. جاران
 بىنەمالەى جەلى زادە ھاۋىنان دەچۈنە سەرباغ و پەزى خۇيان لەۋى و مەدرەسەى خويندى
 فەقىيانىشان دەبرد بۆ ئەۋى. ھەمامۆك: كانياۋىكە كەوتوۋەتە سەروۋى شارى كۆيەۋە بە بن
 چىاي باۋاجىيەۋە.

۳. لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دالە جياتى «قەيد» وشەى «كەپرە» ھاتوۋە.

له مه و پيش شه ممه يه ك عه رزی ئه تۆم كرد
 بلاوه فيكر و عه قلم، وه سه وه سه ی كرد
 كه و ابوو چا كه جامه ی خوّم قه با كه م
 بهری ده ست هه لبرم رووی خوّم له خوا كه م
 بليّم ئه ی رازيقي مي شووله و فيل
 به حه ققي "جوبره ئيل" و هه م "سرافيل"
 هه لي كه ی به يره قي كوردي له ده و ران
 له مابه يني «كه كوّن» و «هه يبه سولتان»^۱
 له شه رق و غه ربه وه تا قيتعه يي كو
 له به رگوچچاني ئه مرت بي وه كو و گو
 ده زاني زه حمه ته ته عدادی ياران
 به سه د هاوين و زستان و به هاران
 دياره دوستانراني ئه من كيّن
 له "خوشناو" و له "ئاكو" و ده شتي "بيتوين"
 له ئيمه هه ركه سي پرسي ته مامي
 وه كيلى مو تله قي سه رفي سه لامی
 وه كو و من توّش بنو سه بي ته ئه ممول
 جه وابي نامه كه م مانه ندي بولبول^۲

۱. [به يره ق: به يداخ، ئالا]. له ده قي «گ.م» دا له جياتي «به يره قي»، وشه ی «به يده غی» هاتووه. كه كوّن: گرديكه له رۆژئاواي راسته كو به ی جاران، گوړستانيك و قشله ی به سه روه يه. هه يبه سولتان: رپزه چپايه كه له رۆژه لاتي شاري كو يه.
۲. له هه ندي ده قدا له جياتي «توّش»، «تو» وه له جياتي «بي ته ئه ممول»، «حه رفي كاميل»

غهرز دهست خه تتی تویه، ناعیلاجی
بلا مه عنای نه بی وهك بهیتی «حاجی»^۱

(۱۵)

له مهیدانی به هارا

له مهیدانی به هارا شاره که ی "کو"
قوبه ی کیشمیری دا بهر شه ق وه کوو گو^۲
له مابهینی "که کون" و "هه ییه سولتان"
"نسی" ی ئیواره و "سایه" ی سبهینان^۳
له لام زیللی "هوما" یه چه تری "سه نهر"
چ جای سیبهری سهرو و سنه و بهر^۴

□

نوو سراوه. وه له دهقی «گ.م» دا نیوه دیری دووهم بهم جوړه هاتووه: «جوانی نامه که م مانندی بولبول» که چی له سهراوه کانی تر وه کوو ناو ئه م قه سیده یه «جهوابی نامه که م» هاتووه، که مانای گه لی گونجاو و راسته. وشه ی «مانند» یش به مانای «وه کوو چه شنی» دی.

۱. بلا: با، بام، له دهقی «گ.م» دا نوو سراوه: «به لا مه عنای نه بی وهك بهیتی حاجی». به لام به پیی مانای وشه که ده بی «بلا» بی. به لا له گه ل دهر پرینه کانی دیکه ریك ناکه وی.

۲. کیشمیر: ولاتیکی خو شه که وتوته سهرووی روژ ناوای هیندستان.

۳. نسی: سیبهری سهر له ئیوارانه. له دهقی «گ.م» دا «شنه» هاتووه، به لام شنه بو بایه و ئیره ش باسی سیبهری ئیواران و سیبهری به یانیا نه. ئه م دهقی ناو قه سیده که مان له دهقی «ع.م.ن» وهرگرت. سایه: سیبهری سبهینانه.

۴. از یللی = «ظل»: سیبه. هوما: بالنده به کی خه یالییه که ده لیئ سیبهری بالی بکه ویته سهر ههر که س به خته وهر ئه بی.]

به هاری بو گول و بو میوه پاییز
 نه زیری گهر بلیم نابی به جایز
 به رهنگی ئاسمان تامی نه باته
 به سافی کهوسهر و ئاوی حه یاته
 نموونهی جهننه ته شیوی "رهزانی"
 به هاری شامه ئه ییامی خه زانی^۱
 گولی حاجیله کانی دهشتی "هاموون"
 نه که ی بیده ی به "نه رگسجاری" گهر دوون^۲
 له سهر کیوان گلووک و لاله یی سوور
 یه دی به یزایی مووسایه له سهر "توور"^۳
 له غونچه ی نه و ده میده ی باغ و راغی
 ده لئی گهر دوونه هه لگیرسا چراغی^۴

۱. شیوی رهزانی: دۆلی رهزانی. مه بهستی دۆلی رهزانی کۆیه یه.
۲. [کاک عه بدورپر زاق نیوه بهیتی یه که می ئاوه ها خویندوو هه ته وه: «گولی حاجیله کانی دهشت و هاموون»، ئه لئ: چونکه هاموون به مانا دهشت و سه حرا هاتوو به لام ئه گهر ئیزافه بکری «دهشتی هاموون» من نه مبیستوو هه «هاموون» نیوی شوینی بیته لای کۆیه. -هه نگاوی تر: [۳۴۱].
۳. توور «طور»: مه بهستی له چیا ی تووری سینایه که حه زره تی مووسا له سهر ئه و چیا یه چاوه روانی دیدهنی خودای کردوو هه.
۴. [نه و ده میده: تازه پشکووتوو]. له دهقی «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتوو هه: «له خونچه ی نه و ده می لابخ و شاخی». ئیمه له سهر دهقی دهستوو سه کانی «م.ر.س» و «ع.م.ن» وه کوو ناو قه سیده که مان نووسی چونکه گونجاوتر مان هاته بهر چاوه. مه بهستی له و نیوه دپره دا ئه وه یه: غونچه گوله کان وه کوو ئه ستیره گه شه کانی ئاسمانن و وه کوو چرا ی رووناکن له جه رگه ی شه و دا.

"دهماوهند" يش به نيسبەت شاخى ئىمە
 بەھارى چەشمە سارى وشكە دىمە
 لە رېگاي ئورووپايى گەرچى وەستان
 لە تەسویری وە کوو كەر پاکی وەستان^۱
 لە کن "بیتوینی" ئىمە دەشتى "لاجان"
 وە کوو رېی بانەیه، هەورازی بیجان^۲
 ئەھالی رۆستەمن وەقتى شەجاعت
 لە حاتەم زیتەرن وەقتى سەخاوت
 كورپى غیلمانە كچیان عەینی حوورى
 نەزەربازن وەلئىكىن دوور بە دوورى
 بە نيسبەت عيسمەتى مېردى لە گەل ژن
 ئەقالیمی ترن سەر سووری بى بن
 موسافیر پەرورە و یاری غەرىبن
 ئەوانن وا لە هەر عەیبى بەرى بن
 لە دیندارى «فەقییان» وەك چىایە
 مەلای بۆگەنجى دین "حاجى قەلایە"^۳

۱. ئەم بەیتە لە دەستنووسیكى لای مندا ھەبوو لەوئى نىو بەیتى یەكەم بەم جۆرە نووسرابوو:
 «لە رېگای اوروپایە كرچى وستان» من لام وابوو ئەبى بەوجۆرە بخوئىرئىتەو كە لەسەر وە
 نووسیومە. موحەممەدى مەلا كەرىم.

۲. بیتوین: دەشتىكى بەیتە بۆ كشتوكال، كە وتۆتە ئىوانى كۆیە و رانیە. لاجان: دەشتىكە لە
 كوردستانی ئێران.

۳. مەبەستى لەم دېرە شیعەرەى كە بۆ یەكەم جار لە دەستنووسى «م.ر.س» ەو ە بلاو دە كرئەو ە،

مه‌کن مه‌نعم هه‌موو پراسته مه‌قاله‌م
 به بورهان و حه‌دیسی فه‌خری عالهم
 وه‌ته‌ن مه‌حبووبه‌یی‌که حوجره ئارای
 نیشانه‌ی دین و ئیمانته مه‌ننای^۱
 له «ئادهم» بگره تا ده‌ورانی ئیستا
 یه‌کی‌که «حاجی» له و خاکه هه‌لستا^۲
 که غه‌مخواری بکا بو میلله‌تی خو‌ی
 له به‌ینی گه‌وره‌کان و شیخی بی پوی
 زه‌مانه تووشی دهرده و غوربه‌تی کرد
 غه‌می کویبی پهریشانی هه‌مووی کرد
 به قه‌ددی "ئاوه‌گرده" دهردی دووری
 نه‌زیری "ئیچقه‌لایه" بی حوزووری^۳
 دوو ئاغای ماوه وه‌ک بیستوومه ئه‌خبار
 "ئه‌مین ئاغا" و "حه‌ماغای" ساحیبی کار

ئه‌وه‌یه بلی: «له دینداری فه‌قییه‌کانی کۆیه وه‌کوو چیا به‌رز و گه‌وره‌ن و مه‌لاکانیشیان بو
 خه‌زینه‌ی دین ئه‌ی حاجی قادر وه‌کوو قه‌لانه». له لایه‌کی تریشه‌وه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه باسی
 گوندی «حاجی قه‌لا» بکات که که‌وتووته قه‌لشتیکی ریزه چیا‌ی هه‌یه‌سولتان.

۱. له ده‌قی «ع.س» و «گ.م» دا ئه‌م نیوه دپره به‌م جوړه هاتوو: «وه‌ته‌ن مه‌حبووبی‌که زور
 جیلوه ئارای».

۲. ئه‌م نیوه دپره‌مان له سه‌ر ده‌قی «م.ر.س» پراست‌کرده‌وه.

۳. ئاوه‌گرد: وه‌ک له‌مه‌وبه‌ر گوتمان ناوی چیا‌یی‌که له سه‌رووی کۆیه. ئیچقه‌لا: ناوی قه‌لاتیکی
 ناوه‌وه‌ی شووره‌ی کۆیه بووه، هه‌شه ده‌لی به‌کۆنه قشله‌ی کۆیه گوتراوه.

ئەمىن و پىشتىوانى قەسرى مىللەت
نىگەھبانى خەزىنەى دىن و دەولەت^۱
لە دىنيادا ئىلاھى ھەر بىمىنن
بىنەى بىئىتتفاقى ھەلقەنىنن^۲
لە "قوچ" پاشاۋە تا ئىستا ئەمىرىك
لە كۆى پەيدا نەبوو ياخود ۋەزىرىك
لە بەر بىئىتتىحادى بوونە مسكىن
لە ئاخردا ۋە كوو زانىومە ھەلدەين
لە مابەينى كلاسوور و كلاسورەش
پەرىشان و ديارن مىسلى گاي بەش^۳
لە بەر ئەم ناتەبايى و كىنەجۆيى
لە لاي رۆمى زەلىلن مەردى كۆيى^۴
ۋە كوو بىستوومە ئەى يارى نىكۆپەى
لە تەئرىخى جەم و ئەسكەندەر و كەى^۵
بە شىر و خامە دەولەت پايدارە
ئەمەن خامەم ھەيە، شىر ناديارە

۱. نىگەھبان: پاسەوان.

۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جىياتى «ئىلاھى»، «خودايا» ھاتوۋە.

۳. كلاسوور: مەبەستى لە توركە عوسمانلىيە كان بوۋە، چۈنكە فىسى سوورىان لەسەر دەنا.

كلاسورەش: مەبەستى لە ئىرانىيە قاجارىيە كان بوۋە چۈنكە ئەوان جۆرە فىسىكى كورتى

پەشيان لەسەر دەنا. ۴. كىنەجۆيى: دوژمنايەتى.

۵. نىكۆپەى: بەختەۋەرى

نه به‌یداغی هه‌یه نه ته‌پل و کووسی
 ئەمه‌نده‌ی پی‌کرا بی‌چاره‌نووسی^۱
 وه‌زیفه‌ی خووم به‌جی هینا ته‌مامی
 به‌شیر و ده‌وله‌ته‌میلله‌ت نیزامی
 ئەوا خووی کرده مه‌هدی «حاجی قادر»
 نه نادر شای هه‌یه و نه شاهی نادر

وه‌ره سه‌یری بزانه لای کوی

وه‌ره سه‌یری بزانه لای کوی
 مه‌هه‌ دانیشتوو یا سه‌روه پوی
 هه‌یاسه و په‌سته‌کی لای نیوه‌شانی
 که‌وای شیرداغ و فیس و جامه‌دانی^۲
 به‌یه‌غمای داوه‌ خه‌رقه‌ی شیخی هیندی
 ری‌دا و ته‌یله‌سانی نه‌قشبه‌ندی^۳
 که‌ بیستی سه‌یدی دل له‌م ده‌وره‌ باوه
 له‌ په‌نجا جیوه‌ شه‌ستی زولفی ناوه

۱. کووسی، کووس: ده‌هۆلی گه‌وره‌یه.

۲. [هه‌یاسه: که‌مه‌ربه‌ندی زیویان زپر. فیس: کلاو]. له‌ ده‌قی «گ.م» دا نووسراوه: «هه‌یاسه و پیسته‌که‌ی».

۳. [خه‌رقه: لیباسی سو‌فیان. ری‌دا: عه‌با. ته‌یله‌سان: پارچه‌یه‌که‌ که‌ قازی و شیخان له‌ سه‌ر شانی ده‌خه‌ن]. یه‌غما: تالانکردن، سه‌لب و پرووتکردنه‌وه.

دلى ويستم دوو چاوى، دانى خوْشه
 دلم نايه دلى بشكى، نه خوْشه^۱
 گرینم وهك شهوى پاييز به تاوه
 گولیکم بوو له باغاندا نه ماوه
 مهلى غهم گه وره يه يا گريه ورده
 ئەمه گه رداوه، ئەويان ئاوه گرده^۲
 بهسه ئەى خامه با ئەم باسه پهى بى
 وهره سهر باسه كى وا فائیدهى بى^۳
 ئەمانه قيسه ييکه زور كراوه
 وه كوو ئاوى شهوى تامى نه ماوه
 گهلى سالة ئەهالى شاره كهى كو
 شهو و رۆزى له گهلى شىخانى بى پو
 ميسالى ئاگر و ئاگر په رستن
 ده سووتين و هه ميسان ده په رستن
 له عهدهى «كه ر نه بى» تاده ورى «گا كوير»
 له كويى گا نوستون زور حه يفه بو شير^۴

۱. له دهقى «م.ر.س» دا نيوه شيعرى يه كه م به م جوړه يه «دلى ويستم دوو چاوى، وا نه خوْشه». له سهر چاوه كانى ديكه دا وه كوو ده قه كانى «ع.س.م.» و «گ.م.» به م جوړه هاتووه: «دهلى ويستم دهوى چايوانى خوْشه».
۲. [واته: هيج فهرقيان نيه: چ گه رداو و چ ئاوه گرد هه ر دوو كى گيژاوه، ئەشكرى «گه رداو» مه به ست «ئە گه رداو» بيت]. له دهقى «ع.س.» و «گ.م.» دا له جياتى «مهلى» وشهى «بلى» هاتووه.
۳. له هه مان سهر چاوه دا له جياتى «بهسه»، وشهى «دهسا» هاتووه. پهى بى: بىرى، بىرپته وه.
۴. مه به ستى له «كه ر نه بى»: «شىخ نه بى» ي ماويليه و مه به ستى له «گا كوير»: شىخ غه فوورى

له کن خوتان فلان ئیینی فلانن
 له دنیا ئاین و ئوین ده زانن^۱
 که چی که چ مه شره بیکی بی دینانه ت
 به حیله مل ده نیته بهر عیباده ت
 شه ریهه ت گهر بزانی یا نه زانی
 وه کوو کهر ده چنه بن باری گرانى
 له مهش ته نها نییه سووچ و خه تاتان
 له که سبیش غافلن میسلی مه لاتان
 له به غذا بوچی خورما بی ت و له یموون
 له بو ده رمان له شار بی روئی زه یتوون
 له ده وری کوللی باغی شاری کوئی
 دووسه د بن دارى زه یتوونى به جوئی^۲

مامى شیخ ره زای تاله بانیه که شیخی ریبارى قادری بووه له کزبه. «له گوئی گا نوستووه»، یا خود «له گوئی گادا نوستووه»: ئیدیومیکی کوردیه به یه کیک ده گوتری که له شتیك زور بی ئاگا بی ت. حاجی ئەم ئیدیۆمە ی له شیعره که یدا به جوړیکی گونجاو به کار هیئاوه. «جه لال مه حموود عه لی، ئیدیۆم له زمانى کوریدا، به غذا ۱۹۸۲ ل: ۴۳۳».

۱. ئاین و ئوین: فرۆفیل، حیله و حه واله.

۲. له دهقه کانی «م.م» و «گ.م» دا له جیاتی «بن» و شه ی «مه ن» و اتا: باتمان هاتووه. که چی ئیمه له سه ره دهقی «ع.س» و «م.ر.س» راستمان کرده وه و کردمان به «بن» چونکه بو بنه دره خته نه ک داره که، له کوردستانیش هه رگیز دارى سووتاندن به کیشان نه فرۆشراوه به لکوو هه ر به بار فرۆشراوه، دارى زه یتوونیش له بهر خو شه و یستی فرۆشتنى له سه ره نه بووه.

له ئىۋە كامتان بوو ئىك دوو بارىك
بكاتە كىسە يەك يا خوود خەرارىك^۱
دوو پىي لىدا له كولا مىسلى دوشاو
وہ كوو رۇن رۇنى زەيتون بىتە سەرئاو^۲
وہ ياكەى نىژراوہ چەند نەمامەك
لە نارنج و توورونج و ھەر مەقامەك^۳
بزانن شىن دەبى، نابى بە بەر دى
لە جىگای گەرم و ساردى چى بەسەردى
بەراو و ئەرزی ئىۋە كىمىايە
دور و گەوھەر گەزۇ و مازووى چىايە^۴
مەعادىن خاترى توبى لە گەل كان
گەنمتان زىرە ھەتتا زىوہ زىوان^۵
رەژووى واپور و خوئ و نەوت و گۆگرد
لە كىۋى ئىۋەدا كۆيە وەكوو گرد^۶

۱. [خەزار: جوالى لە موو چنراو]. لە دەقى «ع.س» و «م.م» دا لە جىياتى «بكاتە» وشەى «بىكاتە» ھاتوۋە.

۲. كۆل: كارگە يەكى بچووكە لە بەرد و گەچ دروست دەكرى بۆ گوشىنى ترى و ھەموو جۆرە ميوە يەك دەست دەدات، بە تايبەتى بۆ ترى و ھەنار و زەيتون گوشىن و دەرھىنانى دوشاو و سرکە و رۇنى زەيتون.

۳. ھەرمە قامەك: لىرەدا بە ماناى «ھەر جۆرىك» يان «ھەر چە شىنك» دى.

۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جىياتى «بەراو و ئەرزی ئىۋە»، «بەراو و خاكى ئىۋە» ھاتوۋە.

۵. [زىوان، زىقان: كۆرگ، دەنكىكى رەش و تالە لە نىۋوگەنم و جۇدا].

۶. گۆگرد: كبرىت.

له بهینی میلله تی خوٚتان به یاری
 بکهن ته قسیمی شاخ و دار و باری
 ده وهن ئاخر ده بیته داری گه وره
 مه ری له پر خدمه تی بو گوشتی چه وره^۱
 له دنیا دا ئه وی باقی بمینی
 له عوقبا دا گوناھی پی نه مینی
 عه تایه و حوسنی خو لُق و ئیتحدادی
 ئیتاعه ی عالمانه و شیخی هادی
 خه ریکی کاسبی و کاری حه لاله
 به غه یری ئه م، ئه وانسی تر به تاله^۲
 ئه وانه ی مولکی خو یان کرده ده ولت
 وه کوو بت ده بیه رستن جه معی میلله ت
 میسالی ئیوه بوون یا خود وه کوو من
 ئه وان بوچی پیاون، ئیمه وه ک ژن

۱. ده وهن: بنچکه داری بچو کی داری چیا یه، ئه گه ر لئی به گه ریڼ و نه ی برنه وه، له ئه نجامدا ده بیته دار یکی گه وره. و اتا: هر شتیکی بچوکه و گه وره ده بی، ئه مه ش په ندیکی پیشینانی کوردیه حاجی کردوویه به شیعر. په نده که ده لئی: هر ده وهنه و ئه بیته دار له بنیا دائه نیشین فقیر و هه ژار. بروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان چ ۲ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۴۸۲».
۲. ئه م دپره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نیا له ده قی «م.ر.س» دا هیه و له ده قی «م.م» یشدا ده سستی بو درئز کراوه و نووسراوه (سه رجه می دپره کانی ئه م قه سیده به بووه به ۳۵ دپر). و اتا: له گه ل ئه م دپره تازه یه یدا. بروانه «مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کویبی ب ۲، به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۶۱».

سکه‌ندهر بۆچی چار چاودووسه‌ربوو
فهره‌یدوون فیل و کاوه شیرى نه‌ربوو؟
له‌دونیا ههر کهسى هه‌ستا به‌هیممه‌ت
فهره‌یدوونیکه‌ئه‌سکه‌ندهر مرووه‌ت
له‌سایه‌ی شیعره‌کانی وه‌ک فهره‌یدوون
ده‌مینى «حاجى» تا ده‌ورانى گهردوون^۱

(۱۶)

ههر کورده

ههر کورده له‌به‌ینى کوللى میلیله‌ت
بى‌به‌هره له‌خویندن و کیتابه‌ت
بیگانه به‌ته‌رجه‌مه‌ی زوبانى
ئه‌سرارى کتیبى خه‌لقى زانى
یه‌کسه‌ر عوله‌ما درشت و وردى
ناخویننه‌وه دوو حه‌رفى کوردى
ئوستادى خه‌تن له‌ئهم سیانه
وه‌ک دى له‌زوبانى خو‌ی نه‌زانه^۲

۱. ده‌قى ئهم نیوه شیعره‌مان له‌سه‌رچاوه‌که‌ی «گ.م» وه‌رگرت، ده‌نا له‌ده‌قى «م.ر.س» دا به‌م‌جۆره‌یه: «ئه‌به‌د ما حاجى تا ده‌ورانى گهردوون». له‌ده‌قى «ع.س» یشدا «باقى ما حاجى تا ده‌ورانى گهردوون» نووسراوه.

۲. مه‌به‌ستى له‌م «سیانه» زمانه‌کانى عه‌ره‌بى و فارسى و تورکپیه.

مومکین نییہ دہ ربچیٰ لہ چہنگی
 حہ تتا رہ قہم و خہ تی فہ رہنگی
 ساحیب کوتوب و پہ یامہ ہہ رکہس
 ئیمہ نہ بی بووینہ قہومی چہ رکہس^۱
 کاکہ ئیمہ موئمین، نہ پرووسین
 بوچ کفرہ زوبانمان بنووسین؟^۲
 میللہ تی بی کتیب و بی نووسین
 غہ یری کوردان نییہ لہ پرووی زہمین^۳
 سی قہ بیلہ حہ قیر و «بی رومتن»
 کورد و روم و یہ هوودی گومراہن^۴

۱. چہ رکہس: نہ تہ وہ یہ کی قہ قفاس [قہ ققاز] نشینہ، بہ لام لہ دواییدا زور بہ یان بہ ناو تورکیا و سووریہ و ئوردن بلا بوونہ وہ و کہ وتنہ ژیانیکی دہ رہ دہ ری.
۲. ئم نیوہ دپڑہ شیعرہ لہ ہہر سہرچاویہ کدا بہ جوړنک ہاتوہ: لہ دہ قی (م.ر.س) دا بہم جوڑہ ہاتوہ: «ئیمہ کہ موئمین، نہ پرووسین». وہ لہ دہ قی (ع.س) یشدا نووسراوہ: «ئیمہ موئمین، نہ پرووسین». (ئیمہ بہ پیی دہ قی «ت.ر») نووسیمانہ وہ. موحمہ دی مہ لاکہ ریم).
۳. ماموستا مہ سعود موحمہ دی وای بو دہ چی کہ لہم دپڑہ وہ بہ حری ہہ لبہ ستہ کہ دہ گوڑدری و دہ بی بہ ہہ لبہ ستیکی نوی، بہ لام وہک سہر نجان دا لہ ہہ موو سہرچاویہ چاپکراو و دہ ستنووسہ کاندا ہہر بہم جوڑہ یہ و لہ گہل ئم ہہ لبہ ستہ ہاتوہ بوہ وہ کوو خویمان ہیشتہ وہ.
۴. [موحمہ دی مہ لاکہ ریم ئہ لی: وشہی «بی رومتن» مان بو راست نہ بووہ تہ وہ. ئہ وہ ندہی ہہ یہ بلین لہ ئہ سلدا «بی جاہن» بووہ، جا لہ بہر گوڑانکاری ناشیانہ وہ بووہ بہ «بی وہ جہن» و ئہ ویش بہ «بی رومتن». - ہہنگاوی تر: ۳۵۰]. ئم بہ یتہ لہ تیکستہ کہ ی گوڑاری (روژی کورد = روژ کرد) ژمارہ «۲» دا ہہ یہ، نووسیمانہ وہ. بہ لام رستہی ناو دوو کہ وانہ کہ مان بو ساغ نہ کرایہ وہ، وہک خوئی نووسیمانہ وہ. وشہی «دوم» ی بہ یتی پاشہ وہ شمان لہم تیکستہ و ہر گرت.

رۆم و جوو چاکه ئیتتفاقی ههیه
 کورده بی غیره تی و نیفاقی ههیه
 جینگه نهی ئیره با وجوودی کهرن
 ههروه کوو دۆمی ئیمه ده ربه رده رن
 لیوه عاقلترن به سه د مه نسه ب
 کوری خویان ده نیرنه مه کته ب
 ئیسته کی ئامیرانی کوردستان
 هه ر له بو تانه وه هه تا بابان^۱
 له م هه تیوانی مه کته به ن یه کسه ر
 کورده کان بار ده که ن وه کوو ما که ر
 وا دیاره هه تا کوو دنیا بی
 کورده کان حالیان ده بی وابی
 جوو چ قه دری هه یه له نیو کوردان
 غه یری لیدان و جوین و تییه لدان
 حاله تی زیرده ستی هه ر وایه
 نو که ری کاری چاکی بو نایه

له ده ستنروسه ئه سله که دا «قهومی» بوو. لام وایه وشه ی «رۆم» له م به یته و له به یته ی پاشه وه شدا
 له راستیدا «دۆم» بی چونکه هه یج به لگه یه ک نییه بو به راورد کردنی «رۆم» که واته «عوسمانی»
 به کورد و به جووی ئه و سه رده مه. به ندیکی پیشینانی کوردیش هه یه «دۆم» و «جووی» له گه ل
 «فهقی» پیکه وه تیا کو کراوه ته وه ئه لی: «جوو له ترسا، فهقی له برسا، دۆم بو په رۆ، ئه م سیانه
 خوش ئه رۆ». واته: به په له ری ئه که ن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۱. له دهقی «ت.ر.» دا «ئیسته کی کورده کانی کوردستان» هاتووه.

(IV)

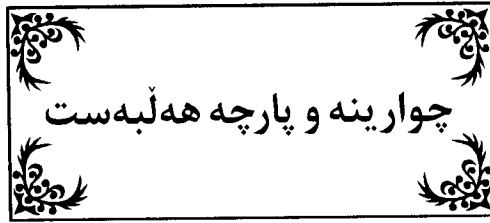
ھاروہ کوو مہردوم^۱

ھاروہ کوو مہردوم لہ بہرچاوم دہ گریبی نم نمی
 پیرہ گودروونیش لہ داغی دہوری حوکماتی گومی
 تہن لہ سایہی دووکہ لی ٹاہی دلی پر ئاتہ شہ
 والہ بہ حری گریہ دا چالاکہ وەك ئائەش گہمی
 زولفی تاتا کردوہ بادی سہبا، ھەر تايہ کی
 سہد ھزار چینی ھہیہ، ھەر چینی باریکی خہمی
 «صاد عینی بالبکا للنأي، ضنت بالکری»
 «لیس للإنسان إلا ما سعی فیما ھمی»
 یا ھہ لی، یا تاقہ تی باری رەقیبانت ھہ بی
 رۆحہ کہم «حاجی»، مہبہ ناموستہ قیم و دەم دەمی^۲

۱. [ئەم پارچە شیعەرەمان لە کتییی - ھەنگاوی تر: ۳۷۶. وەرگرت کە پارچە شیعریکی تازە دۆزراوەی حاجییە، موخەممەدی مەلاکەریم ئەلی: بە ھاوکاری باوکم و کاکم (فاتحی مەلاکەریم) راستمان کردەوہ.]

۲. [موخەممەدی مەلاکەریم ئەفەرموی: ئەم پارچە شیعەرە نایابە بە شیۆە ی دارپشتن و تیکرایی بابەتە کە یا لە شیعری سەردەمی کوردستانی حاجی ئەچیی، بە لام بەیتی یە کەمی ھەستیکی ئاشکرای نەتوہیی پۆوہیہ و دوا بە بیتیشی نیشانە ی ئەو کیشە بیرییە یە لە ئیوان ئەو و ناحەزە کانیا، بە تاییە تی لە شیخانی تەریقەت پرووی داوہ. ئەگەر بۆچوونە کەمان لە جیبی خۆیا بیت و حاجی ئەم پارچە شیعەرە ی لە کوردستان وتیی، یە کە مین پارچە شیعریکی ئەبی مۆرکیکی نەتوہیی پۆوہ بی و تا ئیستا دۆزرا بیتەوہ. - ھەنگاوی تر: ۳۷۴.]

چوارینه و پارچه هه لبه‌ست

یاره ب به قه دهر حه رفی سیووتی یه ک یه ک
 ره حمهت له موسه نیف و له قاری بی گه له ک
 نه مما عه جه م و نه و کسه سی چاپی دانا
 بیاته جه هه نهم به عه زاب و به کوته ک^۱

***

ئه ی ره فیقانی وه تن زور غه زه لم ماوه له وئی
 له که ناریکه وه ته قدیره وه کوو هه ل بکه وئی
 وه ک سه فینه بگه ری بیخه نه بهر به حری قسم
 حه یفه وه ک من له غه ربی بمریت و نه ته وئی

***

له سه رده شتی میحنهت په ره ی کرده وه
 که وانسی به لا لۆکه یی په یکه رم
 به لا لۆکه وه دهرمانی دهر دم ده لین
 به پاره وه گیر ناکه وئی بیکرم^۲

***

ئه ی عوتارید له دهرت خادیمی سه ججاده به شان
 وه ی له کوئی فوسه حادا قه له مت سنجه شان
 «حاجی» قادر نییه به یتکی وه کوو ئیوه بلئی،
 نه سپی کۆن زه حمه ته دهرچی له گه ل ئاهوو ره ووشان^۳

***

۱. [سیووتی = سیوطی]. حاجی ئەم چوارینە ی له سابلاغ داناوه کاتئ خەریکی خویندنی کئیبی سیووتی بووه.

۲. ئەم چوارینە شی هەر له کوردستانی ئێران له «سەردەشت» داناوه.

۳. ئەم چوارینە ی له ستایشی «حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زاده» داناوه.

نەقدى عومرم بە غەزەل دا و دووكانم دانا
 ھېچ كەسى نەيكېرى ترسام لە پزىن و لە خوران
 بى بەھا دامە ئەم و ئەو وەكوو كوردېك كە پزئا
 رۆنى، ئەو وەقتە دەلى: كەردمە خىرى كورەكان

***

سەقەرېكە سەفەرى راھەرەوى بى تووشە
 خاسە تەن ئەم سەفەرى بەد ئەسەرى بى تووشە
 بەدرەقەى رېگە ئەگەر «خزرى نەبى» بى تووشە
 "كافىه" كافىه كوا مەنزلى من بى تووشە؟^۱

***

يارەببى تو خەللاقى عەزىمو ششانى
 ھەرچى كە بوو و دەبى و دەبى دەيزانى
 من بى خەبەرم لە ئەووەل و ئاخىرى خۆم
 حالېم بکە لەم بەينە چىيە ئىنسانى؟!^۲

***

بەيتى «نالى» و بەيتى من گەر تېكەلى يە كتر دەكەن
 ئەحمەقى سوورەت پەرست و جاھىلى مەعانەزان
 حاجى لەك لەك بە لەك فەرقى لەگەل تووتى ھەيە
 وەك ھەزارى نەوبەھار و بولبولى فەسلى خەزان^۳

***

۱. پروانە: مەسعوود موخەممەد، حاجى قادرى كۆيى. ب ۳ بەغدا ۱۹۷۶ ل: ۱۴۰.

۲. [عەزىمو ششان = عظیم الشان].

۳. [ھەزار: بولبول]. لە دەقى رۆشنىرى نویدا لە جياتى «دەكەن» وشەى «دەكەى» ھاتوو و لە جياتى «سوورەت پەرست و»، «سوورەت پەرستى» ھاتوو. بنواپەرە: ژمارە (۳۵) ى بلاوكرائوى ناوبراو. وە لە جياتى «حاجى لەك لەك بە لەك»، «حاجى لەك لەك بە لەك» ھاتوو. وە لە جياتى «وہك»، «وہكوو» ھاتوو.

شه و که تی جووته ی سمیلت تاکه، مانه ندی که مه
 ته رکه شی تیری ته ژا و شیر ی دهستی رپوسته مه
 رووی له ته ختی روومه تت هیئاوه بو شانت ده لئی
 ماری سه رسانی زوحاک و دوژمنی ته ختی جه مه^۱

***

سمتی ده له ریته وه ده لئی دووگی مه ره
 گرد و سپی و لووسه وه کوو تووری ته ره
 مالیکه ئه گهر بدا به نه قدی دل و جان
 خوشت له سه ر نه بی، جه هه ننه م بکره^۲

***

چوومه جه رگه ی ئه هلی دل جه رگیکی بی داغم نه دی
 ناله یی بولبول له باغا بی قره ی زاغم نه دی
 عاله میکم دی نه خووش و یه که سی ساغم نه دی
 دوور له مه یدانی خودا غه یری قوروم ساغم نه دی^۳

***

۱. حاجی ئەم چوارینە ی بە پیاویکی تەقە قیدا هە لگوتو. بئوارە «مەسعوود موحەممەد. حاجی قادری کوی. ب ۲ بەغدا ۱۹۷۴ ل ۱۵۷».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلئ: به هه له «خوشت له سه ر بنی» مان به «خوشت له سه ر نه بی» چاپ کردوو. مانا که ی واته: گوی مه ده و خوشت بنی به سه ریدا و چش که له هه رچی شته. - هه نگاوئ تر: ۳۵۷]. ئەم چوارینە له که شکۆلی مه لا ره سوولی توربه ییدا هه بوو که وینه یه کی لای شیخ موحه ممه د عه لی قه ره داغییه. هه روا له یه کی له دوو ده ستنوسه که ی لای خو شمدا هه یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. ئەم چوارینە مان به هۆی کاک موحه ممه د عه لی قه ره داغییه وه ده سگیر بوو که له رووی که شکۆلی مه لا عەزیزی ریشاوی نووسیوو به وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

شيعرى تاك تاكه

شیخ غه فوور بیستوومه چاچیم پی ده لئی،
چاکه من نام به نوقته ی لا به لا^۱

***

جورمی من داوینی عه فوی گهر نه پۆشی رۆژی حه شر
عه بره تی من کافیه بو ئه هلی مه حشر سه ره سه ر^۲

***

دهرسی مه عنای بی عیبارت مه رکه زی مه یخانه یه
هه لقه یی جه ننگ و جیداله خانه قا و مه دره سه

***

سوخره یی جیننی ته بیعت سوخره یی عالم هه لئی
وا سوله یمان دیته وه کۆتر فرینت پی ده کا^۳

***

باسی زاری تو خه یالی بوو کرابوو هات و چوو
بوچی لیم عاجز ده بی قوربان له سه ره هیچی نه بوو

***

په رده یی سیدق و سه فا و راستیی ئاده م نه درابوو
که رباسی غه می بوو به قه دی به نده برابوو^۴

***

۱. مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کۆیی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۰۰.
۲. [عه بره ت: درس وه رگرتن، یان فرمیسک و ئه سرین]. مه لاره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کۆیی، ده ستنوس، ل: ۲۳۱.
۳. [ئامازه یه به و چیروکه ی که ده لئین: سوله یمان که بو ماوه ی چل رۆژ پاشایه تییه که ی لی زهوت کرا و که وته دهستی جنۆکه یه ک، که له پاش ئه و ماوه دیسانه وه خوا پاشایه تییه که ی پی خه لات کرده وه و جینییه کانی زنجیر کرد].
۴. کرباس، که رباس: داوی رستراو، ریس.

مہنزلئی مہنمہ نہ ماوہ ئیستہ کہ ئہ ییامہ کہ
راحتی مومکین نییہ نہ چہ مہ دینہ یا مہ کہ

***

سینہم دہ گری لیم دہ مری کہ لبی رہ قیب
ئہ مکارہ وہ کوو داری له دوو لاولہ گلاوہ^۱

***

تو خوش دہ بہزی ئہ سپی بہ زینت پیہ
من ناگہمہ تو ئہ سپی بہ زینم پیہ^۲

***

چاوہ کہم توش پیر دہ بی، ریشہ دہ بیتہ گورہوی
وہک بفہرمووی من فلانم پیٹ دہ لین توخوا ہوی؟

***

خانہ قاکہی کہ نہ فی ئہ منہ، ئہ دہ بخانہ یی عام
جی قہزای حاجہ تہ خہ لقی بہ زہرووری دہ چنی

***

موددہ عی دوینی ئہ گہر جوونی دہ دا عہ یی نہ بوو
شکلی خوئی دیوو له ئاوینہ بہ عہ کسی دہ وہری^۳

***

۱. [موحہ ممہدی مہ لاکہ ریم ئہ لی: نیوہی یہ کہ می ئہم بہ یتہ لہنگی تیایہ و برگہ یہ کی لہ نیوہی دووہم کہ مترہ، لہ بہر ئہ وہ لام وایہ وشہی «رہ قیب» راستہ کہی «رہ قیبم» بووی۔
-ہہ نگاوی تر: ۳۶۰.]

۲. مہ سعوود موحہ ممہد، حاجی قادری کوئی، ب ۱ بہ غذا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۳. [بہ بوجوونی موحہ ممہدی مہ لاکہ ریم «دوونی» راستہ نہک «دوینی» چونکہ وا بہ دیالیکتی کوئیہ وہ نزیکترہ۔ -ہہ نگاوی تر: ۳۶۲.]

شیخ دهلی: باری ریا شام جده و ناکا نه گهر
کیوی کاروخ بی، گوتم: سه د «بارک الله» کهر "نه بی" ^۱

***

مه سئه له ی کوحلی له به حسی مه بنیا ته قریر نه کرد
پیئی نه لیت (....) نه حمه قی کهر وا نه لی «ابن الحجر» ^۲

***

(....) ده خیلتم بم سه ما نه بیرد، زه وی قووتی نه دا
ههر له بهینی ئیمه دا بوو نه م دل ئاخر کیوه چوو ^۳

***

گهر نه چم لیم زویر ده بی وه قتی ده چم مه نعم ده کا
سهیری که بی مروه ته چیم لی ده کا و چیم پی ده کا

***

زور سه گم دیوه فه قهت نه مدی ره قیبی هه نده سه
وه زعی نامه وزوون ده بی وه ک خانویی بی هه نده سه ^۴

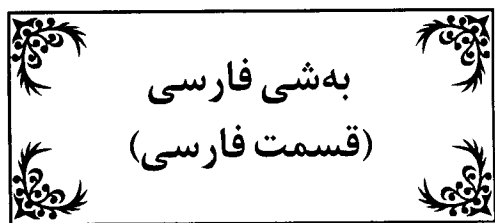
***

۱. مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کوی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۲. نه م بهیته له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. نیوه ی دووه می له نگییه کی تیایه
لام وایه له و شوینه دا که به چهند نوخته پرم کردووه ته وه وشه یه کی لی په ریوه، له وانیه «ئه ی»
بیتم، هه روا لاشم وایه «پیئی نه لیت» ه که ی له راستیدا «پی ده گوت» بووبی چونکه نیوه ی
یه که می بهیته که وا پیویست ده کا. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۳. نه م بهیته ش هه روا له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. نه میش وشه یه کی له
سه ره تاوه په ریوه، شوینه کهیم به نوخته پرم کردووه ته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۴. [به بوچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «خانویی» له «خانویی» چاکتره. هه نگاوی تر:

به‌شی فارسی
(قسمت فارسی)

(I)

ای مرا از عشق رویت

ای مرا از عشق رویت دل چو مجنون دربه‌در
 عالم از شوق جمالت خون فتاد اندر جگر
 روز و شب از کوی جانان یک نگاهم آرزوست
 تا نثار او کنم جان از بهای یک نظر
 سینه چاکم کرد چون گل غمزه‌ی چشم از نگاه
 ای نگه چون سمّ قاتل تیغ بُرّان در اثر
 تا فرود آمد به رویش حلقه‌ی زنجیر زلف
 دل فتاد اندر کمندش چند کرد از وی حذر
 هرکه در بستان حسنت آمد از بهر نگاه
 غنچه‌سان خون در دل آمد هوش افتادش ز سر
 آهوی چشمت به زیر ابروی هم چون هلال
 سینه‌ها را تیر باران کرده سانِ رهگذر
 گلشن عیش من اندر آتش هجران تو
 شد بهارش چون خزان، بی برگ ماند و بی ثمر
 ناله از دل، آتش از تن، دودم از جان می‌رود
 روز و شب حالم چنان است زین میانم درنگر
 ناله‌ی «حاجی» جهان افگند یک سر در خروش
 در تو کافر دل، نسازد ناله‌ی زارم اثر^۱

۱. پارچه شیعر و چوارینه فارسیه‌کانی ئەم دیوانه، به یارمه‌تی مامۆستا مه‌سعوود موحه‌ممه‌د و دوکتۆر موحه‌ممه‌د نووری عارف خستوومانته‌ته سه‌ر رپنوووسی فارسی، چونکه له ده‌قه‌کانی «م.ر.س» و «گ.م» دا به رپنوووسی ئەم‌رۆی کوردی نووسرا‌بوونه‌وه.

(۲)

ای بت سنگ دل

ای بت سنگ دل چرا وعده به جا نمی کنی
مژده‌ی وصل می دهی باز وفا نمی کنی؟
سوختم اندر آرزو وز غمت ای عبیر بو
باعث چیست - باز گو - رحمی به ما نمی کنی؟
دیده پر آب حسرتم خم شده سرو قامتم
در دل اندر آفتم، از چه دوا نمی کنی؟
دادی پیام دیدنی زان رخ خوب گلشنی
تا دل از آتش افگنی ورنه چرا نمی کنی؟
سوخته دل در آتشم نعره به چرخ می کشم
باری ز روی مهوشم کام روا نمی کنی؟
تا کی بسوزم از درون، جان نشود ز غم برون
زان رخ خوب لاله گون، دیده ضیا نمی کنی؟
حلقه‌ی زلف خم به خم، دل چو گرفت در ستم
بهر چه میلی از کرم سوی گدا نمی کنی؟
سینه کباب از غمت، وعده شد و ندیدمت
گوشه‌ی چشم مرحمت بهر چه وانی نمی کنی؟
«حاجی» بسوخت از درون سینه نمود بحر خون
رحم چرا به این زبون بهر خدا نمی کنی؟

(۳)

مژده ای دل

مژده ای دل که مرا درد به درمان آمد
 قاصد خوش خبرم از سوی جانان آمد
 داد پیغام که اندر چه محنت به در آی
 شاهد از روی کرم بر سر پیمان آمد
 گرچه دریای غمش کشتی دل کرد هلاک
 ساحل وصل چو دیدم همه پایان آمد
 شد یقین بخت بد و طالع بر گشته ی من
 از پریشانی غم باز به سامان آمد
 دیده ی کور من از اشک چنان شد بینا
 گوئیا پیرهن از یوسف کنعان آمد
 کشتزارِ دلم از آبِ حیاتِ لبِ دوست
 چون ریاض "ارم" از شوق درخشان آمد
 دل که تاریک تر از زلف پریشان تو بود
 آتش عارض گل فام تو رخشان آمد
 زخم های دل مشتاق من از ناوک دوست
 مرهمش بهر نشاطش سوی لقمان آمد
 غنچه ی سینه ام از خون جگر پاک نمود
 باد صبح از سر کویت چو به بستان آمد

۱. ئەم بەیتە لە دەستتووسییکی لای خۆم و لە دەستتووسییکی مەلا رەسوولی تۆر بەبیدا
 هەبوو کە وێنەیم لە موحەممەد عەلی قەرەداغی وەرگرت. تیکراگەلێ هەلە ی ئەم پارچە و دوو
 پارچە ی پیشووم لەسەر ئەو دوو دەستتووسە راست کردووە تۆ. موحەممەدی مەلا کەریم.

سبزوار از چمن عیش دلم نشئه نماست
 ز ابر لطف تو م ای دوست که باران آمد^۱
 «حاجی» از لعل تو گر بود امید شکرش
 راهش از لطف تو سوی شکرستان آمد

(۴)

تاریخ وفات حاجی بکر آغا^۲

شنیدم دیشب افغان از زن و مرد
 صدا افگند بر طاق زبرجد
 بگفتم چیست این افغان؟ مردی
 کشید آهی ز سوز سینه‌ی سرد
 بگفتا مر ندانی کز جهان رفت
 "ابوبکر" انیس غار "احمد"
 بگفتم: چیست تاریخ وفاتش؟
 بگفت: «وا ثانی ثنین محمد»^۳

۱. ئەم دەر بربینه‌ی «ز ابر» به «زبر» ده‌خوینرینه‌وه، له‌به‌ر کیشی شیعره‌که.
۲. بنواره: مه‌سعوود موحه‌مه‌ده، حاجی قادری کوّبی، ب ۱، به‌غدا ۱۹۷۳، ل: ۳۹. مه‌لا ره‌ئووفی سه‌لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوّبی، ده‌ستنوس، ل: ۲۱۱.
۳. ئەم دیره‌ به‌ یته «وا ثانی ثنین محمد» به‌ حسیبی «جومه‌ل» سال ۱۲۷۰ی کۆچی [هه‌تاوی] ده‌گرینه‌وه که سالی کۆچی دواپی حاجی به‌کراغایه.

و ا ث ا ن ی ن ی ن ی ن م ح م د

+ ۶ + ۱ + ۵۰۰ + ۱ + ۵۰ + ۱۰ + ۵۰۰ + ۵۰ + ۱۰ + ۵۰ + ۴۰ + ۸ + ۴۰ + ۴ = ۱۲۷۰ هـ

(۵)

ای دوست

ای دوست دل از بند غم و جور رها کن
 در دل بیچاره‌ام از رحم روا کن
 مشتاق نگاه است ز کرم کام روا کن
 «ای خسرو خوبان نظری سوی گدا کن»
 «رحمی به من سوخته‌ی بی سر و پا کن»

***

له ده قی ده ستنوسه که ی (م.ر.س) دا نووسراوه: «واتانی اثین محمد» و به م حیسبیه ش سالی ۱۲۷۱ ی کۆچی ده گرتیه وه و ههروه کوو ساغیش بۆته وه و هیچ گومانی تیدا نییه «حاجی به کراغا» له سالی «۱۲۷۰» ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردوه. که واته ده بی همزه که ی «اثین» پهرینین و بیکه ین به «ئین» تا کوو ساله که راست ده ربچی.

۱. ئەم پارچه شیعره و پارچه شیعره کانی پاشه وه یم له رووی که شکۆله ده ستنوسه که ی مه لا ره سوولی تور به یی نووسیوه ته وه که وینه ی لای شیخ موحه ممه د عه لی قه ره داغییه. ئەم پارچه یه پینج خشته کییه له سه ر غه زه لیکی خواجه حافزی شیرازی که گه لی له چاپه لیکۆلراوه کانی دیوانی شاعیری ناوبراودان به وه دا نانین هی ئەو بی. من به راوردی غه زه له که ی حافزم له گه ل نوسخه ی چاپی «مطبع محمدی بمبیء» کردوه که له سالی ۱۳۲۲ ی هیجری «۱۹۰۵-۱۹۰۴» دا له چاپ دراوه. به پپی ئەو چاپه له ده ستنوسه که ی تور به پیدا هه ندی بهر و دوا پیکردن له نیوان چه ند نیوه دپۆیکدا و چه ند ورده هه له یه ک هه بوو هه مووم به گوپره ی چاپه که راست کردنه وه. له و چاپه دا به پیتیکی تریش هه بوو که یا حاجی قادر نه یدیه، یا نه یکردوه به پینج خشته کی، یا له ده ستنوسه که دا نه نووسراوه ته وه. ئەو به یته پینجه مین به یته و ئەمه یه:

شمع و گل و پروانه و بلبل همه جمعند

ای دوست بیا رحم به تنهائی ما کن

ای بزم مرا عارض گل فام تو ماهی
 مژگان تو م خنجر و ابروی تو شاهی
 تا کی بزند بر دل بیچاره سیاهی
 «دارد دل درویش تـمنای نگاهی»
 «زان چشم سیه مست به يك غمزه دوا كن»

***

جان باد فدای خم ابروی هلال
 گل گشت پریشان ورق از شرم جمالت
 خورشید شد از حسن تو در عین خجالت
 «گر لاف زند ماه که ماند به جمالت»
 «بنمای رخ خویش و مه انگشت نما كن»

***

ای سینه‌ام از پیک ترا لحظه نشانی
 بدحال و پریشان شدم از زخم امانی
 رحمی کن و از کوی خودم ده تو مکانی
 «ای سرو چمن از چمن و باغ و زمانی»
 «بخرام درین بزم و دو صد جامه قبا كن»

***

چشمان من از باده‌ی اشکم شده ساغر
 مژگان تو م خون جگر ریخته ظاهر
 سرخاک ره کوی تو م ای شه «فاخر»^۱
 «با دل شدگان جور و جفا تا به کی آخر»
 «آهنگ و فاء، ترك جفا بهر خدا كن»

***

۱. به ته‌واوی له‌م وشه‌یه دلنیا نیم، به‌لام له‌مه‌ش که نووسیموه باشتری بؤ نه‌چووم.

گر رفت رقیب از برت ای شمع دلارا

.....^۱

در عهد تو «نابد» قدمی نیست چو مارا^۲

«مشنو سخن دشمن بدگوی، خدارا»

«با "حافظ" مسکین خود ای دوست وفاکن»

***

(۶)

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد^۳

دل غونچه وار در غمش از بحر خون فتاد

غم تازه کرد داغ کهن باز در تنم

از غمزه های چشم چنان دل زبون فتاد

شمشیرهای ابروی قوس و قزح صفت

بر دل چنان کشید ز روی سکون فتاد

هوشم پرید از سر و صبرم گریز کرد

دل در کمند عشق «پسی» از جنون فتاد

راه نجات چند طلب کردم از غمش

دل از نگاه چشم و رخس سرنگون فتاد

۱. لیره دا ئه بی نیو به یتنی تره بی که له ده ستنوسه که دا نییه.

۲. له م وشه یه ش به ته واوی دلنیا نیم، هه روا له مه ش که لیره دا نووسیومه باشتری بو نه چووم، موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. له ده ستنوسه که دا له جیاتی «بازم»، «باز» نووسرا بوو دیاره هه له یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

زین پیشم ار امید نجاتی ز غم بُدی^۱
این نویتم امید ز دل در بیرون فُتاد
راه نجات ار طلبی دل مده به کس
بنگر به حال از نگهی دل که چون فُتاد
«حاجی» خروش و نوحه و زاریت شرم باد
بس دل ز داغ عشق چو تو لاله گون فُتاد^۲

(۷)

به مژگانم مزن

به مژگانم مزن بس دردمندم
نهال عیش از بنیاد کندم
چه حاجت دل سوی زندان کشندم
«چنان در قید مهرت پای بندم»
«که گویی آهوی سر در کمندم»

دلم چون حلقه‌ی زلف تو درهم
قدم چون ابروان دوست در خم
چنانم دائم از دست تو در غم
«گاهی بر درد بی درمان بگریم»
«گاهی بر حال بی سامان بخندم»

۱. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ار»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.
۲. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ز»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

چنان در آتش حسن تو جوشی
 مسپندار از دلم - ای خواجه - هوشی
 فتاد اندر سینه گر سازد خروشی
 «مرا هوشی نماند از عشق کوشی»
 «که قول هوشمندان کاربندم»

***

چو غنچه تا به کی باشیم خونخوار
 چو بلبل چند باشم دل پر از خار
 چنان است سینه‌ی چاکم پر از مار
 «مجال صبر تنگ آمد به یکبار»
 «حدیث عشق در صحرا فگندم»

***

مرا گویند اگر یار تو مه روست
 لبش چون چشمه‌ی حیوان دلجوست
 جفاهایش مکش، بسیار بدخوست
 «نه مجنونم که دل بردارم از دوست»
 «مده گر عاقلی ای خواجه پندم»

***

فروغ حسنت ای دل‌بند شد فاش
 رقیب از پیش رویت با خف‌فاش
 «تعالی الله» ز حسنت گر فزون باش^۱

۱. له ده ستنووسه که دا ته نیا یه ک وشه هه بوو له ویش دلنیا نه بووم چیه، به لام زیاتر به «تعالی»
 نه چوو به بی وشه‌ی دوو هه میش نیو به یته که له ننگ بوو، بویه لای خوومه وه وام دانا «تعالی الله»
 بی که له گه‌ل مه عنای رسته که ش نه گونجی. له گه‌ل هه موو نه وه ش رسته‌ی «گر فزون باشی»
 مه عنایه کی ته‌واو نادا به ده سته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

«چنین صورت نبندد هیچ نقاش»
 «معاذ اللّٰه من این صورت نبندم»

***

ز مژگان تو زد بر سینه غم‌ها
 دلم شد در خم زلف تو شیدا
 نگه کن در غمت بین ای مه‌آسا
 «چه جان‌ها در غمت جز سود تنها»^۱
 «نه تنها من اسیر و دردمندم»

***

فتاد از چین زلفت بخت در دام
 دلم اندر پیش گردید بر...م^۲
 چو نتوان آرامش گفتم دل آرام
 «تو هم باز آمدی ناچار و ناکام»
 «اگر باز آمدی بخت بلندم»

***

نیاسودم دمی از مهرت ای دوست
 روانم بیرون آمد از غمت دوست^۳

۱. ئەو ەندەى من بۆم ساغ كرايئەتەو ە ئەم دوو وشەيە لە دەستنووسە كە دا «جز سود» ە بە لام هېچ مەعنايە كى ليوە حالى نەبووم، بۆيە لام دوور نيبە «فرسود» بى لە گەل «و» يك و «تەنها» يش جمعى «تن» بى بە رابەر بە «جان‌ها». موحەممەدى مەلا كە ريم. [لە كوليياتى سەعدى ساغكراوہى «محمد على فروغى» دا ئەم نيو دپړە بەم جوړە هاتووه: «چه جان‌ها در غمت فرسود و تن‌ها» كە ديارە بوو چو ە كەى مامۆستا موحەممەدى مەلا كە ريم راستە].

۲. ئەم وشەيە شەم بە تەواوى بۆ ساغ نە كرايەو ە. موحەممەدى مەلا كە ريم.

۳. واديارە لە پاش ئەم نيوە بە يتەو ە پينج نيوە بە يت پەريو ە، سيانيان لە گەل ئەم دوو نيوە بە يتەو ە دوانيان لە گەل سيانە كەى پاشەو ە يان و پينج خشتە كيبە كە دو پينج خشتە كى بوو ە. موحەممەدى

ولی بعد از وفاتم ای رخ از نور
 «گر آوازم دهی «دل» خفته در گور»^۱
 «براساید درون دردمندم»

***

روان پر دردم از بهر فدایت
 ننالم هرگز از دست جفایت
 تن بیمارم ار نبود سزایت
 «سری دارم فدای خاک پایت»
 «گرم راحت رسانی یا گزندم»

***

به بیداد آتشم افگند در پوست
 روان در تن، در اندر سینه‌ام سوخت
 ولی «حاجی» بگویش از من ای دوست
 «اگر در رنج «سعدی» راحت از اوست»
 «من این بیداد بر خود می‌پسندم»

مه‌لا که‌ریم. [به‌لام له ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا یازده شیعه‌ره که حاجی قادریش
 همر یازده‌که‌ی هی‌ناوه!].

۱. له‌م «دل» هیش دلیا نیم، به‌لام به جوریکی که‌ش بۆم نه‌خوینرایه‌وه. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [له ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا وشه‌ی «من» هاتوه].

(۸)

[فدایت جان من،^۱]

[فدایت جان من، صد جان عاشق
تویی هم جان و هم جانان عاشق
نماند بی تو صبری در وجودم
نباشد صبر در امکان عاشق
همه شب تا سحرگه ناله‌ی من
بلند آوازه کرد افغان عاشق
به بیماری تو خود کن چاره چون نیست
علاج هجر نه درمان عاشق
بیا «حاجی» در این ره سرفداکن
نخواهد سر، دل حیران عاشق]

(۹)

[بدیدم طاق ابرویت]

[بدیدم طاق ابرویت دلم شد مبتلای تو
به شوخی برده‌ای دل را تو دانی و خدای تو
بسی خوبان بدیدم (...)^۲ نگشتم نایل ایشان
نمی‌دانم چه سر است این که من مردم برای تو

۱. [نم پارچه شیعره و پارچه شیعی پاشه‌وه‌یمان له کتیبی «هه‌نگاوی‌تر به‌ریگادا به‌ره‌و ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادر» و هرگرت، که موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لی: له ده‌سنووسه‌که‌ی کاک هوشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) بوو و به‌خه‌تی «بیخود» نووسرابووه‌وه.]

۲. [بیره‌دا وشه‌یه‌ک ناته‌واوه.]

تُرا مطلب اگر این است من در حیر میرم
[مرا صد جان اگر باشد همه سازم فدای تو]
اگر خوبان عالم را سراسر جمع گردانی
دل مسکین «حاجی» را ندارد جز هوای تو]

رباعی

یارب به کرم به جای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامم بپذیر
وین گرسنگی و غربت و بی خوابی
فرسودن پهلوان به بالای حسیر^۱

* * *

ای دریغا بود آن روز که یاران قدیم
ز سر لطف به این خط پریشان نگرند
هم بگویند دریغا پی «حاجی» که فلک
کشت او را و بر او عالم و جاهل نگرند^۲

* * *

---

۱. پروانه: مه سعود موحه ممهه، حاجی قادری کویبی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۶۸؛ مه لا
ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کویبی، ده ستنوس، ل: ۲۲۲.
۲. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کویبی، ده ستنوس، ل: ۲۲۳

فرد

شب سه شنبه بیست از ماه آخر
هزار و دو صد و هفتاد و شش در^۱

***

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی^۲

***

مستی و دایره‌ی حکمت (...) هیهات
برندارند به يك دست دو تا خربزه را^۳

۱. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د، حاجی قادری کویبی، ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۸۲؛ هه‌مان سه‌رچاوه: ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۷۵.

۲. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د: ئه‌مه وه‌رگپ‌دراوی تاکه شیعرئیکی «ابوالعلاء المعری» یه‌که ده‌ئی:

یذیب الرعب منه کلّ غضب

و لولا الغمد یمسکه لسالا

۳. ئه‌م به‌یته له یه‌کئی له ده‌ستنووسه‌کانی لای مندا هه‌بوو. موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

دوا وشەس منىش

لەسەر داواى خۆم، سەرپەرشتى كردنى چاپ و راستكردنەوہى پرۆفەكانى ئەم كىتەبەم پى سپىرا. مەبەستم لەم داوايە ئەوہ بوو دەمى بوو لە دىلما بوو بۆم رى بکەوئى ھەول بەدەم ديوانىكى پوختى حاجى قادرى پيشەنگى چەرخى راپەرىنى كۆمەلەى كوردەوارى بە چاپ بگەيەنم. كە برايان كاك كەرىم شارەزا و كاك سەردار مىران ئەم ئەركە پىرۆزەيان بەجى ھىنا، و تەم با جارئ لەم قۆناغەدا ھەولئى خۆم بخەمە پال ھەولئى ئەوان و چاوە بە تىكستە كەيانا بگىرەمەوہ و لەگەل ئەو سەرچاوانەى لامن بەراودى بکەم بەلكوو بەمە كارە كەيان زياتر بەرەو پوختى بەرم.

ئەو سەرچاوانەى ئىستا لە بەردەستى مندان ئەمانەن:

۱. دەستنووسىكى خوالئى خۆشبوو مەلا پەئوفى سەلىم ئاغا.

۲. دەستنووسىكى - بە قسەى براى عەزىم شىخ عەلى قەرەداغى - خوالئى خۆشبوو مستەفا

سائىب.

۳. فۆتۆى دەستنووسى «مەلا پەسولئى توربەيى» و «حەمە رەش» ناوئىك كە ھەندئى

شىعەرى حاجىشىيان تىايە و شىخ عەلى قەرەداغى داىە لام.

۴. دوو سئى وردە بەيازى تر كە چەند پارچەيەك شىعەرى حاجىشىيان تىايە.

۵. گۆقارى «ديارى كوردستان»ى خوالئى خۆشبوو سالىح زەكى ساحىبقران كە چەند پارچە

شىعەرى «حاجى» ىشى تىا بلاو كراوہ تەوہ.

۶. تىكستى ئەو وتارە ئەدەبىيانەى لە رۆژنامەى «تىگەيشتنى راستى» دا بلاو كراوہ تەوہ و

چەند پارچە شىعەرىكى «حاجى» ىشىيان تىايە و خۆم لە پرووى رۆژنامە كە نووسىومنە تەوہ.

۷. سی ژماره یی که می گوئفاری «رؤزی کورد» که کاک جه مال خه زنده دار به ئو فیست له چاپی داونه ته وه و چه ند پارچه شیعی «حاجی» یشیان تیابه.

۸. فۆتۆبه کی شه ش لاپه ره یی ژماره یی که می گوئفاری «هه تاوی کورد» که له دوکتۆر ئیحسان فونادم وه رگرت و پارچه یه کی نایابی شیعی حاجی تیابه.

ئه مه سه ره رای ئه و سه رچاوه چاپانه ی لای کاک که ره می ش هه ن. له به را ور در کردنی تییکسته که ی برایان که ره ییم شه رزا و سه ردار میرانه وه له گه ل ئه م سه رچاوانه، گه یشتمه ئه وه که پیویسته هه ندی وشه ی تییکسته که ی ئه وان به گویره ی یه کی یا زیاتر له تییکسته کانی لای خۆم بگۆرم و گه لی به ی ت و پارچه هه لبه ستیشم دیه وه که له تییکسته که ی ئه واندا نه بوون و خستمه سه ر دیوانه که. له هه لیکه له مه و پاشیشدا به درئۆی روونی ئه که مه وه که بۆچی وام کردو چۆن ئه و وشه به پیی تییکسته کانی لای خۆم گۆرراوانه م، لا راستتر بوو^۱. ئیسته ئه وه ی پیویست بی بوتری ئه وه یه: کاک که ره ییم شه رزه ییش رای له گه لمه و لای وایه ئه و گۆرینه ی کردوومن راست و پیویستن.

هه رچه ند خۆم هیشتا زۆر شوینی ئه م دیوانه م لا ئالۆزه و لام وایه بۆ مه به سته ساغ کردنه وه یه کی وردتری شیعه کانی حاجی و لیکدانه وه یه کی تیر و ته سه لیان پیویسته بگه رپین به دوا ی تییکستی تر دا، نه خوازه لا چاپه مه نییه کانی چاره کی یه که می ئه م سه ده یه ی ئه سته موول و ئه و ده ستنووسانه ی له کتیبخانه گشتی و تایبه تییه کانی ئه وئ و کوردستاندا ده سگیر ئه بن، له گه ل ئه وه شا ئه توانم بلیم به م چاپه تازه یه به شیکی زۆری شیعی به رده ست که وتووی حاجی، به راستی که وتووه ته به رده سته ی خوینده واران و هیوادارم له هه نگاو یکی تریشا، له سه ر ده سته ی هه ر که سیکیدا بی، به و ئاواته پیرۆزه ییش بگه یین که دیوانی حاجی به ته وای و بی هیچ جۆره هه لیه ک بکه وینه کتیبخانه ی کوردیه وه.

موحه ممه دی مه لا که ره ییم

۱. [له م چاپه تازه ی به رده ستاندا هه موو گۆر انکاری و بۆچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ره ییمان هیئاوه ئاماژه مان به بۆچوونه کانی کردووه و له نیوان دوو قولابدا (I)] به نیوی خۆیه وه دیاریمان کردوون.]

سه‌رچاوه کانی ئەم دیوانه

سه‌رچاوه سه‌ره‌کییه‌کان:

۱. مه‌لا په‌ئووفی سه‌لیم ئاغای هه‌ویزی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، ده‌ستنوس، ۲۳۷، لاپه‌ره.
۲. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۲ هه‌ولێر ۱۹۵۳، چ ۳، هه‌ولێر ۱۹۶۹، ۱۵۶ لاپه‌ره‌یه.
۳. عه‌بدوپه‌رمان سه‌عید «کۆمه‌له‌ شیعری حاجی قادری کۆبی» به‌غدا ۱۹۲۵، ۵۹ لاپه‌ره‌ی ناوه‌نجیه.
۴. مه‌سه‌وود موحه‌مه‌د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱ به‌غدا ۱۹۷۳، و ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴ و ب ۳ به‌غدا ۱۹۷۶.

سه‌رچاوه‌کانی دیکه

۱. دوکتۆر که‌مال فوئاد «کوردستان»، یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنه‌وه و پێشه‌کی و چاپ کردنه‌وه.
۲. جه‌مال خه‌زنه‌دار «رۆژی کورد»، ۱۹۱۳- ب‌لاوکردنه‌وه و پێشه‌کی و له‌سه‌ر نووسین، به‌غدا ۱۹۸۱.
۳. دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د «تێگه‌یشتنی راستی و شوینی له‌ رۆژنامه‌ نووسی کوردیدا»، به‌غدا ۱۹۷۸.
۴. ره‌فیع حیلمی «شاعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی» ب ۱ به‌غدا ۱۹۴۱.

۵. عه لائه ددین سه جادی «میژووی ئه ده بی کوردی»، چ ۱ به غدا ۱۹۵۲، چ ۲ به غدا ۱۹۷۱.
۶. موحه ممه دی مه لاکه ریم، «حاجی قادری کۆبی شاعیری قۆناغیکی نوییه له ژبانی نه ته وهی کورد»، به غدا ۱۹۶۰.
۷. عه بدولمه جید نوره دین جه لی زاده «هه ندی له شیعره کانی حاجی قادری کۆبی»، ده ستنوس، ۴۵ لاپه ره یه.
۸. که ریم شاره زا «کۆبه و شاعیرانی»، ب ۱، به غدا ۱۹۶۱.
۹. دوکتۆر ئیحسان فوئاد «به ره مه می حاجی کۆبی و جیگه ی له ئه ده بی کوردیدا»، پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پرووسی، مۆسکۆ.
۱۰. دوکتۆر که مال فوئاد «ده ستنوسی کوردی»، پێشه کی، باسی حاجی قادری کۆبی به زمانی ئه لمانی، فیزبادن ۱۹۷۰.
۱۱. مه لاهه بدولکه ریمی موده پرپیس و فاتیح عه بدولکه ریم، «دیوانی نالی» به غدا ۱۹۷۶.
- کۆری زانیاری کورد.
۱۲. دوکتۆر مارف خه زنه دار «دیوانی نالی و فه ره نه نگی نالی»، به غدا ۱۹۷۷.
۱۳. مه لاهه بدورپه رحمانی کورپی ئه حمه دی کورپی موحه ممه دی کورپی مه لاهه حمه دی گه وره، نامیلکه یه کی له باره ی ژبان و شیعی حاجی قادره وه. بنواره پاشکۆی ژماره «ج» ی (مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کۆبی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، لاپه ره کانی ۳۲۹ تا ۳۳۴).
۱۴. شیخ موحه ممه دی خال «په ندی پێشینان» چ ۲ به غدا ۱۹۷۱.
۱۵. م.ب. رودنکۆ، «مه م و زین» ی ئه حمه دی خانی، مۆسکۆ ۱۹۶۲.

سه رچاوه عه ره بیه کان

۱. الدكتور عزالدین مصطفى رسول «الواقعية في الأدب الكردي»، بيروت ۱۹۶۶.
۲. يوسف ابكاروفيج اوربلی «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمة، د. حسين قاسم العزيز - مجلة المورد - المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴.
۳. اشرف محمد شفيق غربال «الموسوعة العربية الميسرة» ط ۲، القاهرة ۱۹۷۲.
۴. قاموس «المنجد في اللغة و الاعلام»، ط ۱۹ بيروت: ۱۹۶۶.

سەرچاۋە فارسيەھە كان

۱. «فرهنگ طلائی» الدكتور محمد التونجی، بیروت ۱۹۶۹.

۲. «کلیات سعدی»، به کوشش محمد علی فروغی.]

ھەندىن سەرچاۋەھە تىر

۱. گۆڧارى ھاوار ژمارە ۴ سالى ۱ شام ۱۹۳۲.

۲. گۆڧارى گەلاۋىژ ژمارە ۱ و ۲ و ۳ سالى ۴ بەغدا.

۳. بلاۋكراۋەي پۇشنىبىرى نوئى ژمارە ۱۲ و ۱۳ بەغدا ۱۹۷۴.

۴. گۆڧارى نووسەرى كورد ژمارە ۶ سالى ۱۹۸۱ و ژمارە ۹ سالى ۱۹۸۲.

۵. گۆڧارى بەيان، ژمارە كانى ۵۳، و ۵۵ سالى ۱۹۷۹ و ژمارە ۶۶ سالى ۱۹۸۰ و ژمارە

۸۰ سالى ۱۹۸۲.

۶. گۆڧارى پۇژى كوردستانى ژمارە ۱ سالى ۲ بەغدا ۱۹۷۲.

۷. گۆڧارى «كاروان» سالى ۷ ژمارە ۱۹۸۳ و ژمارە ۱۰ سالى ۱۹۸۳.

۸. عەبدوﻻﻻ شالى و دوكتور عىزەددىن مستەفا پەرسوﻭﻝ و ھاۋكارە كانىيان. زمانى ئەدەبى

كوردى بۇ پۇلى سىيەمى ناۋەندى چ ۸ بەغدا ۱۹۸۲.

۹. جەلال مەھموود عەلى، «ئىدىيۆم لە زمانى كوردىدا». بەغدا ۱۹۸۲.

هەندى مەسەل و ئىدىيۆم لە نىۋ شىعرە كانى حاجىدا

۱. نانى خۆى دا بە تەنوورى گەرمەوہ:

نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پىۋەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەرىنن بە بزووت!

۲. قونچكى پىواز، يان سەرى سىر:

بى مېننە تەگەر خوانى وەلى نىعمەتى «حاجى»
ئەم شىخە چىيە؟ "قونچكى پىوازە، سەرى سىر"

۳. ئاگرى بن كا، يان ئاگرى ژىر كا:

هەتا وەك "ئاگرى بن كا"ن لەگەل يەك
ئەگەر توفان بى لە شكرتان بە پووشەك

۴. لە گوئى گا نووستن:

"لە گوئى گا نوستون" بۆيىكە رىۋى
لەسەر ئىۋە وەھا شىرگىرە وەك سەگ

۵. هەر ئه ديبىك بووه ساخواله ده مى ناوه بلى:
دهوله تى داوه به كهر، نيعمه تى داوه به سه گان

۶. گهر قور ده كهى به سه رتا، هى به رده رگاي گه وره مالان به سه ردا كه:

ئهم مه سه له مه شهووره گهر قور ده كهى به سه رتا
ئيكسیره خاك و خوئى ده رمالى گه وره مالان

۷. ههر رپوى گه رابى نازاتره له شيران:

خوتان ده لين: - نه گه رچى مه شهوورى خاس و عامه -
ههر رپوييهك گه رابى نازاتره له شيران

۸. ته ماعى جيژنى نه بى كه س له ژير چادري شين:

ئهم ئه رزه كو نه هه واره، خه لايقيش كوچه
ته ماعى سوورى نه بى كه س له ژيرى چادري شين

۹. وهك تپى بن گوّم رويشت (به ماناي بى دهنگ رويشتنه):

ئهديب و عاقلئى لهم به حره وهك "تپى بن گوّم"
گه ليكى ون بووه «حاجى» وه چا كه لئى ده رچين

۱۰. دارى گه وره وهك نه مامى تازه دانايه:

ته ماشاي قامه تم پيرى چلؤن تيرى عه ساي دايه!
درويه "دارى گه وره وهك نه مامى تازه دانايه"

۱۱. له ترسى گورگى به دكار كه رى خۆم به سته وه:

هه ركه بيستم پيم ده لي: «حاجى» سه گى ده رگانه مه
من له ترسى گورگى به دكارم كه رى خۆم به سته وه

۱۲. شير به گوي ده گري:

سوڤى عيباده تى هه موو مه كرو پيوه يه
گه ر "شيرى نه ر به گوي بگري" په شمه تاعه تى

۱۳. ده ستي ماندوو له سه ر سكي تيره:

ته نه لي كاري حيز و بي خيره
"ده ستي ماندى له سه ر زگى تيره"

۱۴. دنيا به تر گوزه راندن:

دنيا به تران ده خون و ده يده ن
هه رچونى مه راميانه ده يكه ن

۱۵. به رى خو له ئاو كيشانه ده ر:

من له توڤانا به رى خۆم ده رده كه م
وا مه زانه دامه نى خۆم ته رده كه م

۱۶. ئاردى نيو درك كو كردنه وه (مه به ست له شتى مه حاله):

ئه و زه مانى بوونه ئاردى نيو درك
پاره يه ك ناكا دوو سه د جار بيته رك

۱۷. په شمه له لام (شتیکی بی نرخ و هیچه):

من له غه مخواری ئەم قسانه ده که م
وهرنه په شمه له لام هه موو عالم

۱۸. له جیی شیران سه گان (رپویان) ده کهن گیره، (پشيله له مال نه بی مشك
سه رچوپی نه گری):

شیری درپنده وهك له بیسه نه ما
گورگ و مام رپوی دینه ره قس و سه ما

۱۹. ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی:

"ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی"
به ترانیش حه مام گهرم نابی

۲۰. به تر حه مام گهرم نابی:

ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی
"به ترانیش حه مام گهرم نابی"

۲۱. که په نهك^۱ بو چیه پاش باران (دوای تره خه مشه بره):

ئیسته کهش فرسه ته گه لی یاران
"که په نهك بو چیه له پاش باران"

۲۲. قنگ دراوى بۆ ماوه ته وه:

جيى ئەمه وشكه، جيى ئەوى ئاوه
تېده گا "قنگ درانى بى ماوه"

۲۳. ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه:

"ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه"
مه پرى له پر خدمه تى بۆ گوشتى چه وه

۲۴. مه پرى له پر خزمه تى بۆ گوشتى چه وه:

ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه
"مه پرى له پر خدمه تى بۆ گوشتى چه وه"